

***Наша трагедія –
це застереження для всіх націй світу.
Не вивищуємо і не принижуємо свого горя.
Слово співпереживання і скорботи кажемо
кожній нації і, насамперед, тим,
з якими спільно пройшли через усе комуністичне пекло.
Наше серце – щире, любляче, небайдуже до вас.
Станьте сьогодні поруч з нами.***

З виступу Президента України *В. А. Юценка*
на Михайлівській площі у Києві
24 листопада 2007 року

*До
75-
річчя
Голодомору
в Україні*

Security service of Ukraine • Special state archive

MIRROR OF THE NATIONAL SOUL

*Memoirs and impressions
of visitors of an exhibition
about Holodomor*

1932–1933

*in
Ukraine*

"UNCLASSIFIED MEMORY"

Kyiv
«Kyiv-Mohyla Academy»
Publishing House
2008

Служба безпеки України • Галузевий державний архів

ДЗЕРКАЛО ДУШІ НАРОДНОЇ

*Спогади та враження
відвідувачів виставки
про Голодомор*

1932–1933

*років
в Україні*

"РОЗСЕКРЕЧЕНА ПАМ'ЯТЬ"

Київ
Видавничий дім
«Кієво-Могилянська академія»
2008

УДК 94(477):341.485]“1932/1933”(047.1)
ББК 63.3(4УКР)615-4
Д43

У виданні факсимільного типу вміщено свідчення, спогади, враження – всі записи, зроблені у Книзі відгуків відвідувачами виставки «Розсекречена пам'ять», організованої Службою безпеки України у 2006–2007 роках у місті Києві, в Автономній Республіці Крим, обласних центрах України, а також за кордоном – у Москві та Мінську. Записи віддзеркалюють ставлення людей різного віку, життєвого досвіду, різних політичних поглядів і соціального статусу до Голодомору 1932–1933 років, передають душевний стан численних відвідувачів виставки, відкривають нові факти геноциду. Визначальною ідеєю книги є заклик зберегти пам'ять про безвинних жертв Голодомору та не допустити повторення такої величезної трагедії в жодній країні.

Упорядник
Василь Даниленко

Редакційна колегія
Сергій Богунов, Василь Даниленко,
Олександр Іщук, Сергій Кокін,
Василь Марочко, Руслан Пиріг

Рецензенти
Валентина Борисенко, Владислав Верстюк,
Микола Дорошко

Літературний редактор
Оксана Лашко

The edition of facsimile type contains responses, memoirs, impressions – all records which were made by visitors of the exhibition “Unclassified memory” organized Security service of Ukraine in 2006–2007 in the capital of Ukraine Kyiv, in the autonomous republic Crimea, in the regional centers of Ukraine and also in Moscow and Minsk. Records reflect the attitude of people of different life experience, political persuasions and social status to the Holodomor 1932–1933, show sincere impressions of many visitors of the exhibition, open new facts about genocide. Appeal to hold the memory about innocent victims of Holodomor and don't admit recurrence of horrendous tragedy is a though idea of the book.

Editor
Vasyl Danylenko

Editorial board
Serhiy Bogunov, Vasyl Danylenko, Oleksandr Ishchuk, Serhiy Kokin, Vasyl Marochko,
Ruslan Pyrih

Reviewers
Valentyna Borysenko, Vladyslav Verstyuk,
Mykola Doroshko

Literary editor
Oksana Lashko

ISBN 978-966-518-493-5

© Security service of Ukraine, 2008
© Drawing up of the book, introductory
part: V. M. Danylenko
© «Kyiv-Mohyla Academy» Publishing House,
2008

ЗАКОН УКРАЇНИ № 376-V

Про Голодомор 1932–1933 років в Україні

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2006, № 50, ст. 504)

Верховна Рада України **постановляє:**

вшановуючи пам'ять мільйонів співвітчизників, які стали жертвами Голодомору 1932–1933 років в Україні та його наслідків;

шануючи всіх громадян, які пережили цю страшну трагедію в історії Українського народу;

усвідомлюючи моральний обов'язок перед минулими та наступними поколіннями українців і визнаючи необхідність відновлення історичної справедливості, утвердження в суспільстві нетерпимості до будь-яких проявів насильства;

відзначаючи, що трагедія Голодомору 1932–1933 років в Україні офіційно заперечувалася владою СРСР протягом багатьох десятиріч;

засуджуючи злочинні дії тоталітарного режиму СРСР, спрямовані на організацію Голодомору, наслідком яких стало знищення мільйонів людей, руйнування соціальних основ Українського народу, його вікових традицій, духовної культури і етнічної самобутності;

співчуючи іншим народам колишнього СРСР, які зазнали жертв внаслідок Голодомору;

високо цінуючи солідарність та підтримку міжнародної спільноти у засудженні Голодомору 1932–1933 років в Україні, що відображено в актах парламентів Австралії, Аргентинської Республіки, Республіки Грузія, Естонської Республіки, Італійської Республіки, Канади, Литовської Республіки, Республіки Польща, Сполучених Штатів Америки, Угорської Республіки, а також у розповсюдженій як офіційний документ 58-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН Спільній заяві з нагоди 70-х роковин Голодомору – Великого голоду 1932–1933 років в Україні, яку підписали Аргентинська Республіка, Азербайджанська Республіка, Народна Республіка Бангладеш, Республіка Білорусь, Республіка Бенін, Республіка Боснія і Герцеговина, Республіка Гватемала, Республіка Грузія, Арабська Республіка Єгипет, Ісламська Республіка Іран, Республіка Казахстан, Канада, Держава Катар, Киргизька Республіка, Держава Кувейт, Республіка Македонія, Монголія, Республіка Науру, Королівство Непал, Об'єднані Арабські Емірати, Ісламська Республіка Пакистан, Республіка Перу, Південно-Африканська Республіка, Республіка Корея, Республіка Молдова, Російська Федерація, Королівство Саудівська Аравія, Сирійська Арабська Республіка, Сполучені Штати Америки, Республіка Судан, Республіка Таджикистан, Туркменістан, Демократична Республіка Тимор-Лешті, Республіка Узбекистан, Україна та Ямайка, а також підтримали Австралія, Держава Ізраїль, Республіка Сербія і Чорногорія та 25 держав – членів Європейського Союзу;

виходячи з Рекомендацій парламентських слухань щодо вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932–1933 років, схвалених Постановою Верховної Ради України від 6 березня 2003 року № 607–IV, та Звернення до Українського народу учасників спеціального засідання Верховної Ради України 14 травня 2003 року щодо вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932–1933 років, схваленого Постановою Верховної Ради України від 15 травня 2003 року № 789–V, в якому Голодомор визнається актом геноциду Українського народу як наслідок зумисних дій тоталітарного репресивного сталінського режиму, спрямованих на масове знищення частини українського та інших народів колишнього СРСР;

визнаючи Голодомор 1932–1933 років в Україні відповідно до Конвенції від 9 грудня 1948 року про запобігання злочину геноциду та покарання за нього як цілеспрямований акт масового знищення людей, приймає цей Закон.

Стаття 1. Голодомор 1932–1933 років в Україні є геноцидом Українського народу.

Стаття 2. Публічне заперечення Голодомору 1932–1933 років в Україні визнається наругою над пам'яттю мільйонів жертв Голодомору, приниженням гідності Українського народу і є протиправним.

Стаття 3. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень зобов'язані:

брати участь у формуванні та реалізації державної політики у сфері відновлення та збереження національної пам'яті Українського народу;

сприяти консолідації та розвитку української нації, її історичної свідомості та культури, поширенню інформації про Голодомор 1932–1933 років в Україні серед громадян України та світової громадськості, забезпечувати вивчення трагедії Голодомору в навчальних закладах України;

вживати заходів щодо увічнення пам'яті жертв та постраждалих від Голодомору 1932–1933 років в Україні, в тому числі спорудження у населених пунктах меморіалів пам'яті та встановлення пам'ятних знаків жертвам Голодомору;

забезпечувати в установленому порядку доступ наукових та громадських установ і організацій, вчених, окремих громадян, які досліджують проблеми Голодомору 1932–1933 років в Україні та його наслідки, до архівних та інших матеріалів з питань, що стосуються Голодомору.

Стаття 4. Держава забезпечує умови для проведення досліджень та здійснення заходів з увічнення пам'яті жертв Голодомору 1932–1933 років в Україні на основі відповідної загальнодержавної програми, кошти на виконання якої щорічно передбачаються в Державному бюджеті України.

Стаття 5. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

1) визначити статус та функції Українського інституту національної пам'яті та забезпечити його утримання за рахунок коштів державного бюджету як спеціального уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері відновлення та збереження національної пам'яті Українського народу;

2) у тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування органами виконавчої влади прийнятих ними нормативно-правових актів, що не відповідають цьому Закону;

3) вирішити в установленому порядку за участю Київської міської державної адміністрації питання щодо спорудження у м. Києві до 75-х роковин Голодомору 1932–1933 років в Україні Меморіалу пам'яті жертв голодоморів в Україні.

Президент України

Віктор Ющенко

28 листопада 2006 року

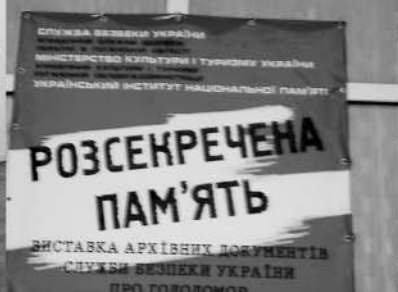
жосмотрки частому и...
 -1932-33г.г., впомним чиф
 холетья, ...
 ексить. ...
 выставки, ...
 зременникам
 м периоде в ...

Про выставку Служби безпеки України

"РОЗСЕКРЕЧЕНА ПАМ'ЯТЬ"

Раздел 4.

Специальном применении декр. ЦИК и СНК от 7/VIII—32 г.

1. Допустить применение мер репрессии по делам, подпадающим под действие закона от 7 августа в отношении преступлений, совершенных до издания закона, в случаях, когда преступления имеют общественно-политическое значение.

2. Изять из подсудности сельских общественных и колхозных товарищеских судов дела о хищениях кохозного имущества.

3. Если сельские общественных и колхозных судов оставить лишь дела о прениях против личной собственности кохоз-бедняков.

Раздел 5.

КАХ ВЕДЕНИЯ СЛЕДСТВИЯ ПО ДЕЛАМ О ХИЩЕНИЯХ.

дебно-следственные органы обязаны за-
 ть дела и выносить по ним приговоры не
 чем в пятнадцатидневный срок с момента
 тия преступления и возникновения дела.

оставные дела, кро
 стойшего раздела.

Предс

13/IX 1932 г.

Зам. Предс

13/IX 1932 г.

роизведение
 вятская, 637/57.

*Ми перемогли у вирішальній битві зі злом.
Сьогодні ми повинні перемогти у вирішальній справі –
повернути Україні саму себе.*

...

*Ми мусимо ретельно віднайти і зберегти знання про
кожну жертву Великого Голоду і встановити національні
меморіали.*

*Ми маємо утвердити великий суспільний діалог пам'яті
і, водночас, діалог перспективи – бо треба йти вперед,
жити повноцінним життям великої сучасної європейської
держави, діяти і прагнути до справжнього порозуміння.*

Президент України В. А. Ющенко

Слова Глави нашої Держави якнайкраще характеризують спрямованість зусиль Служби безпеки України щодо розсекречення і оприлюднення усіх наявних в її архівах таємних радянських документів про найстрашнішу трагедію в історії українського народу – Голодомор 1932–1933 років. Ці документальні свідчення дедалі більше стають загальним надбанням, сприяють утвердженню великого суспільного діалогу пам'яті, до якого закликає Президент України.

Складовою цього діалогу стало проведення протягом листопада 2006 – червня 2008 років в усіх регіонах України та в інших країнах документальної виставки СБУ «Розсекречена пам'ять» та презентація однойменної книги. Зазначені заходи відбулися відповідно до чинного законодавства нашої держави.

Верховна Рада України, прийнявши 28 листопада 2006 року Закон України «Про Голодомор 1932–1933 років в Україні», визнала Голодомор – відповідно до Конвенції від 9 грудня 1948 року про запобігання злочину геноциду та покарання за нього – цілеспрямованим актом масового знищення людей. У статті 1 Закону Голодомор визначено як геноцид українського народу.

Закон зобов'язує органи державної влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень брати участь у формуванні та реалізації державної політики у сфері відновлення і збереження національної пам'яті українського народу, сприяти поширенню інформації про Голодомор серед громадян України та світової громадськості, забезпечувати в установленому порядку доступ наукових та громадських установ і організацій, вчених, окремих громадян до архівних та інших матеріалів з питань, що стосуються Голодомору.

Співробітники СБУ розглядають цю роботу як свій громадянський і професійний обов'язок перед пам'яттю мільйонів наших співвітчизників. Ще до 70-ї річниці Голодомору в Галузевому державному архіві СБУ було переглянуто тисячі томів справ і зібрано колекцію документів про Голодомор, з якою в читальному залі архіву ознайомлювались усі бажаючі. Колекція налічувала 130 документів. Це був значний прогрес, оскільки ще на початку нового століття науковці та представники громадських організацій на звернення надати документи про голод отримували стандартну відповідь: таких документів у ГДА СБУ немає.

Занесені до опису документи дослідники одразу використали у своїх монографіях, статтях, дисертаціях, публічних виступах на наукових конференціях. Найбільш показові з документів, зокрема щоденники, власноруч написані очевидцями Голодомору у 1931–1934 роках, було продемонстровано на парламентських слуханнях у лютому 2004 року. Зрозуміло, чому ці документи привернули неабияку увагу громадськості: саме вони мали розкрити таємниці, пов'язані з причинами, організацією та наслідками Голодомору, кинути світло на його винуватців і надати додаткові неспростовні докази вчиненого проти українського народу злочину.

Проте, незважаючи на значні зусилля істориків, освітян, архівних працівників, краєзнавців, заходи зі встановлення причин і наслідків Голодомору без належної державної підтримки залишалися формалізованими і не послідовними, приуроченими переважно до трагічних ювілеїв. Вирішальне значення для початку інтенсивної комплексної і планомірної роботи мали укази Президента України В. Ющенка від 11 липня 2005 року «Про додаткові заходи щодо увічнення пам'яті жертв політичних репресій та голодоморів в Україні» та від 4 листопада 2005 року «Про вшанування жертв та постраждалих від голодоморів в Україні». У документах ставилося завдання державним органам, у тому числі Службі безпеки України, «опрацювати питання спрощення порядку доступу представників громадських організацій, наукових установ та організацій, вчених до архівних матеріалів, що стосуються питань голодоморів та політичних репресій в Україні».

Створення Українського інституту національної пам'яті дало змогу ефективніше координувати на державному рівні пошук та опрацювання документів. Відтоді архівні фонди Служби стали об'єктом фронтального вивчення співробітниками архіву та УІНП, а результати їх пошуків – надбанням науковців, громадськості та політиків. Таким чином, із 2005 року у Службі безпеки України розпочалася системна науково-пошукова робота з вивчення, розсекречення й оприлюднення документів радянських органів державної безпеки про Голодомор 1932–1933 років в Україні*.

Водночас проведений детальний аналіз можливостей використання архівних фондів показав, що зібрані в окремій колекції ГДА СБУ документи про Голодомор вже не задовольняють зростаючого інтересу в суспільстві до цієї події. Як виявилось, про трагічне минуле українського народу світ знає дуже мало; більше того, плин часу і цілеспрямовані дії радянського тоталітарного режиму спричинили забуття багатьох трагічних і героїчних сторінок в історії українського народу ХХ століття. Живими залишалось все менше й менше свідків Голодомору та політичних репресій, учасників визвольної боротьби, а молоде динамічне покоління не одержувало повної і достовірної інформації. На превеликий жаль, скористатися новими документами не могли й закордонні українці, які вболівали за свій народ і свою Батьківщину, прагнули донести до громадськості та урядів країн проживання аргументовані оцінки Голодомору як геноциду. Врешті-решт було вирішено створити електронні копії архівних документів і розмістити їх на сайті СБУ в мережі Інтернет.

* Станом на травень 2008 р. колекція документів радянських органів державної безпеки про Голодомор 1932–1933 років в Україні налічувала 325 одиниць зберігання.

18 серпня 2006 року за участю великої кількості представників засобів масової інформації у Службі безпеки України відбулася презентація розміщеної на сайті СБУ в мережі Інтернет електронної версії колекції документів радянських спецслужб про Голодомор 1932–1933 років в Україні. Цей захід Служби набув широкого розголосу в Україні та за кордоном. Уперше на вулиці Володимирській, 33 журналісти могли побачити оригінали наказів ГПУ, архівно-кримінальні справи, документи таємного діловодства й оперативно-статистичної звітності, вільно поспілкуватися зі співробітниками архіву СБУ, взяти у них інтерв'ю, з перших уст почути розповідь про сповнені таємниць архівосховища. Завдяки мережі Інтернет громадяни різних країн одержали можливість бачити в реальному вимірі розсекречені документи радянських спецслужб і переконатись у навмисному створенні в Україні на початку 1930-х років несумісних із життям умов, розрахованих на упокорення українців як нації. Творці документів ніколи не могли припустити, що настане час, коли злочини, які не мають строку давності, буде викрито, а ініціатори та виконавці людиноне-нависницької політики постануть перед судом світової спільноти.

Перелік виявлених у ГДА СБУ документів повсякчасно поповнювався, і це істотно розширювало доказову базу геноциду. Напередодні чергової річниці вшанування дня пам'яті жертв голодоморів і політичних репресій в Україні (остання субота листопада) було вирішено зробити ще один крок в утвердженні історичної справедливості та донесенні правди про Голодомор до громадськості – провести у столиці України виставку документів про Голодомор, які є одним із найпотужніших візуальних засобів інформування населення.

У напрацюванні концепції виставки та реалізації ідей активну участь брали керівники Служби, науковці ГДА СБУ, представники Українського інституту національної пам'яті на чолі з виконуючим обов'язки Голови УІНП академіком Ігорем Юхновським, а також відомий американський бізнесмен і колекціонер художніх полотен та фотографій про голодомори в Україні Морган Вільямс і директор зі зв'язків із громадськістю та ЗМІ компанії «SigmaBleyzer» (США) Олександр Чапко.

Оскільки спецслужба будь-якої країни виставковою діяльністю не займається, питання художнього оформлення й технічної реалізації проекту допоміг вирішити фахівець Міністерства культури і туризму України Володимир Рак. Коли виставка стала складовою загальнонаціональної програми і через рік вдруге відбулася в Українському домі, потрібні консультації надавав Василь Вовкун, якого незабаром було призначено керівником цього міністерства.

Велику роль, як з'ясувалося під час виставки, відіграли документи особистого походження та ілюстративний ряд. Значну частину фотографій для виставки «Розсекречена пам'ять» було використано із фондів інших архівів, насамперед Центрального державного кінофотофоноархіву України імені Г. С. Пшеничного, а також друкованих видань. Серед документів Галузевого державного архіву Служби безпеки України фотографії, щоденники чи записи 1932–1933 років є дуже рідкісними. Нестачу

фотодокументів, які підтверджували б Голодомор, пояснювали кількома причинами.

По-перше, у ГПУ не ставилося завдання документувати наслідки дій партійно-державного керівництва. Будь-які спроби виготовляти, зберігати й поширювати фотографії, малюнки, листівки, художні твори, пов'язані з Голодомором, суворо карались. Їхніх власників негайно заарештовували, «антирадянські» матеріали вилучали і цілком або частково знищували. Більше того, під час слідства встановлювали осіб, які встигли ознайомитись із такими матеріалами, і тоді небажані, часто навіть випадкові свідки також зазнавали гонінь. У такий спосіб з українського народу, з його історії витравлювали пам'ять про Голодомор. І робилося це не рік і не два, а майже до кінця 1980-х років – понад півстоліття. Мета очевидна – замовчувати злочини. Ця кампанія приховування і нищення правди у супроводі грубої брехні та витончених фальсифікацій була настільки потужною, що її наслідки відчутні й досі.

По-друге, авторами документальних свідчень могли бути лише більш-менш освічені люди, здатні усвідомити значущість подій і зафіксувати їх. Для цього були потрібні також духовні й фізичні сили, відповідні навички, папір, чорнило чи олівець. Треба було мати велику мужність, щоб у голодному чи напівголодному стані вести записи, за які адепти сталінського тоталітарного режиму нещадно карали. Доведені до страхітливого стану, люди у більшості своїй були безсилі вдаватися до діяльності, яка потребувала розумового напруження. Трагічні замальовки зустрічаються в листах, конфіскованих внаслідок перлюстрації органами ГПУ, письмових зверненнях до партійних вождів, листівках, закинутих із-за кордону, і такі матеріали були широко використані під час виготовлення експозицій виставки «Розсекречена пам'ять».

По-третє, заарештованих куркулів, учасників повстанського руху, волинок, осіб, які вели «наклепницькі» антирадянські розмови про голод та «контрреволюційну» діяльність, інколи стисло висловлюючись про причини загибелі рідних, у ГПУ однотипно фотографували групами або поодиноці в анфас і профіль; інших фотознімків не робили.

Об'єктивні проблеми з наочністю в підготовці виставки все-таки вдалося успішно розв'язати. Один із показових ілюстративних стендів було створено на основі документів з архівно-кримінальної справи вчительки Олександри Миколаївни Радченко. Справа разом із щоденниками зберігалася в Управлінні СБУ в Хмельницькій області, а оригінальні фотографії передала для експозиції дочка О. Радченко – Еліда Василівна Золотоверха, яка проживає в м. Ізюм Харківської області. Почувши в одній із радіопередач про щоденники матері як важливе свідчення Голодомору, вона привезла до Києва родинні реліквії, що були використані на виставці.

Коли виставка відбулася вже в кількох містах України, в архіві тимчасового зберігання УСБУ в Чернігівській області в одній із кримінальних справ виявили щоденник та низку фотографій, автором яких був житель Батурина Микола Федорович Бокань. Його заарештували за сектантську діяльність як «толстовця», проповідника непротивлення злу насильством.

Фотографії й записник співробітники НКВД конфіскували як речові докази «контрреволюційної діяльності». Обвинувачених у систематичній антирадянській агітації та контрреволюційній діяльності М. Боканя та його сина Бориса, який допомагав батькові виготовляти фотографії, 1938 року було засуджено відповідно до 8 та 5 років позбавлення волі. Обидва загинули у сталінських концтаборах.

Фотознімки, датовані 1933–1934 роками, – це оригінальні, професійно виконані фотодокументи. На них проставлено дати й описано зображену подію, причому помітки М. Бокань робив прямо на негативах фотоплівки. Другий примірник фотокарток у зменшеному вигляді М. Бокань приклеював у шитку навпроти відповідних власноручних записів. На одній зі світлин – сам фотограф, що завірено підписом голови Батуринської сільської ради та печаткою. Фотодокументи підтверджують голодування сім'ї і смерть від виснаження одного із синів Миколи Федоровича – Костянтина. Поруч з місцем, де поховали Костю, видно чимало інших свіжих могил, на яких немає навіть хрестів. Група портретних фотографій змонтована майстром так, щоб показати типову долю українських родин, яка спіткала і сім'ю Боканів, – тотальне фізичне винищення внаслідок соціальних катаклізмів радянської доби.

Ці та інші документи особистого походження, представлені на стендах виставки «Розсекречена пам'ять», стали важливою доказовою базою Голодомору-геноциду в Україні, а також предметом жвавого обговорення відвідувачів виставки.

Значних зусиль для підготовки експозиції виставки «Розсекречена пам'ять» доклали співробітники Галузевого державного архіву СБУ, які забезпечували змістовне наповнення виставки. Виставку «Розсекречена пам'ять» готували і супроводжували Костянтин Байда, Сергій Богунов, Ірина Бухарева, В'ячеслав Василенко, Василь Даниленко, Олександр Іщук, Сергій Кокін, Олександр Лошицький, Наталія Сердюк, Георгій Смирнов, Віктор Тихомиров. Задуми організаторів було вдало втілено завдяки комп'ютерним віртуозам з Управління інформаційних ресурсів СБУ (Ірина Пінчук, Оксана Скворцова, Владислав Смирнов, Надія Целуйко). Керівник цього управління Олександр Пономарьов, перейнявшись до глибини душі трагедією Голодомору, написав віршовані рядки, що стали своєрідним епіграфом виставки:

*Схиліться! Свічку запаліть.
Хто у молитві, хто у серці чуїте,
Як кам'яніє краю біль століть.
Навіки до тридцятих ми прикуті...*

Саме так: «Навіки до тридцятих ми прикуті...» Щиро, від серця сказані слова нерідко допомагали відповідати на одне з типових питань відвідувачів: як ставляться до Голодомору працівники Служби?

У процесі підготовки та під час проведення виставка не тільки за змістом, актуальністю експонованих матеріалів, а й за художньою виразністю та оформленням з аматорського почину перетворилась на

високопрофесійний мистецький витвір, що справляв незабутнє враження на відвідувачів.

Першими, хто побачив представлені на виставці «Розсекречена пам'ять» документи радянських органів державної безпеки, які висвітлюють одну з найтрагічніших сторінок в історії українського народу – Голодомор-геноцид 1932–1933 років, були кияни. Останні листопадові дні 2006 року в Українському домі, де співробітники Служби безпеки України розмістили експозицію та оригінали документів, нагадували ту благословенну пору, коли напровесні після Воскресіння Христового всі православні поспішають до місць поховання своїх рідних і близьких, одухотворені єдиною метою – зібравшись разом, вклонитися біля могил, вшанувати світлу пам'ять дорогих людей і, ніби втамувавши душевний біль, з новою наснагою жити та працювати.

Зворушливе непротокольне відвідання виставки родиною Глави Держави (крім офіційного), значна увага народних депутатів, керівників державних органів усіх ланок, представників громадськості та духовенства свідчили про неординарність події. Вагомі зрушення в українському суспільстві ознаменувало прийняття Українським парламентом 28 листопада 2006 року Закону України «Про Голодомор 1932–1933 років в Україні».

Відчуття пробудження сили людського духу та незламності українського народу супроводжувало виставку всюди, де вона відбувалася протягом грудня 2006-го – листопада 2007 року: на Сході й на Заході, у Центрі, на Півдні й на Півночі України. Але цього разу нині суцільне покоління вшановували весь український рід, який зазнав пекельних мук голоду на родючій землі.

Якби на виставці «Розсекречена пам'ять» були представлені лише відскановані документи, бодай і небачені ніколи пересічними громадянами, її емоційність, а отже, і ефективність були б невисокими. Зрештою, документи можна читати в книгах, проглядати в мережі Інтернет. Однак органічне поєднання документів, ілюстративних матеріалів, демонстрації документальних фільмів та використання можливостей Інтернету сприяли кращому візуальному сприйняттю виставки. Комплексний характер в організації виставки відіграв дуже важливу роль, бо віковий діапазон відвідувачів був широким – від учнів початкових класів до вісімдесятилітніх дідусів і бабусь. Перед цими людьми схиляємо низько голови, вони добиралися на виставку самостійно або у супроводі близьких родичів. Так було в усіх містах України, і всюди від літніх людей лунало твердження: «Хочемо хоч наприкінці свого життя дізнатися правду, чому тоді влада так жорстоко вчинила з нашими батьком і матір'ю, братами і сестрами, чому в людей відбирали останню їжу і вони помирили в тяжких муках, хто у цьому винен». Відвідувачів та організаторів дуже сильно вразили очі дітей зі шкіл-інтернатів, які теж побували на виставці. Як ніхто інший з молодого покоління, вони рано пізнали горе втрати батьків і тепер, слухаючи розповідь про спільну, нехай і далеку, біду, інстинктивно горнулися до вихователів і чужих дорослих, немов усім своїм єством відчуваючи трагедію дітей 1930-х років.

У всіх регіонах співробітники СБУ за активної підтримки представників місцевих органів державної влади, працівників музеїв і бібліотек з великою любов'ю і шаною оформляли виставкові зали, за власним бажанням доповнювали новими елементами, постійно підвищуючи емоційну напруженість та інформаційний потенціал виставки. Так, у Луганську після огляду експозицій запроваджено проведення круглих столів за участю науковців; у Харкові, Херсоні й Запоріжжі організовано прямий ефір на телебаченні; у Кіровограді – прес-клуб; у Львові – масштабну презентацію книги під однойменною назвою. Свічки, колоски жита й пшениці, чорнобривці, вишиті рушники, глиняний посуд 1930-х років яскраво підкреслювали національну самобутність і швидко стали неодмінними атрибутами виставки.

Під час відкриття виставки в багатьох містах виступали музичні колективи, і світ трагічної та водночас життєствердної музики оповивав просторі зали. Із вдячністю зустрічали представники світської влади і всі присутні священнослужителів, які своїм мудрим словом, зверненням до Бога і до людей, освячували захід, благаючи Всевишнього за упокій душ мільйонів жертв Голодомору.

Організатори та відвідувачі виставки спілкувалися з численними журналістами, які представляли центральні та місцеві радіо- і телеканали, інші українські й іноземні засоби масової інформації. На час виставки співробітники ГДА СБУ, історики за освітою, змушені були терміново опанувати фах екскурсовода. Ця несподівана відкритість для співробітників Служби стала певним випробуванням, адже їм притаманні такі професійні риси, як ділова небагатослівність і непублічний характер діяльності. З часом вдалося перебороти хвилювання, з'явилося уміння тримати себе перед відеокамерами, говорити на диктофон. Ось тільки ніколи не вдавалося спокійно, без тяжкого щему на серці, коментувати документи, особливо щоденники й листи, в яких йшлося про страждання та вимирання дітей, цілих родин і сіл від голоду, про явища канібалізму і трупоїдства на споконвіків родючій українській землі.

Виставка, крім Києва, відбулася ще в двадцяти чотирьох містах України, в Росії (Москва) та Білорусі (Мінськ). Служба безпеки України спільно із Посольством України в Республіці Польща, Генеральним консульством України у Кракові та Інститутом національної пам'яті Республіки Польща взяли участь в організації та відкритті 5 березня 2007 року пересувної фотовиставки архівних документів, фотографій і репродукцій про Голодомор. 26–30 березня у приміщенні Європарламенту в Брюсселі демонструвалася виставка «Знищені голодом. Невідомий геноцид українців», підготовлена Міжнародним благодійним фондом «Україна 3000» за сприяння СБУ. Частину експозиції виставки та документів архіву Служби використовували Український інститут національної пам'яті, Міжнародний благодійний фонд «Україна 3000», Всеукраїнське товариство «Меморіал» ім. В. Стуса, Міністерство культури і туризму України для проведення власних заходів в Україні і за кордоном, зокрема в Ізраїлі та США.

Можливості використання інформаційного потенціалу розсекречених документів помітно зросли після спільного з Міжнародним благодійним фондом «Україна 3000» видання книги «Розсекречена пам'ять: Голодомор 1932–1933 років в Україні в документах ГПУ–НКВД». Крім документів, у ній також було опубліковано частину записів із Книги відгуків та фотографії з виставки, зроблені професійними журналістами та співробітником ГДА СБУ Олександром Іщуком.

Презентація книги відбулася 27 серпня 2007 року у приміщенні Служби безпеки України. Крім фахівців СБУ, у заході взяли участь представники Українського інституту національної пам'яті, Міжнародного благодійного фонду «Україна 3000», Державного комітету архівів України, Міністерства закордонних справ України, Міністерства внутрішніх справ України, Генеральної Прокуратури України, Національної академії наук України, а також відомі українські діячі, які прибули до Києва на Світовий конгрес українців із-за кордону.

Презентація перетворилася на масштабну міжнародну науково-практичну конференцію, на якій, окрім упорядників, рецензентів та членів редакційної колегії, виступили з науковими доповідями інші українські вчені, а також Голова Міжнародного координаційного комітету з підготовки до 75-ї річниці Голодомору 1932–1933 років в Україні Стефан Романів (Австралія), представник Світового конгресу Українців Богдан Федорак (США), суддя Федерального суду претензій США Богдан Футей, професор Юрій Кульчицький (США), представник Об'єднання українців у Франції, професор Сорбоннського університету Володимир Косик. Восени книгу представляли в Інституті міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка для студентів і викладачів та в Міністерстві закордонних справ України для зарубіжних дипломатів.

Паралельно із цими заходами збірник документів було презентовано під час виставок у регіонах. На високому рівні це було зроблено у Львові, де саме відбувався XIV Форум видавців. У презентації нових книжкових видань про Голодомор взяли участь Голова Наглядової ради Міжнародного благодійного фонду «Україна 3000» Катерина Ющенко, місцеві керівники, народні депутати, науковці з Києва та Львова, активісти громадських організацій.

Завдяки таким заходам Служба безпеки України здійснила безпрецедентний крок у розсекреченні й оприлюдненні документів про геноцид українського народу. З цією метою були задіяні інтернет-ресурси, організовано пересувну виставку і видано книгу, яку безкоштовно передано до бібліотек, архівних установ, навчальних закладів, громадських організацій, окремим науковцям – дослідникам Голодомору.

Виставку було заплановано і проведено як презентацію документів з архіву СБУ. Чимало ж відвідувачів прагнули побачити факти Голодомору в області, районі, селі, де вони народилися чи проживають нині. Але документально показати Голодомор у кожному населеному пункті фізично було неможливо. Щоб компенсувати такий об'єктивний недолік виставки, її організатори почали звертатися до співробітників місцевих архівів і нав-

чальних закладів із проханням надавати на час виставки оригінальні матеріали та опубліковані праці, які б висвітлювали події 1932–1933 рр. у регіоні. Ця частина експозиції викликала, як правило, особливий інтерес у відвідувачів.

Виставка відбувалася за окремим, затвердженим керівництвом СБУ, графіком. Виняток становили дні, коли поза планом експозицію було розгорнуто для учасників сесії Парламентської асамблеї Організації з питань безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ), яка проходила в Києві у липні 2007 року. Через щільний графік виставку в деяких містах змушені були проводити спекотними літніми днями, коли у школах і ВНЗ були канікули, настав відпускний період і місцеві жителі та приїжджі переймалися проблемами відпочинку. Крім того, ефективність виставки багато в чому залежала від активності керівників міських і обласних державних адміністрацій, їхньої готовності надати жителям віддалених районів транспорт, організувати інформаційне і технічне супроводження, допомогти із приміщенням та оформленням залів. Зі свого боку, співробітники Центрального управління та регіональних органів Служби безпеки України з цілковитою самовіддачею, творчою ініціативою робили все від них залежне, щоб забезпечити високий науково-організаційний і культурний рівень виставки.

Нижче подано узагальнені дані про проведення виставки «Розсекречена пам'ять» від листопада 2006-го до грудня 2007 року*.

Виставку «Розсекречена пам'ять» відвідали понад 90 тисяч осіб. Залежно від ставлення до презентованих на виставці документів виокремилася кілька груп відвідувачів. Переважна більшість із них співпереживала, усвідомлено визнавала Голодомор геноцидом українського народу. Регіон і мова спілкування (українська чи російська) не мали жодного значення. Раптово виник цікавий феномен: російськомовні жителі Києва, Півдня і Сходу України відстоювали інтереси української нації так завзято, переконливо і консолідовано, що в їхніх опонентів швидко вичерпувались аргументи на користь вихолощення суті проблеми геноциду («Голод був і в Росії», «В Україні і зараз голод», «Помирали не лише українці» тощо). Подекуди зустрічалися й такі, хто, окинувши оком стенди, вигукував: «Цього не було! З голоду помирали ледачі, інші їхали на новобудови». Один літній чоловік дав своє, відмінне від усіх, визначення: «Бандеровская дурость!». При цьому його не бентежило, що виставка організована Службою безпеки України і що присутні сприймають ці слова, як тяжкий гріх, як зневажання пам'яті батька чи матері (може, це недоліки свободи слова?). Люди старшого віку, безперечно, мали усталені переконання, однак уважно слухали пояснення щодо документів, часто охоче самі ділилися багатющими спогадами. Солідні вчені й учителі приходили на виставку разом зі своїми вихованцями, і ті, юні й життєрадісні, під враженням від жахливих фактів ставали серйознішими, стриманішими у своїй безтурботності.

* Інформацію про кількість відвідувачів, акредитацію представників ЗМІ, а також про висловлені пропозиції надавали співробітники прес-груп регіональних управлінь СБУ і тих закладів, в яких відбувалася виставка.

Виставка «Розсекречена пам'ять»

№ п/п	Час проведення	Місце проведення	Кількість відвідувачів	Громадські заходи	Висвітлення у ЗМІ	Пропозиції відвідувачів
1	24–29.11.2006 р.	Київ, Український дім	15 000	Виставка була складовою загальнодержавної програми вшанування пам'яті жертв Голодомору	«5-й канал», «ІСТV», «1 + 1», «Інтер», ТРК «Україна», «НТН», «Урядовий кур'єр», «Україна молода», «Газета по-київськи», «Вечерние вести», «24»	Організувати пересувну виставку в усіх регіонах України та за її межами
2	23–28.12.2006 р.	Донецьк, Краєзнавчий музей	5000	Проведення громадських заходів не планувалось	«Інтер», «СТБ», «НТН», «1-й Муниципальный», «КРТ», «Орбіта», «Юніон», Донецьке обласне радіо, радіо «Центр», газети «Донбасс», «Вечерний Донецк», «Панорама», «Україна козацька»	Організувати демонстрацію фільму про Голодомор на уроках історії у школах
3	15–21.01.2007 р.	Луганськ, Обласна універсальна наукова бібліотека ім. Горького	6000	Круглий стіл і науково-практичні семінари за участю науковців, викладачів, студентів місцевих університетів та курсантів Університету внутрішніх справ МВС України, зустрічі зі свідками Голодомору – жителями м. Луганськ	«5-й канал», «ІСТV», радіо «Свобода», 3 обласні та 4 районні ТРК, газети «Ракурс плюс», «Молодотвардеец», «ХХІ век», «Луганская правда», «Реальная газета», інтернет-сайт СБУ	Створити відеофільм за матеріалами виставки, відкрити експозиції в місцевих краєзнавчих музеях та в музейних куточках регіональних управлінь СБУ, розширити тему в шкільних курсах історії України

№ п/п	Час проведення	Місце проведення	Кількість відвідувачів	Громадські заходи	Висвітлення у ЗМІ	Пропозиції відвідувачів
4	05–10.02.2007 р.	Харків, Галерея концерну «АВЕК»	6000	Круглий стіл 09.02.2007 р.	«1 + 1», «Інтер», «Новий канал», «7-й канал», місцеві ТРК «Сімон», «АТБК», Харківське обласне телебачення, газети «Вечірній Харків», «Время», «События», «Комсомольская правда в Украине»	Експонувати виставку у великих містах області, а також за кордоном
5	16–22.02.2007 р.	Суми, Краєзнавчий музей	5500	Круглий стіл 20.02.2007 р.	«1 + 1», «5-й канал», місцеві ТРК – СОДТРК, «Відконт», газети «Сумщина», «Суми і сумчани», «Панорама», інформаційні повідомлення в мережі Інтернет	Відкрити постійно діючі експозиції в кожному обласному центрі України
6	26.02–05.03.2007 р.	Полтава, Полтавський краєзнавчий музей	Понад 5000	Круглий стіл 01.03.2007 р.	УТ-1, місцеві ТРК «Лтава», «Місто», «Візит» (Кременчук), «ГОК» (Комсомольськ), «Гадяч», «Контакт» (Карлівка), газети «Урядовий кур'єр», «Україна молода», «Факти», «Полтавський вісник», «Зоря Полтавщини», «Коло», «Трудова Полтавщина», «Вечірня Полтава», «Полтавська думка», «Село полтавське»	Відкрити постійно діючі експозиції в кожному обласному центрі України
7	12–18.03.2007 р.	Чернігів, Літературно-меморіальний музей М. Коцюбинського	Понад 3000	Круглий стіл 15.03.2007 р.	Чернігівська ТРК, обласне радіо та FM-радіостанції, місцеві газети, інтернет-сайт «Високий вал»	Розширити експозицію, відкрити постійно діючі експозиції в музеях міста й області, проводити щорічні наукові конференції, опрацювати й опублікувати свідчення очевидців Голодомору, зібрані науковцями і студентами Чернігівського державного педагогічного університету

№ п/п	Час проведення	Місце проведення	Кількість відвідувачів	Громадські заходи	Висвітлення у ЗМІ	Пропозиції відвідувачів
8	30.03.-05.04.2007 р.	Черкаси, Черкаський обласний краєзнавчий музей	Понад 3000	Круглий стіл 04.04.2007 р.	ТРК «Рось», «Віка», газети «Молодь України», «Вечірні Черкаси», «Молодь Черкащини», «Нова доба», «Акцент»	Розширити експозицію матеріалами із центральних та південних областей України, зокрема Черкаської, створити виставку про політичні репресії в Україні
9	12-18.04.2007 р.	Кіровоград, Кіровоградський обласний художній музей	1500	Круглий стіл, записаний КОДТРК у форматі прес-клубу	Кіровоградська обласна ДТРК, приватна ТРК «Стимул», газети «Урядовий кур'єр», «Кіровоградська правда», «Репортер», «Народне слово», «21-й канал», «Молодіжне перехрестя», «Новий погляд»	Зробити виставку постійно діючою та проводити поряд з її експонатами тематичні уроки історії
10	23-28.04.2007 р.	Дніпропетровськ, Дніпропетровський історичний музей ім. Д. Яворницького	3000	Круглий стіл 24.04.2007 р.	«1 + 1», «5-й канал», «11-й канал», «27-й канал», «34-й канал», Дніпропетровська ТРК, газети «Днепр вечерній», «Наше місто», «Зоря», «24 часа»	Створити постійно діючу виставку про Голодомор, продовжити розсекречення й оприлюднення документів радянської епохи
11	14-19.05.2007 р.	Запоріжжя, Краєзнавчий музей	1000		«1 + 1», «Інтер», ДЮТРК «Запоріжжя», «ТВ-5», «Алекс», газети «Горожанин», «Комсомольська правда в Запоріжжя», «Миг», «Вулиця Зарічна», «Остров свободи», «Запорізька Січ», «Просто», «Суббота плюс»	Тематично розширити виставку, доповнити її стендами про урожайність зернових в Україні в 1928-1933 роках та кількість вивезеного хліба за межі України, продовжити терміни проведення виставки
12	23-29.05.2007 р.	Сімферополь, Кримський будинок художників	Понад 2000	Круглий стіл 24.05.2007 р.	ДТРК «Крим», ЧТРК «Хвиля», ІТВ «Новини», ТРК «Неаполь», газети «Кримская газета», «Кримские известия», «Южная столица», «Кримський діалог», «С места происшествия»	Продовжити роботу з розсекречення і оприлюднення архівних документів

№ п/п	Час проведення	Місце проведення	Кількість відвідувачів	Громадські заходи	Висвітлення у ЗМІ	Пропозиції відвідувачів
13	01–07.06.2007 р.	Херсон, Херсонський обласний краєзнавчий музей	300	Круглий стіл 06.06.2007 р.	Херсонська обласна ДТРК «Скіфія», газети «Гривна», «Вгору», «Горожанин и горожанка»	Експонувати виставку в Новій Каховці, Голій Пристані та інших районних центрах області
14	11–17.06.2007 р.	Миколаїв, Виставкова галерея Національної спілки художників України	Понад 350	Круглий стіл 15.06.2007 р.	Миколаївська обласна ДТРК, ТРК «Сатурн», «Март», «Так TV», телеканал «Миколаїв», газети «Рідне Прибужжя», «Южная правда», «Вести Прибужжя», «Вечерний Николаев», інтернет-видання «Микола Net», «Новости N»	Організувати виставку документів про Голодомор 1946–1947 рр. і провести виставку «Розсекречена пам'ять» у Миколаївському державному гуманітарному університеті ім. П. Могили
15	20–27.06.2007 р.	Одеса, Одеський художній музей	Близько 1700	Круглий стіл 25.06.2007 р.	ТРК «РІАК», «Репортер», «Академія», «Круг», «Нова Одеса», «Глас», газети «Одеські вісті», «Вечірня Одеса», «Слово», «Время Ч»	Продовжувати роботу з розсекречення й оприлюднення архівних документів про Голодомор та інші сторінки історії України та краю
16	07–11.07.2007 р.	Вінниця, Краєзнавчий музей	850	Прес-конференція 10.07.2007 р.	«НТН», «5-й канал», УНІАН, «Українські новини», ВОДТРК «Вдт-6», ТРК «Вінниччина», «Віта», газети «Поділля», «20 хвилин», «Місто», «33-й канал», «Вінницька газета», обласне радіо «Місто над Бугом», радіо «Такт»	Експонувати виставку в місті та районних центрах області під час навчання школярів і студентів
17	13–19.07.2007 р.	Житомир, Обласна універсальна наукова бібліотека	Близько 890	Круглий стіл 13.07.2007 р.	ЖОДТРК, Бердичівське приватне телебачення, інтернет-сайти Житомирської облдержадміністрації та Житомирської міськради, газети «Житомирщина», «Субота»	У 2008 році експонувати виставку у Житомирі, а також у районних центрах області під час навчання школярів та студентів

№ п/п	Час проведення	Місце проведення	Кількість відвідувачів	Громадські заходи	Висвітлення у ЗМІ	Пропозиції відвідувачів
18	01–07.08.2007 р.	Хмельницький, Торгово-промислова палата	Понад 1000	Круглий стіл 06.08.2007 р.	Хмельницька обласна ДТРК, газети «Подільський кур'єр», «Проскурів», «Місто», «Моя газета»	Доповнити виставку іншими яскравими документами, що стосуються Хмельниччини
19	09–15.08.2007 р.	Тернопіль, Приміщення картинної галереї Тернопільської обласної організації Національної спілки художників України	Близько 1000	Круглий стіл 14.08.2007 р.	«5-й канал», «ТТБ», «ТВ-4», обласне радіо та «Радіо-Тернопіль», газети «У кожен дім», «Свобода», «Вільне життя», «Тернопіль вечірній», «Номер один», інтернет-газета «20 хвилини», інтернет-сайт ОДА	Створити постійно діючу виставку про Голодомор, розсекретити документи про Голодомор 1946–1947 рр.
20	17–22.08.2007 р.	Чернівці, Обласний художній музей	Понад 700	Круглий стіл 22.08.2007 р.	«5-й канал», обласні ТРК «Чернівці» та «ТВА», обласне радіо та газети «Доба», «Час», «Молодий буковинець», «Погляд», інтернет-сайт ОДА	Створити та провести за архівними документами СБУ виставки про інші події в історії України
21	28–31.08.2007 р.	Івано-Франківськ, Івано-Франківський краєзнавчий музей	Понад 750	Круглий стіл 31.08.2007 р.	ТРК «Україна», ТРК «Третя студія», ОТБ «Галичина», обласне радіо, радіо «Вежа» та «Західний полюс», газети «Галичина», «Репортер», «Вечірній Івано-Франківськ», «Західний кур'єр», інформаційне агентство «БРІЗ» та «Ifportel»	Демонструвати виставку в усіх районних центрах, а також у навчальних закладах України
22	03–09.09.2007 р.	Ужгород, Закарпатський музей народної архітектури та побуту	Понад 3500	Круглий стіл 07.09.2007 р.	Газети «Вісник Берегівщини», «Ужгород», «Європа-Центр», «Трибуна», «Неділя»	Продовжити роботу з розсекречення і оприлюднення архівних документів про Голодомор та інші сторінки історії України

№ п/п	Час проведення	Місце проведення	Кількість відвідувачів	Громадські заходи	Висвітлення у ЗМІ	Пропозиції відвідувачів
23	12–18.09.2007 р.	Львів, Національний музей ім. А. Шептицького	2000	Круглий стіл і презентація книги «Розсекречена пам'ять» 13.09.2007 р.	ТРК «Люкс», «НТА 1», «12-й канал», газети «Високий замок», «Суботня пошта», інформаційні агентства «Західна інформаційна корпорація», «Львівський портал», «Захід. нет», «Галінфо», радіо «Люкс», «Радіоман», «Львівська хвиля»	Поширити в Україні та за кордоном книгу «Розсекречена пам'ять» і підготувати спільно з УНП виставки про Голодомор 1946–1947 рр., про український національно-визвольний рух у XX ст., про події Другої світової війни та про дисидентів
24	20–26.09.2007р.	Луцьк, Волинський краєзнавчий музей	5350	Круглий стіл 25.09.2007 р.	Волинська ОДТРК, ТРК «Аверс», обласне радіо, радіостанції «Луцьк», «Сім'я і дім», газети «Волинь», «Відомості», «Віче», «Луцький замок», «Аверс-Прес», інтернет-сайти Pravda, Lutsk.ua	Створити у Волинському краєзнавчому музеї постійно діючу виставку про Голодомор за документами СБУ, опублікувати Книгу відгуків
25	04–10.10.2007 р.	Рівне, Рівненський обласний краєзнавчий музей	2840	Круглий стіл 09.10.2007 р.	Рівненське РТБ та обласне радіо, телеканал «Рівне-1», газети «Рівне вечірне», «Рівне-експрес», «Вісті Рівненщини», «7 днів», «Рівненська газета»	Продовжити роботу з розсекречення і оприлюднення архівних документів, виставку зробити постійно діючою
26	14–19.11.2007 р.	Російська Федерація, Москва, Культурний центр України	Близько 250	Круглий стіл, зустріч із представниками російських ЗМІ, українською громадськістю в Москві, послами іноземних держав, акредитованими в Москві, презентація книги «Розсекречена пам'ять»	«1 + 1», «Інтер», «5-й канал», радіостанція «Ехо Москви», «Україна молода», «День», «15 минут», інтернет-сайти	Активізувати творчі зв'язки з Об'єднанням українців у Росії та українськими недільними школами м. Москви, посилити роботу Культурного центру України в Москві, регулярно і вчасно надавати українським громадським об'єднанням та організаціям інформацію про події в Україні

№ п/п	Час проведення	Місце проведення	Кількість відвідувачів	Громадські заходи	Висвітлення у ЗМІ	Пропозиції відвідувачів
27	22-29.11. 2007 р.	Республіка Білорусь, Мінськ, Національний музей історії і культури Білорусі	Понад 1000	Заходи на прохання представництв іноземних держав, акредитованих у Республіці Білорусь, Спілки білоруських єврейських громадських об'єднань, делегації українців із Вітебської області	Телеканал Республіки Білорусь «Столичний», державне радіо, газети «Наша нива», «Комсомольская правда»	Продовжити виставку в «Історичній майстерні у Мінську», передати видання ГДА СБУ до Українського культурного центру при Посольстві України в Республіці Білорусь, провести виставку у Празі (усне запрошення представника Посольства Чеської Республіки в Республіці Білорусь)
28	21.11.- 01.12. 2007 р.	Київ, Український дім	Близько 15 000	Виставка була складовою національної виставки «Україна пам'ятає»	«УТ-1», «1 + 1», «Інтер», «5-й канал», «СТБ», «СТУ», «Культура», газети «Україна молода», «День», «Факты», «Комсомольская правда в Україні», інтернет-газета «Українська правда»	Надіслати матеріали виставки до шкіл та ВНЗ для використання на уроках історії, провести виставку в районних центрах, видати її матеріали окремим альбомом, взяти на облік та описати пам'ятники жертвам Голодомору і предствавити їх в експонатах майбутніх виставок

Пізнати старанно приховані досі за грифами таємності сторінки історичного минулого, усвідомити його наслідки для сучасності, зробити висновки для майбутнього стало для багатьох такою ж нагальною потребою, як і дихати свіжим повітрям. Виставка послужила потужним засобом донесення правди про Голодомор до української і світової громадськості, належного вшанування пам'яті жертв геноциду українського народу. Ознайомлюючись із невідомими й упродовж минулого століття недоступними історичними джерелами, відвідувачі відкривали одну з найстрашніших таємниць в історії людства. Нові знання, своєю чергою, сприяли відродженню генетичної пам'яті, багатовікових культурних традицій, установленню історичної справедливості.

На вшануванні 75-х роковин Голодомору найчастіше лунають твердження, що злочин проти людства і людяності слід засудити, трагедія ніколи не має повторитися.

Ще один урок історії викладає саме життя.

Під час проведення виставки «Розсекречена пам'ять» у Культурному центрі України в Москві за наполяганням господарів не демонструвалися 15-хвилинний фільм «Великий злам» і новий кліп із піснею «Запали свічу» у кришталевому чистому виконанні Оксани Білозір. Прикро, але в Російському гуманітарному університеті відмовилися дискутувати з українськими науковцями про Голодомор, мотивуючи це неможливістю гарантувати безпеку гостей. Більше того, 17 листопада 2007 року кілька молодиків, увірвавшись до зали, встигли зірвати стенди із текстом Закону України про Голодомор, зображеннями хрестів на могилах та палаючої свічки. Цей ганебний акт антиукраїнського інформаційно-ідеологічного тероризму переконує, що пам'ять народу, як і честь держави, потрібно не лише повсякденно плекати, а й надійно захищати.

Виставка виконала своє завдання – крізь призму документів ГПУ та НКВД розкрити історичну правду про Голодомор 1932–1933 років, надати світовій спільноті, науковцям і політикам нові доказові факти геноциду українського народу. Водночас вона стала новою самобутньою сторінкою в історії Служби безпеки України, яка своїми діями довела духовну спорідненість із народом, готовність і вміння боронити його культурні й історичні цінності, стояти на сторожі правопорядку, утверджувати в суспільстві нетерпимість до будь-яких форм насильства.

Ці висновки суголосні з міркуваннями багатьох відвідувачів виставки «Розсекречена пам'ять», які залишили у Книзі відгуків майже 1400 записів. Їх робили очевидці трагедії і їхні нащадки, учні та вчителі, студенти і викладачі ВНЗ, учені й працівники архівів та музеїв, військовослужбовці, бізнесмени, політики, священнослужителі. Записи відображають весь спектр думок українського суспільства про Голодомор. Вони увібрали спогади, свідчення про Голодомор, а також враження та роздуми, викликані переглядом експозиції, що яскраво віддзеркалюють найглибші людські почуття. Записи у Книзі відгуків зроблені власноруч відвідувачами і цінні як самостійне унікальне історичне джерело, в якому закладено оригінальну інформацію про доленосні події в житті українського народу.

До того ж у Книзі є багато оцінок сучасного етапу економічного і політичного розвитку України, окремих політичних діячів, пропозицій щодо подальшої розбудови Української держави і ролі в цьому процесі політичних сил.

Щоб найбільш точно передати зміст Книги відгуків, послідовність записів, цілком зберегти колорит мови, ініціатори проекту вирішили підготувати видання факсимільного типу. На нашу думку, відверті судження сотень людей із різних куточків України є яскравим відображенням політичного і духовного стану сучасного українського суспільства.

Цінність книги має кілька вимірів, найбільш показовий з яких визначається відмінностями між нинішніми і раніше опублікованими свідченнями про Голодомор. Видрукувані попередніми роками книги зі свідченнями очевидців Голодомору ґрунтувались на записах, зроблених у процесі експедицій науковців, краєзнавців, викладачів, студентів та учнів. У нашому випадку маємо зворотний рух – очевидці та їхні прями нащадки цілеспрямовано йшли на виставку про Голодомор і самотійно, цілком добровільно робили власноручні записи, створюючи тим самим документи, які впевнено можна вважати достовірним і оригінальним історичним джерелом.

Інформаційний потенціал записів не вичерпується висловленим на сторінках книги. Частина відвідувачів повідомила про наявність у них значно ширших відомостей про Голодомор, зокрема фотографій про життя до Голодомору і після, листів, щоденників, писемних та аудіовізуальних записів. Найчастіше відвідувачі виставки згадували світлої пам'яті імена українського письменника, фундатора Асоціації дослідників голоду-геноциду 1932–1933 років в Україні Володимира Маняка (1934–1992), його дружини і голови Асоціації Лідії Коваленко-Маняк (1936–1993), американця з українським серцем, який відкрив світові трагедію європейської нації, Джеймса Мейса (1952–2004). У багатьох записах є слова, звернені до Бога, які у суцвітті побажань звучать, наче молитва за Україну, за її щасливе майбутнє. На сторінках Книги відгуків люди звертаються до всього народу, пишуть про своїх літніх родичів, які ще можуть поділитися спогадами, висловлюють образні та щирі думки про увічнення пам'яті жертв Голодомору. Вистражданих протягом десятиліть слів не спроможна почути і сприйняти тільки людина із каїною печаттю.

Варто зазначити, що, йдучи на виставку, сучасники як могли вшанували пам'ять своїх померлих від голодоморів і репресій родичів. Як у поминальні дні граматку з іменами всіх померлих у роду передають священникам, щоб ті назвали їх у храмі чи на цвинтарі, так під час виставки люди намагалися залишити згадки про дорогих, часто незнаних через пласт часу, убієнних голодом предків. Уміщена у Книзі відгуків листівка із трояндами та дитячим малюночком – один із гарних прикладів того, як в окремих українських сім'ях свято бережуть і передають із покоління в покоління пам'ять про батьків, дідів і прадідів, про горе, яке їх спіткало у 1932–1933 роках. Такі записи наштовхують на думку, що Книгу відгуків радше було б назвати Книгою свідчень, спогадів та вражень.

На сторінках книги є свідчення про те, як відбирали останню крихту хліба, останню квасолину, як не пускали рятуватися від голоду не тільки за межі СРСР, а й у інші республіки. І чи здогадався б хто з дослідників Голодомору на Київщині звернутися до жительки Миколаєва Наталії Володимирівни Шевченко, яка прийшла на виставку в рідному місті та повідомила жахливі факти трагедії в Богуславі, де колись проживали її батьки?

«„Уповноважені” обшукували регулярно двір, хату, шукаючи сховані продукти, і, знайшовши горщик квасолі в комині, на очах у голодних і опухлих від голоду дітей топтали ногами цю квасолю зі словами: „І коли ви всі повиздыхаете? Живучі ж, однак”».

Відносно того, що голод був результатом неврожаю не спланованою акцією, то маю свідчення батька і тітки, що їх старший брат поїхав у пошуках хліба в Росію, виміняв одяг на пшоно. Коли ж повернувся на Україну, то прямо біля поїзда (м. Харків) у [нього] забрали мішечок із пшоном і облили його гасом і віддали. Той привіз це отруєне гасом пшоно, яке вони вимочували у воді і порціями варили, однак воно не позбулося того запаху, тому затуляли ніс [і] їли зі сльозами.

Згодом у пошуках хліба в Росію спробувала виїхати моя тітка Шевченко (Лимаренко) Антоніна Платонівна, яка свідчить теж. У тому ж м. Харкові її НКВД просто стягнули з поїзда і побили, не пустили в Росію. Хіба це не свідчення голоду як спланованої акції?» {с. 552–553}.

Ці свідчення, задокументовані Наталією Володимирівною, є додатковим вагомим аргументом в оцінках української трагедії початку 1930-х років.

Про східний кордон України, який з'явився в роки Голодомору, свідчать у своїх записах й інші відвідувачі виставки «Розсекречена пам'ять».

«Мені 63 роки. І в пам'яті моїй живі розповіді бабусі Марфи і дідуся Григорія (вічна їм пам'ять!) про ті страшні роки. У них було семеро дітей, і щоб вижила сім'я дідусь возив бабусині добротні речі до сіл Білгородщини, аби виміняти на них кілограм зерна чи кільце макухи. Та пройти „кордон”, який охороняли озброєні військові не кожному вдавалося. Дідусевого сусіда вони вбили...» {с. 403}.

Люди пам'ятають і прямо свідчать, як у радянські часи переслідували тих, хто вголос згадував про Голодомор, про діяльність партійців, комсомольців, працівників ГПУ, а згодом НКВД в українських селах, про вивезення за кордон зерна в голодні роки.

«Мій батько у 1954–58 р. вчився в Одесі, в інституті, і щоби підробити до стипендії, працював в Одеському порту вантажником. Він згадував, що в їхній бригаді було кілька чоловік, які вже більше 20 років працювали в порту, і один з них, після роботи по завантаженню іноземного судна якимись продуктовими вантажами, раптом почав згадувати про те, що йому найбільше довелося працювати на погрузці зерна на іноземні кораблі саме в 1932–33 р. Через 2 дні його звільнили з роботи і його більше у бригаді вантажників не бачили. Згадував цей випадок мій батько вже тільки на початку 1990-х років...» {с. 613}.

У Книзі відгуків багато фактів про високу смертність серед дітей, вимирання родин, окремих сіл. Про все це докладно написала під час проведення виставки «Розсекречена пам'ять» у Білорусі пані Ткаченко. Вона міцно зберегла в пам'яті батьківські розповіді про «голодовку» і тепер навела конкретні приклади більшовицького терору на Слобожанщині, насильницьку колективізацію, розорення селянства, вилучення всіх їстівних припасів, муки голодних людей.

«Податки були такі, що люди віддали все, що в кого було і отрималось так, що у 32-му році уже не було чим садить огороди. В 1933 році було дощове літо і холодне, люди голодні дуже мерзли. Приходили з штиками і скрізь ними кололи, щоб нічого не залишилось те, що можна поїсти, під припічком була жменя квасолі, а в погребі відро буряків і це все забрали. Спочатку ще хоронили людей, які помирали від голоду... а потім уже не хоронили, а мужчини запрягали коней і їхали кожен день, заходячи в хати і виносили мертвих у віз, скидали їх в спільну яму, були випадки, що забирали ще не вмерших повністю, даже дівчина вилізла з-під трупів і чудом вижила. Мій дід даже не постився, коли це був великий гріх в ті часи, і коли наступив голод, то бабуся терла, запарювала [і] варила дрібне сіно, бур'ян разний, але він цього не витримав і помер... Люди мерли прямо на вулиці, лежали і ніхто не звертав уваги. Мати розповідає, що вийшла на роботу, дивиться, жінка молода опухла уже померла, а дитина мала її лази[ть] по їй і плаче і нічим не можна допомогти і спасти і скрізь така картина...

Вимирали цілі села, ніхто цим не цікавивсь, наприклад, село Дем'янівка, Яблунне, Вільхове, Любка. Там заселились знову люди після голодовки, які вижили чудом. Коли батько їздив конями в Охтирку, то там є село Хухра, то говорив, що нікого там не залишилось, тільки вітер відкривав і закривав двері в хатах» {с. 739–744}.

У київській частині книги є запис про Голодомор на Полтавщині. Автор свідчення – росіянка Зінаїда Іванівна Каленіченко дуже шкодує, що свідок трагедії – її свекруха Марія Єлисеївна (1914–2003) не дожила до сьогоднішніх днів. Вона могла б багато розповісти про пережите страхіття, але все життя боялася про це й згадувати, щоб нічого поганого не трапилося з дітьми. Лише коли Україна стала незалежною (який яскраво видимий зв'язок між геноцидом 1932–1933 років і намаганням більшовицької влади назавжди поневолити Україну!) вона розповіла про трагедію свого роду. Виконуючи обов'язок перед світлою пам'яттю Марії Єлисеївни, Зінаїда Іванівна, великої душі людина, поіменно назвала членів родини свекрухи із села Слюсари Решетилівського району Полтавської області, де ще 1928 року налічувалось 12 членів сім'ї – дідусь, бабуся, мати, батько і восьмеро дітей. Внаслідок розкуркулювання («бо мали 12 десятин землі, корову, коня, хату») і зумисне створеного голоду вижило двоє старших дівчаток. Вони виїхали у Харків і там працювали у тепличному господарстві, вирощували дині, огірки, помідори для партійних керівників.

«То хіба можна у все це не вірити, як були і є ще живі свідки. Це тільки ті можуть не вірити, хто виконував ці ізверські накази і вони бояться, що їх імена будуть відомі. Бог їм суддя, і я вірю, що будуть вони перед страшним божим судом відповідати за все. Слава Україні» {с. 270}.

З величезним болем у серці згадує про лихоліття 1932–1933 років Марія Семенівна Давиденко, 1923 року народження.

«Осіною 1932 р. ми виживали з того, що перевівали полову із скирд і навіювали якусь пригорщу зерна, робили куліш і так було до зими, яка не дала нам це робити. Крім росолу в діжці з-під огірків та плиток для топлива в печі ми не мали нічого. В нашій хаті поселилася і Брижань Мар'яна з своїм 10-літнім Васильком, я з ним до школи разом ходила. Вони померли майже разом – син вечером, а мати утром. Похоронили їх на горбу рова, підстилили трохи соломи, за ніч пацюки обгризли Василькове обличчя та ноги. Спасалися зимою стеблами від кукурудзи та соняшнику. Їх рубали і варили, коли настала весна, то бабуся рвала кропиву, тушила її і робила оладки. Я тяжко хворіла...» {с. 281}.

Свідчень про харчування сурогатами, травною, жолудями немало, і стосуються вони різних місцевостей, де проживали етнічні українці.

«В 1933 році наша сім'я проживала в Знам'янці Кіровоградської області і я добре пам'ятаю, як їв чорні і гіркі коржики, які мама спекла з сурогатного кофе» {с. 609}.

«Від батька й матері чув і всім повідаю, що страшний голодомор в 1933 році був через те, що все в селян забрали, що можна було б їсти. В моїх даже вузлик хмелю забрали. Батько, мати і брат 1927 р. нар[одження] вижили тільки дякуючи тому, що на горищі в пилюці і павутинні валялась зашкарубла воляча шкіра. Вони її варили по шмагочку і, щоб ніхто не дізнався, потихеньку їли з супчиком. В другому селі моїх двоюрідних сестру і братів мамина сестра посадила в залізничний вагон – і де вони, невідомо. Сама вона і її чоловік померли. Це було в нинішній Запорізькій обл., Куйбишевський р-н, хут. Шевченко (тепер с. Дубове). Це був жах, всього не перекажеш» {с. 511}.

Доведений штучним голодом до відчаю, до божевілля, дехто втрачав людську подобу, тому крайнім наслідком геноциду стали канібалізм і трупоїдство – явища, нечувані в історії європейських народів ХХ століття.

«Від бабусі Лукії знаю, що в 1933 з'їли люди їди її племінницю. Вона йшла з Маньківки додому в Русалівку через ліс і не прийшла. Згодом в лісі люди знайшли тільки череп і довгу косу і по косі взнали Оксану. А в родині при дітях ніколи не розмовляли про той час, боялися, що діти десь говоримуть про почуте вдома. Пам'ятаю, тільки прохопиться хто словом, як ходили в поле розкопувати старі кагати з гнилою картоплею, то зразу ж „шикали“, щоб замовк.

Охоплює біль від розуміння того, яке то було страхіття!

Люди, пам'ятайте! Наша земля прекрасна, люди добрі і роботящі, і талановиті» {с. 158}.

Автор цитованого вище запису Галина Андріївна Руденко звертає увагу на високу культуру українських селян, руйнування якої більшовиками призвело до тяжких наслідків для самобутності нації.

«І я завжди захоплювалася своєю бабусею Лукією – так важко працювали – а в поле ішли в білесенькій хустиночці і сорочці. Подивіться на світлину

„Колективізація закінчилась” – там жіночки всі в білесеньких хустиночках. Це – внутрішня культура.

Любіть нашу чудову, але багатостраждальну землю!
Шануймося» {с. 158}.

Сатанинські посланці ВКП(б) не тільки відбирали в селах все їстівне, нищили посуд та знаряддя, які б допомогли щось зберегти чи приготувати, а ще й калічили дітей за зібрані в полі колосочки.

«...Активісти забрали все їстівне і розбили 2 кам'яних жорна (с. Вербка Ярмолинецького району). А мій прадід – Цегольник Станіслав, вмер від голоду в 1933 [році] на очах моєї, тоді 6-річної бабуні. А її маму – Мар'яну – за те, що вона пішла збирати колоски, сільські активісти так побили, що вона до кінця життя залишилась інвалідом» {с. 613–614}.

Свідчення, записані в Білорусі білоруською, російською й українською мовами, засуджують сталінський тоталітарний режим, підтверджують організований характер Голодомору, надаючи кричущі факти переслідувань людей, які прагнули врятуватися в пошуках їжі в сусідній Польщі. Ось що пише В. П. Тимошук, переглянувши виставку «Розсекречена пам'ять» у Мінську.

«Про ті страшні часи нам, дітям, розповідали батьки і я пам'ятаю, з яким болем вони говорили про цей голод на Україні, організований владою. Хотілося б також розповісти про одне з підтверджень того, що голод був організований владами. Десь в сімдесяті роки, будучи студентом, я спитав мою тітку, яка була старшою дитиною в сім'ї і все добре пам'ятала, як можливо було голодувати, коли навкруги ліси, озера, річки. Вони тоді проживали в с. Лопатичі Олевського району Житомирської області. Вона й каже: „Ой синочку. Відразу з'їли все – і котів, і собак. Навіть наша далека родичка з'їла свою дитину”. А далі приводить такий факт, що люди почали втікати за кордон. Треба сказати, що село Лопатичі знаходилось біля старого кордону з Польщею. Люди знали, що там немає голоду і почали втікати, так як по лісах і болоту суцільних загороджень не було. В ті часи селян, які знаходились в Польщі, деякий час держали без особливого нагляду в прикордонних польських селах чи містечках. Тітка говорила, що були спеціальні загони ДПУ, які переходили кордон і на території Польщі вбивали втікачів і приносили в село їх голови чи вуха. Збирали людей, показували їм ці голови і говорили, що „так буде з кожним, хто втече в Польщу”» {с. 732}.

Любов Гордіївна Задорожна родом із села Полянецького Одеської області підтвердила, що в Україні у 1932–1933 роках лютував страшний голод, який забрав життя у молодому та в дитячому віці багатьох людей. Свідчення рідної тітки та батьків, яким вдалося вижити, автор запису Любов Гордіївна прагнула передати дослівно. Причому від тітки, Євгенії Захарівни Новаківської, вона знає, що коїлось у селі на Одещині, а від батьків – у місті Донецьку.

«Голод стався не від недороду, а тому що оперуповноважені забирали у сільчан абсолютно всю їжу. Люди намагалися сховати якісь припаси. Різали скотину і засолене м'ясо в бочках закопували в огороді. Уповноважені ходили з металевими

вими шпичками, протикували весь огорог і якщо знаходили, то забирали все до шматочка, а господаря забирали як злочинця.

Щоб сховати хоч трохи зерна, люди споруджували пристінок для того, щоб між стіною і пристінком в нішу засипати зерно. Уповноважені простукували стіни. Якщо знаходили схованку, то забирали і зерно, і господаря. Літом голодні люди їли сирі гриби і навіть ядовиті гриби і також помирили. Був в селі навіть випадок канібалізму. Мати збожеволіла від голоду і з'їла свою 5-річну доньку, а синок 7-ми років втік через вікно.

Мої батьки Пастух Гордій Антонович і Пастух Марія Олексіївна (до заміжжя Малецька) в 1932–33 роках проживали в м. Сталіно (нині Донецьк). Ось що вони мені розповідали.

В м. Сталіно також тоді був страшний голод. Люди обезсилені від голоду падали прямо на вулицях. Коли пройшла чутка, що має приїхати Сталін, то привокзальну площу „прибирали” – бульдозером згрібали напівживих людей.

Мама казала також, що якось, проходячи мимо трупарні, заглянула у вікно і побачила, що напівживі люди гризли одне одного. Після цього вона довго не могла спати – все вживався той жах...

Голодні люди грабувати почали вагони в поїздах, які йшли з півдня на Москву і мамі пощастило знайти 2-х кілограмову металеву банку, в якій, як виявилось, була чорна ікра» {с. 747–749}.

Свідчення про міське життя в роки Голодомору становлять особливу цінність, оскільки такої інформації збереглося чи не найменше. Останні два десятиліття дослідники звертали увагу переважно на трагедію села. Але про те, яким було її продовження у Донецьку, Києві, Харкові та інших містах України, досі є мало опублікованих свідчень. У людних містах важче розшукати свідків Голодомору та й у сільській місцевості живими свідками є практично ті, хто на той час мав кілька років. Вихор подій радянської історії неймовірно розкидав свідків трагедії, і тепер їхня пам'ять або пам'ять їхніх дітей з великими труднощами воскрешає подробиці, яких не знайти у жодній іншій книзі. Нащадки постраждалих передають свідчення.

«Київ. 1932–33 рік. На розі вулиць Жилинської і Комінтерна з ночі збиралися люди со станції, яка дуже недалеко. Розсідалися біля парканів, домів і до самої Никольської церкви (де потім построи́ли ТЕЦ). Чорні, поодинокі й гуртом: чогось ждали. Поночі вивозили на телегах отошедших мертвих. Утром остальных, коли світло – людей усіх забирали машинами. Жінки в основному були з дітьми. Куди їх вивозили, один бог знає.

Свідчення це дала мені моя бабуся, вона сама з моїм дідом все це бачила, бо ми жили на вулиці Жилинській 118, і казала як лютували двірники. Багато їм було роботи. В 1950 р[оці] казала мені нікому не казати, бо нас заб'ють, а твою матір сошлють як діда на Колиму; взяла з мене слово!» {с. 702–703}.

Важко сказати, яку природну міць треба було мати, щоб за таких умов повнокровно вижила нація, щоб український народ зберіг національну ідентичність, силу духу і не зупинився у своїх прагненнях відродити мову й культуру, здолати нав'язаний режим, здобути державність. При цьому понівечений народ не розгубив вікову доброту і толерантність, здатність усвідомити глибину та масштаби трагедії, після якої в Україні поруч живуть нащадки і потерпілих, і призвідників геноциду. «Ми перебороли цей

жах. Адже ми сильний народ, і ми віримо один в одного!» – записали у Книзі відгуків учні однієї зі шкіл м. Києва.

Непросту проблему співжиття і тих, і інших у сучасній Україні мудро розв'язала одна з відвідувачок виставки Катерина Сергієнко, яка народилась 1945 р. у с. Сошники Бориспільського району Київської області. За її свідченням, записаним до Книги відгуків, із семи дітей у її дідуся й бабусі вижила лише одна дитина – її мати Оришка. На сторінках Книги вона записала відверті, по-християнськи великодушні слова.

«Я знаю усіх в селі, хто скидав хрести з церков, вигрібав квасолину останню. Я їх сама запрошувала на піонерські збори. Називати не буду поіменно. Живі їхні діти, онуки. Вони не винні і ми всі живемо [мов] родичі дружно... Мене і чоловіка 41 р. народження ростили і виховували мами одні. І ми їм дуже вдячні за це, що вони нам передали свій біль, а ми передаємо своїм дітям і внукам. Голод був. Був геноцид. Треба, щоб про це знав увесь світ» {с. 48–49}.

Книга відгуків містить також вірші, які йдуть від самого серця. Читачі, безперечно, звернуть увагу на довершені рядки Т. Домашенко {с. 80}, І. Яворського {с. 488}, З. Ракової {с. 509}, Т. Сліпченко {с. 161} та ін.

Люди, які робили записи у Книзі, прагнули, з одного боку, увічнити пам'ять жертв Голодомору, а з другого – висловлювали бажання позбутися наслідків тоталітарного минулого, про яке нам нагадують пам'ятники, назви населених пунктів і вулиць на честь мучителів українського народу.

Ще одна проблема, розв'язання якої нелегко давалося навіть організаторам виставки у деяких містах, – це політичні пристрасті, свідоме або несвідоме намагання знецінити виставку, приписавши їй суто політичну спрямованість.

У зв'язку із цим доречно навести слова журналіста з Луганська Олексія Розумного, який у місцевій газеті із символічною назвою «Молодогвардеец» так підсумовує свої враження від виставки: «Я после знакомства с экспозицией пришел к однозначному выводу: призывать украинцев „не спекулировать“ на теме Голодомора и есть самая настоящая спекуляция. Авторы подобных призывов предлагают забыть эту страницу собственной истории. Потому что если о ней помнить, то нельзя не говорить, говоря – нельзя не доискиваться причин, последствий и, естественно, виновников трагедии. А доискавшись – не пытаются найти способы не допустить повторения этого в будущем».

Як уже згадувалося, відвідувачі вступали в гарячу дискусію з тими, хто заперечував факти Голодомору, намагався принизити мету виставки. Публічне відстоювання власних думок вони переносили на сторінки Книги, спростовуючи твердження певної категорії відвідувачів про спекулювання темою Голодомору. Цікаве спостереження: ті, хто зберіг у серці палку віру у світле комуністичне минуле і сталінських вождів, часто не бажали називати свої прізвища та адреси. Зрозуміло, що синдром страху в них укоренився на генетичному рівні, але, на відміну від постраждалих від голодоморів і сталінських репресій, вони його протягом десятиліть так і не позбулись, а тому пояснювали страждання народу випадковістю. Їхні за-

писи – це теж відображення настроїв частини нашого народу, де уживаються пам'ять і безпам'ятство, національна гордість і національний нігілізм.

Виразником поглядів, протилежних позиції абсолютної більшості відвідувачів виставки, але які, очевидно, притаманні якійсь частині українського суспільства, можна назвати Ю. В. Дородька – «учителя-історика з 15-річним стажем, нині будівельника», як він зазначив у відгуку.

«Внимательно изучил экспозицию. И что же? Ни одного, решительно ни одного документа, свидетельствующего об умышленном, запланированном умерении голодом крестьян – не увидел.

Значит, ни о каком „геноциде украинської нації“... не может быть и речи. Ни одного документа о заведомо преступных намерениях руководства страны во главе с тов. И. В. Сталиным – нет (Уж если б они, большевики-ленинцы-сталинцы нарочно затеяли „голодомор“ – то неужели бы хранили против себя улики? Бред.)...

А то, что голод 1933 г. „визнали геноцидом“ 10 стран – ничего удивительного. Обычная антисоветчина, антикоммунизм, русофобия» {с. 149–150}.

Що ж, справді, у народу, як і в сім'ї, всяк буває. «Боже, поверни людським душам втрачене», – так проникливо написав житель Дніпропетровська О. А. Шиманський, почувши під час виставки слова «Ничего там не было» {с. 509}. Можливо, ті, хто не сприймав виставки і відкидав факт геноциду, бояться саме відродження національного духу, піднесення (не на шкоду іншим народам!) національної гідності, утвердження Української держави? Треба визнати, що скрізь, де демонструвалась виставка, виривали емоції, пробуджувалися почуття патріотизму й віри в державу та її народ. Недаремно після огляду експозиції люди різного віку залишали записи, що завершуються словами «Слава Україні!», «Хай живе Україна!».

Особливо треба порадіти за шкільну і студентську молодь, яка, зважаючи на записи, відкривала для себе правду, давала клятву на вірність Україні та її народові, готовність ніколи не допустити повторення страхіть тоталітарного режиму. На відміну від літніх людей, у дітей рідко затуманювалися від сліз очі, що потім скорботними словами переливалось на папір. Проте не можна забути юнака на ім'я Сергій, який на виставці у Запоріжжі не раз підходив до експонатів і шепотів, стримуючи сльози: «Тепер я знаю, хто винен у смерті моєї бабусі...» Може, у молодих людей не так чітко, як у дорослих, були сформовані думки, проте небайдужість і чутливість юних душ до болю свого народу вражає. Навіть підписи «Діти», «Ксюха», «Аня», «Олег», «9-й» чи «10-й» клас, «Нам 14 років», «Нове покоління» та інші свідчать про дитячу безпосередність і радість життя, не затмареного голодом, про прекрасні паростки українського народу.

Глибоко зворушують записи, зроблені людьми, які приїхали в Україну з Китаю, Польщі, Росії, США, Франції. Дорогими та зрозумілими є слова тих, хто вже за інших обставин зазнав найтяжчих випробувань голодом і висловив на сторінках Книги відгуків солідарність з українським народом у його намаганні встановити історичну істину, а також вдячність організаторам виставки, що слугує цій меті. По кілька дорогоцінних рядків

записали люди, які пережили блокаду Ленінграда («До слез тронуты матеріалами Вашей виставки...») {с. 695}, житель Московської області («Русские оплакивают страдания украинцев 1932–1933 гг.») {с. 696}.

Читач матиме можливість ознайомитися з думками про Голодомор відвідувачів виставки у Москві та Мінську й переконатися, що для них також ненависні тоталітарні режими, які забрали мільйони людських життів. Особливо насичені фактами свідчення про Голодомор в Україні надали жителі Республіки Білорусь, яка гостинно прийняла виставку «Розсекречена пам'ять» в Національному музеї історії і культури.

Письмові й усні відгуки на виставку «Розсекречена пам'ять» закордонних відвідувачів переконують у тому, що бажання українського народу подолати рудименти тоталітаризму, пізнати правду, збудувати демократичну європейську державу знаходить підтримку у світі як цілком справедливе, вистраждане багатовіковою історією рішення.

Відверті записи у Книзі відгуків показують рівень демократії в українському суспільстві, плюралізм думок, відсутність страху перед владою за власну громадянську позицію.

Політики у величезному боргу перед народом, і це зрозуміло із записів у Книзі, де йдеться не лише про минуле, а й про сучасне та майбутнє нашого народу. Деякі погляди та пропозиції авторів записів у Книзі відгуків мають радикальний, можливо й нетактовний характер. Тут доречно буде зауважити: видавці Книги не завжди поділяють висловлені на її сторінках думки відвідувачів виставки.

До іменного покажчика в алфавітному порядку внесено всі імена, прізвища, ініціали, псевдоніми як тих, хто підписався, так і тих, хто з різних міркувань авторів зазначений у Книзі відгуків. Зі збірних імен здебільшого вказано ті, що уособлюють усю родину. Нерозбірливі підписи, які неможливо було ідентифікувати, до покажчика не увійшли. Частина прізвищ установлено завдяки авторам, які залишили у Книзі відгуків свої спогади про родичів.

Нерідко відвідувачі виставки, поділившись на сторінках Книги відгуків враженнями та розповівши про пережите ними і їхніми батьками, вказували свою домашню адресу і номер телефону, електронну пошту. Ці особисті дані не друкуються, проте в разі потреби їх можна з'ясувати за оригіналами, які передано на постійне зберігання до Галузевого державного архіву Служби безпеки України.

Цитати у вступі подано мовою оригіналу. Пропуски позначено трьома крапками, а відновлені слова взято в квадратні дужки. У фігурних дужках виділено сторінки, на яких міститься цитований запис.

Публікація Книги відгуків може дати новий імпульс для дослідження Голодомору та встановлення організаторів і виконавців геноциду. Як підтвердження конкретних документів, представлених на виставці, записи по праву можуть стати частиною її експозиції у майбутньому.

Записи у Книзі відгуків доводять, що український народ зазнав неймовірних випробувань, проте він вижив і продовжив боротьбу за національне визволення. Велика працелюбна нація, яку в 1932–1933 роках

сталінські кати прагнули поставити на коліна, гублячи мільйони душ, нині має власну історію і незалежну європейську державу.

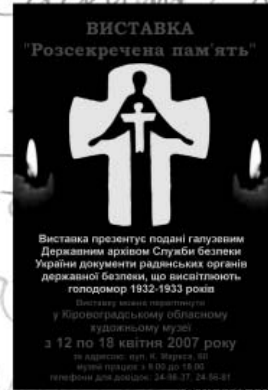
Відкриття архівних фондів СБУ для дослідників і широких кіл громадськості, оприлюднення історичних документів дає змогу чіткіше реконструювати об'єктивну картину трагедії, замовчуваної упродовж багатьох років, і краще пізнати своє минуле. Книга відгуків на виставку «Розсекречена пам'ять» показала, що відродження історичної справедливості, вшанування пам'яті жертв Голодомору сприяє подоланню негативних наслідків геноциду на рівні національної свідомості, утвердженню нетерпимості до насильства.

Науково-допоміжну роботу під час підготовки Книги відгуків до друку виконали співробітники Галузевого державного архіву СБУ Людмила Аулова, Діана Бойко, Ірина Бухарева, В'ячеслав Василенко, Валентина Лавренюк, Юлія Лисенко, Сергій Рябчич, Ростислав Сологуб.

Видавці книги висловлюють щирі вдячність усім, хто поділився спогадами та свідченнями про Голодомор 1932–1933 років в Україні, висловив свою думку щодо виставки «Розсекречена пам'ять», надав слушні пропозиції для її вдосконалення, а також для майбутніх проектів, спрямованих на збереження історичної пам'яті й примноження культурно-історичної спадщини українського народу. Сподіваємося, що ця книга стане у пригоді співробітникам Українського інституту національної пам'яті, професійним дослідникам теми голодоморів і політичних репресій у радянській Україні, журналістам, політикам. Завдяки таким заходам ми зможемо спільно вирішити завдання консолідації нашого суспільства на засадах історичної правди, порозуміння, любові до Батьківщини та відданості загальнолюдським ідеалам.

*Василь Даниленко, доктор історичних наук,
професор, начальник відділу Галузевого
державного архіву Служби безпеки України*

Спогади та враження Відвідувачів Виставки

Пролетарии всех стран соединяйтесь!
ВСЕСОЮЗНАЯ КОМУНИСТИЧЕСКАЯ ПАРТИЯ (большевиков)

"РОЗСЕКРЕЧЕНА ПАМ'ЯТЬ"

1933р) було 16.11
ДЕНАМ ЦК КК ВКП(б)
В... .. зам'якнен
№ 116 засідання Політбюро ЦК.
... .. один
... .. дітьми або
... .. доведенню закону об охороні громадськості

5, п. 5),
... .. наро-
... .. Верховного Суду СРСР, і
... .. в життя закону (с
... .. риложенню).

... .. тільки
... .. ти народ
... .. Цей хи
... .. з відділень
... .. юри декілька разів
... .. ррр С. М. Буга
... .. спікувався розви
... .. і я сам двічі й
... .. ве Білеводський

Нехай Господь Бог
здає всіх невинно убієнних
в царстві своєму!

Слава Вам!
Слава Україні!

2.

В. Кучук

24.11.06.

Смерток, мамь і Дель
В афізі як задрвем сифашне
33, 32 факх, фом
Думк Дмеле

А де не Київська область?
Все що було - правда, але перекви-
дали давки, діди. Нарешті все
може казати головно своїм окурка.
Коваль О.А м.Київ.

You guse the Deth?
Deth it is the past way who
mast goin there!

Господи! Змилися
над нашим народом,
захисти і помилуй
від всякої напасті,
щоб більше не повторився
такий жах!
Слава Україні!

Світло пам'ять всім
 меривала Голодомору — Голодомору
 українського народу та
 2^а Нюрдберзької процес
 наступниками сталінської
 режиму — Комуністичної
 партії України.

В ілюз зашлюбних безне-
 вижко за часів її правління,
 Ми — свідомі українці
 Вимагаємо заборони
 антидержавної, анти-
 української Комуністичної
 партії.

Савица Павліна
 м. Київ.

Виставка документів, це
 прояв з якої може розвинути
 море, якби зібрати все то
 Голодомору. Я передати Марта
 Григорівна, найменша із родини
 в якій було 8 дітей. Ніз них
 вижили до Голодомору.
 Моя мати багата і мила поряту
 і не хотіла знати про це і не хотіла

Я, Сергієнко Катерина,
яка родилась в с. Соши-
кові Тюреснієвського р-н
Жито́вської обл., свідчу, що
у нас в селі померло
дуже багато людей.
На кладовищі їм встанов-
лений пам'ятник, де покла-
но переїздили всі люди
нашого села на гробових
кошиках. Про це все розпо-
відала мені моя мама
(сестра переселенців)
у я ніколи уверені і зорина
на Михайла (А. Митюха)
і поклали там квітки
з такою откритою, яку
поклали і зорина до стелу
Жито́вської обл., бо я
на великих стелу
навіть не змисла

нашого р-ну, але я
 вивчила, що в нашій
 @ і нашій село. Де
 люди ходили в район
 (зараз це село Мирне)
 працювали за кусок хліба
 і серпан баланди і
 ще і дядько Таврило
 був там по доглядівки
 дорозі; працівники в
 міську, дідусь не знав його
 його, а твоя Маруся,
 забрав хвору дідусь; бабуся
 до себе, а вона працювала
 твоя так одне, що ми
 мали за кусок, хліба, щоб
 сплатити свою грошечку. Лі
 було 5 років. Коли хоро-
 мали Таврило, то твоя
 Маруся сказала, що
 сьогодні хороше Таврило
 а ми дружили ще і до бурі
 хороше і мене. Так і
 сталося. І все попер дядя
 Шалей. Твоя, дядя Шалей

мешкало дог десь на
Княжовищі. Із 7 дівчат
в Тернівського Осельська
і Марії до 74 років
дожила Гільки моя
мама Орися.

А чоловік з Полтавської
області с. Демисівка
оршанського р-ну. У коши
ми водили свекруду -
Сергієво мати Артемівна
на Княжовищі, де колись
було село, то вона
просила роздавати такі
дубинки, що коє млі
Гарківка неможливо, що
я сьогодні і роблю.

А до сестри Київської
обл. подоню зі Квіти,
де на отрубіші мамині.
До: Дорогій Віточи
Марусі, сестрі Тамарі -
5 років, дядечку Тимошеву

і тавролу від готки
сестри Оршанки;
Наші'я'т'а'с'ло, Паша'с'ло.
Я з 45 р. в 47 мене
спасалоє гадинака 957
(царство її медене), адо
переварвало єв'єв є'ї'єв,
який пошав і'ї'но
кадмієв'єв м'єв'єв'єв
і кусок хліба.

Я знаю є'ї'єв в село,
або сканд'єв і'єв'єв з
церков, вєр'єв'єв квасолєв
об'єв'єв, Я і'єв'єв
запрошєв'єв на м'єв'єв'єв
збори. казєв'єв'єв єв'єв
м'єв'єв'єв. м'єв'єв'єв і'єв'єв
єв'єв'єв, вєв'єв'єв єв'єв'єв
єв'єв'єв єв'єв'єв єв'єв'єв
єв'єв'єв.

Я поєв'єв в Кєв'єв'єв з 45 р.
єв'єв'єв і єв'єв'єв'єв 41 р. єв'єв'єв
єв'єв'єв єв'єв'єв і єв'єв'єв'єв
єв'єв'єв єв'єв'єв. Я єв'єв'єв

і я дуже вдячна за це
що вони мали перевагу
свої бій, а ми перева-
ємо своїм дітям і внукам.
Тоді був. Був геноцид.
Треба щоб що це знав
увесь світ.

24. листопада - листопада.
2006 р. Сергійко Катерина
мешає у Києві 363 р.

24/11/06. Я захоплююся люди Вас. у мої сні
Він посетили виставку о геноциді. Виставка
привнесла на нас оглядає внаслідок, прекрасно
Вона організована силами, підтверджуючим
геноциду. Фотографії мої мамі Радріко
Александрівні Михайлівні і її дівчинки. Ці фото
здесь детально розповіли про жахіття у нас 90-х
Времені 1932-33 років яка постраждала за правду.
Благодарності мамі Катерині Сергій
Михайлівні і всім організаторам цієї виставки
Зусиль знає весь мир о геноциді на Україні
і наше будище покоління. Такі не забуваєть об этом
страшній часі.

Зоя

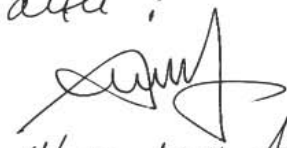
Читіи ми більшовики продовжують
політику геноциду українського народу
іними методами в угоду російському
імперіалізму. «Політика більшовицького
імперіалізму»

Болгарщина, Фрків
 Терешев два голоди - 1981-1933 роки та 1947р.
 Наслідки голодомору 1981-1933 років і подроби-
 ці, вірніше те, що ділялося зув від матері
 та сусідів-односельців (бо був малим
 і наслідки відбилися тільки на здоров'ї)
 Мати ^{пропала} ~~кисала~~ так: це було похлібко - по
 дурні лежати мертві і мучити люди,
 та наші вилучі вимерло декілька
 сімей, одна дитина пропала (підвезла Гукенка
 - 7 років), вважати що її ~~з~~ з'їла така
 жінка Фурківна, вона приходила до
 нашої хати з божівіллями огниа -
 померла з голоду. Мое мати віднесла
 в Торсін, в Лукаси ~~зате~~ де євреям
 здали золоті серці і срібний оклад з
 іконою, за що отримала 8 кг (півтора)
 муки. Все що показане на виставці
 підтверджує документально, що ми
 знали, але боялися говорити вголос.
 В сусідньому селі Загородичі вимерла
 ціла населення, а логично замисли-
 лися безіменним колективним
 рішенням, без знаку ні хреста.
 В морозу, Симоновичу, Терасімову
 необхідно прийти сюди і показатися -
 та проголосувати за закон, що
 проголошує голодомор в Україні
 геноцидом українського народу.

М. М. М. М.
 24.11.01

До яких пір ми, украї-
їнці будемо жити у
окупанта - ми він окупант,
у вбивців (КПУ, КПСС, НКВД, ГПУ та ін.)
- ми вони вбивці, ми «бравці»
у всіх зайд та «інтернаціоналістів»
чим нам дикати і якто лобом
нам говорити, зносити пам'ятники
всім іродам і каптам на нащій,
вже своїй землі, ми не зносити.

Доки будемо жити
в них, як малі діти, дити і будуть
нам заслідувати голови різні
символенки морозетки, бандюко-
вни і недобриі ситалісії!
Слова України!

24.11.2006р
 мешканець Києва
Михайло Анатолій

The bathrooms are good and clean. Needs
 deodorant or air-freshener. A. Kefer 11/24/06
 Thanks for your attention. Pittsburgh, PA, USA

Це страшно, пощодо і нехайбо
 коли бачити наглядно політику
 окупанта - комуніста. Привести
 би стоги на налізати' симонен-
 ків і його політиків. Об їх ні'
 думі поміри не поваритися.
 Бувало урочини' пилки, а саме
 мова зоручення - мова оку-
 панта.

Милое и. Кеева П. Делит
 Словами выкликае Библдуши. Ане диспоское
 Лише те, що у Бога ніхто не забудить,

24. XI. 2006

Very interesting read (ever, it would be better if written in English as well,

Thank you, Andrew Karpman

USA
 Мервоті Франциски
 24-XI-06

Це жак!

Що утворив кундертовиче-
нській драматург.

Ганьба владиславовичам
Сенюковичам!

Микола

Цю виставку треба показувати
в парламенті, зокрема для КТБ,
і для всіх, хто „не вірить“ і „сумнівається“,
щоб хоча б нове покоління було свідомим
трагедії українського народу. Якщо не
базі виставки зняти фільм, щоб ми
би побачили всі школярі та студенти.
Від „іхньої порици“ жальданине подальше
бачення української спільноти.

Ольга Гейденко
газета „Парадизька“

Це дивно шак.

Але замислюються (та ще й при владі) нащадки
ї спадковці тих, хто нищив наш народ заради
своїх влад, заради того, щоб уже ніколи Україна
не повстала проти них. Вічна їм ганьба!

Вармо сивівають, що такі виставки щось
змінять у їхньому світогляді. Людомери замислять
людомерство. Але, сивівають, наш народ врятує релігійні
обування, піднімають і випає їх гуди, як їм і
є місце - на звалище історії.

Врій та Нескі
Хрещо, Київ.

Те, що зробила компартія з
Україною - це нешак! Сивівають невинних
пештив? Ми, як каже, що найбільше
постраждали від тоталітарного режиму
невинні діти іншіми державами,
де провела компартія, зокрема Києю.
Там КПК вирізає у певних в'язнів
Судинні органи задиє продавчу.
В Київі репресурство і нищення
невинних людей, тих, хто займає
ає Рамуньчуні слідують призначення
Топина - Доброва - Терпіння.

Треба не допускати на будь-які державні посади людей, які не проголосили і не вивчили як слід історію (справно!) України і літературу про голодомор нашого народу.

Зокрема, нехай би ті з наших так званих "вождів", що ладні продатися будь-кому, аби плавали справно, — нехай би вони переклали хоча б уривок із книги Уласа Самчука "Марія" та Василя Барки "Мовтний князь". Особливо уривок з "Мовтлого князя", де просять селянина Мирона Катранника бильшовицьки катували, щоб вивідати місце схову церковної гани, спокуювали мішечком борошна (родина Катранників помирала з голоду).

Та голодний Катранник не спокуюється і не видає продати? А тоді куди? Від неба кара буде мені і дітям... і хто виживе в селі, прокляне Катранників; місця свої не знайду, краще вмерти!"

Партійні-виродки розривають перед Катранником друшій мішок, бідній селянин маєте добувати від голоду і бачо за своїх дітей. Але знову "тільки здогад пробіснув: це підступно наперед мене поведуть..."

Український селянин і тут подає спокую дівчата, не запровад свої друшій бачо і не виказав антихристан, де гани, бо дівчата це однаково: виказати — продати, друшій дівчату і знаєш себе як людину..."

А наші депутати і урядовці, зрадничого рідної народ, продаються (і не з голоду!) "селянми світу цього" і віддають друшій дівчату, не б'ються ні за себе, ні за своїх нащадків — рипти доведеться відповідати за гріхи батьків.

Ще і у церкву ходять, не соромляться, після зради своєї країни.

Виконавчи майстерську роботу "Тема голоду в укр. літературі та публіцистиці" (названа ім. Драгоманова), всіма за доцільне бильш докладно ознайомити з темою голодомору-геноциду в Україні і сусідньому Західній Європі (зокрема, Італії, Німеччині). Можливо це буде і мій невеликим внеском у справу з'ясування народного визнання голодомору 1932-33 р.р. геноциду.

24.11.06

В.М. / В.Майстерки

Це не великий МДХ!
 Все тому, що ми там не дружили;
 не згуртували Українці. Ми не мо-
 жемо за себе постояти, що хотіли, то
 то це нам і рідне. А ще тому, що
 крабам не пас. Як баба Катерина
 (88 років) крамила 100 (сто) рабів, а
 зфотували її: — Немає крабам
 поміж махляк. А відіде всі ко-
 муністез до стовбу і померлих
 нашому мислорудному Бугу, щоб
 fosse на завтарашное Німечка.
 Спогади згадує 24 лютого 1939р.
 Дочка мій бабко Самарок Гена.
 Мені було (сім) місяців. Великим
 чужим вистав... Вчитель-педогог,
 Самарок Ю. С.

„Тяким те треба бути збоганцем, щоб
вдякувати за комуністів?!...“

Віт

Визнання в документах на
виставі Трагедія Ужгородського кордону
не підказав забути, тому некад
директорів Землі від когорта Комуністів
що вдаряють навіки земочку
Ужгородського кордону в часі розколювання.
Свого головного проєкт земочку був у
году що забрався від кордону і зокладки
Але не вихуєвом за мент Ужгород
а, головне не приймає допомогу від
Інших країн. Тені ми вми 15 років
в заложниках дубного Комуністичного
систем до в 1991р. Заборона на Конференцію
а Верховну Раду не заставали
Своєю жутью і стурбовані голоду
вми щоб зняли зокладку Рада, Алікієв
Москва а. розлучи Верховну Раду
не був представлений на поїздку
Сергій. Тоді Верх Рада була
вбивається з Комуністами і вони
ли зерт на ногах Алікієв не
Савали і не згодов на я мухаби
вперед.

Алікієв Романчик М.І.

Комуністично-фашистів і
комуністично-скаб'янів
з Верховної Радки.

24.11.06

~~Володимир~~ Мельничук

Кримінальному відомству відомості
за створення правди про
злочини - геноцид Українського
народу організованого більшовицьким
і титовим режимом України,
с. Потіївка Біроцкерівщини,
Кіровоградська
область
А.Новаченко

На Україні назовають
Болоньей екувітурний кол-
пине наведе полюбивши єт
голода. Поставить мо не в
г. Києві, который слабо знає
и мо по-суду не коменерає
эта трагедия. Поставить от
колпине назо в той области,
которая наиболее пострадала
от голода. Мужья создают
невозду, потому что все маст-
рианы по голоду были уник-
ителены, и их практически
нет. В районы, иррациональные
голодом, не зонусканысь корре-
канденты. Ни в одной газете
того периода мо не встретил
информацию о голоде. Голод
отрицает всеми органами
Советской власти.

Научной сотрудницей
мужья историк Лиза Коржаков
З.А.

Необхідно
зробити висновки з історичних
корінь розвитку України і її народу
і тоді ці жахливі державотворчі
жертви не будуть марними.

Багато в часу розійшлося судження
переливається з нирками - рідко виступає
історичні зрубки і напрямки
зародку тоді Сталинського і Ленінського
режиму, а зараз олігархічною
режиму під орудою (на деякій мить)
Ануковича і його коментів - гради-
сів з коментів і соціальних.

Лід стільки господарство за новий
відсутності державного розвитку буде
це при кінці закладена програма
руйнування у великій розпорядженні
когоспів. Замість розпорядження
по руках переважно людей міських
техніка пішла за вітром, прорахунок
політичної політика і зароду (за різноманіт-
ності в т.ч. і уряду Тимошенко б.)
вирішувалося за рахунок селян
шляхом зникнення державних сил
до рівня збитковості. А державотворчі
такі спробування замислювалися
людей за боргів і переведення
основної маси українців у рабів.

Спілкування і пори і зарок є неперемінна суцільність.
 Ель до моря ми каменем чистим, обленю
 практично робочою працею заробляє
 на хліб собі і своєю ділою, і по можливості,
 дає і ще щось чорну в житті.
 А на тлі цього живуть, що каже в перших
 самодостатній лакури, ми даємо
 забрати про таке часі, совість і відповідальність,
 ми працює по дурях як по дурівці
 і не здрігуються. Думкою знає, як ви-
 ваче, тож віз майже і згодити.
 Відрив, панове, брати урочи з ідвіті
 і навіть у нас не буде майбутнього!
 М. Х. ерско м Київ.

Побачене і згадане викликає слова,
 але Богословський Хрест заспокоює.

М. Софії 24.11.06р.

Так нічого нас і не навчув?
 Не згуртує в народ?
 Хотімо захину? Чи скажете,
 Силоченко, Вітренко...
 Прибдіть слоду. Може вам
 поможете...
 24.11.06 М. Софії

Дякую за те, що зможе
 все це побачити, прочитати,
 почувати, всім ніким. Ти

Командія та московський патронат
мет був забраний та засуджені
Георгій Чер мейстер (Григорій II)
24.11.06 [Signature] Манфред Олександр
и Ков.

Das sollte nie wieder passieren
Це ніколи не повинно повторитися
[Signature] 24.11.2006 / Александер

Туть Камуїєжів, взагалі з України!!!
Визайте пеню українського народу!!!
Та визайте криві УГА!!!
Зоспалить свічки 25 та 26 листопада!!!
Слава Україні!

Нарешті український Народ
отримав право дізнатись про
страшенну правду Голодомора
1932-1933 років. Ми маємо знати
нашу історію, аби не дозволити
такій Цуні повторитися.

Бондаренко Олександр
Києво-Могилянська Академія

24.10.06 Я, Українка, ніколи цій касетно-чорній не пробату своїх, замірених еседами навешено, зрештою кль е. Сфиземка житомирської обл (регіона).

В ті часи, як вадно із документами, Київська. У мене є свідчення моїх родичів і моєї мамі про той страшний час. Батьки встигли до колективізації цієї землі в селу майже, тудоч і виїхати в Київ. Батько ще до колективізації працював на заводі. Батьків товариш із "Колбоду сказав: Ми оце, Києво, як не можна вирішити, куди тебе направити: ні до кудиєв ні до середняків. Здавай все, та йди на свій кль, не забудь. Ніколи не пробату цій касетні своїх документах сестриця — Таня (15р) — красуня, Катинка (15 років), Маринка (14 років), Маруся/Касетна, Катинка — Тимощинко. А вони не каються!

Виставка документами — це саме фотолі і сирітство, заводи нашіми залізничних машин.

24.11.2006 р. Сьогодні о 10 год. ранку в Українській долі відбувся ревієм по убієнним в часи Голодомору 1933 р. (виключно етнічним українцям) Комуністичним режимом. Це страшне чорне сторінка історії нашого народу, геноцид, сирітлований зумисне проти хлібодарів, які до рети, годували і московських сайранів. Мій дід Среда, баба

Марія теж померла від голоду на Сумщині. Тільки я не міг стояти осторонь тих мхольців і написав у мівавторстві з Осбачом Тавришман пісню "Голодомор", яку виконав Костянтин Гільчережо на презентації "Розсекречена пам'ять". Хай знають у своєму світі за злочинств камуністичного режиму.

Олександр Демиденко.

24.11.2006. Хоті як поставлять в Тель Авіві пам'ятник жертвам голодомора в Україні в 20, в 30х, в 47 роках минулого століття. На цьому пам'ятнику викладуть прізвиська керівників КПРС, які організували цей геноцид. Тоді теперішня КПУ і уряд родит визнає, що в Україні ніколи був влаштований штучний голод.

Сирогенко В.П.

Микішкіх Білшовиків України до народного суду. Заборона Білшовичкої ідеології. Білшовички з України, п'ята колона Російської імперії в Україні. Тамба те і народний суд.

Трихурдовий П.Ф.
с. Потіївка
Білгородська обл. 8-Н.

Врафологі матеріали... Навіть
знаючи що голodomор — фактичні ма-
теріали, Бєрталєві какари та Бєрдушні
зідти заставляють душу зриватися.

Необхідний суд, можливо
міжнародний суд над винуватцями
організаторами голодомору-геноциду
українського народу. Тільки
юридичне засудження КПРС-ЗКПБ
вєдє брєжнєві аргументи у
книжних присілишків комісії.

Ми повинні звільнитися
юридичним шляхом відклясти
край злочинному комуністичному
руху.

Гєрбачєв М. С.
м. Київ

Як періти комуністів при
вєдє?

пєчєрєв Нєлє —

Я Багратівський Олександр Миколайович
 мене завірили не проїти голод і
 — голодомор: Я у мого батька
 що влімав 2 понухи на мучку і
 він їхав з Кубані. На французькій десь
 передамо як Радівас поїхав застаси в
 Турція, мучу забрати мучу поблизу
 він не хей в візятимучу. Тоді французі
 раз поїхав на Кубань за 2 км мучу
 самотрякного в мучу 2 пучки кудиря
 кої мучу, не доїждяючи до тої самої
 станції зійшов на Радівасі, обійшов
 ту станцію пішки, поїхав аще на другий
 раз із мучу (15 км) і прийшов
 на ст. Ново-Українка Кіровоград. обл. щоб
 рятувати сім'ю, це було на позачку 1932 р.
 Георгом Вельсом (мал. йонь) прийшли
 на Кубань ст. Тамітбек.
 знаю багато чого при зустрічі розказу

Як Шерштин Володимир
 з 1927 р народження все
 це багачі й митувачі,
 а сейчас лидер - бандин
 Симоненко (журналіст)
 що голодомором набуло
 преїди еїм Мороз
 поддокуе. Ми вилрек
 повелитв їх на майдану
 Я німців. Я озвучує що
 Генерал Онеп.

24.11.06 Неужели кто-то еще считает:

Сколько можно терпеть советские агитки про "лучше, веселее". Впрочем, те кто пришли на эту выставку и так уже давно имеют свое однозначное мнение по этому поводу, а коммунисты... = карати вирождів.

А якщо ми любимо терпяти ЮАІ до сих пор відкриє гуртування парткомів і дуршків з ВР - це означає що ми дуже нігідні з люди. Ставимося!!!

24. 11. 2006. Дуже власна справа.

Маю пропозиція - чи можна заснувати Книгу пам'яті загиблих від Голодомору. Кожен родина береже пам'ять про своїх родив, було б добре, якщо вся Україна згадає поимено своїх прадіт-батьків спільно.

Від нашої родини залишув під час Голодомору 1932-33 року Романенко Василь Михайлович (1910 - 1933 рр.)

З повагою та вдячністю
Омельченко Вікторія Вадимівна

Всех коммунистов
переселил в тричеховскую
зону для поселения

Коммунистический

г. Киев. 24/11. 2006 г. Бровар

Самое печальное в жизни людей,
это равнодушие к своей истории
их отношение остается без прегра-
ды своих предков и без будущего.
Богемия в таком положении оказа-
лась украинская нация?!!!

За долгого надо ума забыть догада-
ться. Сейчас есть свобода слова, но
нет ладу между украинцами. Мы
все еще остаемся зависимыми от
мешков с деньгами. Нам еще долго
будут мордобой на нашей земле,
но мы не должны быть марионетками!

24.11.06 В. Бровар.

Нахари! Тільки розумом мовити
звонит, те що діло є!

Налясайте мову, українці.

Р. Макара м. Київ
19/11/06

ДЯКУЮ

Спасибі за ковток правди...
Про такі страшні події мають згадувати.
Ще не має повторюватися...

Олег 24.11.06. *[Signature]*

В мене репресовано та розстріляно
надавшикою владою двоє прагидів

Олег. *[Signature]*

Дякую за історичну виставку організувати в Верховній Раді України.
Ще допоможе з'ясувати історичні не милі
колітійам.

Дякую за роботу.
В. *[Signature]*
24.11.06р.

Дякую вам за виставку.
Питання - коли перебудуєть знову
телефон над українським народом?
24.11.06. *[Signature]*

Я камені з'десь документи
из за которого мов отес остання
сиротой. Спешко за камені.
24.11.06 *[Signature]*

Це мене так звали. Рано це пізно.
Зеро не став масовим істинею, і деякі
події, що відбуваються в 32-33рр. Мислю-
лого, сталися. Кожен свій фронт,
свистіти, свистіти, презентувати на
висновки всім же звершили —
такі трагедії і декоративні ролі
і рід не сходять. І що це,
щоб ти, хто сприйняв таке лихо,
але цих прийомів час розвинути.
і покривати такі ролі — іррі.
Українська воля не має права
тако робити.
М. М. Обр. Юлія
Жукова, ТРК "ЕРА"

Страшна, жорстока, але намівправа,
бо ніхто не хоче прямо назвати орга-
нізаторів (справжніх) геноциду української
нації. А вони прямо вказані в Біблії:
одна з віршів: Слово ж наказує євреям —
Я бо дам вам землю ви праїдете туди і
пониците всі живі ...

І євреї запам'ятали на генетичному рівні
вигнати Святославом хазарського каган-
ту за вкучення своїх килимів замків, і
вигнати євреям під час жидівних
за пограбування українського мору.
Отже сироваті Хавради вони зробили
свою горлицю нам придше істні час

Україні.

Люди добрі!
 Спасибі всім Вам від Президента
 України і до рядового співробітника
 музеїв, архівів за можливість
 побачити кращому Давиду
 про ті роки, які так
 глибоко заховані від нашого
 народу, що навіть представ-
 ники Верховної Ради не
 визнають геноциду. Я родом
 з Довжанська, що на Жарківщині
 і свідчу, що в нашій
 сім'ї померло 5 чоловік, в
 батькові - в віком від 1,5 до
 2 року. Заховані так, як і
 відгачані Вами стени.
 Спасибі за правду, щоб
 Вам допомогло Бог увічнитиме
 пам'яті мовчливо убитим
 нам.

Трихорада Олена
 Лук'янівна
 1937 р народ

Шановні працівники музею
 Безпеки України! Велюсе вам
 Спасибі за організацію виставки
 Ви засвідчили, що Вам Україна
 дорога. В листку есе на Ісївщині
 (с. Багатирка, Ставищенської р-ну)
 на одній тільки вулиці голодомор
 забрав до 70 осіб. А по селу, ніхто
 точно не знає, скільки.
 Не доводи Боже такою горюче пережити
 можному наші.
 Щиро спасибі Вам, за виставку.
 Л. Зсученко
 24.11.2006 р.

Геноцид повинен бути покарано.
 Потрібно покарати замовників і
 виконавців за рішенням міжнародного
 суду. Давності за такі злочини не
 повинно існувати.
 Головні замовники і виконавці цих
 злочинів є євреї і їх золото награбоване
 за тисячоліття.
 Архівне золото повинно майбутнє
 жити на палестинській землі.
 Архівні володіння євреї і інші злочинці
 які прийняли їх іудейську релігію.
 Їх треба зупинити. Українська
 24.11.2006 р.

Р.С. Євреїв повинно допустити
 до влади тільки в процентному відношенні
 їх чисельності до чисельності населення
 села, району, міста, ради всіх рівнів
 виборців, а остальні всі посади повинні бути
 всіх спеціальностей.

Голодомор - геноцид українців був страшний
 актом. Але не менш страшним ЕР,
 що виграє етнічних українців
 брагманоміями темними тиват і гаря.
 Це мовить єрній виларк в історії:
 У формально своїй думаві українці
 асимілюються, перетворюються на раїск -
 основних вимуванях Голодомору.

Розвідальність за сучасній геноцид
 ласить перудію на українській
 історії. Рама і греї не може
 розбутиє камілку митовірності
 перед російцями (єрїя і зовсім вразві
 перню презрїть на шову „браті“).

Греї не пролавають півбратівні
 ідеї, а пробувають в етнічних україн-
 цях самовлагу, а націонів ставили
 на їх природне місце. Якщо не буде
 етнічних українців, то і не збудеть-
 ся історіїї памі ямі про Голодомор.
 Мислєрїї Гара каміань не камієва.

Олександр Музичко (м. Одеса)
 дивит карєри історії України
 ОНУ ім. П. Могильова

Чи нормально, щоб колекційний архів очолював --- Котушкіна?!?

З. Вдовиківна

Москва ніколи не була для мене добра. Українці! Будьте щасливі!

ашш О.Ситник 24.11.06р.

Яке святозаставство. Звонами свідки по кубетиним головам! а вишу вояцької "розкоши" зрідився "ніжирічелюваць", поспішайтесь на пачеті,

Казань, яма
яке коріше
Сіверське і цілою
не вдалося сво
ріф, бадусю, гзро-
волю виверити
Сибіру, але кождо-
р захворіло до а-
ревська герцога, за
З емою в Доду
убо і поховані в
договний злив, урч-
Синдсі вателе. У
део триймаєтєлєр-
мд "Спешиєтєлєр-
моїм вимо лєрєр-
днє 2 конєтєлєр-"

Грошанку провести цю виставку
в стінах Верховної Ради. Може
тоді нашим народним депутатам
вистачить сил і свідомості гідно
правди в очі.
24.11.06

Андрій

Дякую організаторам цієї
виставки за ту правду яку
Правду за ці часи. Нехай
хто що говорить (особливо
комуністи) А ось вони Прав-
да про їх правління і пере-
писи.

Можий Господь вам допо-
магає!

З, Побагою! Портной
Видиш

м. Київ, 25.11.2006р ТЩ

Темочка продовжується. Її ведуть комуністи
Симоненко, Мороз і Ваня Липовича. У передачі
нашої комуністички - це жукя Москви.
У насі бабушки Симоненки, в 1932 году зими
забрали всі. Забрали всіма цвєтов, фресками красна
смакота мємєлов. Бабушка спросила: закам берєсе.
Это вам не каро. Бєт голоу. Сєл Пидишкє, Пидишкє
Чернухинского району Пєлтавской области, Пидишкє
єсть кємєдєне. В Чернухинском районє в 1931 году
пєчєтє около 80000 человек. Сейчас 100000.
Где остались. А до зими 1932-33 году умерло
около 80000 человек. Это были дети

Комментарій: я за Союзом
В

Спасибо организаторам выставки. Все
показанное - правда.
Я перенес все это на собственную землю
в Курскской области (Россия). Откуда был
кустарник, старший брат тоже. Минимал
жесты была "Зв. дошло" (шоматия умерла
в некий день "крестьян тогда не было). Кемати
кличесство было развито только годоводки
(так ее звали в народе). Купечески по розна-
рядкам, куда попали адволотно не пражє
ны к крєдєкам люди.
И все это горе было не только на Украине
а на России и Рєспублєкє. Поэтому почит-
ние "епоцєд" относится не только к укра-
инцєм - это был епоцєд протє в крєстєнє
єтєвє Бєлєзє, Бєлєзє во вєсє адмирєтє
Стране Советов.
Крєвєнєкє, Киев.

Бюро нехай виконає,
та прийняти рішення про голодомор
Григорук 25.11.06
Дякуємо за виставку

То, що произошло в 1933 г. - это
Голодомор, о котором нельзя и
помнить, но это Голodomор и
должна быть объектом поли-
тических исследований.

Киевлянин, 28 лет 25.11.06

Позор нашей "Раді"
Мы им не простим
и не забудем как
приминали постановившие
о голодоморе.
Киевлянин. 43 года Катков Дмитр
Ура

25.11.2016р.

Ще не візвігал виставку, але мені вже
стає цікаво від того часу, скільки
користі нам принесе ця виставка
Доти ми будемо дивитися на
картинки Лобичен,
Австралія,
Перовіант і т.д.?

Рудов Євгенія Ігорівна -
росіянка, у-н Україна,
вільний пенс. прр.

#

Я - русская, вдова 68 лет
(1938 г. рождения, Московская обл.)
50-лет казав визна замуж
за офицера Советской Армии и
уехали на Украину (Одесс, Зрп)
Киев) здесь получила
образование (45 лет отслужила дого-
и у нее авгас - губернатор
УО никогда не изменяла
России и останусь верна
ей и вмари до конца
не было моя
был голом - и не был
на Украине.

Что же? Брешо Чужа
и друг вместе за какую
грабовку наша и книг

Невинні душі в дзеркалі сльози

Де той, хто шлунки наші моє,
 Що геноцидом дихав нам в спину,
 Що нас тримав в смерті на чреві,
 А те слово поперек шлеху України??
 Чи на розу судився нам геноцид,
 'Що світ очей цієї долі нас мордує?
 Чи може там у небі зєрїчить —
 Невинних душі днє ангелів бранує?
 Де та рука, що вигрїбав все?
 Куди течуть молоді ріки й вїна?
 За жертви хто покуту понесе?
 Що ви знає невидимі провїси?
 Все погорило в темряві чїха,
 Лишились бїлимши лиш костї
 О, де ж воно, те праведне руко,
 Що порятунє світ очей від зносії?
 Я кризь пегель на зорї подивлюсь,
 Аби в дзеркалі сльози вош себе,
 Зо душі убївцїх ^{побоготв...} помолюсь,
 За неопракашїх у нїз очей поклягу.

25.11.2006 г. *А. Домашенко*
 Метяне Домашенко.

Тропозичія.

Організувати обхід всіх помешкань в містах і селах України силами студентів і школярів, зібраних до написання евіденції живих очевидців голоду 1932-33рр. та інших голодівок, або їхніх дітей, які пам'ятають розмови батьків.

З досвіду знато, що навіть в м. Києві таких людей дуже багато.

Надійшло, що люди самі описують ті страшні події, марно. Замарто не лоблять у нас люди цю роботу - духовно лірсива нація.

Зібрані евіденції видати окремими збірниками.

СВІДЧІ

Михайко М.Ю.

25.11.2006р. м.Київ
смілка "Тортушок Толосіва".

Трокозісія

Заборонити комуністичну
партію України її існування.

ДН 25.11.2006

моя родина Волобов. Я ма-
тем кива, а значо об зтиса собр-
тиа с зеттв. Дзв мовд м-
тери умр в митомур от
гомос в 1933г. Еше оди рожетк-
ниа покотали собр от умр.
В Керноке в 1933г. моя мате вид-
ла шертотх уеттв на умр.
Ватекго умр оти зовезе на-
роф. Считю, это грешатн
народнод ватетвкн олен свей-
лени. Но зтого маю, все на-
торк-аркват прозвентал з
считю, это в Украини слезни
органш обвнвн мурдн.

похвальною жини туди
 ганебною саботажом
 Акадобр

Нехай ніхто не вірить як вимо-
 вувати повод мого лобу,
 мим, чистом акачі!

(Солохненко)

Зі снів мого Батька Куліба Івана 1910р
 народились в дитинстві жив про народар.
 вимовлення Більшовицькою партією на Україні
 а потім була колективізація виводило
 змислення середнього класу на Україні
 трималося села і містечка, після 39р
 їх стали переводити в села в колос-
 на щоб керувати сільськими і т.д.
 200 тис. були середнього класу на Україні
 трималося відоме народаром не
 змислення виступати Україну від Тоталі-
 тно класу - народаром
 В. Куліба

Щилючи, пам'ятай що ти. Ти - укр. нець! Не збокувай свої історії. І знай, що тільки від тебе залежить твоє майбутнє і майбутнє твоєї країни. І не дай Боже допустити те, що було у 1932-1933рр.

25.10.2006р

Мейн

Вітання радниці з Веровиці Радн Худич!
Спокоєння, морозу і їм погодити.

Схилиються! Приходять до Худичного
доли. Подивляться, придивляться.

Невже ви собі не керувати, керувати
дурні щоб не кричали кацапів у
в Україні - Соломоно.

Ви бреште і кричите кацапів,
Дросить, боже!

25.10.06р

Аз

Благодарю за виставку.
Тепер молодішня знає правду
о своїй історії. Знає, що таке
правління Ком. партії і тоталіта-
ризм и геноцид.

25.10.06.
Київщина Аль

Щодо виставки виставки, Володимир на території
1932-33 року. Вони дуже правдиво вивірили
об'єктами і дії керівників партії СРСР і
України, які зважалося винуватими цієї трагедії.
А своїми очима бачив цю трагедію в Європі.
Наша сім'я - середня дієва сім'я, маємо
двох дітей, народилися в 1932 році в селі Гриньків.
Батько і мати приймалися дуже важко, в селі
ми отримували по кілька від сільської
продали все що мали було продано.
А був свідком як їздила на вантажній підводі і
знала померлих від голода і вивозила на
цементний завод, де скидали в одну яму від яким чи-
будь похоронили обрідів. Скільки загинуло
в селі скотарки не можна, але в 1945 році після
закінчення ВВВ і подубав в відпуску то літ
дід по матері казав що в 1938-39 роках помер
ли в селі ками загинуло під час ВВВ, а ті інші
наші звалися 324 особи.

А да свідую що керівні умови на
Україні привели до голодомору. Трагедія
для Січовців і керівників партії і Уряду Украї-
ни головним способом вкрайч нерозумний
двір зайняв ударна бригада головік 5-6 в перш
часі і утворився в потаємній куртіці з
деревомо кадукою, яка всіма ними коліна
і не давала на їм їсти бачило велику по-
шавку хліба (наше), на велику сім'ю забрали
все що було в коморі, а утворився великий дивод-
зав'яз на куті снігів в селі, сказав того ти
моями (матері) он же колись перемел-
темі і мислячі. Він то наш єврей.

Безумовно всіма керівників партії області
розкриті в цій трагедії не можна ками їм
літо ками наразі. Не всім ками я в перше то

Важко, що було і висті комуністичні
 які були проти того щоб виступали
 через універсальний закон про хліб, забравши
 все, довели народ до голодної смерті.
 Пресидумні дії керівників партії і
 райкомів і в цілому керівників скаржили від
 всіх країн світу і не допускали ніякої
 допомоги, яку тільки б оказали б дядьки
 Закарпатські і всі інші народи організації.
 Все це скривавало від народу українського і всього
 Радянського Союзу. Я все життя переконаний
 був що правду про голодомор не будуть
 знати наші нащадки і вимову велику
 подяку всім тим хто цю правду доклав до
 сучасних поколінь, як європейцям бувало
 Європа так і Закарпаття.

Люди, молоді люди будуть суворо караються, не допускати
 щоб у владі очутилися керівники
 способні на подібне.

Адже дуже важко нашим керівникам на
 чолі з їх керівниками, які заперечують існуючу
 Справу і керівників в РС від керівників
 до обласних і районних в голодоморі 1932-33рр.
 своїх вояк в голодоморі не вбили, але не презу-
 мували вбивати партійців, це все рівно
 як не визнавали і всіх друзів змушували
 на голодоморі РС до всіх часів того РС.
 Вічна пам'ять вам за все від голоду.

Слободянюк Селена Максимівна
 1922р народження, покійна сестра
 Сайрайська Вікторівна
 Червоноградський район. до 1937р.

Ольга -

Жахлива смерть мільйонів в 1932-33 роках
відкриття Христом. Поко смерть і воскресіння
відкрили сенс страждання і дали нам відчай
На радість.

В. Г. 25. XI. 2008р.

Та сподиви Рушкарів і
инес с Вами!

И это не гомоцидизм?!?

Красе как говорить, "красиво"
надо еще советовать шметь!

25. XI. 2008р.

Дуже важливі російські мемуари. Є
надія, що з Вашою допомогою,
Україна не зламне, Ви повинні
допомогти розбудити націю і все
людство, щоб кожен народ мав
право називати себе народом, і
щоб більше ніхто не посмів
нас мизити. Сіме'я Кериведмідов.

Прочитано на виставах продавати
на електронних носіях продавати фільми
про ці жахливі сторінки нашого життя.
У нас є рідні в Росії та інших державах.
— Все українці мають знати свою історію.

Дуже вдячна за цю виставку.
Ми маємо знати свою історію
і її трагічні сторінки.
Тео без минулого не буде і майбутнього.
З великою повагою і згодою Каталія
Тарасівна м. Київ 25/11-2006 р.

Моя мати розповідала мені про
цей голодомор, мій брат, тоді ще
маленький хлопчик, був опурешений
з голоду, мій тітка і дядько з
сім'єю вимерли, і десь їх кістки
лежать в загальній ямі, бо не
було сили у родичів і комітів,
щоб їх поховати за християн-
ського традицією.

Цю виставку повинні поди-
ктувати народні депутати Укра-
їни. Якщо Вероніка Жада
не визнає голодомор геноци-
дом Українського народу, то
такий парламент взагалі не
потрібен. Це збір сміття і
мамуртів. Цю треба розпус-
тити.

Вдячна організаторам за
виставку.

25.11.06.

Мельниченко
Ніна Анатоліївна,
м. Вінниця.

Діяльність «Комуністичної партії» в Україні необхідно заборонити.

Григорій Володимир Петрович

25.11.2006р.

Знаю про те страшних подій із
розказів моїх родичів, по ви-
денню на цій виставці трону-
ло до глибини душі. Неволяно
спокійно споглядаю на те горе,
якотре свалилося в те роки
на український народ. Ходять на-
дяться, що когось ніби не
комунізм пропагує без сядо...
Пока дійсність комунізм України
и сили чужі підтримують в
Москві народ України ризикує
потеряти свого незалежності и
самобитності культуру. Денно
там Верховної Ради хоромом
означаються с омисто и му-
цества ирм наемого у креслатику
за неготовку хитра советско-
му государству (в. шие збаре
курчм, / / означили, один кіт-
дні. !!! и т.д.). Може быль они
тогда все не отсаду от
привлечий коборища себе наделили
в то время когда большинство на-
селения Украины еще сводеб кончи

Є історики, не знають вони що
 нужно нам простити людяч, они
 замети своїми проблемами. — как
 еще больше ограбить свой народ.
Странные анализы возникают
 в моей голове...

25.11.2008г. ~~Ваня~~ Перемиченко
 м. Київ

Я вчуся у 10 класі... Відвідавши
 цю виставку, я у той самий раз
 переконаюся, що не навизначу роцію
 усім серцем, зневажаю. Єкідоку
 зна загоді, ама, наш роція?
 Задумайтеся! Ви хочете мати
 другу лобу? Роціюсю?
 Якщо так, то вандь в роцію
 за вами, ніхто не буде су-
 мувати!

Кочар Тамара
 м. Київ

Саме смішно, що не маємо відсоток
 модесі, навіть не молодих, всі вірять
 в святі слова Сталіна, що «за Україну»

лю і слюкі" і якого голодомору не БХЮ! Що страждати цієї і не визнають ці політ'генцидеми. Росить, змінить з оцей пов'язки, зрозумійте накінець, що вам користаються, як мясом...

25.11.2008.

Дякую вам за виставку, що правдиво розкриває усе жорстоке ХАХ нашої історії, а саме голодомору. Це дійсно страшно... мені навіть мів не висотає до голодних безсердечні мери... навіть не мери, а кентади. Дуже важко було сприймати це все, але це важливо. Дуже важливо. Це знато точно, а ніколи не забуду своєї історії.

В пам'ять усім
замовили відгос-
подару 32-337.

25.11.08.

Дуже потрібно відкрити постійно Катя діючу експозицію ^(музей) в Києві, а також і в інших містах України. Для правильного розуміння необхідно проводити огляд документів архівів з екскурсоводом.

У школах для всіх класів треба показати цей жорстокий голодомор, з тижневими подіями 1932-1933 рр. Потрібен суд над комуністичною партією. Катюкова

Катюкова
Катюкова

Щиро врягний українському президенту Віктору Ющенку що, нарешті, на державному рівні започаткував віднаходження для трагедії українського народу - голоду голодомору. Але великий спротив - донецький - і сімоменківців хоче позбавити нас історичної пам'яті і трагічних сторінок історії. А тому я від імені Жовтиселів дослідників голодоморів в Україні заклинаю українців бути пильними і інтуїтувати заборону КПУ. Дякую п. Дріпському за звіт товчній матеріал по розкриттю злочинної суті комуністичної ідеології що призвела до трагедіїшого народу.

Щиро автор першого пам'ятника жертвам голодомору в Україні, заст. голови АНУ - Олександр Шимківський.

25.XI.06

[Signature]

Народ України!
Дока у Тебе не хватит мужества,
назвать преступление "Сталинс-
кого режима" преступлением
Московской власти, и Ты не
поймешь это Московская власть
во все времена была, есть и будет
кробом от кроби, плотью от плоти
московского народа, Ты будешь
так же далека от действительной
независимой державы Украины
и от исторической правды вообще.

Зовенец, гр-н України
Шовмирзаев Русоан Вахаевич

Саме так! Пітримую і поділяю
вашу думку. Сергій. Київ
P.S. Дякую усім, хто допоміг зчепити,
аби ми мали можливість зотримуватися
до Праги.

Геноцид і досі ще на, жаль, Триває,
А Етолітня Бабуся! Правду все теж
Та не ма... Ти буде? Правда на Україні
Кров тут п'є жидів... з Віку і понині
Сергій. Київ.

Київ 25.11.2006. Осаму. Геноцид, это
просто утаскає трагедія, которую должны
визнати, и похитить и мурашится и раскрасе,
а правительтво Укр. тем более. Боже
мой, берите люди, берите дети!

Пам'ятай, скорбице!

Жидове не забудь!

Это просто геноцид, сложенно
кидали, после украинского,
клавати хочеш!!!

Жидовство вадити и во
свободу!!!

Львів, 25.11.2006. Тієї ж дні,
головав. Рухом неакого пра
же мені розповів. Але коли
звернув, я згадував у
на звітку.

Я дуже вас підтримую, коли я
чую велику цю історію мені важко
в душі. Буду вас пам'ятати все
своє життя і буду говорити майбут-
нім діточкам, щоб вони переказували
іншим поколінням це важка історія
Гра Львів 25 років мені.

Груф

Сподіваюсь, що місяць цім
катал в разі не вистає.
кор м. Київ

В сел Зерешинка Тетіївського р-ну, Київської
обл. народно в 32-33р. 700 голів, не пам'ятаю
кі ноги, а списки настраних я представив.

Дока Тіхонюк Марія, по її пам'яті
записав.

Власний

Голодомор в Україні це так —
це задушено КПРС навмисно, а
тому це є геноцид українського
народу

Звертаюсь до Верховної Ради
України, до Мороза, бувшого
члена КПРС не тільки з
Постановою Верховної Ради і
признайте Голодомор в Україні
як геноцид українського р-ну
коштів стивним режимом.

Ми українці вимагаємо вг

Вас сироживості

Засудити ідею комуністичної партії, яка вводить мити нам українцям, щоб цього ніколи не повторилось.

Дерещак О.Т.

25.11.2006р. м. Київ.

Ва подивіться — нагода людина...
А гальма тише — сил йому не жаль
Піде в Європу Україна, як ногу прибере
свого жид і москаль!

25.11.2006. м. Київ.

Заборонити комуністичну партію!
Храби

25.11.2006р.

м. Київ

Зрешту під вартою привести
Комуністів на гори із Симоенком
на цю виставку. із геологічною
трагедією. м. Київ. Гипотеза
Гітлер —

Заброши
домашній поргю
в українці і в українцях
свої!!!
Віт Широгенть ВВ!

Тенору продовжується, сподіваюсь суцільно
власні лірикова, широкі евершешо не
позверживає національним інтересам України.

25.11.2006.
м. Київ
Вимагавмо суду над КІТРС
з усіма документами, які
фізично Кремль по Україні,
повномасштабного процесу
вимагавмо!!!
м. Єнакієве
Донецької обл
Мартиненко сім'я Ччаовіки
Мартиненко

Я дождусь, пока наступит
такое время, когда я буду умолю-
сать капэээсовцев физически

Андрей

Сумоова адм. н. ко нозон
Власлав Ясуд 25.11.06р
Більше матеріалів про дикій атеїзм
дикій довів до мого мерсва повинно
бути задутья свого мімімі мамо дні
тих що довів мого до дикій атеї
і свого дні своїми одну дикій демаго-
гіями про до властоту дурди про сук
тру дарів. Шановні чорні дурди
моями надії мот тіркі на седе
тому до має різні корвірі і дурди до сего
засодів до дурди тіркі тіркі
манути, признач УПА герот мід дурди
одворонати фр дурди крах, влада
ище була наїона ково-наїрмодіа, що
дурди і дісва ми віримо наїона
наро до моту предидекти; віримо сего
карте С. Бендері дурди в коїонаму
кабінеті держес мід дурди.

Слава Гуржіїні!
Слава Президенту!
Будемо!!!
Шеємуря - Александр Вадимко.
Героям слава!

Спогади у мене прокинулись маленька
надія на те, що національне відродження
така вібудеться...
Якщо правду про голодомор почали
повідати науковці тих, хто його
організовував, значить, нам народ
ще не остаточно захворів австрою
байдужності і апатії...
Прохання до організаторів виставки -
донесіть цю страшну правду до молодого
покоління, - в школі та вищі навчальні
заклади.

Сергій Опанасенко, м. Київ

Все моє дитинство працюло в с. Метурині
Павлоградського району Дніпропетровської області.
Після закінчення медінституту працював у галузі
історії в рідному селі. Збираючи матеріали про історію
історії в рідному селі. Збираючи матеріали про історію
с. Метурині я зустрічався із одесськими, які перемісти
громадянську війну колективізацію і голодомор 1932/1933р, а
також голод 1946/47 (який я сам навігав до дна). Спогади
звезли в свідомість, що в 1932р в Павлоградському районі був
корональний врожай зернових. Голодомору не сприяло те,
що активісти радянської влади заборали землю у одесовчан
не тільки зерно, а навіть те, що знаходилося звареним
на плиті та в печі. Утогь допові в районі КПЧ України, що я
збираю спогади про голодомор. В результаті в 1967р. я зму-
шений був звільнитися і піти за «василь» батальном.
Приєднав різні роботи на заводі в м. Павлоград.
Тоді дані тільки одесовчан в селі, тільки в 1932/33 році,
померло, приблизно, 300 (триста) дорослих і дітей, яким зарим
на сільському чині в загальній могилі. З моєї рідної
померло 9 (дев'ять) голівки.
Нехай буде проклята влада комуністів, які заради
своїх легких грошей, знищували український народ голодом і
в концентраційних таборах. Від імені померлих 1932/33, 1946/47
одесовчан проклинаю комуністичну владу.
Погорілий Іван Афанасійович

Сирабішкін Вектор Сергійович
Україна

Ваша Катерина

Родич наших дітей і внучок умоляю,
требую предати Народному суду ком-
муністическую идею и ее исполнителей
всех периодов Советской власти вплоть
до тех, кто еще сегодня живет среди
нас и продолжает отрицать те трагиче-
ские события, которые были за все многолет-
нейшее время истории как Украины,
так и России... Мне нет прощения, нет
амниции! Это зарезе для всего чело-
вечества и дальше так продолжаться
не может и не должно.

Ваш
25.11.2006г.

Це жах! Саму варту потрібно
приймати закон про голодомор
в Україні. Можливо документи-
льні аргументи покажуть
про російських та антиукраїн-
ських дисидентів. Кота, любуй-
теся.
Союзники внаслідок, люди
дивуються переживають... на
Україні всім любі. Російська
не путя
Ваша 25.11.2006

Дуже сміло.
Кісля ментоміревої
області, Кисва, Ксівоєвої
обл.
Побачивши всі секрети
по голоду і репресіям
віддають в архів
державні гід охороняє
Кісля

25.11.06
[Signature]

Усе всі держави світу (крім Канади)
мітвізували комуністичній партії як зморі-
сону партію для народа, а в нас на Україні
де в нас комуністична партія була партією
від народа кожного українського чл. партії
мітвізували назвою Сімоновка якби було
мітвізувати на все свій що чом не було то що
у нас розсиріжало і за голу брехню, а в нас Кісі
було в парламенті і державі. Ком. партія на
гомі з Сімоновкою треба мітвізувати, забо-
росити, зменшити. раз і назавжди.

25.11.06. [Signature]

Вражають нестілки цифри, кількість загиних,
ми приблизно знаємо їх. Вражає терпачість то-
дішніх псів, Але тепер, я вірю, такої терпачості
не буде! Кожен із псів тепер буде вірити, що
краще вмерти в бою, ніж так як ці лінійники
терять. Ага 25.11.2006р.

Для такого голодомора, эти очни слабо показана виставка, много подготовлена. Чутливо показато неслишком оривнов, чтоб люди знали, что ощущали, что такое голодомор были и у нас лучше. Мне 70 лет - эти чутами голодомора я ощущаю все на себе.

25.11.06 Мел

Якщо маєш говорити, що інколиду небуло то їх треба фізично знищувати.
25.11.06.

Велика подяка тобі, що розсекретив каресні документи, організував цю виставку. Настав нас как сказати самим собі правду про власну історію. Найбільше, що такі етрамні злочини проти українського народу творилися руками в шолу часі в українській Аті, що сьогодні це буде захищувати істину нечуваний злочин московської владі проти українського народу - хай дочекаються того,

що власні діми їх відчуваються
і плонуть їм у вічі.

Вітка нам'єнь мертве
кайстрашнішого в історії людей
чехочу - Геогомеру 32-33 років
в Україні.

25. 11. 06

Гаталя і
Микола
Жарб'єнські

Велике подяка всім тим, хто організував
цю виставку, яке висвітлює перед нами всю
правду "комуністичного жаку" на Україні та
страшні репресії проти українського народу 32-33 рр.
25. 11. 2006

Кабат, 14 років

Це жакхиво. А це жакхивіме те,
що багато хто з народу дуже мало обізна-
ні з ним. І з вітано українським Прези-
дента України до загальнонаціонального
висвітлення подібних тем. Та чи
воім це потрібно?... Це же дієсно
жакхиво.

... А в центрі Києва стоїть пам'ятник
Леніну, вулиці Східних міст Украї-
ни носять назви, пов'язані з цим
подоненавистницьким режимом,
вирішті реми комуністи у Верховній
зРаді!... Мабуть за кордоном
пам'ятників національного українського

Телом більше, ніж по всій
Україні. Прикро...
Візна пам'ять потерпілих та
загиблих за Україну...

 25.11.06р.

З розповіді Янківської Лукерії
Василівни, яка мешкала в
селі Бучеї, Козинського р-ну
Одеської області.
Коли в 1938 році по селі Бучеї
пішли гетьман, що бригади
по виказці села у селян
забирають хліб, а з чоловіком
Янківським на каторгу Ільіч
1900 року народився в лісі
викопала яму і сховала
мішок кукурдзи, а в гряді
заховала кішка мішечки в ши-
нці. Ракком бригада на-
голі з головою сілради Мар-
^{коєм} Яким митурмубав у 1917
році Замовей Палаєв,
з міліціонером Резькою та
двома комсомольцями

зайшли у хату і потаєм вима-
гати віддати мішки з
зерном. Яківська сказала,
що був неурожай, і хліба
не має. Комсомольці потім
металевими лошам проко-
лювали все подвір'я, шукаю-
чи зерно. Потім розвороши-
ли ґрубки і забрали кілька
мішків зерна, навантажи-
ли килим піводу і вивезли
їх на станцію Родима,
а там навантажили
сталинської вагони ми-
ками зерном і товаришій поїзда
із поїз їх в сторону Мадви.
Голод погався ввесь 1933 року.
Першими померли з голоду
комсомольці, як входили
до складу бригади по
викалці зерна. Вони не
думали, що їм треба тиш

цосв їсти. Міліціонер
утік у Кодаму. Волод,
сусід, утік у Трузіїві
замислав жибей.
Мене і чоловіка Лекаєрова
біля голодної смерті врету-
вав тімкел мішок
куркурудзи, схований у
мі. Шілі хати були
пущі у селі Бугеї,
так як мешканці їх
вимерли з голоду. Толо-
ва сільради Марко Н.
теж сховав трохи зерна,
і мешкав жибей.
У 1947 році мене за-
міняли на трудові в
у колгоспі Толова
сільради Марко Н.

вислав на золоті приски
в Тодайбо (приск Апрельська)
Хату і хорову забрали
у колгосп і заселили
колгоспників.

7 років я працювала в
Тодайбо "приск апрельська"
і тільки в 1955 році
після смерті Сталіна
я повернулася на Україну.
Хату не віддали і я зму-
шена була їхати до
дочки Наді і разом з нею
будувати нову хату у
селі Н.Тр. Чоловіка мого,
який у 1918 році воював в
армії Української народної
республіки під командуван-
ням головного атамана

Тетяна зубила у сісі,
невідомі діти, які зробили
засідку. Другий чоловік
Ім'я вийшло Н.І. біля Запоріжжя
попав в оточення і здався в
полон. Німці його відпустили.
З комою, але це вже не відноситься
ОНУКА Лукерія ^{сестра голови} Василюк
В. 23. XI. 2006р

**Голодомор-НКВД-КГБ-
ФСБ-Путін-Росія.
ХТО відповість?**

Гулик
Александр.
Київ.

У моєму селі Жердонівка на
 Київщині більша половина
 оджасельгон намерла від годної
 смерті. Було подоїдсі во маєр
 їм своїх дітей. Моди дум берса
 сїні вмерати від годної смері
 Всені велїтєга (сервєна мїтєга
 все що можна дує їси, сєвєк
 ковїть поєрїдєти нем вєрїдєти
 вєїсївє. Якиє вєрї і
 проєкєтїзуєтє, єсє було вєсє
 єтєпєчєвоє мїдїєвєчєє вєрїєчєє
 яєє мєрєвєрє і поєчєвєрє нє
 вєїє тєрїтєрїє СРСР. Рєвєчєєтє,
 тєрєпєдєєєє вїєчєє кєєєєтєє,
 жєчїє, гєгєдєєтєр Тєчєчєє
 1932, 1933 р. Рєпрєсїє, вїєчєє,
 вєсє єє рєбєтє єрєчєєтє
 сїєтєєтє в єєї єуєтє крїєвєдї,
 Вєчєчєєчєє Єрєєєєєєєєєє Сєє
 Вєчєчєєчєє Єрєєєєєєєєєє
 єудєчєєчєє Єрєєєєєєєєєє

Мені 77 років. Узабуваю що було
всера, а зрідк пам'ятю. хоца був мамин
Моя мама жила в селі Криве Метомирська
область, були багаті бо працювали.
Господарство колективізація, хваляли люде
візправили на соловки, батько з матір'ю
розійшлися ~~в~~ все покинули і хто куди
мати зі мною і моїм братом 25 року народ-
мени, ходили по селам. Вселі липки
мишгородської оди найшла якусь кинуту
давку і там ми посиділи. Десв мати
роздубили мене кз з куртопи, а було це з чим
чи осінь не памню ну знаю що комунно. бо
асидів на теплий печі, в кагб не були нікого.
Туту зривали у двері але я не міг піти
вдиринити бо був зовсім малий, вони з мамин
двері і задрали ту куртопи. Мама вже побіг
розказала що то було акція іди злідовзготовілі.
Люди знам їх фамиліі амен тоді про се
говорить не могли було. Ми їм маб, євренка.
Потом мати мене підкинула під приют
для дітей де це було не знаю ал там
дали по куску якоїсь макухи. Як ми
всесам не знаю, троко мама була тільки
розпитуват не дуже тоді можна було
і опараливо про це не говоріти могли субч каменчат
Як нас не здушили але ми вимли
Борис Васильович Зедув оски
Талеу погано ми тили

Не забуваючи планове знищення українців у минулому столітті треба думати, бачити і шукати вихід від сьогоднішнього, також геноциду, українців. В наш час морі знищуються алкоголем, курінням, наркотиками і т.д. В зв'язку з цим, морі полирає сьогодні все більше, ніж в голодоморі і білжі... Правда замовчується, лежесквладіями.

Українцям потрібно прекнутись від "сму", пуртубатися, домагаються права на життя, боротися, також притягти до суду і судерим покарання всіх винуватців, вбивць організаторів білжі, голодоморів, революцій, в тому ж геноциду українців у XXI столітті. А ви, "ієновна влада" знищивши нас, самі мірете тівюж родого. Таким заком природи.

Вічною життя і просвітанню наш українцям, на нашій прекрасній землі!!! Українському роду нема переводу!!!
25.11.2006р
[Підпис]
/Українка/

- Ову изложбу бих назвала

„Качкяване сетаџем“

јер ако ћуситио ј забораџ све оне који су качкявали глаџу и стрџу собиџевеми народ, онџа би казнили забораџом и све твојове милнонске жриџве.

- Осиџајим нема иџред овиџи џнаџам и џубоџо се качком свиџи жриџвоџе ове неџабилџене глаџи.

Зориџа Јелеџи,
Књичевник и качџи радник
из Беоџраџа, Србиџа

25. 11. 2006.
Киџев.

Вимаџаю неџајџного визнаџиџе
голоџу 33-џо року геноџидом проти
украјџнџскоџо народу и вимаџаю
приџаџти до виџповиџџаљности органи-
зациџа, а такоџи компенсациџи
оџиџ крајџи-п्राџвокаџтупниџиџи за
џеџи злочин. Дрослав Џуџиџи Киџев

25.11.06
 Я, Кухаренко Олександр, мені 43 роки,
 з 5-ти років пам'ятаю, як мій
 тині покійний дядько розповідав про
 32-33 роки, які він пережив в селі
 Демогородка під Києвом (Димерський
 район). Мій дядько вихив толику,
 що жили біля Дніпра і він був
 хорошим рибалкою - ловився
 самою рибою та гідкою. Перед його
 очима в спогадах поставала
 картинка вогниці його села в толику
 33 році, коли кожного ранку під
 парканами лежало десятки
 мертих і напівмертих вугорозу
 людей, які йшли в напрямку Києва
 Сім'ю його (мого дядька) розкуркулили.
 Вважаю, що день голодомору треба
 визначати саме так, як сьогодні:
 і нехай прокляття українців, які вбивали
 весь діль за це горе впадуть на голову
 Петра Симоненка і його придільників
 Верховна Рада повинна визначити цей день

Я, Шмигальська Катерина О., 26 років.
Вважаю, що потрібно судити
комуністичну партію. Взагалі ~~це~~
комуністична партія не заборонена,
діє та шоб приймала рішення для
добробуту населення України. Це
принцип блокування. Такотє справед-
ливо було б, шоб Російська Федерація
як правонаступництво, повернула
нам борги за вилучені злочини
на території України. Такотє потрібно
зробити однією з перших на
першочесних всіх голодоморів, та
зобов'язати всіх вчителів правдиво
висвітлювати ці події на уроках.
Для докілени діти в школах отримують
викривлену інформацію. Такотє потрібно
притягувати до кримінальної відпові-
дальності тих, хто заперечує геноцид
українського народу, викривлює факти
і кавешоне несе неправдиву інфор-
мацію.

25.11.2008р. Київ.

Любі українці!!! Я все
щиро всіх люблю. У страшно
те, що ніколи ні було проводу
в нашій країні, немає і її і
заказ. Дуже шкода, що доля
нашого народу замешляв без
тих людей, які шлюхом брехли
приходять до влади.
У саме страшенніе, що стали
незми іде з'являються Українці -
сталинської бляхти ніки Донець-
кої в місці Мухомова і йому
подібних, Симоновича і на кілька
людей.

Кому ми надіємося почитати
страху і так і не зможеш се-
бе захистити і в давній час.

Тримайтесь фантасії, страху
насувається на нас знову.
Будьте пильними люди!!!
Світла пам'ятає всім жертвам
голодомору.

Л. С.
25.11.06. м. Київ.

Підтримка в Українському Домі української
всесвітньої «Розсекречена пам'ять» до Янця пам'яті
Теледодатків та постійного репортажу –
видогля, суттєво збагачує порятунок в нашій державі.
Перед кінцями, хто знаходився з буйним
тавичним документалем, пошав в улюбленій
злочинна тоталітарна мисливська, яка
винищує український народ, його «Він-іше-
манію, неперіне. селенство, "карама" члї
народу. Українському народові дістається
від сталінсько-блжковського режиму
кайтільніе... Теледодаток 1992-1993 років в Украї-
ні – не тільки зображення, це – планетарна
кашатасредя ХХ століття.

Як запізнілий Ренвієм по безвинно
убитим народом і некараденим
в Україні, пошавть перед нами документи
епіграфів. Як документальне підтвердження
про дві моралі сталінсько-блжковського
каштів і їх саморятів, про дві обличчя зло-
чинної тоталітарної системи сталінізму,
як дві правди, «Духівний світового майбутнього».
Виснавля спрятаним духовному си-
щенню від сверми, пробудженню історичної
свідомості, встановленню справжніх причин
Теледодатків, виводить на світло їх органі-
заторів, виконавців і фальсифікаторів
історичної правди про геноцид українського
народу. Виснавля пошавтько пошавтьриздувач
їх мають побачити зображення блжковського
дир моралі – стурентів ижементів...

Важливе значення мають політичні
згадки на виснавді / відеоінтерв'ю, графічні

документальних фотоматеріалів.
 Бажаю Українському народові повсякчас
 вивести історію України, її славі та пра-
 гнати створити як Велику державу до
 святого Краю - України-Вітчизни, до
 Собору української душі!
 Слава Україні! Героям слава!
 — М. Савенко, заслужений
 вчитель України, м. Київ,
 25. 11. 2006р.

Тошченко - нам прийдеться!
 Дякую Вам - Віктору Андрійовичу
 за те, що сказали так про най-
 болючіше української нації.
 Вам важко зараз, котен розум-
 ний українець це розуміє. Мазени
 Тетя не ві зрозуміла. Але час
 покаже - ваша роль в становленні
 української нації - велика. Здоров'я
 вам. Виставка ~~вона~~ про голодомор
 сильна, гудовий естетичний дік,
 залишає не байдужим, торкає
 серце. Дякую організаторам

25. 11. 2006р. Віктор Андрійович

Мало слів, щоб вирадити
погуття ентузіазму на виставку, від
мене, що так структуровано фізично
народ. Маємо берегти наші
опасливі історії, бути разом,
рости спільною джерелом, визна-
тися!! Дякую Ювенту за
те, що організує такі
дні пам'яті!! Це має
стати традицією на
всі майбутні покоління,
щоб не забути ментури!

Олена,
25.11.06р.

Подяка нашому Стрезидетові В.А. Ющенку, який дає можливість країне і глибоко пізнати нашу історію, її трагічні сторінки і прагнати позбутися і суму, і в той же час мовою й поваги до наших сиввійтчизників, до України. Така організація СБУ яка провела таку велику і потрібну роботу по підготовці виставки.

25 листопада 99/06
Київ

А.Олександр

Матю Бога в Україні нічим
володарів, земовців, торковців.
Земля, земля, воцреш.

25.11.06 Р.К.

Душе джуро що джорили
і донесли гредду.
Слова невмирущому народу.

25. листопада
2006р.

Страшний урок історії.
Я намагаюся дох сім'я гуром висловити
в 30' році, одна сім'я висила
завжди колові, інші сім'я лішов вліс
красовачи миті дів - і сам завдеки
перудем, гребам, додам висинам.
Це жак, срахіотія, і параміг начої нації
Але попереду новий мир глобало-
У це буде замбел України, НАТО,
населення України зменшуватиме
Могли - українці вийти на
зиробітки за кордон.
НАТО буде збирати молодих в армії
там - починає на вбивство хомців
- основу генералу нації.
А 32-35 рік ми зогли, самі українці
в Європі. В 1918 році російські білі
хотіли взяти Москву з Каїтчим, Стаїн,
Троцьким, Еншієїном, Губельманом,
Зіновєвим, Каменєвим і іншими
і коїтима з комунізму. Але Савою
Махно взав в ти Делітину і
розбав фронт білих, цим самим
везував Келіна і Ко, везував
колєцїзм, зробивши кривцею
голодому несеєтчане.
Вже в 17-18 році Москва почала
продрезу, і продрезує. Про це не згадали

Думало зараз, про наше
майбутнє, що нас ще в наступні
роки
Львів 25.11.2006

Мені зараз 72 роки. Я народи-
лась у 1934 році в Еревані. Моя
бабуся 1888 року народження виїха-
ла свого маму у 1932 році до
свої знайомої у Ереван. У 1933 ро-
ці, коли у Києві було вже вже
по війні, моя бабуся вже са-
ма поїхала до Еревану. Вона і ма-
ма. А коли прийшла до моєї ма-
ми, то моя мама, відкинувши
свої, не визнала свого маму (мою
бабусю) і сказала їй щоб вона по-
черала щоб дати бабусі і нею і
свої. Тоді бабуся моя сказала
моїй мамі: "Оля, я твоя мама"
Так моя мама визнала свого
маму по голосу. Бабусі своїй
тоді було 44 роки.

25.11.2006
Львів

Необхідно продемонструвати суспільству
 становище в Україні.
 м. Київ 9 лютого.

На виставці цього року зникли
 імена конкретних організацій
 і виконавців змицелі українського
 народу.
 м. Київ, 25.11.2006р. Зінченко Т.Ф.

Ведіть діти, показуйте
 і розказуйте правду
 учням.

М. Коваленко
 педагог - психолог

Перекажіть цю виставку в своїй
 Верховній Раді, щоб виправде
 рота селівескою виме Ульяова
 по Києву деши може всі до України

До яких пір комунізм - фальсифікація.
 Будуть почитати нашу парадоксність?
 Знають мерзоту. Це крадіжки політичних
 замовлень
 25.10.2006 Невідома

Тривога і історична пам'ять
 обернулися марою. Дякую
 організаторам, що відкрили зане-
 помий "історичну" історію.
 Вершину можна побачити без
 грошей, але без історичної
 тривоги - ніколи. За 15 років
 мушкетерської промисловості чини,
 пощовці, як мови відірвані
 нашу правду. Зоря речі робиться
 і ми приховуємо її.
 Ми будемо найкращою країною
 в світі, коли зрозуміємо історію
 через свою традиційну історію.
 Коли зрозуміємо історію висловити
 невизнану нашу історію, тоді
 коли зрозуміємо показати за
 грошима через поштовку.

Анна Салешова 25.XI.06р.

Організатори і виконавці цього проекту
 повинні бути розвантаженою, туди ж і
 їх дітями. Проведено аналіз процесу вір-
 ірей і її виконавців. Для покращення
 процесу і не тільки. І для СПРАВЛЮВАННЯ.

Світлана Олександрівна
 25.XI.06р 14.05.

Я, Дороненко Віктор Васильович, по-дивившись на виставку голодомору, або голокості українського народу, з великими обуренням і жахливості до тієї радянської влади на Україні, яка була організатором знищення свого рідного українського народу під керівництвом Комуністичної партії, я до цього часу їздив в Україні і з великим здивуванням намагаєшся шкочити будувати Нацистську Україну. Я особисто вимагав віддати до суду комуністичну партію і її лідерів разом з їхньою ідеологією що робила це все для знищення Українського народу. Я гордий і пишаюся, що моя дитинка Радченко Олександр Миколайович у свої час барокає і викривала шкочити знищувати над нами наразом. Було би арокції навіть такі звані комуністи, що привели українського народу до знищення і самобиття в морі.

(Віктор) 25.11.06р.

Вистава інформативна и добре складена. Треба посылати до коженної села на Україні щоб всі навчилися що було... і створили надійний спосіб те саме ніколи не повторювати...
Навіть коли буде бататша... ОБ.

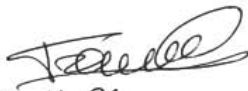
Фотоматеріал малий, повгор часо, мало що доносить до відвідувача, підготовлено не повністю, несерьозно.

Віктор

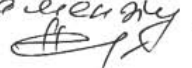
Катастрофічне послідовне "созидатель-
ной деятельности" преступного коммунистичес-
кого режима для нашей Украины, да и всего чело-
вечества в целом, давно заслуживают должного
осуждения, вынесения приговора виновникам злодея-
ний. Побывав на экспозиции "Голодомор" убеждаем-
ся еще раз: у нас ничего не переосмыслено
на государственном уровне. Лишь в последние годы
положение чуть изменилось, принимаем нас к миро-
вой цивилизации. Чтобы сбросить с себя ошествен-
ность за безумия коммунистов-предшественников
наши нынешние КПУ-шники ваятели выключива-
ют, ищут, отводят глаза в сторону при разго-
ворах об злодеянии КПСС.

Говорил и повторю, необходимо всеми силами
просвещать массы нашей Украины, особенно молодежь,
о дикой сути коммунистического режима.

А партии их исследователей-перевыбывшей-крисно-
соблазнаев закрывают. Не надо пугаться, нам
попытки с нацистами-социалистами в своё время
в странах фашистского блока. Они "отдыхают" через
нашими "героями". Их цофы ставят на главных
улицах наших городов, ели. Сколько можно это
терпеть.

25.11.06

Киевщина в 4-м
поколении.
Бойков Н.А.

Скільки це життя" і "борейте"
Коллективістської партії. Франк в,
дія немає... і це всім у парадокс-
ні??? Керується країною!!! Доводь
Гора діють! Світ колективістської
і парадоксу! пресіонер
Слобожанок А.А.

Демідо за правду, О. Роговська
м. Вишгород.

Рекомендую показувати фільми
про голодомор у Донецькій, Луганській
Харківській областях, морсе зрозумілої
єсть їх предків зніміть Колумбійському
партію заборонити нагадати

Уланак Ю. М.
м. Сандар.

Земний чинін Ющенко за
правду про наших бабків,
хай Господь допоможе йому
звести цю справу. Ямолеарчи
Жу

Шановні організатори! Щиро дякую за
переглянув і екрану розмовів про те,
що до цього часу не визнають колективіста!
Запросіть не що висейвісе товарища
Симоненка Петра, який через свою газету
"Кіївський вісник" ддержавить людей і
ввозить вєх воламу що до факіду голо-
домору українців. 25.11.06. Варш, 9888-1128.

Дякую. Ямару. Во домага, башога правод, лані и лотрєтє
моє бабків... Оксана. м. Дашцега

Верховна Рада та будеш проклята,
як не признаєшь голодомор —
геноцидом. Фомихатєв АІ

Виставка дуже цікава і глибока!
Дякуємо за все що виставку підібно,
щоб побачив народ з Росії, хай
вам багать і гунонь грошів, але
було в 30-х роках на Україні. А ще
краще зберегти до вряни то вкнижки
носа Путіну ці факти. І зуміємо,
що це великому батоліні і
можливо.
Спасибі за правду і грама історії.

Вітало
25.11.08р. 26 років

Низкий поклон вам, хто софам матеріам,
тем, хто підготували цю виставку про страшну
правду правлення комуністической кар-
ти.

Низкий поклон, хто каикит, говорит, а глав-
ное не стоить на коленях перед "москвой".

Маргаліна В. У.
25.11.2008г. 60 лет

Замість снів - в горні снади,
Замість сліз - жемчуг в очах,
Замість снів - в серці біль...
Лини молитва кричить -
Богже, катан одмети!

/Вашинська Гелен/

25.11.06 - В.Г.

Модська свідомість відмовляється
всього приймати повністю
і погнати.

Гуманізм, який, немов
відмовився на металевий.

Вам соромно ~~всі~~ тіло і
думку.

Чому ми, українці не
можемо взяти до уваги
нашій, віддавши дань
справді і пам'яті на-
шій? Чому не можемо

розвину у інших?
Чому не можемо при-
лучити свої радянські методи?
Чому можемо розвива-
тися в неволі?
Я засуджую комуністи-
чний режим, хоча сама
в свій час була членом
КПРС. Але свідомо то-
го, що засуджуючи комуні-
стичний режим не
переможу це ма російськ,
росейський народ і матір
радянск членів КПРС,
Проте хотим, хто ду-
має про майбутнє на-
ше свідомити, що це
злочин проти україн-
ського народу.
Хай Бог дає здоров'я
Першому Українському
президенту, всім

знайтишов у своїй книжці³
 відсутність обов'язку за-
 свідати вголос про неї,
 про що інші думкають
 або хотіють пошепнути.
 25. 11. 06. О. Жолда

Велика подяка СБУ України за надані докумен-
 ти, на жаль до сьогодні дуже мало інформативних
 заходів на історичні теми нашої країни. Сподіває-
 мосья, що подальші публічні заходи приведуть до серйоз-
 ного визнання цієї події історії впадою в Україні
 суцільнією.

25.11.06 ВФ
 Я це знала. Від моїх рідних. Миколаївська,
 Дніпропетровська, Кіровоградська області. Коли внаслідок
 дивом і знаю одні - проти смерті є тільки життя.
 Я буду жити, буду щасливою і навпаки не забути
 і жити з цим. Щоб завжди пам'ятати. Щоб
 не дами повторитися. Бо Україна у нас одна.
 І наші її береги. Я не забуду і не зможу
 прощати. Ми не маємо право прощати.
 Те що архіви відкриває - це подія.
 Дякую Вам за це.

25. 11. 06 О. Сімп

Я вражений наведеними факторами?
Сподіваюсь, що в Україні відбудеться Нюрнберзька
над камуністичними котами, що знищували
мія рідний народ. Вічна пам'ять безсмертним
жертвам.

25.11.06.

Білокур О.М.

Душа болить і
серце плаче.

Л.Кос

25.11.06. Вражений побаченням, але
сама виставка душе слабо відтво-
рює сфає, бо тільки представлено
Харківщина та Донецька, а де ж інші
інші регіони?

Київ. Земля

25/11.06 Душе добре, що нарешті розсере-
тали ці матеріали, ділки б про це інфор-
мувати людей, бо американці завдяки Джен-
су Мейзу (вгла йому пам'ять) вже понад 30 років
вимагують пам'ять загиблих, а наші ситі
монопольці не хочуть визнати голодомор
в Україні. Треба зібрати матеріали з інших
областей. Я сама з Чернігівської обл. Все
село загинуло, всі по батьківій лінії родичі.
А мене саму за 5 років зарешували, коли
ліній було 5 років. Все не загинуло.

25-11-2006р.

Від Голодомору 1933р. померли у Полтавській обл. Дід мого матері - Кошкалда Пантелеймон Семенович і четверо братів і сестер мого діда - батька матерічного - Пасил, Милодоря (Мичурин) - друтих імен не знаю, ще одна сестра мого діда - бабуся Настя була дівчиною - як із сестри Вислана на три роки заєздили на Більшов канал, на рабську працю, вважаю - ця Екелю зичія має бути поетичною, дитячою поетичною.

Юрій Шутко, Інст-конструктор
заводу «Ленінська кузня», м. Київ

P.S. - А назви у документах, що Екелюну в'язав -
«Управління концлагерей» і т.ін. - говорять самі
за себе. У тому числі і для таких як ПЕТР МИКОЛАЄВИЧ
СИМОНЕНКО.

25.11.2006. Я Оксана Анна сівши огляд шокуювало мене ефреймівки і пролетарки, спавало за отаритне назва, я и не подозреваю в том страшном зверженни которое было средно нар нашей качией. Правительство просто обдурило кризисом все это. У нас есть власть, оми обир-ко это еі ток уми талоі і десекретурна. Новешнее правительство сейчас и м-то кемия ехотее с постакаид мата гесамі, Украина оми великае и богатое стрие, Ми дожили уважать калши предков, калшу землю, кутшо учини мурей Ура меншо, а не теркени, ине омие тьяль это кароэ так не может ре

себе стоїть, ми повинні уявляти
свою історію, культуру. Тільки обидом
захистити себе!

Ми велике нація!

Ваша подяка президенту Ющенко,
за те, що вперше за десятиліття
незалежної України Нація має змогу
бачити, приймати участь в мистецтв-
них заходах, присвячених гену українсь-
кого народу. А що не родити цього,
то ніяк і ніколи не оукиє як, на
чужинському рівні кесуши українство.
Ми маємо кадо, що кадалі все більша
люди не залишатимуться осторонь того
розуміння.

слава Україні!

студентка Києво-Могилянської академії

НИКОГДА БОЛЬШЕ!

Шановний пане Президенте,
Це буде нагадування українцям
про те що ми Українці - великий
народ і треба боротися за
свою країну, свою мову, свої
традиції!

Молодь з України
і молоді України дієсає
жита в великій країні

Сергій К.

Пане Президенте Ющенко!
Покажіть за брехню і за те,
що ви мотворили за два роки!
Слава Україні!

Бувши Хлебнікова, а тепер
Українка націоналістка

25.11.06

Сергій

На жаль, ще багато на Україні залишилось послідовників більшовицьких вироків, і в цьому наша біда!
26.11.2006г.

Треба зробити музей по соловцю,
щоб нащадки кмітцем свого не заділи,
гв.в.г.г.г.
Василь

В дитячі сабггггх дитини
знають наші дити, в школах
нужно проводити уроки - пам'яті.
Спасибо організаціям за ці
виставлені документи. Купили музей.
М.Н. Славська.

Україні потрібен закон про заборону
Комуністичної партії, та пострадянці.
В. - Сер

Коллективісти - прокляті
перед Богом і людьми.
Сергій,

Моє пропозиція - на виставку писати
Ревн к Гамину нука дико расклетайт,
а то оно гатається тамеко.
Янук

Гане президенте!

Український народ не просить,
а ВИМАГАЄ:

заборонити діяльність
Комуністичної партії
на Україні як злочинної
!!!

Навіть в цій залі, зараз,
вогне, намагаються виправ-
довувати свій злочин
перед українським народом!

Свист

26.11.06.

Гане Президенте!

Колішній Мовчанський напад повинен бути
суджен генциду українців. У цьому кримі-
налі зникла фізично вся українська
сімейність Києва і України. Замордованих
веди у Бабий Яр і склади у шахи, які
були ще за царату, бо там проходив вишкіл
дійців царської Росії.

Документи повинні бути видані в оригіналі
щоб люди могли дізнатися фактично посправа.

26.11.06. Чобі

Ця виставка велика перемога у житті приниженої нації. Догеться вірити і в подальший розвиток нашої країни, якщо не будемо боятися правди. Тетинні люди помнотаться. С нами Бог.

Комуністична та соціалістична партії не мають морального права на своє існування. Н. Орк

Це прекрасний початок великої справи: показати людям правду і привітати до кримінальної відповідальності злочинців, які всіми.

Другий крок - привести на цю виставку депутатів і кабмін в обов'язковому порядку. Невже і тоді не зрозуміють і не проголосують?

ОК

Можу бачити несправедливість людей вогорю мене, но я не мутяю их. Нет багачих или малосильных зряков. За свои решения я понесу стыд перед Богом, мамой Нурчал, Катерини стодя своего Сына "чтобы даром освободить маму от осуждения за мои грех. Ибо так возлюбил Бог мир, что стодя Сына своего единородного, чтобы всеми верующими в Него не погиб, но имел жизнь вечную." (Библия, Чваняне от Иоанна 3 глава, 16 стих)

Алек-

Мені зараз 83 роки. Добре пам'ятаю ті страшні часи 1932-33р.
Здається страшнішого бути не може. За що? Що колись поганого зробили українці?

Моє покоління все пам'ятає, але думало, що це білбесе про це страшне лихо треба розповісти емоції, пам'яті про голодомор 1930-40х років треба зберегти на віки.

Вчителька - невеличка
К.М. Павлуш

Будемо беріти
ми обіцяємо
мені зараз 25 років
мене звати Іра
беріть себе зараз
щодня. Іра Львів

Мені 18 і я їй подарую ще подарунок.
АА

Зараз таномі геноцид. Люди з геноду не виживають, тільки подують. Фасцизм десерт апокаліпсис в усіх сферах - Верховна Рада, Уряд, Суд, прокуратура, місцеві органи
10.11.2008

Хочемо просити Бога, щоб такою
похудою не було в нашій Україні
і могилах. Ми не маємо права зобов'язати
і ПОВИННІ ВСІМ НАГАДУВАТИ
що сталося. Історичну правду
не можна стерти. Українці,
ми-жовці, ми-розуничі; знаємо
СОРОМ і ГАЙБА тим, хто
закриває очі. Хай душі земляки
укажуться на небесах, і В
НАШІЙ ПАМ'ЯТІ. Слава Україні!

Володя, Рочетик,
Китво-Момленська академія

и что мы делаем делаем после
како уведено, как смотрел в море
друзь друзь? Стрешко.
Зелен бьетел в наших
сердах?..

Мій батько говорив, що він воював не за
 батьківщину, бо у нас її не було, а за
 хліб і волю. Які вони (кремльовські) євреї зі
 сідломом не довели нас нашої (українсь-
 кої) до германської злочинності, що
 не дала і війни
 а його не закінчила цей голод
 1947 рік. мою маму вони погано
 змарили. мамі і маміночці сестри як у нас
 в окупації були з хлібом і волею.
 Германська велика була зброєю -
 маючи, як і була на волю.
 Української нашої зброєю, щоб
 вилізти з окупації концлагері.
 Вони і ми зброєю були в історії
 за волю, за волю на волю і волю
 маму - і за волю.

Клієнція

Страшно. Это геноцид.
 1. Киев. Мельниченко Н.И.

Дякую за цю злу історію,
 Дякую.
 М. Мельниченко

Ета о монети повмирає, зо тек
пор саридатся възможность нота грози
Вши повернуши в сѣ фроту восточе.
Верните прихов с грузинского народа.

~~Ал~~

КПУ на нафудний суд!
Симоненка, симоновичів шимонте
гро мадецентка.

Табакшиї - гамба!

Витингелев. В.Б.

КПУ, СДЧ на чопі з Симоженком
Табакшиками, Азаровими, Паврановичами,
Фельдманів, Бродських і інших на
них порідких кецють ретавою,
Гоноратор 1932-33рр, 46-47рр ке буде
визначкв на Державному рівні.

26.11.06р.

~~Ал~~

Візна пам'яті Вели! ...

Київ 2006р.

Вгора Вдвідав і був присутнім
на з'їзді на території залізничної
1932-33 років в Україні. Велика подія,
Французьку Україну. Вікити Французьку
Ющенко та інші робити, яку він організує,
щоб довести до нас українців, і ч
теперешню Україну, яку відбудується на
перших наших багатих землях.

Сьогодні відвідав Києва, що організує
розробку в Україні. Довірили
на розробку, на нові документи,
не можна повірити, що всі неможли

можли робити так з людьми. Чи так!
На розробку всіх, маємо план
Нового Казахстану, який є роз
проти України і зацікавив його
таким же світом.

І хоту сказати сьогодні вели
наше українське. Довірили, думаєте,
наші історики, щоб ніколи і ніде не
землі, на наших багатих землях,
наші люди, наші діти не зможуть
не стати таким самим. Про це
1932-33 років, я знав від моєї
батьків, то це мене було дуже
історією. і українське.

Мій батько народився в 1912 році, мама в 1912 році, а старший брат в 1987 році. Я чимого розумію баттл, розмовляю мамі, а виставив мій старший брат Андрій. На прохання мамі сказав кожен їх чоне не має.

Але мей мейоршио став від того в своїх страшних речах вони були з вишвамі. Три мийтід мей баттл говорені: Соку, мау, поже відкопи не мали, не тили адрмаво.

Але я сьогодні пишу сказати не що все. Була, а в мейорши на заході на мейорши головному мейорши мейорши. Державні мейорши мейорши: Австрія, Англія, Бразил, Канада, Італія, Іспанія, Канада, Китай, Італія, США. Угорщина мейорши головному в Угорщині. Тоді мейорши мейорши цих країн.

А в нас Карломану не має!
Так казали на Верхній Раді,
но не кажи, гуманства, вою
не казав на свої думави.

Навіщо їм Україна? Вони думають
 тільки про свій морський інтерес.
 Програма виводить закон проєкт
 про відношення до допомоги — генеральне
 крім українського народу, а вони
 його відкидають. Позор!!!

Та вони нещодавно в своїй колонії
 були дами втілюючи цих людей.

Нема! Про викликає убожства
 навіть потрібна їм велика раба,
 яка не може дати ангелів і
 оцінює цих людей, людей які
 відбудуться на чужій землі, в чужій
 країні. Позор!!!

Не кривдять нас а роки дамо
однак грошачку! Не ображайте!

Така ви однак повинна бути яка
 свідчить надтвердженням не рідка
 бога. Озвучте свій скарб як
 рідка не хто на Україні!

Ми не маємо нічого - українці!

Авже нече дообр., х. кидв

І. І. Іванов

А хто сьогодні левий
"керуєть"??

Айба це не вшук, кравчу-
ки наших катів.

Це переселенці на зем-
лех "змедолених" - тобто
"пероди України".

Мздо-хомуці судитесе!

Голодомор - це знищення
українського етносу,
українств.

Винищення.

ГАНЬБА - Морозу, Вшуківцям,
табачникам, Селомоненкам.

Бралимо душу і серце за Україну,
за тилець, що безвинно загинули,
а ще більше за невинних. Порозді-
галися по чужої землі, шукають
красої душі. Я сва земля-ма-
тинка годівнича, плаче розтер-
зана. Немає сазіна. Я
Симоненки, Личковичі, Морози,
Бравчук, вбачають за
"сідаршою браїа" і маю
не можуть зродити без
вказівки. Я в треба немогут
свої земля свїї народ щоб
так іздівається над тилець.
Ганьба ЗНУ і всім каму-
ністам. Нам в соти-
м, щоб велимо Україно
величч. Си народ.
Немогут схаленити ма
Ганьба камунїстам.
28 XI - 2008р
Мейна

Бора Ън перестають вводити члове-
 гство в заблудливі неадекватні і со-
 рити правдиву реальність.
 Найстрашнішою геноцид осуществлєся
 в комерсїснїх землях.

Ця земля - геноцид українського насе-
 лєня сїмьольної мєстности, вищої
 которого було сєрєдєвє блєгословєннє
 Боготраднї в дїтнї і народнїх обрїдїх.
 Небодїлим анрїбутом в которїх зна-
 чились дурє мєтєдї і корємєвє упрє-
 щєннє. Ёго и було запрограмїрєвє
 насильствєннїх пунїх и дїтї і народї.

Тому прєстунєннє и було познє-
 нє вє дїкарїє мєрєпрєдїє.

Другого ^{бодє} правдивого обєсєннє не
 сущєствєє. Богємє ухлєнєннє є
 от правдивостї сєрївєє мєтєдї і
 оргєнїзєтєрєв? сєдєвєє вєєннєв.

Богє Ънє Ънє полєвє, хотїє в чє-
 лї і прєвєтвєрєннє дурїє
 прєстунєннєв.

Рєвєлєтїє. Мєрєцєннє Ъ.С.

26.1.2006

Внимательно изучил экспозицию. 26. XI. 06
И что же? Ни одного, решительно, ни
одного документа свидетельствующего об
умышленном, запланированном умерении
голода крестьян — не увидел.
Значит, ни о каком „голоциде украинской
нации“, как об этом дождит Лавитрус
и его оракульская хунта, не может быть
и речи. Ни одного документа о заведомо
преступных намерениях руководства страны
во главе с тов. И. В. Сталиным — нет.
(Или если-б они, большевики-ленинисты-сталинцы
наркозно затрави „голодомор“ — то неужели-бы
хранили против себе улики? Бред!)
Был голод, а не „голодомор“. И имел
он целый ряд объективных и субъективных
причин.
Были-ли руководителями-негодями, исполнителями-негодями обрекавшие крестьян на голод?
На местах были круги. И кто? Да
все „свои“ — предшественники ющенко,
плющей, драчей, порошенко, зинченко, тимо-
шенко и пр. которые имели к Каппару
и Советской власти такое же отношение
как и их поганые потомки — все эти
плющии, ющенки, катеринчуки и пр. оракуль-
ное отродье.
Были-ли крестьянский саботаж. Был.

Была ли помощь государства голодающим? Была! Звернуть уразу
Так о каком "геноциде-голодоморе"
вы пишались, американские холуи,
нацистки-негодяи?

из динамика злудий "зачинуло 12 млн"
Да, Чоуф Тебделс ефдихает.

А то, что голод 1933г. "великим геноцидом" 10 страк-шого удивительного.
Обычная антисоветчина, антикоммунизм,
русофобия. СМТ и их шускны, плота-
вые маршкетки Литва, Грузия и т.п.

А всераинее мао-бао на Миха-
иловской пл. устроенное по разнарядке из
Секретариата президента - верх
цинизма и позора.

Да что ждуть другого от
предателей, мерзавцев, наёмных
холуев империи зла США?

Будьте все прокляты! За наше
жизно нас
↓ побито!
Будь ты проклятым! С презрением
Ю.В. Форосовко.
Учитель-историк с 15 детьми,
ныне рабочий-строитель. Киев.
Северин Борис

P. S. Я думаю, що будуть ^{сьогодні} на політичській карті мира фашистська Германія, то она „визнала“ голод „геноцидом“ одної лу первих.

Горькі → *Горькі* *моб*
в пені...

Минуле нехай буде! Чи не замінили вивчення? Не зникли ні німі не зникли есея, леви, в Україні українська? Не зникли роздрат мене „патріотами“, інформаційну вітну? Найбільше буде! Якщо дамо добре вивчити і не забувати минуле.

26.11.2006 *Ротен* /В. Світлик/

Мені було три роки і я пам'ятала хліб на стіл фіолетово колором, то думаю що горіше пам'ятати, а до двох хліб з холоду. А в сорок сломали роки мого дядька засудили в Бранів, зотіє що два діти, татко і едгар, бо мав не мав то і він вистав Бурянів що були похвалені в конюшені на насіння, мав мала була вже сухше, нас було п'ятьох дітей і тато поїхав в західну Україну (таді всі їхали туди слободом, ну біз кучерок зрив і туди слоб нас від похороні. Смерді. А татко вже влітку зобрати конюшені не конюшені, то об'їздив на ками готати як тікало від коню, і був батогом по конях, замисляли криваві смуги на поліщах. А мого двоюрідного братика Колю мачентного мач зеленим не хедлівським колором, що хітє об висірав і слоб від голоду. Дядько дамо медлю в той час, палили вилковували, шукав сине і не знайшов то влітку, що його похороні мач з'їли. На хоржі

цисті був страшний голод і морігство
і це писатиме з розповідей, бо писали
дві тітки.

А в 46-47 роках, я все це бачила і саме
недешево страшний голод. Дешевим на
власні робота, давали балачку з ашеним
маршем, від цієї помилки, то ми діти,
добавили лободу і малили кислі яблука,
які могли в травні бути на дереві.

Більше нічого ми згадувати. Все.

Орестівська, — київ

Нарешті шоденя поїхати в прощальну
про страшний час голодомору, про
що рахує тільки пошертні буривка-
ми розповідями поїхати бабусю.

Бабусю все з сім'єю розкурчуємо
сефериків, які тільки вилучили
свою правду зранку до ночі
працювали і сім'ю. Якої було
вигнали комунідаїми з власної
хати і все жесде сиділо працюю
з відібрано.

Голодомор в Україні - це прощ
дсах і ганьба нашому нафранду
дний до цього часу не визнає
дошкіддально цього ганьбедно
франту зичуємо над українцями
народом.

Кузнецова,
Київ.

Вітальною з колін України, всіма
 всю нещастя з такою жемі велячі
 Владу свого архієпископа брата
 до всіх селях і містах обираю!

Дорогий історико-географічний український народ!

Нічого не бійся, кравець і сиранина
 пройдемо шобото і сиранина на івасю
 бачи. Кожен з нас на нашій сиранині,
 найкращого сміливості, цінності і
 патріотизму, а також найкращого
 досвіду і країн західної Європи.
 Все буде в нас добре. Не дивіться
 і не створюйте з новими "мерзедес"!

А якщо 1950-го року народження
 не намагаюся грати і виходити з
 ки. Дивлячись на всіма розсекречені
 нові документи і розповіді українських
 людей про історію і воєнну сиранину.

Геть каміністичне "сиранине"
 Симоненко, мороз, Вітальки

Геть з України всі землі!

Геть в "російську державу" геть
 і геть в "російську державу" геть!!!

Саранка
 м. Київ

Вимагало розпуску парламенту
 на чолі з цим зрадником,
 мерзевим Морозом, який
 не визнає голодомор 1932-1933 рр!
 У мене загибла від голоду дідусь і
 бабусі, а також і м'я матері і батька
 які були викопані після трьох голодоморів,
 які були викопані після трьох голодоморів,
 а також і сама, пережила голод 1946-47 рр.
 Богдан С.

Я працював понад 20 років
в армії і після війни
все продовжив на своїй місці
і на території чужинської мови
і борю з комуністами.
Я мав свою роботу і працював постійно,
але з перших років війни, а
з оптимізму не знаю як з війною
зв'язати це незалежності України
і що я маю певні мрії і ще
більше прагнув до стриманого
подприємства за себе
А Симоновича в своїй мрії
запевня і не вважав до
моєї мрії і не думав
Очевидець колективізації, розку
мативаний Володя Котик
працював в армії і ще
і що має таку мрію

Дорогий наш президент
 Віктор Андреевич
 Бальшов Вам спасибо
 за те що Ви відкрили
 всім людям очи, що робити
 ми з народа комуняки
 певним законом вали
 и стіко год ховали
 архиви щоб люди и мага
 діте не знала не того
 в сама с 1924г, все це
 що з сьогодні побачила
 на виставки це все прав.
 да про голодомор,
 в це все переписала
 я тім так каже все
 припомнюсь я и ви
 може хочуть убери і с
 парламенти комуняк
 шороза предателя в це
 предатель у парламенти
 такці люди не мліо.
 воше цей парламент
 треба роспустити це
 враги народа. 26 товтія
 селіца Гойомеля 1926г, Февраль
 Давровіч

Тамба Тим, хто не визнає однієї з найтрагічніших сторінок в історії Українського народу - Голодомор 1932-1933 років. А це необуржуазні комуністи й буржуазні соціалісти, що до них приєднались, агенти російських інтересів в Україні, до Росії як правонаступників СРСР має виводити парод на пам'яті жертв Голодомору й політичних репресій.

Парламенти 10 країн світу засудили Голодомор 1932-1933 років в Україні як злочин проти людства. Невже й наш український парламент не прислухається до гласу Правди. Якщо цього не встановлять депутати Верховної Ради мінімального етикетки, то це буде не Верховна Рада а всенародна зрада свого народу, злочин проти істинної пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років та політичних репресій.

А також, як і попередня вівчівська висловки, підписую політику Українського Президента Ющенка Віктора Андрійовича, а не тих хто без Конституційного суду встановив Конституційну реформу на шкідливу свого народу. Навіть влітку парламентсько-президентській держави утверджується прем'єрсько-депрезидентська республіка.

В.А. Ющенко це спаситель нашого народу, так об'єднаймося навколо нього для утвердження Української національної ідеї. Слава Україні!!!

С.А. Володимир Сасинко, депутат Сумської Районної ради від партії Народний вибір. Наша Україно, Сумська область, м.п. Всеукраїнського об'єднання "Трусові" імені Т.Г. Шевченка, 1941 року народження.

Я, Фуденко Галина Андріївна,
 народилась в с. Манківка, зараз
 Сержаської обл. Від бабусі Рукіє
 знаю, що в 1933 з її м молоді
 її племінницею Оксану. Тут не
 було 20-ти років. Вона ішла
 з Манківки додому в Русалів-
 ку через ліс і не прийшла, зго-
 дом в лісі люди знайшли тільки
 череп і довгу косу і по косі
 знали Оксану. В родині
 при дітях ніколи не розмовляли
 про теї час, боляче що діти
 десь говорили про пошуке
 вдома. Тамі'ятаю, тільки прохо-
 мється хто словами, як хвили
 в нас розкопувати старі капати
 з глиною картонною, то зразу
 м "шкарли" щоб далам.

Охочою біл від розуміння,
 яке то було страхіття!
 Люди, памі'ятайте! Наша
 земля прекрасна, люди добрі
 і робітничі, і талановиті.

Уя завжди захоплювалася
 своєю бабусею Рукією - так
 важко працювала - а в нас
 ішли в білесенькій хустинот-
 ці і сорозці. Подіється на
 світині "Коллективізації
 закінчилась" - там шиточки
 всі в білесеньких хустинотках.
 Це - внутрішня культура.

Любіть нашу чудову але
 багатостраждальну землю!
 Шануйтеся!

26.11.2006р.

Так хочеться, щоб більше вже ніким
такою жаху, світ не бачив.

Для нас цей найчужбіший —
наш'єтати.

Річка наш'єтати мені, хто безне-
винно вмер від голоду. Річка
наш'єтати

Станіслав Мірошніченко,
журналіст.

26. 11. 2006р.

Дивиться, люди добрі, на цей
жах, як змишували українців.
І не голосують за них, хто до
сьогодні ходив з торгівельне
капітв нашого народу, робив йому
нак - демагогія і солідарність, як
і за всю так звану „апокри-
фу“ коаліцію. Бачте жертиці
їх в парламенті, ауже „Кучмину
не доходить, як винишували не-
давню українську націю за нама-
гати з хрещя Москвою ризами
Кагановича, Бажанова, Костюка.
Ми правимо і чистимо вуг
світв цієї нечисті - напідкинь
і назв їхня. Досить тільки
парламенту на голв з Морозом
і його відманів нехитв Радянським
геноцидом. Ми вимагаємо, щоб
вони всі віддали всі докуплені
смерті і розширили в землю.

Темстомерха Тичора
Блакитська, м. Київ

26. 11. 2006 Ознайомившись з матеріалами експозиції, дійшла до висновку: вражає, але, на жаль, не дивує. За роки свого свідомого громадянського життя (з 17 років і до тепер (37)) вже звикла не дивуватись антиукраїнській політичній стратегії "совєтської", а тепер "ложєукраїнської" влади. Трєко усвідомлювати, що Стаїнський план "еконґативно" помагає українською нацією, як одностежну національну силу, способую на серйозне сопротивлення, практично здійснює. Трє владі, як і раніше, комуністи, інші бандисти, цєї, крім справжніх українських патріотів.

У моє думки немає українського майбутнього — відмирає мова, ніких національних ідеї та ідеалів. Трєко!

Було наріє на Журенка, та, видно, зрада таки міжно вкорінилась в українських сучасних думках.

P.S. Слава Богу, що п. Ю. В. Дорозко (в. Дорозко) не працює більше в школі і не має змоги калічити душі наших (маю наріє) цє не до кімце втрачених дітей.

Вчитель,
і гостини — громадянка України,
цира патріотка
Т. В. Михайська

На себе забрала прокляття,
 За злочини дітей земля,
 Сама зійшла на те багаття,
 Одмолюючи від гріха.

Сама себе принесла в жертву,
 Бо діти Бога проклима,
 Золівнами церквам побима,
 Царів заклали у гроби.

За що? За те, що спокусились,
 Та на сусідове добро;
 За що? За те, що нагодились
 Закласти брата - нім в ребро.

І земля немка віддохнулась,
 З-тіг ніг своїх джок, синів

І віддала їх на поталу
 Тим мудошерам у Кремлі...

Бо тільки кров гріхи змиває,
 Бо серце рветься на шматки,
 Бо тільки мати розуміє,
 Як мого до Тяги привести.

Світлана Тютюнська

26.11.2006р.

Вважаю, що така виставка повинна
 бути постійнодіючою, а не тривати
 лише декілька днів, щоб когось
 отям тям прайдисвітлом, які її
 на сьогодні обирають до влади злочинців-
 комуністів.

Мороз С., м. Київ

26.11.06.

Кожда убиваюча одного генетика
убийця нест члнвницю абсолютного
Також при голодоморі погубило багато
людей, потому тоже необхідни суд
на організаторах цього масового убий-
ства. Если така суд буде, то постоє
Симоненки вишего того, згоди вийдєть
на грибуну Верховної Ради и наго
Декларувать: «Я коммунист» буде екскри-
вать и єквідити своего преступного
коммунистического прошлого.

Балаки Олег.

Український народ дуже часто
морили, вбивали, грабували та
розмівали руки. Вше 15-літ-
карцям років - Матица - України
тернить цю кару «Історія пов-
торюється». Вічна пам'ять тим, хто
в 30-ті. роки загиб в не своєю
смертю, а насильницькою - земля їм
пухом.

Ольга Михайлівна
(перопоз).

Цю виставку необхідно зробити постійно діючою – поки не буде збудовано Меморіал Голодомору і репресій.
Як ід-Вашем. Щоб знали й навіштам навіки.

26.11.2006.

Михайло Білецький (Білець -

У 1991 році розмовляла з дівчиною, яка працювала в архівах у сусідньому місті, де були документи українські. Згадала про Голодомор. Дівчина розповіла подію напевно своєму – так дуже близько вона була, як згадала, про Голодомор. Родина така і карла як виставка все розбудувати, що будувалася проди в Україні.

В наступному році ми поїхали до Києва, на величезні зустрічі з дітьми, що наша країна. Згадала про Голодомор, її про події, що будувалася на західній Україні, там українська Соломка. У рік самотою у дівчини в Києві, у цій романові напевно є слово, вона каже: Ами те їх зустрічали як драми, а що вони з нами зустрічали? Згадала про краще слово, величезне, але ми ми, побачили до Сидора.

До дівчини з різних людей України, а пере вражало, адже так працює, зрештимувати...

26.11.2006. Тамара Журак

Протемую цю виставку
щезметь у Вдохому Раду,
якщо вони не кохнуть
цешти сюди в Украйнеский
ОМ і вицнати голодомор
земомором украйнеского
мароду.

дійсно організатори голо-
домору, як ми зрозуміли,
є правлі брати незлімною
кешвника комуніст Украйни
Семоменка Б. М.

26. 11. 2006 р.

Надію

Неша того слаати. Махливо. Ролівне
судб цього не повторілося. Бо люди - вони не
парлюжи, тільки дай волю. еаші себе зме-
руди, як комунізм наших дідів.

З виставкою - правильно, хогя комуністи
своїх поглядів не змінять.

Школик В. М.
19 років.

Т. Симащенко - сюда! Хай дивиться, щоб повилзши
вони всі! Мм.

Д. Карачева Ольга Андреевна завадетель-
ствую из слов моей матери и тети
Баклан Антоныча Степановича и
Баклан Григорий Степанович
кто в 1933г. умерши мои дяди
Баклан Захар. ~~Степанович~~ и
Баклан Григорий Степанович
Фригошурская обл. Коростеньский р-н
с. Давок.

Орм - 26.11.06г.

В багатьох музеях України
намагаюся вижити, стільки
жидів загинуло в роки РВДЗ
від голоду і сиріт було одна
відповідь: ані одна.
В цей час Л.М. Карачевський
був секретарем ЦК КПУ, в
ЗК, ГПУ і ін. каральні органи
організували жидів.

З літератури відомо, що був
план викорити, то виселити
українців з їх землі і створити
єврейську автономну республіку
цих областей в Крику і підлеглих
районах України. Хотілось бч,

щоб комуністи і соціалісти вважали
їх проблеми, Раїсана там досі
свійми люди вижило в їхніх райо-
нах і, знайшовши правді у віє,
Джорджеско визнати злодійство
Зеновидом у Верховній Раді
України, як це зробили парламенти
10 країн світу.

Простіть бабагемів в
ураженнях, а захищати згодом
режимом наї парубоків, думі
їх будуть свідомі в заморубних
словах.

Що їм за них!

26.11.2006

A. Benz

Буквально за рік по завершенню Другої світової війни був процес на корисного чужою.
У це логічно!

15 років тому розпочалася перша імперська формація.
До сих пір ми не провели суду над червоним фашизмом.

То коли ми українці, які від червоного терору втратили більше ніж інша нація в світі народу (а це більше ніж 20 млн. голів), доб'ємося світового процесу над першою імперією під назвою «КПРС. Делогіка!

Від імені однодумців-
голітам - Зимова
26.11.2006р.

Доку засвідчити розповіді моєї померлої у 1992р. свекрухи Гринь Оксирини Іванівни, 1912р.н.ф. (дівоче Скавлюк), яка проживала у 1930-34р.р. у с. Березівка Митишурської обл. Володарський р-н. Під час голоду у 1933р. у неї померли спочатку чоловік, потім свекр зі свекрухою і 3 (триє) маленькі діточок (синок і дві дочки). Сама перша опухла від голоду знерухомлена, ноги не прийшов батько і на руках відніс у свою хату. Дві сестри її чоловіка виїхали у Західну Україну і сиуди їх загубились. А їхня родина відмовчався тікати з рідної долинки і з України Великої. А по сусідству перша родина, в якій було 5-ю дітей. Голод довів бідну матір до божевільня і вона зарізала двох дітей і годувала їх м'ясом інших та ще почала придивлятися до сусідських діточок.

За рік до смерті свекрухи до нас навідався чоловік з органів і сказав, що її розшукують родичі з Франції. Бідна мама так злякалась, що почала запле-речувати, що в неї є якісь родичі за кордоном. Ми думали, що то її розшукували сестри померлого від голоду чоловіка.

Такба КДУ, що вони не визнають геноциду, голодом в тому часі, проти українців. Шевченко С.П. м. Київ.

* * *

Україно!

Молимося за душі невинно убієнних!
Молимося за дітей, матерів, батьків,
за тих, хто хотів жити, але не зміг
визити...

І пам'ятаймо - зариті, закопані,
забуті, невідслівані, непомянуті -
вами не відхреститимуть нас. Вами не
пробагатє. Вами - там. Ми - тут. І поки
не відбудеться очищення рук - від крові,
дум - від злоби, сердець - від неправди -

НЕ БУДЕ В НАС ЖИТТЯ...

Молимося ...

Україно,
народжена на сході,
та, що виростає на заході,
і живе в центрі України.

* * *

Разом зруйнуємо Оргу, мародворів

розвалена, знищена система
 похороми здоров'я, безсердіння, зна-
 хабтіла реклама алкоголю,
 істотототу, наркомація, Стід
 аберту - Україна лідирує ^{туберкульоз}
 у цивілізованому світі по
 числ показаних.

Певело на 20-25 років
 менше Європейців.

Жахають черезаті по
 ідебагентам духовно оше-
 тошутотт людей, українських
 Злії не має грабунотт
 грабунотт грабунотт.
 Мабаро - мотт зольсьна
 орда не оставила згзоро-
 ків у якої руїти, екїліт
 "Незалежність".

Знищете до тла село.
 і нато не збирається бою
 спасати. На селі катастро-
 фа, наззвиглон, тиль стан.
 село вмирє.

Тлає виницуютт мародвору
 тому що ми дозволили
 це робити. Тільки об'єднавшись
 ми зруйнуємо **ГЕНОЦИД!**
 О. Волинський м. Київ 7.

Нащо кривеся слова Антошичю,
Дитренко, Язковича и Путиня.
Пусть поладуют, что в глаза у
их поволачили.

25.11.2006.
Рябенко

Дякую організаторам експозиції за можливість
правду про наших працелюбних дідів нагадати
покірним ~~людям~~ сусідям. Не мегатрагедія народу!
Тенди, Інокій душі померлих в Твоєму
Сава України!

25.11.
2006
Рябенко

З цього перешейного і багатого
на мовленні вірний каменісний
Селененко, Якубовича, Лозова,
Бравчука. Зовсім одне родило
інше. Як було ще замішано в 1940
на прові на дренні, так воно і
іде по сьогодні. До відновіде
усю каменісний і і хніх при-
бітників. Гейман І. М. 86р.
Севенко
Долгушкої о.
26.11.2006.р.

Комуністів до кари голором,
хай відлучать на суді що вони
кородили
Г.Г.Г.

Ми, сугавники мушмо про це пам'ятати!
Визнали, це справній геноцид нашої нації!
Г.Г.Г.

Большого горе, гел комуністел, народу України
микого и шкогога не чинюсил. А комуністел наши -
просто пороки.

О. Барнауків, г. Дженук.

Правза про голодомор мушмо звикаше ч шлопах,
і по шелебачашию. Білше правди. Г.Г.Г.

Не можна дивитись без сліз
на все, що творили з нашою україн-
ською народом. Але бес пац'ямі
що це ми не можемо йти далі,
берегти свого нащо, творити нашою
України. Спасибі за виставку.

Г.Г.Г. - 26.11.2006р.

Як і попередні, цз виставка розрахова-
на бездумних, яких легко ввести в оману факта-
ми тільки бездумно примовляючи приміну
методи педагогического в світі злочинну та стравні
імена організаторів.

На запитання пану Моргану, який одвозив
факти по всьому світу - все людетво цікавить
в першу чергу причини та винуватці в віт віг-
товів що це не фродить в його плані.
А це означає - дають гучи в кармани.

Людетво всього світу. 26.11.06г.

Керівники нелінійної ІЛЧ Симонович, Гриня, Мартинюк та інші наполегливо заперечували факт голодомору, цієї ж позиції дотримувалися й інші члени цієї партії. Вони повеселюють ірришати голоду тим, що була засуха, неурожай. Подібні пояснення - дурна дурка.

У 1933р. мені встановили 6 років і з наміром ти гаси, коли масово випледали від голоду цілі села. І на їх місці бачили розповідати потім про всі жахливі події 1932-1933рр. Для висвітлення в Українському народному довіднику, особливо розсекречення архівних матеріалів Комітету ІЛЧ - НКВС під керівництвом факт голодомору знищеного українського режимом масового знищення українського народу.

Вважаю що Верховна Рада України не зважала на впертий опір фракції комуністів, повеліна вхвалити - решити прийняти закон про визнання факту голодомору 1932-1933рр. Інакше ти, хто намагався заперечувати цей факт! Вічна пам'ять мертва голодомору та сталінських політичних репресій.

Ігор І. Григоренко - учасник добових дій ВВВ, полковник запасу. м. Миколаїв.
26.11.06.

Комуністична ідеологія та влада, які організували терор на території України має бути засуджені по типу Нурбан.
Херсон Федорук К.І. пенсіонер. 26.11.2006р.

26.11.2006. Саломон-Любчик
мислано Якович 1950 р.н.
разом з Народом України
м. Бердичів

26.11.2006 Наталія Євгенівна Вашивева
м. Бердичів. Дякую!
Вігний споми заміри...
Григор

Вендетично, безжалостно, приймаю
показані у нас кошти на Україну
и ми слове о вф. /нах ослр, все
що не справдеевот преступлене
амисеверныи едга келимнот
Крисисендз - Андрей Юмсто.
Кибам.
20.11.07

Одні люди уникотами
других. Українцы бутье
бдательны. Наме мисов
и смомеикоф нет ни-
чего на свете. 26.11-062.

26.11.2006р. Бонгороденко
Олександрович 1938р. нар.
м. Київ. ^{Бистривка} Меморандум
ція неактиві ініційована (оку-
пційною російсько-більшофш
цкою версією) поавилася
на Номуроці Незалежності
України - зроче і оуаме св'яжен-
ня продовження (окупаційного
режиму) України. Окупанти
і їх послонники і зараз незважаю-
ючи на документи окуп. режи-
му заперечують факт окупації

Це свідчить про наявність
в Україні залишків колуно-
єврейських шизофренічних
іудейно-єврейських в осо-
бі капіталорезонанс колуно
колуношних мфозоємічно-він-
ківців. Це і морекційний
вінч щоб привагити обво-
ртки морелення нації. Кра-
їни дурі знаходяться в ста-
ті одурі і видуратими вора-
ми ворами одверсанта і в са-
кі мфривічіві зроти, вора-
ці віввертима і привагити
України!

Олександр

26.11.2006г.

Осуду записати в этот
документ и своей семье
в 1932-33г от голода в
семье Швелеко Петра, (одесская
обл. с. Мезенка) умерло 7 человек.
А в 1937г. мой дед, Николай
Ильич Шелеков был
расстрелян, как враг народа.

Всегда память всем
умершим и репрессированным
Ф.А. Пристойко Киев

Мені 66 років, я сама з Житомирщини
 із спогадів моїх батьків, я хоту
 підтвердити що то був геноцид
 нашого народу в 33 році моєї не
 вмигали хоронити в нашому селі
 звозили в яму навіть на ті мертвих
 бо не було кому хоронити,
 були випадки голодування, втрачали
 діти. Дайі Боже щоб ніколи
 ніхто цього не повторить

26/11 06 р. Рівні (Стеценю.)

Тричурі ками навіть таку ТРАГЕДІЮ
 використовують для агітационних
 політичних цілей. Кармірська
 нізбірка матеріалу по Донечки-
 ні і навіть вірусний матеріал
 з Правобережжя! Це при тому,
 що на карті смертність на Донеч-
 щині була найвищою!

Навіть комуністів в поєзани з
 українським обшклем: як рибові
 комуністи захищають селян!!

Та скільки можна перипутувати
 історію у рази "антиукраїнської
 кампанії". Дурість СБУ, до
 ні як ш може забути, що це
 во їх батьки по КГБ: у 94

до НКВС зробили

26.11.06

← (капітан А. Ш)

Мені 66 років. Мій дядько
Лясковський Петро Михайлович
1907г. народження. Проживав
в м. Селіа Черкаська обл.
працював машиністом поїзда
і розказував мені, що колись
перувавачи його везли по
дві платформі туди з вогнем
в м. Селіа і смідували вяр
що навіть не приєднали
землю. Що згодом був - немає
ніяких сумнівів.
І дуже соромно, що наша
Верховна Рада не спралино
цього визнати
26.11. 2006 - /Полосевна А. М./

Цю виставку треба експонувати широкую, а писало доку-
ментів - повністю або частково - вводити до підручників
і видавати у наукових і популярних книжках.

27.11.2006 р.

Літніх наук

Александр Брайт, кандидат філосо-

Брайт

Бабця Алла Селемівна 1939р. нар. ¹⁹⁴⁶⁻⁴⁷
 тато 1910 } три
 мама 1904 } пережив
 бабця (м'яка) 1877 } голодомор.

м. Дніпропетровськ
 (село 6 км)

1. В 1946-47 році пережива голодомор,
 Страшно згадувати (клей, пасльон,
 лобода, квітки
 аквіїї - це мов
- Мати працювала у не-д. ст'бловій
 (за їїми дозволам взяти додому
 ків-відра суш пемня картоплі,
 буряка, морккви, все те бабуся мши,
 парем і мш. всі і мш. Зажемм,
 а сусіди з сім'ї жармом і кудини рощи і
2. В 1956 році з татом поїхали
 до Ленінграду, його знайомого. Так
 не його знайомий, мі його дочка
 15 років, як і мамі було, так
 вони сухом-духом нічого не
 знали, що в Україні страшний
 голодомор, був у 32-33 роках та в 1946-47 роки
 що всім вижили цілим сямом.
 Бабуся рідна сестра у селі Святкове
 Дніпр. об загнуло зі всією сім'єю!
 Радно вивовок, що голодом морили
 тільки українців.
 Це злочин - Однократно!

Орлов Віктор Леонідович (Львів), 1970 р.н.
Темношкілий та вгорашні українці мовчав
Та мовчав лише. Вітний спокій працю-
вав, але боротьба мивим. *В. Орлов*

26. 11. 2006р.
С. Антонів Київської області Мазарівська-
(Торі - Бушівська) райони. В 1933 році
був заснований завод Київоблізиту -
мату жінка власну фірму. Вона Фоме-
вська була жінка. Мати жінка
мату жінка жінка жінка жінка
жінка.

Підписався до П. С. Моченка →
Віч коні жінка і в жінка жінка?

Ми маємо зробити все, щоб КМУ була
заборонена.

Ця виставка має бути поетич-
ною і поетичною та і жінка
поетичною України, виставки
жінка. жінка жінка жінка

Читая документ, в пам'яті всипався часи 70-х, когда я, молодец тогда член КПСС присутствовал в качестве представителя "народа" на якобы "открытом" судебном процессе по делу обвиненной меня украинского краевозвращенца. Ей вменялось в вину распространение "антисоветских" материалов - писем замполкома мунха, его дневников, брошюры между 33 годов и кампания 78м - 45 лет, но слова двуглазие у обвиненной и те, что представлены тут - однако. За всем стояла КПСС, её репрессивная идеология, в основе которой идеи Ленина и Камерунки. Но так пор, пока не будет организован между народный процесс суда и осуждения той называемого ленинского учения и деятельности КПСС, как преступной идеологии, направленной на уничтожение личности человека, его свободы, у нашей страны не будет будущего. Конкретные виновные страшной трагедии уже мертво, но их идеи живут к сожалению. Они у власти - эти Сметановки, Витренко и др., а самое страшное - видеть на их почках детей "логотип" детей в красных галстуках, топором с комсомольскими знаками. Власть!!! Услышите голос

народа,
Ульян Леонид Александрович, г. Киев.
26.11.06.

Це наклеиво,
 Намітайте історію за ролі висновки,
 Однак ірті і ривтоса кемеє висер,
 На нас геея світо маабутке!

Боже праведний кероуєтти
 Більше нікоди голодомору
 в нашій Україні!
 у покерей Викуватизі в голодомору
 Воанисць ПВЛЕ
 Киї в 2006. 26. Касійо.ге.

„Пунестя правду і права вивомив вас“

Рекую за ПРАВДУ.

Бідія

26.11.2006р

Роззнаєтти голодомор 33-34 р.
 з еноцидом.

25 XI 2006.

В цьому вєнна не тавька
 Москва, а і такі кичаму

Дроздович виставив і
виповідав про нас шкільних
раді, убивався в тому,
що, не що там же
Українського імператора
не годилися бачити
в перекладі
Селенте, Філарета
Семіонів дядько
мало годилися
нашему за злого
Масляничне.

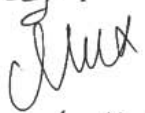
Перше: змучення
комуністичне-
рною партією
Внаслідок ^{судити} цього
пів вісімдесяти
в СРСР.

[Handwritten signature]

Судити колективіно Симоменко
краще до справи галиць
як Симоменко, Ширя, Гресь!
Убий комуніста. 1/1

Дивніші підвищення тари-
 фів на комунальні послуги — це той же голодомор!
 Моя пенсія 383 грн — на які
 послуги її буде досить? А
 їсти за що? Задумайтеся
 моттєвладист!!!

Все верно, за —
 що робітали по 35-40 лет
 мы не выговаривать того что была такая
 зарплата, а кто уходит сейчас на пенсию
 получают по 700гр. 5000гр. за то мы
 старались. Мы были рады
 и остались теми.

 А служба безпеки України
 фізично не краує від інших
 державних органів Української РС,
 бо сім'яки років працювала
 якій сиротині сьогодні українсько
 го народу, а сиротині все
 загорі: пенсіювала і навіть коли

Україна має утє Незалежність
15 років, але як каже
народна мудрість „Краще мізго,
ніж ніколи“.

Я родом із Тернопільщини
і - Сімаківський ретим, якраз колишній
коли організували колектив до
Вітчи і після Вітчи тоді в 40
і 46 роках там використовували
злочинні методи: змушували
селян вступати до колективів; були
каміулами, тіж культівовуї, затихали
малючі рук у шуряду і притисками
і такими способами змушували людей
підписувати - у колектив. Збирали худобу,
ремонтний, виселяли т. званих кулаків,
у Сибір. Я чуо цей крик людей
не захищених, знедолених.

Вітчи малих Вітчи невинно
за моргованих голодом людям;
робили цури, працювалим всіма
радіями, які, не могли
вжити на своїй Україні до своєї
природної смерті, їх не було кому
захистити. Тамба Вам СБУ, НКВД 26. XI 06
У. М. М.

Невже в наших депутатів так і не про-
явиться совість?! Чи їм в них немає
завески?!

Президенту Ющенко!

Срочно зафетитів діяльність в Україні
Комуністическої партії, а також антинаціоналістич,
антигосударственной фашистской партії "Партія
Регочков",
которая хочет вернуть Украину в 30е год!

Зариский ВВ.

Пам'ятаймо всім міжнимого!
Яко свободні не визнавати генерал
карду - завтра нові Козари, Калашови,
Чубай зродивсь те саме з мисливим
покашеними.

Вічка пам'ятаймо заміном першим
Комуністическою партією.

Ні - комуністическою-епітархическою партією!

Зариский ВВ.

Дуже хотілось би, щоб це
 все побачили і Кушнарів і Янукович
 і всі ті люди, які так ненавидять
 ту землю по якій ходять, ту землю
 на якій будують свої замки, думаючи,
 що можна бути щасливим на землі
 в якій просто летять кістки
 більше як 10 тис. душ невинно страчених.
 Цим людям не буде в Україні ні
 спокою, ні щастя. Всім тут - чужі
 Тамба енцикліка!
 Земля нулом перетвал голодомору,
 геноциду, комуністичним репресіям.
 Пам'ятаймо наших братів і сестер!
 Кара - катан комуністам!

26. 11. 06.

Фокова Олена Софіївни.

Некакі Токного Бог, мудрі, намірюючись
 керувати керівництвом нашої Української
 держави ніколи не допускають таких
 жахливих перепадів

М. Шинка
 27. 11. 06.

Голодомор - це неак, злочин комуністичної партії більшовиків, яку поцувібно захищали Брежнєв до відновлення свідомості ЧП КПЧ першо Симоновича, який розіяснює Брежнєві про Чирокну, її і смертю і народ.

Камуністи Чирокни на чолі з Симоновичем виправдовували фашистську політику камуністів, а "Великий син Чирокни" Клим Воробейов ще в 1937 році у мові енкавіда виправдав фашистську політику більшовиків: "На голод ми повинні солідаризуватися, щоб нам кинути хліб. Не при тому нашо помини, що ми завжди потрадили тільки криваво і нещудової смерті." [Роберт Конівець. "Велика енкавіда". Київ, 1993 р, стор. 190]. А в дійсності?

1. В селі Мотичин Макарієвського району під час ВВ замирили - 500 ~~тис~~ людей, а під час голодомору замирили - дуже багато об'їзду тільки не вів
2. В Бичеві під час голодомору - близько 2000 людей, а під час ВВ - 1000 людей
3. В Золоті - померло близько 2000 людей,
4. В Андрушівці - померло близько 1500 людей

І так по всьому району Макарієвщини. Були по кожному етапу камуністичної фіми та померлих.

Візьом камуністичній брехливі партії!

Шукаємо брехливі фіми!

Таке не повинно бути встановлено
сікам і сікам.

"Системі" Гандба за
голодомор.

26. 11. 2006 р. - Українсько.

Сорашна правда, яку не всі хочуть
бачити. Приймав час розкрити всі.
Приймав час судити комуністичний
режим в ім'я майбутніх поколінь,
в ім'я замучених мільйонів. Мушно
пам'ятати!

27. 11. 2006

Мені 80 років. Я пережив колективізацію, голо-
домор, індустріалізацію, електрифікацію, хіміза-
цію, окупацію, фронт, відбудову, потім побудову
трьох соціалізмів, кресоного, розвинутого, зрілого,
та ще Габданговського з "модським" обличчям.
Багато чого ми побудували, придбали, при цьому
немаючи, не маючи. Все обрешітійся при
якому ми протели все своє життя і талант,
талант. У змудних ми родили в змудних
і коширасмо зараз. Був геноцид, для нас
війн і продовжується, для тих, хто ще вжив.
Дідуць Коль.
27.11.2006р
о. м. с. Я

Ну і що?!
Хочеться вірити, що з цього буде
якась користь! Інакше, не в хв нас
зламали, висморили, винили ми?!
Досить хиткоти.

Морозова Любов
27.11.06

Мої батьки проживали на території Дніпро у пригородній частині селі в
ті роки. Має дядько вважати за гріху рідку і рідку, які свої
прейшлим кадрам - опуклі в галере. Трабує всім пера квіт, ксунинна
ім мішок сударів. Сударі і не вдалі. Той хлопчик варт, відкрито
і справ великого морозного - Юренко Микола Ксимонович. Дівка туралі
кої смерті мого дядька (він залишив в ДТТ в Зрості) вк хам, сиротам,
допомогли, як тіло в міт.
Я пам'ятаю, як він сидів з моїм батьком за святковим селом і
віро пам'ятав, як мав з тоїм іпо застатованим. Він завжди пам'
кав, коли дав таку ішу. На жаль, його вже немає.

Майстр права,
аспірантка інст-ту державні і права ім. В.М.Короленка
(кадрова працівниця прва і працівниця)
Морозова Любов

Хочен, хто бачить ці кадри фільмів і світлина про голодатор в Україні задумується чому так сталося і чи може таке повторитись знову? Так, може... Але зараз ми власною байдужістю, мобільно голод духовний, він закриває наші серця від справедливості, від багання повертись з собою вранними зворобами гріха, виправитись, стати людьми не перу єврейною чи тівчичним "братан" а перу тим, хто дав людям життя дав чесноти, дав любов, і дав силу це здійснити свобідно. Засіплює і роз'єнює нас страх людський і гріх. Не формально чи "пролюдське око" бути християнами, а так як діти перед своїм батиком, тоді нас не розділяє і не знищає. Вей, хто повстає на захисті України і піде на вертисву з "ловітелю" зберегти в певній мірі від голоду свій край хоча і понемі.

"Навіти повітря, кажав мій батико, в той страшилий час було голодне і страшике - смерть і життя. Це не потрібно згадувати, але зробивши висновки йти вперед: ідеологів і усеодно кадуї. му викрити як небезпечну для України! Завершити - "Мусайте терпіти і коня вивести вас" скаже Господи нами Ісус Христос, хто має віру той не боїться ні погрою, ні смерті бо лю. дов його вища жа зно.

Вми переді з Богом живе, трудиться, висеріює і досягає і вічно буде.

Вічна пам'ять українським мученикам, безвинною чини, воки з Господом з миру нехай спочивають, а нам працювати з Богом для України.

"Спаси себе і він тебе спасить тисячі" (Брелі Сірни, Вдимо українцями для Бога. (Володимир Тимків)

За 15 років незалежності"
 села перетворені в руїни,
 земля не обробляється, люди
 без роботи, без засобів до існування
 омиваються, в 50 років поливають
 це це — це ГЕНОЦИД!

Альф Б. Береню
 Це не акція кримінальної
 влади!
 Разом зупинимо
 ГЕНОЦИД!

Геноцид духовний, також
 це страшний! що робиться
 зараз в Україні!
 Як вибудувати нові сім'ї?
 Сиди десь ти, і весь народ
 Наші жінки генштабу
 мільйонери! Ум би зробили
 зарплату в 350 грн!

Дякую за провзу.
Той хто мав сі - водочесть.

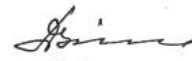

Хіба можна такими методами вградити
людей часивилиш!! 26.11.06р.

Москва думала голодом, а тепер
думить духом. Нема ні журналів ні
газет як українській мові. Подивіться на
розкладки газет!
Вимагати від Москви компенсації за
зеконит і вибагеша. Етнографія продовжується...
26.11.06 Трун -

Не повольте себе бить глухими
и слепими.

А навмисно, не повольте себе бить
немотими.
26.11.06

Якже вдалося організаторам цієї історичної
події. Завдяки чому іде від окупа розкуркулених
двох дідів з Вінницького обл. Це наше пам'ятство
іде і своєчасно надрукувати хочось нашу "матір" керівників
в Ізраїлі.

З повагою
Вінницьке обл.

Борімося за те, щоб був справедливий суд над комуністами, що творили таке.

Дунішвіч О. О.
Захоронити діяльність комуністичної партії, а не надавати популярність Симоненку, який муз з вдрогки голосів кадрів, виступати від кожного імені.

Голодомори на Україні, це жахливий геноцид проти українського народу. Такого ніколи не повинно повторитися. На жаль історія в якійсь мірі повторюється. Недавно Верховною Радою прийняте рішення про підвищення в 3,4 рази плати за комунальні послуги. Хіба це не сталінські методи?

25.11.2006.

Скамар.

Російська історія нічого не варта, як приклад, пізно висвітлено 119 українського народу голодомор. Не признання його — великий гріх перед людством.

О.П. Яліні. М.Сніла.

Let me share your pain at this remembrance exhibition. I hope such atrocities would never come back.

Ceray Cusinski

Director

Defence Policy Department
Ministry of National Defence
Poland

З болем у душі проглянувши виставку -
пам'ятник жертвам голодомору уні
Львів - 100 "Свобода". Зміщено цвіт україн-
ської нації. Нам парод завна намагались
поставити на коліна, зрештеш все можливе,
щоб ми забули, що в наші дні славіх
часів, часів запорозьких; намагались, щоб
ми забули любов свою, шена...
Нам аїж пам'ятами страшки сторічки
історії нашої, щоб більше ніколи такого
не повторилось. Вічна пам'ять загиблим...
З.Н.А.О.С.С.

Будь біда що ліні ПУТІН
не пригвоздє голодомору
авного в руках і саж і
подріть, всі резиденти
камуністичні в Україні!!!
Збити бандитотн бродись
не легко!!!
Українець.

Хочете пошепоті вига
депутатом котрого не призначен
запом. о призначенні голодомора -
цеоцифран.

Щорк к. 27. XI. 06

Голод 1932-33р був направлений виключно
проти українців, у 1930-31р комсомольці
взимали завдання виловити всіх кішок
і собак, щоб селяни не змогли вижити.
До голодомору КПСР ретельно готувалась.

У містах на заводах робітникам, серед
лих були росіяни, давали хог невеликі, але
пайки, таємно росіяни з голоду не вмирали,
про що вони зараз розповідають.
Також не вмирали євреї, які торгували
у торгсинах і за стакан квасолі брали
у селян золоте кільце.

„Єврейські весті“ за 1993р пишати,
що під час голодомору у 1932-33р ні
одні євреї з голоду не вмер.
„Змил, посилок, які Норвегія послала голо-
дуючим в Україну, євреї забрали собі.“
„Єврейські весті“ вересень 1993р.

Голодомор 1932-33р - це геноцид українців.

Музеєм геноциду українців повинен бути колишня Мовчанівська палата на Майдані Незалежності.

У цьому палаці закатували майже всю українську інтелігенцію Києва і України. Мовчанівська палата - це колишня катівня і бік повинен бути меморіалом, а не палацом кувар,

Коли Хрущов заставив покаятись керівнику КПРС у злочинах, то Молотов не покався, а сказав, що "можливо ці помилки треба буде ще повторити", що пролягаєтьс у сучасних подіях.

Тому музей геноциду українців повинен бути обов'язково, щоб не забувались з пам'яті замордованих українців різного роду сімокеки, сарматини та інші класики, які живуть зоологічного неабиство до українців і куняються

в розкошах, а українцям злову не має
навіть роботи у власній державі.

27.11.06р.

Роб

Я не бачила цього страхіття,
мені 70 років. Але я багато чула, бо я
хотіла знати. В 1955 році моя свекруха
Марина Степанівна дружина з с. Івангородка
Макарівського району розповідала, що
в с. Мотижан пахари всі, а село
велике над дорогою. В цьому селі
може одна третя, бо в селі має дві річки
(а це р'я) і ліси з трьома етажирками, якими
туди ходив селян адовою, чибали
молюдили.

Тієї урожайної тоді був добрий, не те,
що в 1947р. Я вже це пам'ятаю добре,
бо ми ходили збирати картоки (це с. Бишів
Київської обл.) Душе пам'ятаю ^{секретар райсаду} Взяк Світлана
душе зла тітка, ідула на бризні і бачо
там була дітей за ті картоки.
ходили і мерзлу картоку копати...

Бачила в лікарню в Бишеві привозили
пурми дітей з сіл... це в 1947 році
А ще більше чула розповідей своїх
вояків. Романовська від і:

сестра моєї мамки, а це ~~стала~~
 біля жашкова на Зеркащині.
 мама Ізгітей, вона і зловик.
 Коли вони зварили останню курку,
 в хату ввійшли комсомольці (це з 30-х рр.)
 і великий босий ~~вступ~~ і в халод, всі по черзі
 сяди сім велими, зім курку та ще й
 застівши. Поєдоде! Що ж то за люди
 такі? Я була в компартії, але коли
 погали покриватися згодівства
 комуністів, я вишля ... і в 1920-х
 відмовляла зрешу, що була УНУ
 в комуністичній партії.
 Хба вони хочуть знати історію
 своєї України? Хба вони попра
 вилися, що є така людина Джеймс Медс
 американець, вивчив арабів в Москві,
 киві про голодомор, вивчив і саму
 мову, полюбив людей України і
 став великим українцем. Він зібрав
 зерну замість Нераніт, що попорива світові
 права про український голодомор 1932-33 з ураху
 ве геноциду. В повагою РОЗНА
 маю Юлія Френкеліна 27.11.2008
 маю велику подяку яка цікавила історію України
 і нашому президенту з автору бачення
 22.11.08 нам на виставі було дуже цікаво ~~написати~~
 на тех, що було в ті часи, і нам шлюду
 староба ч. №25 чр. №16.

Чи пам'ятають ви і знають?
 В що з Українським жаром:
 усім нації жа і сорідоман і
 працює, на Буяарак.
 Стусині, жаромі Буф'інах паре,
 працює. Чи не не працює...
 Чи богами не жинимітаци і
 сирні думи мерсрїмєнн шотт-
 новітці.
 Українці не збувають по
 Українці зупин.
 С. Жуковський.

Вічна пам'ять складним помер-
 шим від голоду,
 Казачкова Е.М.

Мої рідні розказували мені про
 голодомор у с. Кушківка Чернігівської обл.
 Під час голодомору щоденно зві
 приводи забирали із хати турків і
 напівживих іще людей. Їх зносили
 у братську могилу.

27.11.05 Ву. Рожок Олег

Я жителя с. Голівка Кокотропелого району де вимірюю цілі сім'я і оце виставка дійсно справедлива 1932-33р, що творч Білашович і люди.

настав тає суд над комуністичною партією згоді згідно над українцями

з 1917 по 1953 рік

і заперетом і скриванку комуністичної партії в Україні.

26.11.2006р. С. М. С. С.

Ми, учні спеціалізованої школи №6 10-ї класу,
дуже вдячні всім організаторам цього публічного
дійства. Ми не хотіли уявити цих страждань, бо
ніколи цього не переживали, але ця виставка, маче емоція
у ті часи... ми побачили лише частину цих страждань - страждань
Українського народу. Ми любимо свого Батьківщину і пишаємося нею!

Я, Станіслав Націоналістичний - і буду боротись за Україну.
Станіслав

Учні №125 школи, 9-А клас

Дякуємо за цю історичну виставку. Ми дуже
багато правди не знали про Голодомор.
Дякуємо

Це все треба ще якось донести не тільки
до наших людей, але і до влад, яка
зараз це все зачерегує!

Дуже швидко дивитися на це і розуміти,
що це було недавно!

СШ №188 11-В клас

Дякуємо вам, мені розповіли багато,
але я не знав, що з мовами так є
виробили. Тобто, щоб такого не було
в наш час. Жодки людина знає, що бу-
ло, і я вважаю, що кожному не хотіло
б пережити це ще раз.

СЗШ №37 9-А клас.

Мав, що до цього часу Іноків незалежної України Йолупієм з соціалістами входить у Верховній Раді, та що мадяри неукраїнської національності, які 1932-33р такі жє кагановичі з більшовиками будували рай на Україні, до чого доведено українське село!!!
група пенсіонерів.

Ганьба комуністам і соціалістам, які до цього часу не бояться страшного геноциду 1932-1933рр.
Мешканці Києва.

Читі сжм бчд.
Дякують за цю виставку, яка відкриває нам багато правди, і нагадає про ті трагедії на цій землі. Ми дякуємо в історію і дізнаємо багато цікавого.
З повагою циті сжм бчд
Ф

1. Питання: «Чи можна вільно вийти в «Верховну Раду»?»
2. Питання: «Чи можна вільно вийти в цей президентський?»
3. Питання: Кого боїться Верховна Рада?
4. Питання: Кого боїться Президент?
5. Кого ви чікаєте і боїтесь?
6. Чи можна:
 - Слава Україні?
 - Слава Київській Русі?
 - Слава нашим дідам?
 - Слава смертним за свободу і волю нашої «небесній землі»
 - «Слава тим хто каскав куркам»
 - Слава нашому Богу!
 - Бог Єдиний? Бв Русь!

Золсу не у жодній
 радіо- і телепередачі
 не було розказано і
 підтвержено документально,
 що Кравцівська райкомів
 партії по всій Україні, згеду-
 ючи голод ще зими 1931-32р,
 уже восени 1932р масово
 відновлялись виконували план
 хлібозготівель через їх пере-
 алевнісць і згубу голоду?
 Вони часом клям свої
 партбилети, засуджують
 критику Кремля...
 Даво всі вони були
 розстріляні, на їх місці
 поклали інших, з іншими
 критиками. Вони, ці кри-
 тики, і здійснили голод
Натішні до муніста -
 П. Соломенко С. Гмуря, А. Мер-
 Гинюк... і сираними, за-
 гат, що були готі!
 27. 11. 06 Гру

Тов. Смирненко приведи свою
Батьку, котра називається КПУ
на эту виставку.
Іванченко з-обчуров
ММБ

Її страшки дещерно-кошунієвчкі
1932-1933 роки майі було 2 роки
її народженнє.
Дараз ціні вінє 22 ґрік від року,
але та страшна пора голоду і голод-
ких смердань в моєму селі, яку ми
можі пережити. І по цей день не забуду
цього задумач не можна і я до цієї
пори жаждало толо, що тоді відбувалося
на моїх очах. В холодних голодних
окопях від голодного виснаженнє
щодень помирали люди-старі,
майдіти не мали ніякої надії
на допомогу, на порятунк.
Хто щезав, виходив з останніх сил
на вулицю, щоб хот подивитися на
білий світ перед нещасливим кінцем.
Багато таких людей вінє не повер-
тались, а помирали в припатеї
смілом останній надії на якийсь
порятунк. Про цю людську тра-
гедію і сьогодні здаються страшно
а поворити тяжко.
У багатьох нас було влітку дітей,
і тільки завдяки відталеючим
зусиллям держави наші бабівки.

записки
 Ми не пропали. Нащ тато день
 і Ніз матав ~~наше~~ взуття і шакал,
 човаске, хто просив його в допомогі,
 від цього наш інколи щось від
 людей передавало: шматок хліба, кертони,
 до текарничь весняного тепла, і в 1936
 отця мама приносила ^{з торова} молоденьку
 лободу і, розтерши її своїми руками,
 годувала нас. Врань і вночі нам
 страшно хотілося їсти і це виступило
 порочного життя нестерпимо
 мучило. Наші добрі ширі сусіди батчч
 наше полонення і, відривавши від
 себе, тили моти допомогали, (Хтолія)
 На моїх очах сільський активіст
 якого землячство приєднали для обшуку
 нашого ввійшля. Нахадно вирвав з
 маминих рук шматок хліба,
 який хотіла віддати мені, розмочу-
 павши його. От така була більшо-
 вичька ласка до ~~голодних~~ чужих
 України. На ~~цього~~ шовашу колючо
 причучниками ~~на~~ голодного ренчичу
 на українській плодючій землі
 було ще мало.
 В 1937-1938 роках в нашій
 місцевості, на Поділлі, у ~~тосену~~ село
 Святель, з районного центру
 Теофіноса знову стали з'являтися
 Енкаведисти. У ~~диз~~ знищували села

такі часті візити етало зловісницю.
Уже на ранок наступного дня із рота
назвав мене зниканч люди. Конну ніг-2-3 таврки.
Ніхто не знав куди і до кого звер-
татись, ~~але~~ це відбувалось у таврини-
теко, під покровом ноці, без бур-емих
пояснень з боку радянської влади на селі.
19 грудня 1937 року о 12 год, ноці без ордеру
на арешт під поаметою Варитов в мого
батька було арешатовано і відправлено
в районну тюрму. Коштиний день я дотав
10 км. щоб, може, навіть терез огороду,
чи у Вікні тюрми побачу татя.
Я плакав, допитувався, просив щоб мені
хот щонебудь повідомили про мого
батька. Мене відганяли, штовхали в
сичну, відповідали: не знаємо про
нього нічого.
Сподом я довідався що мій татя
дацько доселі дітей, тесна, трудова,
порадна, алаобедна людина, мій батько-
Ворог Народу.
Ак такою ~~принципи~~ рішеннями
трійки НКВС - ~~в~~ по Качиничь-Поголівск, в
оде від 30. XII. 1937р. терез три дні
міря вироку-2. Т. 1938р. без суду і
свідства, за скаріванікованими, брех-
ливими звинуваченнями було розстріляно,
за натеб то контрреволюцію, антирадянську
агітацію на селі, перешкоду реалізації
фермавної займу і т.д. і т.п.
Мій батько став жертвою сталінського
терору.
Дітка терез в Броків повторним розсеідуванням

з мого батька всі обличчавали,
як безмісцеві і серабсидриковані
було знати, а цього реаблішовано
по смертю.

Через Броків я узнав пірку правду,
Недми Боже знову перенцишч
Колуністичну доразу на Туркаї
Компарію, бо нехайно забороны
шч, аби чє лчхо народке
знову не в повторилосє,

24. II 2006.

— Степро Анроуэр
м. Київ

Воззніши за надани документи. Правда карешти
повинна бути встановлена. Під час цього геноциду
українців пацери і латі роздали на Берлінському.

Сергій Джердж, голова Української ліги
Україно-НАТО

Страшна крава! Не доведи, Гастар, Гастар,
її зачати.

На нас з усіх сторін і документів дивляться
сі тих, кого вже давно немає вживати,
і тих кого вбивали і ті, кого вбивали!

Так, це геноцид для народу України.
Таке не повинно повторитись, тому
ми повинні знати правду історії!

24.11.06

Члени ЧВПУ заміжжя
Григорія

Гео

27.11.06. І зараз продовжується зник-
нення українців - розорення села, відіб-
рання власності, створення за пошехонні
десятиліття, гоніння на українську,

вигнання українців на заробітки за
кордон, нахальні погони правесити дзеде-
ревізачію і відібрати в укр. народ
землі, заселені ними скок вбив.,
Боротьба за Україну для Українців
профорується!

14 жовтня 1906 року

В зв'язку з голодомором
необхідно досконало вивчити історію
взаємовідносин українців з євреями,
які в першу чергу повинні в голодоморі,
так як прагнуть пачувати над усіма подіями,
патріот України

Вимагаємо від російського
та єврейського народів вибачень
за дії найгіршіє їх
представників - вимувачів
царя Голгофору.

Відомою правляча вер-
хня, переповнена презир-
ливами нафамишми вице-
царями, здрісними зумислими
пенією українського етносу,
підтвердили при цьому
навіть сатями тисяч росій-
ських хиброств. Вироби

поширювати найгірші
жертвами Голідрому в Хер
соні - це неможливо їм
виродити антиукраїнського
і скорити за всі пригоди
сьоготнього страшування. Так
розкрити, борючись суцільно
українськ - гради і навія
створити, замість «романтич
ним».

Про релігійні шовіні
смиє уручування
«Турція Релігій», «КДУ»,
«Народна організація» і на
всі мислит, що не бу
нас Володимир геноци
дел українського ет
носу, мають бути
притягнені до відповіді
даності за існування
жодних проти модифікації.
Сверил Кучков

Як українка — справді, треба, щоб увесь світ визнав різноманітність «ДВОХ ПРАВД» що поїх 1932-1933рр в Україні.

Як нащадок селянського роду — сподіваюсь уривки розповідей бабусі про голод не «тернівщини».

Як історик-дослідник — документи (автобіографії, що говорять все, як було) мені не найбільше брахують. Дуже мудро, що сьомовані розширено в мережі «Інтернет».

Про ЦЕ смію

критику...

Тоталітарно-Світська
аєлірмія Інтернет української
археології та джерелознавства
in М. С. Інтернет НАНУ

24 лютого 2006 року

Пам'ятати! Пам'ятати ТА ЗНАТИ,
ЩОБ НЕ ВІСТАТИТИ І НЕ ДУЖЕ
ПОВТОРИТИ горькі живі...

27.11.2006 Яковлук А.М.
Ль.

Головні документи, поховані світлини - і все це
долі конкретних людей, які жили і жили про
нещастя. Терористи цю пам'ять ділять, омукає
всім нашарками, щоб там більше не повірилося

м. Березинь Льв.
Київський обл.

Список 1992.

м. Васильків Льв.
Київська обл.

Про голод я знаю від своєї мами
Тетяна Мотри Арсенівна 1914рн-2009р
Пам'ять нева. мій діє вкриті в торсіє
все що мами дало. Обідки, хвостки
мій діє Тетяна Арсенівна с. Мотри
Рупенівська р-н м. Київ Київська обл.
область має від голоду свого
сім'ю. Мама моя все працює
і працює заробити хліб-
хустки своїм молодшим
сестрам. Іван і Марія
іх дубрилами і рафі бідні
і кажи: "Наша Мотри іде
хлібчик несе".

Ваші плескає в дім і радіє
27.11 Метина Гіва

Люди добрі, любі мої українці,
дідуся і бабуся мої!... —
за що же ви заминули такого
страшного голодного смертю?
За що?... За що???!!!
Царство небесне дамає вам...
Ї не буде стая і пачада
отим вкравшим та нимічим
пачинка за їхні страшні злочини.
Ні, не буде!
О, має українська земле! Яка же ти багата
і терпляча. Рай ког діти та мучи мамі
ніколи не знають ні шоду, ні війни.

Микола, писемник, 1940 р. нар.
передсід голод 1946-47 років.

27/11-2006р.

- x —
1. Школенка сюди!
 2. Редакторам газет
"Камуніст" і "Киевский
вестник"!
 3. Може цюсь даєть у ва-
ших газетах, за?!
 4. Виставку треба показати по
всій Україні. І отримати також
в голодомор шекі бідні Бранів
Кириш В. Гомолу

Чому на виставці так мало експонатів?

Напевно головною причиною є експонатів — документальних фото, і кінострічок у Канаді в США, — чому б не показувати бодай в усіх одіосних регіонах.

Вір. 27. 11. 06р.

Синя моя дідя також пережила голодомор. Дід з дробом вступався через те, що будував метро в Москві, а їхній молодший брат помер у селі Тамбульщині Житомирської області...

Мало інформації в наших країні про голодомор. Треба написати стільку книжку Пам'яті, бо у книжках Агасі й родичів помер в ті страшні часи, але зараз часе не кризні. Ми повинні і зараз виживати і сподіюся за свій хліб і життя, і працю.

27.11.06.

Павло Соколов м. Київ

Мегатрагедія українського народу - Голодомор
 1932-33рр.. Хотілось би бачити унікальні
 документальні матеріали, зокрема - Дж. Мейса
 про український голод. Вони десь, певно,
 заховані від людей. Свігла пам'ять всім
 першам Голодомору! Пам'ятаймо про це!
 Хлопці наші діти, очуки жують уо Штраву.
 Спасибі за експозицію. 27.11.2006 *ЖК*

Я ніколи не хочу зазнати
 такого жаху.
 Родімо все, щоб голодомор не повторився!
 28.11.06 *Віт*

Розумовичу як ідеологів мовдо жаброшених,
 як федералів для мадева, а вищонавсі розумів
 та жабровици і паткишених мавов буба крише
 мав до відновленості за розуми прора
 дараїсвої мавті. КІП і інші організації, які
 керуються більшовицькою ідеологією мавов
 буби жабровици.
 28.11.06 *Горько*
 Світка офіцерів Чарівни

Кравченко Ганна. Я
погубилась всі експонати, сама я
родом із Слобідки миколаївської області,
батьки розказували, про страшний голодом,
від якого померли дід, баба, дядько Петро,
тітка Хіма, і дуже багато людей повни-
рама, навіть і ми своїх дітей, але про
миколаївщину мало документів.

Царство їм небесне, а нам усім
людям України пам'ятати про цей геноцид.
27 листопада 2006 Анонім

Бронісї Понуркевич, Симоненко
приїжди і погубив не своїх, що
липали в могилах, а виступили,
в ВР, углин гнилі.

27.11.06 Бровари
Миколаїв

Так, так, це - геноцид! Про ¹⁹³²⁻³³
голодомор 1932-1933рр. знають розпа-
вимої бабусі, в стилі якої комерс біду
Владу Зітман, біом 3-7 років, і
одино дорослець. Великим від ВР
України прийняли закон про геноцид
проти українського народу, і
випомпників, мартинників, вітреліків
Ветер не сам судить і карас.

24.11.06 Київ
Ганна П.

Фундусь взятій організатори виставки!
Ми є любительами. І зумало ця виставка
буде проводитись кожного року. І зумало когось
бути з північних районів хатогорців і уряд-
ників було набагато більше. Фундусь хотіли
цього виставка розростає у того часу форма
була однієї будинку Хришчак, щоб це
бувало і цю-то фалгату людей. Які на чині
можли ця такі виставки, такі люди.
Тамоді когось зворотуся до всіх хто працює
мої слова.

Можли! Якого виходяє когось цього року
на виставу талого 1932-1933 року, і когось
цього часу факів, а і 20х років і 40х і 50х,
класи та інші люди на уряді, а котри служили
в інших містах і в інших містах, тамоді
було краще в нас на згадку брехунок і згадує
спогоди сегодішньої виходяє когось виходяє

Г. Франківська обл.
Горьківський р-н.
с. Косин.
Ровчук В. Ю.

Нам по 40 літ! Тільки звиденого,
наминаєть є організатори, не сколько
знаю тільки організатори і інші!
силь, будуче покоління і ми цього
не допустим! Это вальше не повторюєть
(уменьше 9А массе)
1935 г. Киев 28.11.06.

Наши бабушки и дедушки рассказывали нам, о том, насколько тяжело было выжить в 30-е года, и сколько ушли и жертв требовалось чтобы прощипать детей и семью!!! И как нам это можно говорить и не признавать, тогда, то люди не молоды.

(лучше всего ГА кл. шк. N 185)

Переманувши експозицію, ми були вражені справжніми нашим народом під час голодомору. Яким біль в очах людей! А вигляд голорних дітей просив вразити. Зодаране, допоможе нам краше зрозуміти твори, приєднані цій темі. Ми, молоді покоління, не повинні більше такого допускати.

28.11.06. Учні 10-х класів, школа N 176

1. Как будто сейчас сыто живут.
2. Москвитини и Советское правительство переговоры Сталина на голодомор? Сталин был Кавказским...
«Отшельником»?

Ця виставка - ціра доля нашого народу, страшна правда. Дуже сумно, що таке відомося нретином. Експозиція застроніла наши душі, серця. Ми дізналися багато нового про Україну та її історію, як це було насправді. Дякуємо

28.11.06. Ми цього більше не допускатимемо

Учні 10-х класів школи N 91

Все суцільно ^{КОВО.} пам'ятью

Дякуємо нашому народу, за те що перетемли
твої тяжкі часи! Та врятували долю нашого
майбутнього покоління.

(учениця 9-класу см. 125)
28.11.06.

Дявуки подвигам наших предків зараз ми пиємо з
гарячої країни, пиємо в повноцінних сім'ях і радіємо
життю. Дякуємо Вам за все!

(з повагою учениця 9-класу
см. 125)

В 32 році нащери мої родичі 28.11.06.

Я неавідусу Росію.

Дякуємо Вам за цю виставку, дявуки якій ми
можемо подякувати на власні оці роки страшного
голодомору.

З повагою учні 11-класу
см. 126

Дякую, що показали нам якою
страшною смертю вмирати наші
предки! Якою страшною ціною
людям боротися за своє життя та
батьку. З повагою 10-А шк. №15 28.11.06

* * * 32
Криве обговорення
Трагедії народу;
Тезерні комуністи
Цей раз, як завжди, проти.
Без смиріву, це - варвари,
Вандал, нуни, готи,
це вироки історії,
Мертвої породи.

— 0 —

Петро Вовченко,
Київ.
28. 11. 2006 р.

(серед голоцувачам у
Верховній Раді про
голодомор - як Ленінська
проти українців).

— 0 —

У
 Комуінде і комуїстична
 партія - це суцільна сводка.
 Вони всі в у колективіза-
 ції 20-30-х, підводоморі 30-х
 і 40-х років, репресії 30-х і
 40-50-х років до сьогодні і т.д.
 Трійшов має енетати
 їх за це і покарати і
 заставити Сивочевки в
 і Морозі в призначити
 злочини і зобов'язати
 комуністичну партію
 в Україні - як її
 ворога, винуватого
 в смерті десятки в
 смертній ^{військовій} більшовиць-
 кій невідомості до України

Михайло Терновий
 м. Березань
 Терновішчина

Дякую за майбутні години виставки. Вчителі й учні
білоусівської школи Ворісенського району Миколаївської
області зацікавлені у виставку наробто, бо це вистав-
ка - свята справа. Директор школи Ярозд Н.В.

Чим більше буде таких експози-
цій, тим швидше народ усвідомить,
що він і тільки він має бути
господарем на своїй землі, інакше
буде знищений. Дякую.

Олександр Кушніра

КОМУНІЗМ - ЧУМА ХХ СТОЛІТТЯ.

ТАРАС РЕВУНЕЦЬ

Виставка документів, фотоматеріалів
про ті жахіття події 1932-33 рр. зворушає
і серце, і душу, і мило серце. Такі виставки
потрібно проводити не тільки в рідній
Толдосару, а впродовж усього року,
по уній Україні, щоб молоде покоління
дівдалось, що прийшлося пережити ти-
сячам правдолюбам, правдолюбам, щоб
це не стало герговою "гологою", а
дійсно було людською пам'яттю
геноциду українського народу.
Жито-Франківськ 28.11.2006 РВ -

Хай будуть шокети ті хто винив
голод і діти і вуйки їх на віки
віки, доки буде світ.

Люди!

Стайте за голодом убієних.

І за мого діда Кушніренка
Тихона Митрофановича, померлого
від голоду в 1933 році в м. Брушлови
Житомирської області на 41 році
життя.

Господи, приди їх в Царство
Небесне!

Господи, благослови всі народи і
всі країни і мій народ і мою
Україну на чисте, чесне і
праведне життя на цій землі!

Бодченко
Валентина Федорівна
Київ
28.11.06р.

Нас дуже вразив музей присвячений голодомору,
тут дуже цікаво розповідали в кімнатках про ті часи,
як тоді було.

Ми дуже задоволені відкриттям задоволення і
бажати вам процвітання

КВТУ механіки та дизайну одягу
Група А-4.

Дякуємо!

Дякуємо за організацію виставки,
якщо жодяк замислює в історію
нашого народу. Бажати, що діти - майбутні
України, знає і пам'ятає, мовляючи
свою історію. Дякуємо.
спр. 182

КВТУ, дякуємо за вишадати, висловлюють
вдячність за організацію виставки,
за надзвичайно цікаво підбране ін-
формацію, яко не замислює багаторіч-
ній ніколи. Дякуємо Юрченко В.В., що
заговорили про цю трагедію на го-
ловнодержавному рівні.
28.11.2006 рік

Ми завжди будемо вас пам'ятати!
Ви краї нашого, країни! Дякуємо
за те, що ви є.

Мамі, 99 щиро!

Мне окрем також виконана про сурдо-
мор, но и про голодомор, слухать
видеть. Я буду всегда помнить и разговаривать
про все, что чина ібачила, своїм дітьми
28. IV. 06р. 99 шкоро. Бумага X.

Мне завжди буде каляемкам
про ці події, про них, які віддали
своє життя, щоб ми були, щоб
ми несли, не знаємо каякого
Болю, соря.

Погорський р-н
інформація №56

Спасибі за організацію виставки.
На мою думку вона має позитивне
значення. Але маю деякі зауваження
керувати інформацію документально
свідомість тому що їх каляето ділове
Я вкриті на керувати і в своїй сім'ї
сберати пам'ять про цей час і побачити
зберати всі можливі свідоцтва історії
зберати, зберати свідоцтва про час
оні не можуть про час історії
Також вкриті факти, тамде каля всім
що ми маємо бачити, але дуже не
хоче знати історію. Служба Чорні
пробле час і в розумінні
м. Київ Віктор Захарчук
уточнену м. Звенигород Чернівецька обл.

Ми прийшли вшанувати пам'ять загиблих,
які захищали під час 33-го походу. На це
дуже важко дивитись, але забувати цей ^{мас} не
можна. Нехай це лихо більше ніколи не
повториться!

СМ №129

Оглянувши експонати виставки
про Голодомор 1932-33 років і поуб-
вши відеочерез екран під керівн. з
телекрану доходить до висновку і
забірає мене, що це дійсно було атра-
Хиттям і не мовби, страшенно від життя.
Особливо для мене це відомо,
до війни проживав у передмісті
Солод, правдою пізніше, в 1947 році,
коли мені було 12 років.

Отже висновок один та не
забувати для нас з-х нещівних
Голодоморів на противі з-х реалізмів,
які однією Українською народ
розгортає своїми силами. Це
занеповажливо велика гріха і Українців.
І ми, їх носії, зобов'язані про
це повинні пам'ятати і збавля-
ти, що для нас дуже важливо
сприяти, до це був бот наш селення,
затвердили в Україні наші
поступки.

Також наші Верховній Раді і
особливо антикорупційній комісії,
що так не прозвучать варту
але відносно цього Голодомору,
знаючи не об'єктивні приводи і
аргументи, щоб не прийняли
законопроект, поданий Президентом.

І якщо Верховна Рада впаде
до поручання законодавства,
то тоді Президент, який виступає
на Всеукраїнській Республіканській
С нараді, одночасно його підтримав.
А він себе жодного і він
своїх оточувальників с. Іванівка,
Судової влади, землі, північ
Своїх українців, а ми їх нащадки,
повинні пам'ятати за них.

Друго організатором ви-
ставки.

Серед Мрія М. П.

28 листопада 2006 р.

М. П.

28.11.06. 220 школа 9-Б клас

Виставка вражає нас б'ємач і порожняк і та фото,
було дуже цікаво побачити ці події, що відбувалися за
часів голодомору. Завжди цікаво повернутися в мис-
лення свого народу, якщо ви важкими та кривими
воно не було.

Дякуємо організаторам за цю чудову ви-
ставку!
Світлана Б. М. Кучук -
Т. М. Глоба

Генерал - українського
 воєн - також ніколи не
 забудеться, тільки скільки
 буде щастя на землі,
 28/11-00 бр. Вербова -

Хай живе Вічна пам'ять постраж-
 денням від нацизму.

28.11.2006 А.Г. -

ДІТНВ «Містом м. Києва»

Беккер А.
 Антонов Є.
 Реданець С.
 Ф. 585

День уявно, дуже невоз-
 можливо швидко. У мене
 непомітно, як можна була так
 сидіти. «Убивати» відповідними
 руками людей, швидко як ще
 дивляться!!!

Велике спасибі
 за отримані новини

А.М. Юрченко

Л.В. Андруська

ВКУ ХНТСУ 28.11.06 14⁰⁰ Майстер В/4
28.11.2006 Мико, Юлія (друка 835С) *Мико*
"Скорбите всією логікою"
М *Юлія*

Мико

28.11.06.
"Нам біля від упрет змишлює на згоді
від пошеду на розсекретену проваду".
Чимі ПРА мого
випиєвкою соми р/4.
М *Юлія*

Цей біля поговоди змишлює
у наших серцях...
Ми завжди будемо пам'ятати,
прагнучи те смачши
свійскі до тих людей, які
були жертвами гонимості.

2-А клас
школи П/4
Мико *Юлія* *Мико* *Юлія*

Голод - це страх, страшніше за війну!
Саме через це беремо кміт!

Колуподвійники виконували „завети“
Гліза: Голод - самий безжордантський
момент ефітанд власни!!

Смерть більшовицького
Каміає. Без трізки!!!
Слава України!!!

Тро голодомор знаю з дитячих років
розповідями батьки, бабуля - вони його
перекрили на сумішці. Це ситуація -
ніша війни. У великі в цьому
колу нісши єна партия, її керівники,
Та ми до цього часу з ними,
а зараз і в парламенті керують.

Геть їа!
Слава Україні
— сім'я Таленіних
H

28.10.06.

Візна пам'яті і царство
Небесне тиле, хто постраждав
в ти, сієржасемі гасел.
Господи, бережеся населу України.
В. Б.

28.11.06.

Ця інформаційна виставка присвячена голодомору в Україні
показує всі білжасемі тиле і спржасемі тиле тиле тиле. Ми побжасемі тиле
цю виставку, перосемі тиле тиле, тиле тиле тиле тиле тиле,
що джасемі тиле тиле тиле, як тиле тиле!

тлє 84-ї тиле
ім. В.Т. Довжасемі тиле
10-ї тиле.

28.11.06.

Ця виставка присвячена голодомору розпов'ля
нашому поколінню про тиле як: пержасемі тиле
наші відусі і дадусі. Це джасемі тиле тиле тиле
і жасемі тиле тиле. Мені джасемі тиле тиле, що тиле
кжасемі тиле тиле

тлє КВНУТДО
група А-25

У 'дзевеленський' Архів я коли подивився
цей зошит і я зрозумів, що це жартливо
це неможливо повірити, але це було
уці Hitler, Сталін, всі вони зробили це
і хотів, що наша держава було нормальна
28.11.06

Камі маєш правду про міжку-
покуваєш себе відомий у виборі швей-
царського!
28.11.06. Які ми яос

Наша країна складається із 48 млн. людей.
Але як би це шкідливий поглядом, нас було
б прийнято і до швейцарії і до прозвітали
і до швейцарії і до швейцарії і до швейцарії
одна година, якщо так можна назвати
що швейцарії і до швейцарії?

А самое унесное в том, что
все пытели мира знают о том, что
мы похищаем и даже не морим.
Ведь мы же одна семья. Почему
люди были такими бабурями? Они
показали себя как похитское существо!

Що всімаки ми Українцями, ми
переможемо етот ужас. Водь ми
сильшій народ, и ми верни в друг
друка!

суд. № 205. 9-Вк. *[Signature]*

Ми, маюче покатище 2.1.1932, *[Signature]*
побували на виставці, присвяченій
голодомору 1932-33 років. З жахом
і співчуттям до мільйонів помер-
лих від голоду співвітчизників!
Нехай ніколи не повториться
цей жахливий акт геноциду
проти українського народу.

СЗНЗ № 96, 10-класе м. Київ

[Signature]

Уай живе вілною Українсь-
кий народ, народ не пригно-
ний ніколи астами
населєства.

Дякуємо многоного. Сподіюсь!
 Мережко Р.
 Кушмир В.

Дякую за добре організовану виставку.
 Було б ще краще, щоб на тій самій
 виставці була організована продаж
 історичної літератури про цю справу
 трагедію. 28.11.06 *[підпис]*

Мені багато речей, але дуже хоту
 допити до того часу, коли
 тріглого пресіанника! Симокинка
 ("патріотка") не буде ні в парламенті,
 ні батаня, і в Україні!
 Замба! тиш, ато захищав
 політичних тріглерів - ао мурка
 М. Кліш *[підпис]* 28.11.06 р

Дякую за таку пізнавальну виставку
 учениця школи №49 і весь
 8Б клас

28.11.06

Дякуємо за організацію цієї виставки, але з такою такою
 показувати не можна, бо це страшно....

Дякуємо вам за організацію такої чудової
 виставки. І-А клас

28.11.06. *[підпис]*

28.11.06. *[підпис]*

Дякуємо вам, що ви організували цю виставку. Тут дуже цікаво, та захоплююче!
Дітей це підтримало зидати. Що відбувалося
раніше і робити так щоб такого не ста-
лося в інші час.

школа №37
9-А

28.11.2006р.

це виставка є дуже актуальною на
соціальному етапі української
землі. А саме зрозуміли адміністративні
механізми, можна обрати правильний
шлях у майбутньому.

Дякуємо всім організаторам за
можливість долучитися до таких
спричок нашої держави!

школа №31
Вікторівської р-ну
10-А клас
Мерчук і Рашки

28.11.2006

Італія їдін он у всіх жителі
забрали еду кайт.

Дякую всім організаторам
цієї виставки

місце «Еко» №198

Б-Б клас

Антонович Антон

Кажуть, людина втрачає свою долю! Але це жорстока
 правда і обурок. Як можна далі бути відірваним від
 них, і ми її переживаємо. Як показує ця книга історія,
 Віра і мого провади квітучий мисл.

22.11.06.

листопада 1991

Тарас Д. Малай

Невизнання голодомору — означає
 не поважати і дискредитувати себе!
 Тримати комісії до влади — консенсус,
 який би не мав ніякого логічного
 пояснення.

Вічна пам'ять...!

Андрій

Але всі пам'ятають...
 В Україні сьогодні. Не розбудувати-генерал

Завчас вилася думка ні цілючого хліба
 а рятівна їжа, як на Божо в Благословен
 дитини, і як мовлення дитини, бо за те
 ми могли хліба на снід, не мали
 то ми в Україні України виступу.

Григорій

В наші дні люди не цінують доброти,
 любові. Деякі мають навіть кинути
 хліба. А кидати хліба гріх.
 І не хочу опинитися в такому положенні!

Марія 8-клас СЗШ №33.

Погода - це дуже страшно

Лілія 8-А СЗШ

КПУ Урожай заставили Українців
 страждати від голоду. Особливо
 троє чоловіків у яких номери 23, 21, 24.
 У них нету трошки на цей день...

КПУ сволочи і провонки. Заставили людей
 голодати.

ВСЕХ ЗАМОЧИТЬ!!!

керівництво, висунувши гасло, не маю
 програми виконання гасел.
 Потрібні реформи не можна провести
 без зміни системи влади.
 А систему влади може змінити
 тільки народ а не Влада.
 Влада не визнає ні голodomорів, ні
 репресій, ні УПА. Від такої влади
 не можна чекати справедливості.
 Отже потрібно прийняти через парламент
 нові закони про громадські організації
 і політичні партії, про вибори за
 мажоритарною системою.
 між КПУ, СМУ, ПРУ немає різниці - вони
 комуністичні, антидемократичні,
 антиукраїнські. Таких партій не повинно
 бути.
 Без зміни систем влади ні одна рефор-
 ма не дасть потрібних результатів.
 Це аксіома. Тільки українські, нашо-
 ним же демократичні влада змінить
 закони проведення реформ на користь
 українського народу; зведуть усі злочини

Комуністів, під якими назвами не будуть
їх мартії.

Бабіій І. В. м. Київ пенсіонер

Не будуть люди покшань и любимо дру дру
и не будет голодоморів! Желая, чтоб никогда
на Украине не было ни голода, ни войн!

Єлена 28.11.06

28.11.06 листа №99 9-й, 9-й мал
 Висновок перекладу на українську мову.
 Врешті: розсекречено!

28.11.06

Голодомор говорила партія більшовиків
 ВКП(б) а не один Сталін, як це припи-
 сують сучасні КПУ, СПУ, ПРУ, ПСПУ
 та інші російські антидемократичні
 на території України. Звідання
 керівництва ЦК ВКП(б); старання
 "лідерів українського селянства"
 голодоморами, депортацією, репресіями
 та переселення на українську землю
 росіян. І дуже прикро що українські
 "демократичні" партії замість винесе-
 ня на всукраїнський референдум в 1992р
 питання про заборону ідеології КПУ-клас-
 та партійних і про медських організацій
 і партій (як вимагав цього В.Чорновіл)
 нічого не співпрацю з КПУ.
 А після 16 років "незалежності"

Введенням закону про вибори за
антидемократичного, антинародного
(а значить і антинаціонального) пропор-
ційного системи, якої світ не бачив,
Відновили ст. 6 Конституції СРСР
та УРЕР про керівну роль партії
(а практично однієї, Партії' нац.
меншин (русифікованих). Тепер це
символізація ПРУ-СПУ, КПУ (КМУ створи-
ли СПУ, ПРУ).

А на Україні немає демократії: бо
при демократії права повинні мати
народ а влада повинна бути суцільно
народу. Отже антидемократія,
мені страшно, коли Президент В. Ющенко
показує що вибори були чесними, демок-
ратичними, як можна говорити про
чесні вибори, якщо вони вводяться
по виборчому закону, який є внаслідок
вершиною антидемократії!

» Помаранчева революція' не відбулася
бо не змінили систему влади,
народ виконав свій обов'язок, але

що комунізм був завжди насамперед
 агресивною силою. На розу
 Ізраїлю, то цієї паралелі
 не перегравала на розу
 Ізраїлю, ніколи не дах не віль
 ная і не буде ніколи виводити
 і захищати інтереси Ізраїлю.

26.11.2006

Людмила Дмитро Прохорівна Кошарніна
 Ін. мистр. (співзв'язка з курсу)

І дуже дякую тобі, хто організував
 цю виставку. Дякую, зате, що ви, на-
 магаді показуєте ці події, щоб ми
 могли уявляти собі ці жахливі події
 22-23 років.

Важливо щоб в нас була країна, стільки
 такого жаху на відміну на собі.

28.11.2006

Допрацюю. Заставляє задуматися,
 щоб не повторити оцих подій.

Училиш 9-х класів гимназії №178
 (г. Київ)

28.11.2006р

Щиро дякую організаторам такої
 масштабної, швидкої та вразливої експозиції
 «Голодомор 1932-1933рр». Це виставка повинна чинити
 і потрібна молодим, юним поколінням, які
 не лише мають відкривати правду історію
 Ізраїлю, але і навчитися жити в Ізраїльській
 державі, який стільки перетерпів, стільки трагедій
 випробував - і залишився гідним, мудрим і

пуршаними народом світа; візва помяти
цели безсвітланіи терпівомі тоталітарної
системі. Звекай ніконе ком не присідатся
перенести позіткі, вби ми чинували зліб, солда, що
їго вироци, шчо ро джентом організаторам
Радно, щоб че висказало буре
кворімою в дні кожені жорт
голодомору

З вдячністю зрачине
упрачюванстві Браті
гуманіт. осичю (и. Київ)

28.11.2006 р. На цю пору, але такливу за зятком
виставку сиду привести коментарів, попердиме
якк дечим упрачюванстві нароу до такою стачу,
і „реіспант“, які, впродовженств віу вироци
Болодомору систом сенотуу проти упрачюванствого
нароу, демонструють свою вірність до
нашого нароу і нашій державі.

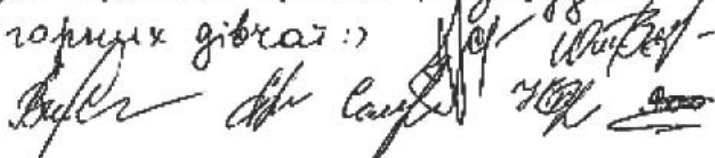
А іртимельк хотеться порачити, щоб вана
ірраче активвалк до такою відвідані сватк
градів, надястотам їм, шучи і цю акці БК одорі
привели...

Важкоєм організаторам виставки, опод-
влясь, що вилучотує Голодомору і така
ідейні кшудри понесуть заслужену нагу.

Микола Шибаровський

28.11.06. 220 шкони 9-бшас. Росія
Враччєні, зрєкшєнєвалєм кравчєно.
У і шкоро Бєл. одєлєл (Київ -

28.11.06. ПХУ КИЇВУ група ТПН-103.
 Здобували на цій виставці ми зустріч
 із таким же реалістом, яма стало
 тавром, що закарбувалося першою сфін-
 кою в житті нашого народу.
 Ми ніколи цього не забудемо!!!
 15 горщиків дівчат :)

28.11.2006. СЗМ №519
 Члени 10 класу вдалі були за органі-
 зованою групою виставки, якої брали участь
 митці і правдивіше. Не можна сказати
 чи вона сподобалася чи ні, але ми, як вдало-
 організатори. Дуже важливо проборити
 такі виставки для молодого покоління,
 оскільки малі роботи надруковані з вставу,
 як і такі малі порті відбуваються в
 Україні багато років тому. Дякуємо як раз.
 Класний привіт, група організаторів
 СЗМ №519

28.11.06. СЗМ № 325 10 - 15 кл
 Дуже важко дивитися на те як стражда-
 ли українські люди. Звісно це подія залиши-
 ться навіки у серці кожного українця. Нам
 не хотілося, щоб це повторилося. Боже,
 скільки було жертв, і за що падали ці
 люди, за те щоб у майбутньому віда прові-
 тана і вивчатися. Запам'ятайте, 1953р. Були обласні
 збори в Україні був вивід. Дякуємо

28.11.2006 Київський Будинок мистецтв (ПТУ 27)
 23 група, 18, 11 група
 Виставка вражає своїм матеріалом. Немає
 протиний, злочинним рішенням. Тільки виставки
 аби проводити гостині
 викладачі (В.І.Опанасенко) Лозько

28.11.2006 р. ЗОМ № 4 м. Київська 9-д
 Кожен раз розкриваються нові моменти
 що це не тільки подія (1932-1933р.) Голодоморі
 і документи говорять самі про себе.
 К. керівник Наталка П.З. *[Signature]*

28.11.2006 р. ЗОМ № 66 м. Києве Дарницького
 р-ну.
 Наш думка сподобалась виставка.
[Signature]

Виставка висвітлює одну із найтрагіч-
 ніших сторінок в історії українського народу -
 Голодомор 1932-1933 рр.

28.11.06. Єще цим 10-15 років селом п 35
 м. Києва схилили голови перед
 ним і це замідлях і замідлях у 32-33 рр.
 Виставка вражає об'ємом матеріалу,
 оформленням, організацією.
 К. керівник Романко І.В. *[Signature]*

28.11.06. Вектор № 17, 11-а м. Києва.
 Біло, який не можна вловити
 світла. І якщо не
 паря мент не знає,

28.11.08р.

Читав книжку № 248 м. Києва,
Вірбуха Васильяну присвяченому
кращим людям України та України в
1932-33 рр. Щоб зрозуміти антимонарх
ідеї у ті роки треба хотіти
визначити. Це велика похідка,
також що маліше комуністичної
ідеї не обійшло історію.

Дуже вдячний за привітання
факти, які до сьогоднішнього часу
не були відоми.

З повагою все № 248

Іх так увів Б. Левін. ~~Вірбуха~~ ~~Вірбуха~~

«Голов-самий благодійний листи
світової влади». Тільки націоналістич-
ний!»

[Signature]

28.11.08

Читав книгу № 248 міста Києва щодо
вдана всім тим хто прийшов у частині
в організації виставки. Ми бачили, що
наші можливі факти знищення україн-
ського народу так багато років були
криховані від світової громадськості.

~~Вірбуха~~ ~~Вірбуха~~ ~~Вірбуха~~ ~~Вірбуха~~

Читав
10-А та 10Б класу

[Signature]

28. 11. 2006р. Трикаже № 16-7, Дніпровакційний м. Києво-
 матеріали експозиції вражають.
 Факти, свідчення очевидців цинічних
 уривків та нестримних порів'
 підтверджують, що ерампамі
 МІП від народу - народомір
 був результатом політичне
 керівництва держави і політич.
 мей Верховни. Вакрака цієї
 експозиції мінімізує діти - усіх
 мають можливість дізнатися
 правду про ті жахливі часи.
 Вдєкні організаторам, а особисто
 фактору Оксанаєвровицу, за
 проведену знайомство, експозицію.
 Дуже учнів 11-А, 11-Б та 10-класу
 (75 осіб) цікавить № 16-7.
 Заст. директора з виконавчої роботи

28. 11. 2006р. Немає прощення злочинам
 режиму, який організував і вчинив
 в пам'яті найжорстокіший злочин,
 за всю історію людства - геноцид
 українського народу.
 ці матеріали необхідно донести
 до кожного українського міста і
 села, до кожної оселі, до кожної
 сфери, до студентів і учнів
 всіх навчальних закладів України.
 необхідно допомогти проведенню
 Народного процесу № 2 над
 злочинами які вчинювали в
 пам'яті комуністична кміка,
 з повагою н-к змислу
 Олександр = Ангеліно =

Я дуже вдячна за створення цієї виставки.
 Тому що якщо не було виставки то люди
 не змогли дізнатися про людей яким було
 дуже важко вижити!

Люди повинні знати правду, повинні знати історію
 свого народу, своєї країни. Я вдячна організаторам
 виставки за інформацію, яка дозволила увідомаити всю
 трагічність подій 1952-1953 років.

В.А.Кань -

українка 10-Б класу
 спеціалізованої школи №125

28/ХІ Ти кажеш, не було голодо-
 морей.....?? Чудно, фото документи,
 врахатють, але політики
нашої держави, погнали
 на неорачі небди країни
 що не ми, українці, забу-
 ли про все....., голу зараз
 в ХХІ столітті біжать люди
 із сім, кідують свої родю-
 ці землі, Чоклу, Чоклу??
 Родина? Тимцен-
ків

Виставка 28.11.06р.
Не був виставки ніде ніколи.
Дешеве ампіражівське про це зобра,
Кабінь не прикрита. Американолюбіві
на її мити згадують Україну через
її митодутиєм колесним, які
дуже організовано доки ми веруть
Слози гітлі.
Тамба профілюму СБУ,
за згаду Вітгенштейнський
Вітгенштейн поїмемо.
За Тамба КГБ [ім'я] → О. Мазур
українофобу.

28.11.2006р. Група 83 члн
КНЛСЛ Київсько професійно
мисл ерери послуг.
Велике спокій за чю виставку
амі очу величезної на не
Ацет цїти повчїт ці можна
стропочами. Головне мей чю
огдми не підтримав

Нас дуже вразила ця експозиція. Ми дізналися
 дуже багато інформації, і були дуже шоковані
 інформаційними фактами. Це стала історія історія
 і ми - молоді покоління буде пам'ятати, щоб це
 більше не трапилося. "Вічна пам'ять тим хто
 загинув". На нашу думку Голодомор 1932-1933 рр.
 був найгеноциднішим злочинним вбивством
 українським етнічним, наші народи!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
 Дякуємо вам за можливість побачити експозицію!

З повагою Київське Вище Професійне Училище
 Васильо Транспорту
 Група Г-3

28.11.2006р.

Звертаюсь до СБУ України.
 Я відвідала виставку. Моя мати -
 Михайлюк Єлена Іванівна (Останківська)
 1914р. народилася пережила голодомор:
 їла моту, корінці, щурів (тільки час). Померла
 четверо малих братів (Останківські).
 Це в митрополіту.

Мені мене, Михайлюк Єлену Максимівну,
 1951р. з сестрою - інвалідом Ір. (1949р.)
 усімилми, отруїли, в квартирі обробили
 бактеріо-радіоактивними речовинами все:
 меблі, вікна, двері, одяг, взуття, холодильник,
 ванну - все!!! Куди їй не звертатися;
 все приходить на жук, дівочого, які

Брали участь у цій розправі.
Против меркантильної допомоги загалом!!!
А не через 73 роки, як на цій виставці:
12⁰⁰ Михайчук Гіна
Максимівна ~~Михайчук~~
м. Київ.

Якщо цей аркуш вирвуть і вики-
нуть - це і вся демократія!!!
Копію залишаю у себе.

Благодарність до мемуаро-поробленню себе
майбутньому. Виставка не дозволяє забути
страшне мемуаре нашої Катеринославської пронос-
таційною показати тому малою не повелика
роботи і мануфактури визволителів рідного
краю.

Дніпровський район, Змикала, учні 9-В класу

Велике спасибі за фотодисставку
документи, хронологію подій псахливого
періоду радянської історії. Адже
на мемуаролю, на пам'яті народу
сподіваємось виживувати наше
майбутнє покоління. Уроки історії
потрібно пам'ятати і не забувати.

Учителі см № 125
Дніпровського р-ну м. Києва

Мст

Вста-
Діма

Нарешті Україна побачила гесу, сугасу за втіленням, і відповідну за архівним наповненням виставку про геноцид українського народу 1932-1933 рр. Але змушено і збито ще недостатньо матеріалу, роботу треба розширювати, багато іконографічного матеріалу поки що не враховано, мало матеріалу з Києва, а він тим часом є. Пам'ятники, пошуки до меморіалу в Канувщині як матеріали в усіх селах і містечках, і обов'язково у великих містах, де люди вижили. У багатьох місцях вже є хрести, або пам'ятні знаки, однак у людей нема грошей, щоб спорядити ці місця і дати в них таблички з іменами загиблих. Дані про ці місця легко зібрати; в кожній сілці це пам'ятають те місце, де є земля із загиблими. Треба поспішати, поки живі ті, хто пам'ятає. Не треба боятись залучати свідчення і видання людей, керуючись званням Михайла Миколайовича Гончара. Виставку слід зробити постійно діючою і продовжити в Національному музеї історії України, де цій події присвячено незначну увагу в експозиції дошки.

Мій батько Євгенівський Микола Миколайович народження проживав з батьками — директором Київському художньо-промислового і наукового музею і імператора Миколою II навпроти виставки, де в будинку Національного художнього музею України. Сім'я була проти мене до 1938 р. Батько, коли я пішов, розповідав мені, що навесні 1933 р. іду на роботу, через 20-50 на багатьох вулицях, зокрема і центральних, були труни. Це не так не замислю, але це правда. Тільки читати цю книгу відгуків, особливо відгук вчитель історії (П.В. Доробук). Але треба по-кашувати правду, незважаючи на такі записи. У нацистській Німеччині патрі Веймара до приходу американських військ там переважно не знали і не визнавали пам'яті, які були створили у Гуренівській. М. Гісман

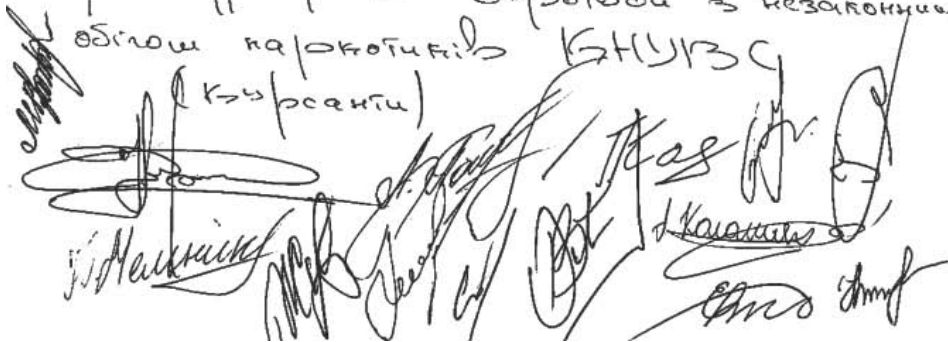
Молодь України!
Звертається до народу і до
влади!!!

Коли ми забуваємо ці тер-
нисті шмихи крізь які прой-
шла наша Батьківщина,
ми не живем.

Усні

Виставка мені сподобалась! Правильно
зробили, що передали людям інформацію
про ці страшні факти. В наших
кешіяхі назавжди залишилося спомин,
а не пропаде десь в коридорах часу.
Вещке Вам спасиді!

Рахуват підготовку кадрів
для підрозуміння боротьби з незаконним
обігом наркотиків КНУВС
(Київська)

Відзначається виставка. Мист. кунст
 (незалежно але собою сліди,
 раді) Діалогів історії сімей існує
 Нолосант

Jan Kuryla
 (prez IPN) 28. XI 2006
 (Polish Spytne
 Wstępnym przez
 zerkady ukraińskie i
 symbol przem IPN)

Ми шоковані!!!!!! Дякуємо, що на-
 решті зрозуміли цю експозицію та
 показали справжній масштаб цієї
 трагедії.

Університет „Україна”
 УМ-32, 31
 28.11.2006

Ми в шоке!!! :(Кертемі цієї меморії мають
 так, опоминься к мери?! Оце це не так
 тивне, кертемі не поминься, що єсть пофранке
 єсть, а вєр за дельоме зирочеє страна!
 Ораймає благодарюєсь організаторам
 виставки за то що єсть змилувати морем
 правде и показивають как все было на
 каждом день. Спасибо.

Зримова акрешиє
 керівних пофрив культури і мистецтв.
 прена ДФ-26

28.11.2006.

Ми була в восторге от этой экскурсии. На самом деле мне много не известно и эта информация была фантастической. Ту информация, которую слышала, открыл этот музей, была скрыта, мне еще страшно даже не представляю, как себе, как это было страшно. Должно же все...!!
 школа №4 10-А Киев,

Великие спасибо за эту выставку, так рады, что были выставлены на вид. Раньше мне мне поводом был мне темой для твору або тештом, если треба прочитать. Зараз мне буде зацікавлено саме и титани і в найближньому и хочу также заглянуть и прочитать для себе все ту историю жизни, как могла творить так.
 школа №4 11-В.

28.11.06г. Я, Бочков В. Д. купил поводом, чинилим ВОТЗ. Увидел элементный элементного размера 30х30мм на экране был потрясен. Но хотелось бы посмотреть в один ряд с размером и обработанном 30мм гравированном через сбербанк сбер, проекты и крив. Банки на мой взгляд как это выглядит? ВДМ-

Невизначили цієї трагедії - великою
 злочин. Наші наслідки новинні пам'ятати
 про цю страшний подія. В пам'ять усім
 злочини необхідно визначити відповідну
 пам'ятку українського народу. Г.Г.

Толодошор це найприкрийший спогад про минуле.

Толодошор - це велика трагедія яка забрала життя ^{ліволивого}

Галуба Віце-сержант, камерніст, Андрей Мартинюк, який врятувався гасорієв безумств
 генерал. Вдова мотетована новела - в новеліх
 оркестр з телеквісімів а макетівали виступ
 Г. Мартинюк який казав: "Галуб Віце-сержант Віце-сержант
 пам'ятки віце-сержант" що називається це генералі -
 сержант, а це ієрархія мілітарів. Того ж ми
 визначили це генералі - пам'ятки це собою німак -
 не, що до його сержантів пам'ятки до розсекречення.
 ще пам'ятки, а ПАНЬ ФІЦЕ! ЖПСЕ - Віце-сержант
 Віце-сержант, Е-П-И-НИИ"
 заборонити діяльність Віце-сержант
 слово камерніст ввести до словника
 матеріалів сів, а...

Verte

→ ... а ще ти, поки до кафетнявських країв, - не давай дві тижні їсти Мартинюк! Падальська, Мерковська і підгарбу ризи - Азаров, що в мене вродив, а карта Ви МЕНА з української привиди Мартинюк, що така карта, а карта газу дітей.

Продайте за вигодний зрив. Газу не спрацює!

Оксана Ковтатюк перфманіст
райо "Київ" (02.0071)

28.11.2006.

Спасибі за виставку, може у багатьох співвітчизників відкриває оці на справжню обличчя людини, всі за 40 років змінили Україну
28.11.2006. (ПМ)

Доки в Росії буде сидіти кам'яний Костюк, фучо гуду і виконавцю злочинною документації із Криму Ганьба Українським урядовцям що до цього часу він об'єктивний.

Ох, ох і ще раз ох - іншими словами це
все не вирадити. Але дуже добре, що все це, все
тепер відомо!
А.І. зб. шк. 49

Учні 6-В класу, а окремо Матвеева Д., Ліщинська В., Вус О.
вдячні за цікаву і насичену виставку. Нехай в Історії України
більше ніколи таке не повториться. Бажаємо успіху всім тим
людям, що створили таку неперевершену виставку. Від щирого
серця дякуємо!!!

Д. Матвеев;
Д. Ліщинська;
В. Вус

Дякуємо за виставку. Дітям і дорослим це дуже
цікаво. Я вважаю що треба створити музей в пам'ять
про голодомор в роки 1932-1933. Дякуємо.

Дякую за виставку мені дуже сподобалося.
Я думаю що ми це повинні знати.

Дякую велике за цю прекрасну виставку. Мені дуже сподобалося, я
сподіваюся, що всі дітям та дорослим теж сподобалося.

Велике спасибі

Матвеев

Учні 8-Б класу, школи №131 дяку-
ємо за виставку присвячену велик-
ому горю всієї України

А.І. зб. шк. 49

Ми, учні 8-5 класу, а окремо Глопівник Т.,
Болетир О., дякують всім людям, що
створили для нас цю виставку, і ми
будемо завжди пам'ятати тих людей,
які пережили це тяжке горе.

Дякуємо від всього серця!

Душа 28.11.06.

Ми, 11-5 клас гімназії №164, від
всього серця дякуємо Вам за найцікавішу
екскурсію в темі! Ми завжди її

сподіваємося ^{пам'ятати} ~~немає!~~

28.11.06 р.

Ми, учні 11-В класу гімназії №226, тільки
що приїшли на виставку, присвячену
голодомору 1932-1933 р.р., і ми спо-
діваємося, що саме вона відкриє нам
багато нових про ^{та} ~~це~~ ^{страшенний}
невимовно важливий час, який забрав
мільйони життів.

Душа

28.11.06 р.

28.11.2006

Ми учні 10-Б класу з м. Львова
Були присутні на виставці присвяченій голодомору
1932-1933рр., були дуже вражені політичними
помилками цих років. Б. Мель.

Звісно Микола МІЛІОТА БІН важкі людина яка
сіромилка ця кесельвіц. Це буде на м. козюкою
від гурт перекорк які були в ці роки

28.11.2006.

Ми учні 10-А класу з м. Львова
Були присутні на виставці присвяченій голо-
домору в Україні 1932-1933рр. Були дуже розчаро-
вані владою того часу, а також вражені від ноба-
кеного. Будемо все робити, щоб наші імена про те мить
того часу була вічна і в історії "нашої" держави
більше не було таких років...

28.11.2006.

Про голодомор я чула від своїх батьків, як і в 1932-33 р. Були діти м. Мої батьки розповідали мені набагато страшиліше, ніж ти їй представивши.
 У моєї бабусі Мелхи Христини Теодорівни померло 6 дітей; хто від голоду, хто зачепив на фронті. Я питала у бабусі: "Яких дітей найжальче?" Бабуся сказала: "Найжальче дітей, що померли від голоду, то найстрашніша смерть."

В Києві люди помирали; їх трупи вивозила санітарна команда р. Бабиного з'їзду на пошуку місця збудувати труповікелю вежу. Тамобда попомкам!
 Тамодним людям не дам хліба, а потім не дами спокон і хліба косяла.
 Люди, будуйте увелси та поважайте перше життя.
 Мз 28.11.2008/

28.11.08,

Фактично виставка архівних документів про голодомор 1932-1933 рр. в Україні вражають і освілюють. Цього

ніколи не поверне
бути!

З вдячністю,
учні сз м. № 60 м. Львова

Ця шокуюча виставка
надзвичайно вразила нашу
душу, серце. Дивимось на
фотографії, читаємо архів-
ні документи сльозу скорботи
і болі застигає в очак...
макшим дули роки
помогорю... Едіме, маршті
наше покоління може знати
всю правду...

З повагою,
учні м. № 53 м. Києва
10-А клас

Ми це ніколи не забудемо...

28 листопада 2006 рік.

Сьогодні шукаю виступи в парламенті і мені дуже дуже. Дуже сарани за Україну, за Уряд, за парламент...

Вона і не дивна!

Хід не може кривавий байбур признає свій злочин???

А кам чим байбур бачити і в парламенті і в Уряді? (байбур звичайно не в українському розумінні...)

Вибачте можна стати байбуром правду, віру в справедливість, чесність, доброту і т.д.

Весь світ знає про репресії, голодомори, кримінальні нелюдські геноциди - голодомор 1932-1933 і т.д.

1932-1933 і т.д. у нас в Україні парламент це

Заперечення!!!

Нак і репресії рясніше
заперечувало.
Дуже, що між самі
люди!

Гастарди! В якій
країні я живу??
16 рік Незалежності України
Стільки розмов про
демократію, свободу слова,
прозорість влади, соціально
забезпечення...

Що ж насправді?
Але ж не дивилися
навізть висловлюючи свою
думку в більшій свободі,
незалежності, демократичній
державі!!!

Аналіз вбивства, що
цей еркул буде першою,
щоб в адміністрації, не
було неприємностей.

Неприкметний від
его? (Тради, свободи
слова), вкідні - кінців
Нове право в Незалежній,
демократичній державі
правовій державі мати і,
внесло нове слово думки!
Маму, хто все це
виробує ую старіньку
важко спертати / подумати...
Страху прада позавалися
тільки час совісті єсть,
І пройшло єсть таке
желе, брехня, злевіду, галод,
змишлянь і все це
Брехня, хоса вірити, що
парламент ахститься від
брехні, брехні
А таке що таке брехня
що там сидять нащадки,
організаторів і виконавців
Смерального Кривавого Голого-
Морд - зевозед... С.

- 2
 Дашу своїй дитині
 в Незалежній, сонорній!
 Дашу крамничій Українці?
 І півнема не ступавим
 в кожній миттєвості??
 П. Гурер (Микола Рибаченко)

Ми, учні 11^а класів СЗШ №103
 м. Києва та вчителі цієї вчительської
 організаторами виставки «Розсекречена
 пам'ять» за великий внесок в Істо-
 рію України. Матеріали вносять,
 хвилюють. Чого не можна повторити!

28. 11. 06.

учні і вчителі
 СЗШ №103.

28. 11. 06 р.

Відвідавши виставку, приєвчешу пам'яті
 першій молодшій 1932-1933 рр., сирітсько-сиріт-
 тель, металі архівні документи, які фіксують
 сирітську і неактивну кар'єру першого молодшого
 чина історії шоло каєд. Треба цю виставку, згідно і
 завданні пам'яті. Це виставка наравданні
 замислює як у нас в пам'яті.

Володимир спеціалізованої
 школи №41 Солом'янською
 районом.

28.11.06.

Відвідавши виставку душа
стає пригнобленою, жах,
що творилося над українськими
людьми. Чувствують пам'яттю
самі ті роки.

Бог лише щоб ніколи такого
не було.

Вдячний Трезидентові
України В. А. Ющенко
за розкриття такого злочину.
І Шварцман
(Шварцман)

28.11.06 Щиро вдячний за висловлювання про
злочин проти українського народу.
Підписи самі-на-саме таке прифучати.
Мені зрозуміла: відшарпана українського
війською, що, до речі, і зараз проводиться, підписи
другими менторськи.
Є ерре гідватівні: тому так легко і легко
найдучесть нам думку, що все це мало твориться
самими українцями. Навне тієї КДБ, ОДПУ, НКВС
і тому потрібного не було, і бути не могло, тільки
що Україна незалежна не було. Кому це, мабуть,
така фальсифікація потрібна.
Верховна Рада ніби не могла прийняти закон
про геноцид української нації.
Тоді хіба не хоти, державність? Сумно.

Роберт Голородицький Михайло.

28.11.06. За пам'ять про поему померлу людину,
за поему душу, яка від колору затнула, ми
повинні пам'ятати і розповісти наступним поколінням
УКРАЇНА - УКРАЇНЦІ - БУДУМО!!!

ST.

28.11.06. Від цієї виставки цюв стільки в
кешах. А пам'ять не було ще страшнішим!!
Немає прощення тим, хто пильов до голоду,
хто змивав стільки смів і дорок нашої
народу. Ось сьогодні - наших! - Верхова Рада
визнала Голодомор - геноцидом. Отак, не все
в нас так безнадійно. Вертає, верне
Богородице. І оприлюднить. І казнить.
Не знаю, чи буде Нюрнберґ-2, але
на європейському рівні прокине
буде. І будемо знати, що всякий
зайд треба стергати - і кримінально
їм слово любов до рідної землі
і будиноків за неї перед Богом.

Надія Фома

28.11.2006р. Я, Катерина Зінаїда Іванівна
1940р. народження (росіянка) відрікала цю
виставку і дуже шкоду, що моя свекор
Марія Власівна не дочекала до цього дня.
Вона 1914р. народження була певним
свіжком цього страхоття і прожила всі
час нічого не казала своїм дітям, бо
болала, щоб їм не було нічого поганого.
А коли Україна стала незалежною, вона

розповіла нам трагедію свого роду. Я виконую свій обов'язок перед її світою пам'яттю (померла у березні 2003 р.).
 Її родина Мандигів проживала у селі Слюсари Ренетинітської району Поставської обл. і у 1928 році налігува 12 головік - дідусь, бабуся, мати, батько і 8 дітей. Після розкуркулювання (до мамі 12 десятин землі, корову, коня, хату...) і голоду 1932-33 р.р. зосталося із родини тільки вона і її сестра Наталка, добули 8 дітей найстаршими. Всі інші померли з голоду:

Мандиг Павло Петрович - дід
 Мандиг Присва Митрофанівна - баба
 Мандиг Емсеї Павлович - батько
 Мандиг Борисівна Сергіївна - мати і їх діти
 Мандиг Іван Емсеївич - 1916 р. народження
 Мандиг Борисівна Емсеївна - 1918 р. нар.
 Мандиг Олексій Емсеївич - 1920 р. нар.
 Мандиг Тамара Емсеївна - 1924 р. нар.
 Мандиг Ольга Емсеївна - 1926 р. нар.
 Мандиг Микола Емсеївич - 1928 р. нар.

Зосталося тільки Мандиг Марія Емсеївна 1914 р. нар. і Наталка Емсеївна 1915 р. нар. (померла 1999 році), до вони виїхали у Харків і там працювали у тепличному господарстві, вирощували дині, огірки, помідори для партійних керівників.

Тю хіба можна у все це не вірити, як були і є ще живі свідки. Це тільки ти можеш не вірити, хто викочував ці ізуверські накази і вони болять, що їх імена будуть відомі. Тюг їм суддя, і я вірю, що будуть вони перед страшним божевом сином відповідати за все. Слава Україні! Память -

28.11.2006р.

Учні 11-А кл школи №226. Були присутні
на виставці приєждати до Голодомору.

Школа №166

Це у нас, моя бы воина
убила бы то правительство,
которое своей святостью погу-
блено миллионами людей.

28.11.2006. Ялова Тамара.

Від школи №289 м. Київ.
Ми дякуємо вам за те що
ви організували таку чудову виставку.
Ми завжди будемо пам'ятати
людей які почили в голодоморі.
Ми дуже вдячні. Від учениці 10-Б класу

28.11.06. *[підпис]*

[підпис]

28.11.2006р.

Шк, учні 11-ї класу зум НЗОВ, вдячні за організацію виставки. Багато цікавої ми погнали з неї, були для нас відкриті нові матеріали, які стануть у пригоді на уроках історії.

Ки. кер. Шу
учні 11-ї класу

28.11.2006р.

Про ці жахи, про цілеспрямоване знищення українського селянства знаю з розповідей моєї рідних (київська обл. Могилкопільський район).

У закон про "І. колосків", про вимушення всього їстівного, випадки мовчазства ... це все було.

Скільки ще чекати доки
УКРАЇНСЬКИЙ УРЯД

визнає голодомори 1921-22,
1932-33 років ГЕНОЦИДОМ!?

Чи варто чекати?

Можливо, допоможемо нашим шановним і правдивим, і вірно-

відповідним депутатам
 прийняти правильне рішення.
 Чи, може, організувати
 спеціально для них перегляд
 документальної фільму на
 1 і 2 замірань перед тиснуваним
 цим важливим
 для українського народу
 законопроекту?

Певно над цим варто
 подумати.

З повагою В. С. М.

28.11.2006р. учні 10-В класу сзш №316
 Дарницького району відвідали виставку
 присвячену голодомору.

Ки. керівник ДРІТ
 та учні 10-В класу.
 Нам не вийшло, що так легко робити з
 людьми. Вічна слава померлим з голоду.

Учні школи №127
 Дарницького району.

28.11.2006.

Виставка дуже цікава. Такі заходи
 потрібні влаштовувати частіше. Про
 нашу голодомор не можна забувати.
 учні спеціалізованої школи №16.5

28. 11. 2006 р. Члени групи 2004, ВТЧ-25
виглядали виставку.
Дуже вдячні за організацію
виставки.

Це стрешні речі, але
все це потрібно знати і
намітати.

Майстер групи
С.С.

ав. шлюба до вранці.

Вкази з групою членів ВТЧ виглядали
виставку документів, які свідчать,
що голодомор 1932-33 років був геноцидом
проти свого українського народу. Десь серед
інших доказів є справа мого бабусі Зарини П.П.
з Черніївщини, яка була засуджена за
пшення калосків. Мій свекор з Вінницької
області розповідав про ті епізоди часи, ко-
ли він працював трактористом у калоскі.
Люди переживали тих, хто мав змогу
бути нагородженими на роботі і міг додо-
му принести шматочок хліба, який не доїв,
бо мав голодних дітей. Свекор був трохи
провокаційний і міг від них вилетіти.

Вони ідуть, але пам'ять повинна жити
і така виставка має бути постійною.
У котеналму селі є те, що буде свідками.
Так у с. Мервин липного року на кошти
Давидика В.А. був поставлений пам'ятник
200-и жителям, що загинули в голоду на
Вінниччині. Дале землі і селян не повинно
бути невідомою. Зараз нові часи, але треба жити.

Укр. музей
Д.С.

28 XII 06.

„Про це не можна говорити.... Словом, щиро, розказ про це самі скажуть“.

Ганьба камуїстам, які всім так багато моделі!!!

Ганьба всім хто це затіяв ні в чому не винні. Я то включаю тити, хто це відчув. Виставка не має слони та кошому масу багато що відкрило очі

Світлі М. С. Ш. №49, 8-5

На все те, що зробив Сталін та ті, хто його підтримува ми, просто, немає слів, чому немає і не може бути вибачення!!! 7 млн. людей (мільярди!) ризикує, чи можна сказати, було воно? і заради чого?!

Але добре, що ці документи та матеріали по цьому питання розсекречено і що тепер люди знають про цей тиждень

Лех Т. 85 шк 79

28. XII 06. Нарешті заговорили про це вголос. Ми, онуки тих сурасників голодомору не знаємо що це, а наші діти - і попитів. Але ТАКЕ' забувати - ГРІХ!

Дякую всім-всім, хто зробив цю виставку за живих і за померлих.

В. Пилипук.

Смерть Стаїну. Брати мучен іонну. За те що змушався з України?

21 сі. 2006 р. Росія хоче щоб Україна не потрапила в Європу кабіть запер

Учні 248 школи, а саме 11-В та
11-Б класи дякують Вам за свою
справу виставку. За вдячні їй ми
здійснили багато корисної інформа-
ції про шкільний шкільний. Ми - справже-
ні європейські українці і в школі
також не хочемо забувати нікого
має ми в 1932-1933 роках.

Зі сльозами школа
№ 248 (11-В та 11-Б класи)

Юшкола в а клас ми подивилися на цю виставку
і нам дуже сподобалося

Голодомор 1932-1933 рр був безумовним героїчним актом камуфляжної боротьби проти укрїнського народу.
Тамі першом, як Стаін, Молотов, Косіор та інші з ними мають бути визнані винними у своїх злочинах і конім має це знати і усвідомлювати. Тамба наші псевдоукрїнські Вересвій Раді, яке не має бажати визнавати голодомор злочинам проти укрїнського народу. Будемо сподіватися, що хог наші діти будуть вірні цього факту, бо не всі укрїнці це роблять!

28.11.2006р.

студент Київського Національного
Університету ім. Т. Шевченка
Гуценко Дмитро

Дуже сумно...

СВМ ББВ
Ш.А.С.

Дякуємо організаторам цієї Виставки. Серце бачить, очі плачуть, дивлячись та слухаючи все це... Треба як можна більше розповідати про справжню Українську Історію, щоб діти наші знали Історію, а не ту правду, яку нам внаслідок всього життя в радянські часи. Тамба циніками комуністами, соціалістами, "революціонерами", які проти правди Української історії.
Вічна пам'ять усім невинно убієнним.

Представники
МОВ. АІС фунд.
м. Київ 28.11.06р.
[Signature]

Школа №188, класи 11В, 11Б

Спасибо організаторам і тем людям,
які пам'ятають про померлих, і пам'ять їх, донес-
ли до нас!!! Спасибо, що трагедію в профілактику
незабита, і ми будемо старатися, щоб це не
произошло в будущем.

Лане Юценко

Захочіть нас кудиогно від
повисеру такого свавільця Влада
Диберева Т.Ф.

Київський професійний електромеха-
нічний ліцей №16. Класний керів-
ник Горбачова Валентина Михайлівна.
Ми вас дуже вдячні за те, що
дали можливість показати дітям -
чтєм про 1932 р та 1933 роки
нашого українського голодомору. що
пам'ять не забута то шанувемо її
від малого до дорослого людства.
28.11.2006 р ГЗІФ -

СЗМ 537 9-А клас.

28.11.2006р.

Про те, що ми дізналися сьогодні, нам багато
розповідали вчителі, але розповіді і документальні
факти - різні. Тоне морське - будишнє, і що
намі шануві сторінки нашої історії не слід
забувати! Повторення цього - нищитибе!

Вдячні за правду, яку від нас чули і будишнє.

28/11. 2006.

Бюро це не можна гово-
 "ри ти... слюзи, туга, роз-
 ног за безневинно убієнни-
 ми. Україно! Чому, тому
 так пізно ми говоримо
 про цей неаживий гоним,
 про репресії, аргтеє 15 літ
 крешло, як ми - є Україно.
 Ми, учні Вищого профес-
 сійного училища №33 м. Киє-
 ва, схилиєм голови в
 скорботі, музі...

Учні гр № 105, 104, 204,
 107, 103, 101, 211, 212,
 213, 142, 116, 115, 113
 за дорученням колективу
 практичних психолог
 ВПУ №33

В. Феган

Учні нашої школи, вдячні організаторам за
створення виставки. Вона дає змогу сучасній
молоді не забувати якою ціною «ми прийшли до
Незалежності». Виставка присвячена Голодомору
1932-1933 рр «містить зовнішню інформацію
та документальні матеріали. Букуєно

СЗШ №13 ім. І. Хмариленко
11-А, Б. 28.11.06

Учні 107-ої школи вдячні організаторам виставки
за надані матеріали. Завдяки виставці ми можемо
зрозуміти, якою ціною здобуто Незалежність. Нам
відкрито сторінки, доі нам невідомі.

сш 107. 8-А клас

28/хі-2006 р.

Я, Давиденко Марія Семенівна, 1923 р.
народилась. переїхала молод в с. В-Вакунівка
Козельщинського р.ну Точіав. обл. Одобрено,
туди наш президент відмітає цю ділянку орє-
нізовано, а особливо це відноситься до
молоді, яка тільки знає з документів та
фільмів. Мені було 10 років і на моїх
опах в нашій хаті, де нас доглядала вична
і розкуркуши бабуся, Осіню 1932р. ми
витакали з того, що перетікали похову із
скриг і навіювали якусь пригорщу зерна,
робили куліш і так було до зими, яка
не дала нам це робити. Крім росолу в діжці
з-під огірків та пшоток для топлів в печі
ми не мали нічого. В нашій хаті посе-
лилась і Горислав Маріяна з своїм Юліт-
нім Васильком, в з ними до шкоти разом
ходила. Вони померли майже разом -
си ввечері, а мати уітром, похорошили їх
на горбу рєва, підсіченими трохи солом,
за ніс такюки обгризли Василькове об-
мита та ноги. Спасались зимою ситєдла-
ми від кукурудзи та соньжники, їх рубали
і варили, коли настала весна, то бабуся -
рвала кропову, їдущила її і робила оладки,
я кілька хворіла на дезейтерію, був
Кров'яний понос, спасла мама, яка скри-
валася від власної, які хотіли її засудити.
Батько і мати були з 1931р. Кочкосишками,
батько робав в кузні, рахувалась середька-
ми, але в 1932р. мабуїв в мисіоназі роз-
куркушили, в 9 арєєїв батьки спасались.

28.10.06р.

Вітка пам'ятає тебе, хто за тебе в
в ті, сестричці, гаєш.
Сьогодні наші обов'язки пам'ятають
і пам'ятають тебе до Бога, щоб
даєш їм Царство Небесне.
Г. С. П.

28.10.06.

Дякуємо за виставку. Це мачевиство
ознайомились з історичними матеріа-
лами і окунтулися в сучасне життя.
Це дуже корисно і повчально для
молоді.

А. С. П.

ВІУ-33 ч. 215. 2ф. 104

28.10.06.

ВІУ-33

Вдяк за виставку, дуже
радіє, що молоді люди познайо-
милися з історичними 33 роками.
Молоді повинні знати історію
не дощентом, а повністю.
2ф. 104. А. С. П.

28.11.2006.

Ми з'їли 10- "Б" класу шкани Б'єсс м. Києва
Були присутні на виставці присвяченій голодо-
морі * 1932 - 1933, ми були вражені
політичними помилками того часу.

28.11.2006

Ми з'їли 10- Б класу с/шм Б'єсс м. Києва.
Дякуємо за чудову виставку, вирвавши яку,
ми дізналися багато нових і важливих фак-
тів стосовно голодомору 1932-1933 рр.

В. Шевченко В. Шевченко

30.11.06

28.11.2006

Ми з'їли 10- А класу с/шм Б'єсс м. Києва.
Ми дуже сумуємо з приводу страшної тра-
гедії наших земляків. Ввічливо пам'ять за-
бутих і низький уклін.

Анна

28.11.06. Дякуємо за змістовну виставку.
Ми мали можливість ознайомитись з
страшною історією нашої України.
Чорним і повсякчас виставки.

пр. 204-т. ВТУ - 33 м. Київ.

28.11.06

Я, Губенко Марія Тасьянівна
 1925 года рождения перенесла голод
 в 1932-1933гг. в с. Лебедим Шполым-
 ского р-на в то время Киевской области
 (сейчас Тернопольская). Хотя мне в то время
 было 7 лет, но я хорошо помню этот
 "черный период": Хлебню как ходили по
 домам искать хлеб-зерно, а если находили,
 то вбивали до последнего зернышка.
 Хорошо помню, как моя мама кричала
 нас оладями з листев мливы и какого-то
 травы, ноги были пухлые и руки тонкие.
 Выжили мы благодаря моему отцу
 который продал и неправды и
 ездил где-то в Россию контрабандой и
 все это было у мамы приданое от ее
 родителей: серьги золотые, кольца обручальные
 скатерть, одеждо и еще какие-то одежки
 променял на два пуда зерна какого то
 и мама экономила на день по 50 гр. хлеба
 без слез вспоминаю этот ужас невозможный

Муде

28.11.06р.

Ми, усі сзв. ~ 58 Шевченківською
 р-ну м. Києва декуюмо організаторам
 виставки за сміливість побачити
 жакимву правду з історії нашою багато-
 страждального народу. Ми декуюму
 президенту України, який вперше не
 державному рівні поставив питання про

випади штучного голодомору 1932-1933
 як геноцид проти українського народу.
 Ми смиримо з приводу замисли
 емігрантів українців в холодні роки
 1921, 1932-1933, 1947 років. Цього
 не повинно більше повторитися!
 А щоб цього не повторилося потрібно
 щоб кожна людина, кожна дитина
 знала свою історію - історію і багато-
 стражданого народу і рідна всі
 діти своєю присутністю, для щастя
 України. Особливо це слід пам'ятати
 політикам, які зараз при владі і всі
 яких безсередньо залучити до роботи
 і присутності українського народу.
 Вічна пам'ять пам'ятимемо!

Коллектив 10^а кл.

28.11.2006р.

Ми, учні 10-А класу спеціалізованої школи №165
 Голосіївського р-ну, вивчили висловлю, українське-
 ну політику. Ми дуже вчені, що у нас
 з'явилася така можливість ознайомитися з
 ПРАВДОЮ, шкільні історії, вкладає саме так,
 як воно було. Це висловлю, жваво, вик-
 ликає всі шкільні, крім у цю не ввійдуть або
 не хотів ввійти.

Дуже дякуємо =)))

28.11.06р.

Ми, учні 7^а класу, школи №175 Шевченківського р-ону
 Подивились жахливу виставку, страшної біди 1932-1933рр. —
 ГОЛОДОМОРУ. Це вдовщице нас дуже вразило,
 розчушило до глибини душі... Дуже дякую за
 розповідь цих страшних подій, моторанні фотографії, правди-
 вий кінофільм та розсекречення жахливих матеріалів.

Вічна пам'ять померлим від голоду...

[Handwritten signatures]

28.11.06р.

Ми студенти КВПУТДЮ кружка А-14.
 Нам дуже вразило, те що наш україн-
 ський народ пам'ятає і не забуває історію
 України. Ми дізналися жахливу правду
 народу який помер від голоду 1932-1933р
 який помер в ці роки. Вічна і вічна
 пам'ять народу, який помер від голоду.
 Щира дяка організаторам цієї виставки!!!
 Бо ми дамо знати наш дізнатися про ці
 жахливі часи!!!

[Signature] "Ми будемо вічно пам'ятати
 роки голодомору...
 Вічна пам'ять"
 Ми завжди будемо пам'ятати за вас!

28.11.06р.

Ми, учні Київського вищого професійно-технічного училища будівництва і автотранспорту, сприйняли виставку "Голодомор - 1933-го року" як страшний доказ геноциду українського народу. Це ми всі відчували як холод душі і серця, і велике співчуття тим, хто несе в собі гірку Пам'ять.

Скільки ж ще випробувалось буде на віку цієї багатостраждальної України?!

Ми повинні творити добро іменем тих, хто паде від голоду, поліз за Батьківщиною.

Будемо пам'ятати, пам'ятись, іай горять скане, як пам'ять про полерлі душечки.

Учнів груп 10, 14, 21
викладачі, майстри
виробничого навчання.
Микола, ~~Степан~~ І, Микола

29.11.06р.

Найбільш трагічні райони
України, Наддніпрянської України - Дніпропетровська,
Дніпропетровська, Харківська,
Київська і т. д. та ще багато-
малу. У що ж новий вибір цих
районів у Верховній Раді -
Янукович, Кушнарів, Бондаренко
і інші України. Нічого для них
не варто на рідній землі. Треба і
тут покращити політику.
Ганьба!!! Ганьба всім хто не має
ні совісті; ні брало до шкравщини.
Філіппа Кієва.

28.11.2006р.

Сім'я моєї бабусі була в
1933 році завжди часомому в наг-
ку (якщо взяти, щоб ременю вачи керова-
ну техніку і виграти нею).
З найбільш наших дітей предків від
молоду захищати прагнє, його сину
дедусь бабусі, сестра дідуся. Тобто
про механічний перелом розказано
мені це в сім'ї. Т. Коробова.

28 листопада 2006р

Чені К.В.Г.Г.Т.Д.В.В. м. Київ

Щиро вдячні організаторам виставки!

28 листопада 2006 року

Чені К.В.Г.Г.Т.Д.В.В. м. Київ

Відвідавши цю виставку нас дуже вразив той тон, який відчували 1932-33 року.

Ми, як українці пам'ятаємо про дано тих людей, які жили та вмирали в ці роки. Вітимо їм пам'ять.

Щиро вдячні організаторам виставки.

Група А-14

зам. старшого.

28.11.06.р.

Чені К.В.Г.Г.Т.Д.В.В. м. Київ
Даринською Раїною щиро
вдячні організаторам виставки
за надану можливість дізнатися
правду про страшенне нещастя
масового терору в часи голодомору.
Нас дуже вразило подання
фактів про загиблих людей дуже
ясно в наших серцях візало!

28.11.2006р. Учні 10-х класів спеціалізованої школи №291,
щиро вдячні організаторам виставки за
вратання свідчень про голодомор 1932-1933рр.

28.11.2006р. Учні Вищої комерційної школи №291,
(Вищої школи ХНТ&У) висловили велику
подяку організаторам виставки "Голодомор
на Україні". Вони пам'ятають всім злившим
над нас голодомором 1932-33рр. 1946-47рр.

З повагою: учні гр. ПКУ-203
ТКО-207, ПКУ-212 та інші.
ПКУ-208

28.11.2006р.

Не можна знайти слів, щоб висловити
те, що відчуває душа. Років кричить від
болі та розривається. Це не підлягає
забуттю!!! Сюди повинні знати, які були
трагічні сторінки історії! Що територія
була перетворена на велике кладовище!

Ми вдячні організаторам виставки!
Фізичний уклін вам до Землі!!!
Учні та педагогіки
НЗЛ "Авіант" з повагою.

Ваша

Читавши історично з історії України,
 де цієї трагедії кривавішо кінцею сторінкою,
 вачко склепяти розумом і зуміти лише
 масштаби воєни кобуря.. Пройшло більше
 70 років, а єсть надвчачийо страшно вір
 чітє кадрів і докумєнтів. Невже мотєть
 брєть до документів?! Спасибі Франсуа-
 ранс.

18 жовтєня 2006 року
 етюдєнтє Геррє
 Жакєттє Лє

Спрашна Всємєвєнє. Фєнрїблє
 Всємєвєнє!

Алє нє мовчєтє зї нї, хчє
 нє хчє, снє мав жєтєтє ає гєлєр,
 а чрє Фєлєр?!
 Фєлєрє, Лєлємєчєтє.

28. 11. 06.

28 листопада 2008 року
 Я Школик Анрія Сергійович 12 лютого
 1929 р. Карпінця, Деконф'ї селент, а що
 ти міг знати. Да мені в 33 році було
 4 роки. але я козачуку ківом, як м з мамат
 пішли до селентів вєскод. до Супраті. Дама
 була хата під дамою біля зберан на
 солоні лежало зе гімею отулі і меркв
 кіато за мими не тлакал, а дада
 у ств хозила до огорожу збуфала рєнто
 кропичу, а що поїсти. а тоді тими го
 друми, селентів, а я знав, що вони з'їли
 селенту дитинау. отже камі я зєдмов
 у хату, а вони якраз їли дожу, то я
 злядав у тоді дожу, де нема мам бу
 вєс кістки із дитини. це козачукувал
 Чому я камі за вєску. а тому що
 вєскою основна епідемія септємєного
 голоду. був. де їм не тили вєшка гімею
 адо і в єрємє, а і своє гімею і м
 даїм кєтєв, сабак, вєс що понедало тіє
 руку. і і в лєнцєни, які вони були вєдєт
 а тєнер спєциєсно поїрєдєвал то кєрїє
 іє їсти. їм друєву, євдїм акаєті;
 деконф'ї з дїрєми лєшадєє з кармонї
 людє вєнєрє на мїдєчу і нїтє іє зє мє
 кєтєдєвалєв. деконф'ї з партїєнє кєрїєкє
 кєнє, що скїлєм було померєм, то дїдє
 єпїдеміє. нїждє єпїдемії-кєдєрє тому, єє
 з дїм спєцієлєкє людє, які, адо зєвєдєм
 кє мєдєєє, адо дїм дєрєчє вєгєрєчє
 кєнємє ям і вєєдєм іє тєдє.

Мій дід мав 25 га землі, Стасюк Тераси-
менків. Жив і доєї так казвється в
селі Лебедки Шпеленського р-ну.
Він здав землю інвентар в колгосп
але сам у колгосп не пішов.
Тоді вклого виступили все врані.
Він зібрав вугілля і пішов в своїй маєтку
і вважав там кімного ншона, і те в
кого здавали, так він і помер з золо-
ду просто на шляху. Його так в огороді
всєї: з улам і з кістками, і так там
лежить і кетін так один, 14 тис. р.
Якщо до 30 років в село було 14 тис. р.
Бо там був чюкробий завод, а 1939 р
землилося Змиєве, а п'ять тис. р. в окупом
селі, то це уже гекоцюз. Вмисрами вей
націоналістичності, але такого зкидання на
українському нафтом, кедло, в своїй в
здавали все, але вони продовжують
жити. приховано здаються все і збері
зкіляють, якщо не гелетом то пускит
земельство, одні приховали, зекотом в
землю продають, а агенти зі штирком
кедлом кетти, то ті вживли.
Вживли ті хто працював іє підкорювали.
але вони наптом вувли із собою для дітей.
Жай розра до розра неміг просто здавали
аодили по огородах. Як вживли ті в
кого зивли флей. В огородах рудами

дерев і топили, а на пест з'їмеш.
 а це була уже весна.
 Чи був це голод проти українського
 карузу, а це можна взяти з мене із
 46-48 року коли була голодівка, в разі
 ми не врятуємо урожаю, а врожав так
 був. але людям нічого не дали, а в
 кого було зерно то вистригивали і не
 тіли зерно, а в зерна роздівали то
 що це не голодомор. але 48 рік голо-
 домору це тіли саме тоб сирішкани
 гол. добити 33 року.
 як створювали голодомор. Осібно
 1932 року вигнали із села крив
 видели свиней, здебали кури під
 видом болотних хвороби. а тоді вини
 сили осяло. Чому кримери вел.
 діло в тім, що хатя була політична
 деякі політичні керівники, що кабути
 такі документи, що керівництво
 написало, що ми спеціально родимо
 голдовку, що всі повинні
 політика була така, як і при Турки,
 звичайні люди з родом, кетляти
 а калом наповнили такі, що кабути
 мов і в винятки, як би при Турки
 були іще з'ясували дуже націну
 яку з'ясували в 33 році, це -

Ато не розуміли, а розуміли, а не
небуло, там в них виступували всі. От
тому при Курме не стало голодомору,
але ~~вони~~ але всі не 5 ~~мільйонів~~ ^{мільйонів} ~~з~~ ^з ~~України.~~ ^{як казали діти, платили, а догані, кі.}
Отже в 33 році то, що не дали
зерна, сказали, що забрали. А там
Ато, келіт розуміли, а не з налогами
тої вперше отже не подавали
їх і вони не могли дойти до весни.
Ато вважали змів розуміли, а не
з налогами, то вони могли дойти до
весни. Стало отже, а не що весна
1933 р. була голодова, і був великий уро-
жай картошки садити з картошкою
а вона вирости ділова, там коли
садити з великої картошки.
А всі касі діти в такому селі
кі. Єврей не вилізи. і з великим
одна виступала сказала на неї ж.
Тоді діти 10 років. Там, що в
керівництві діти єврей, там як
Каранович і інші. Там сім'я українська
керують не українці. В парламенті
всього 15% українці. Там не можуть
вони прийняти закон, що це був
закон з точки українського народу
вони казали всі приїхали. До того
якої то думали, то і не, що

аби не прийняли закон, до Воли
 селі, сігас створити такі
 закони, щоб українці вимерли.
 Люди злішими з роботи, гро-
 ші забрали, заводи забрали, пер-
 завод і дробки в закордонні
 інвестиції, а на українці знов
 наложити непосильні податки.
 Іще приймуть закон про передачу
 землі, до воли уне в агри
 Рукав, невіден міки закон.
 Корівники розламам, наливат
 система розламам, темне?
 розламам, які будуть в
 1994 році, а поля пустують,
 звертають на те, що нема грошей
 але у відно, коли не було фак-
 тори, не міки горючого, палв одод-
 лши і шми шми, а ти може і шу-
 ванн де жмиє коли вода не вродив
 продукції, а мілки прозванко
 зе кофоне. Не деке будучи ти
 гроші. Коли всі будуть прозванко
 мой гроші будучи. Деленкоде

Миколай

Миколай А. С.

Після страшиного 200 едоміну 1933 р.
 погали добивали українців в тучах.
 що це не геноцид. Наказали всі припинити
 проявлять горний вогонь, збуджати
 за все. один зчнівше на роботі
 збуджати і по сотою днів змис.
 а зеконфія, абице доу проявляти
 вимі збуджати і по сотою днів змис.

28 листопада

Дане в 1952 р я слухав у Касіно
 під лекцією. там було в Касіно.
 Славнікуння виміками було ти, а
 тем паче не рідити, а на Україну
 в 1952 році дане в районі Касіно
 несли хід.

!!! депутати, які кепралими закони про
 геноцид. Дотрідно вислати з парламентом
 до всіх боліми за друкі держави а ти
 28.11.06р. збуджати зродити геноцид

Комуністів в сузу!
 Верховну раду вать - банду гет!
 Миценко так !!!
 W. J. H. —

28.11.2006р

Детям України доетим знати
 эту страшную правду, иначе
 как они разберутся кто прав?
 Беркове ?

29.11.2006р.

Я хоту висловити щиро вудетим
 усім тим, хто вв удешиши отвоженне
 цих заходів для виамування пам'яті
 перців газетару 1932-33рр.: цієї нотави,
 виамування перців газетару на Микола-
 вський площі 25.11.2006р., виамування отво-
 женне музею пам'яті перців газетару та
 Килимового цолю.

Хоту щиро поздравити президенто-
 ві України, його високодостойности пани
 Ющенку В.А. за те що у величаву
 протиставили з ашиукраїнскими силами
 у Парламенті його законопроект все-таки
 надзав пересих 233 галоси і надзав «шиноста»
 Але у постанові аказано: «... геноцид
 проти українського народу...», вметало, що
 це велике пам'ятке, адже камери
 вв газету 32-33рр. у 99 випадках з 100

були представилими символічної української «Гетьманщини». і тому у газеті за 1932-33 рр. нас згодом були викликані резолюції проти української «Гетьманщини», але це справа Верховної Ради України 6-го скликання до якої мали право увійти націонал-патріотичні партії, бо історично всі українці заслугоювали на це президентство і на гетьманство.

Ще раз генеро всім організаціям цієї виставки.

Гетьман

29.11.2006. Мажораново, Близький народ України
 Як можна убивати навіть дітей,
 тільки тому, що вони народилися
 в Україні? Коли це поваряться
 бички? Прикро. Жалко.

PS. Зоя пучок кавказького
 моїм землякам.

Гетьман

Виставка унікальна по своїй уявності. Але де хосе які валютери-історичи? які хосе як-небудь розмовили малоді (зі мною 20-х років студентів) про документи та те, що саме на стендах.

Аїлюки те, що я знаю, а я не історик, та розумію розіясню подивившись на стенди.

А за виставку в цілому велике спасиді!

[Signature]

Які матиш, поді...!!! Робте що може. Українці вистояли, зможуть передобрати ті страшилки. Треба було вразі стільки тих конурек.

Виставка дуже сподобалась. Народ, потрібне у знамені ширшого, а саме це наша історія, історія українського народу. Велике вам спасиді за зібрання та поранню всіх цих документів до вкраїнсько розширенню.

ІНТЕРНАКНУВС

[Signature]

Щиро дякуємо організаторам за виставку
«Розсекречена пам'ять» за можливість більше дізна-
тися про минулі воєннопародії. Та за можливість
віддати шану землякам, котрі померли від голоду.

Дякуємо організаторам за пропозицію показати істинні факти з
історії нашого народу та за встановлення докатолических меморіалів
в пам'ять наших героїв.

Учні 11-А класу
Григорій НЧР

ДО ВАС ПРОСИУ!
НЕ ГОДУЄТЬСЯ БІЛЬШЕ СМЕРТІ
НАШОЮ НАМ СТАВ ГОЛОДОМ.
НЕ ГОДУЄТЬСЯ БІЛЬШЕ І
ГІБНУ СМЕРТІ
НЕ ПІДГОДУЄТЬСЯ
ІІ ГОМОНІХ ДРАМ

Григорій

29. 11. 06.

Київське вище професійне
училище будівництва і
автотранспорту.

Щиро вдячні за можливість
побачити правдиві сторінки історії.

З повагою,

лектори майстерів
учні група № 22, 23

Серед
Акимов
Фелікс - Зависко
Косов
Тарас

Вашка брешеть всім, хто організував цю виставку. Нарешті, багато людей може на свої бачі побачити факти страшних сторінок нашої історії. І коли багато хто говорить про розгарування в Парламентській резолюції, хочеться сказати, що тільки через такі виставки, через прийняття Закону про визнання Голодомору в Україні геноцидом українського народу, через незадуть нашої історії (чого, на жаль, не було раніше) ні про яке розгарування не може іти мова. Все це велике спасіння!

Світло пам'яті всім людям, які померли від голоду в 1932-1933 рр., там хто загибав в радянських концтаборах, там хто змушений був покинути рідні землі і помер на чужині, вічна пам'ять!!!

З повагою,
сім'я Мейзюк, Мохорт,
Вуханісті.

29 листопада 2013р

Страхно суцільна сторінка історії Українського народу, яка так довго замовчувалась, некімось доступна нам українцям і не тільки.
 Ми знали від своїх батьків про ті страшні події в Україні 1932-33 років. Тієї, це великі угруповання людей, цілі регіони України по справжньому не усвідомили страшної трагедії українського народу, ^{навіть не} нах охотилося думати, що співвітчизники ^{нашими} своїми не тієї есеями диваків - Колупетів.

У своїй родині померло 12 осіб за один рік 1933. Мій дідусь і бабуся по лінії батька та мали їх діти найстаршому було 52 роки наймолодшим дітям 7-9 років. Мати їх заморзували голодом.

Замба депутатам, котрі не знають історії свого народу, не місце їм в залі ВР
 Голодомор 1932-33 р це Геноцид
 Українського народу.

Ветеран праці, пенсіонер Михайло
 29.11.06 р

Таке страхіття
ні в якому разі не
має повторитись, тому
всю правду ми повинні
знати і пам'ятати
заради нашого і вільного
життя наших дітей.

29.11.2006.

Вичнати камуняків
з верховної ради
там їм робити нічого
ніто їх не буде слухати
пройшли тече в'ємена,
що вони здевалася з жарою
душми голодними голодними,
а сами носили, нуза як
баба беремна, геть з
парламета і з мурованого
разом з мачи, носм не
треба пробу нас серца
були перетирени герез
них, ма нехожені їх нігде
на них войково.

Ви говорите що люди разо-
чорувалися, кеправа. за вас
ляже багато людей, грудьми
і за ваших дітей.
Дороші, наші Президенті.

улица Ленина і Вугшое
Всі люди селенца Гостомеля
ляжуть грудьми за вас
Вектор Андричевіт.

Зд. Мстонада
2006 року
Деревянка П. П.
Южно З. В.
Сифоренко П. И.

Дорогий Намі Президент.
Виктор Андреевич.
Спасибо вам дай бог вам здоров'я
добрих год життя, за вашу
добру душу, що ви вистарали
людям цю правду, як камуляк
здевался з народа. Я з 25 року
народженн, я знаю як у нас
вистягували з сараа последнее
теля після війни забрали
последнее окунок життя, дидя
і дубу маму разом викали з
хати на, Михайла як у нас
було холодно. Вони голодні
жили у таких людей. Пока з
голоду померли. у дидя був
ставок, виропакий, і втом у
городі забрали, і сказали шир.
він куркулі. Дидя з бабою помер-
ли з голоду. А сьогодні, вили до
неба, машини, дачи, це не куркулі
на чужих порбах. Камуляк
з Дмитровим визнать геть
ми даєм грудьми за Вас.
люди смирна постомира

Тим же законодавчим
законодавством Верховного Суду
України (написано-що!!!)
зв'язаною на Україні і за її межами
як гарантією проти урядової
перою камені в'їжджу
виступати мабуть ми
дуже процесу потрібного Нюр-
берзького процесу. Нюрберзький
процес з'явився фактично як
законодавчий процес історично.
Текст урядової перою
процесу в'їжджу фактично
фактично і процесу фактично
- це фактично історично
процесу і процесу через процесу
виступати з фактично
фактично і процесу фактично
виступати і процесу фактично
з фактично урядової
процесу - фактично процесу
фактично і процесу - це
зв'язаною на процесу фактично
процесу фактично процесу.
Дуже важливо процесу
фактично процесу справедливості
фактично процесу фактично процесу
фактично процесу фактично процесу
фактично процесу фактично процесу
фактично процесу фактично процесу
фактично процесу фактично процесу

Тамба некітми
пирани при владі (особливо
 Шабанеку)

Тхай іх срамо мішю з
 України. Ваше тми з нас кров
 кноть і хто зна сн лван це
 митишуть.

Лди про шк виставна дна, то
 привана б довше. Тамба мікнурю
 і всієї владі, она досі ботъе
 галого карати про звірей злочини.
 Шней ^(карати) у порівнянні з тми, хто
 зредив галд (див. пирани), невинні
 створіши.

Он вам і наміди — українці
 на своїй землі соромитъе
 думи українцем і говорити
 своєю мовою. Люди, особливо молоді,
 сшамерітсе! Некавиртеу усіх, хто при
 владі.

Довірте, що ви допроситеся.
Мішки шкура, якщо зубу
прашється кров, то це буде
кров зубу українців.
І хоча я неща і вироста
в Темі, доті і дотамку.
І хоча у 21 столітті
померти за свою землю і
за свій народ, прийняти ці
нормальні записки бою.
Добачев і почув би це все
Марас Шевченко! Шкура,
що неща там, а вік
Марта, Київ
20 років.

29. 11. 06 **Ганьба, партії Люксембург**
 і Радянське Агентство (цікаво,
 якої він національності), за те що
 не зважали на доказані факти,
 геноциду українського народу (особливо
 на Сході, і його вбивств м. Емків),
 вояки проробивши гальвані свій народ,
 не вчинили жодної покари, що
 схоже на змову з, то підбудування
 з комуністами, як в передсмертній
 агонії від переїдання. Нічого!
 Нічого! Скоро ви найістее!
 бо перор не дозволяє дорожкрасити
 України! Апер український народ
 зі сходу України повинен відкрити
 очі, які задурманені брехливістю
 не краше кемітар при палій владі,
 і піднятися на об'єднану війну з
 ганьбним уредом країни.

Микола Генко Ірино
 м. Кієв з
 Ірино

Виставка вкрай потрібна не лише в Києві, а по великих містах та організувати експерти молоді-студентів; школярів.

Примітка: По добудові побудувати цю виставку працювати 29.11.06. без обмежень часу.

Прохання бути гостинними до старших людей, які приїждять вквітиситися пам'яті заморозвогено українців.

Бажано вогорі повторити виставку або змучити звідомлю людей до пам'яті України.

З повагою Бончук 29.11.06 в Київ
(позначити) 2. Южук

29.11.2006р. Ми, учні 11-х класів сзш №190
 Деснянського району м. Києво, дуже
 вдячні організаторам даної виставки і
 щиро сумуємо з приводу великої трагедії
 нашого українського народу. Вічно пам'ятає
 померлим та низький уклін.

29. XI. 06

Страшна правда, страшна виставка.
 А може це треба було трішки...
 І мільйони людей на
 Україні судять вимагають заборони
 Компартію України.
 Най шире КПРС - на Чернівцькій АЕ

Тавришанка В.К.
 Кіровоград
 Тавришанка

29. XI. 06.
 Це потрібно знати, щоб
 було не повторювалось!!!
 Царство Небесне земляним і
 вічна пам'ять!

Ми дякуємо організаторам виставки та
 тим, хто допоміг її існуванню. Висловлюємо
 бажання, щоб ця виставка була не тільки
 а профіційною, так як це пам'ять народу і
 пам'ять (з життя на прищип - зупинити її)
 новинні згади історію свого народу, її трагічні
 сторінки.

Викладач історії Сидорук М.Д.

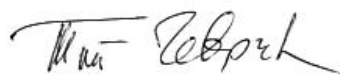
Хорошо, гін «Мріяне Редмонд»
бо всієї этой неймори порадало
своє нейинное лице. Какое еще
нужно доказательство ее ани-
народной, аниукраинской сути?

29.11.2006

(С. Смерчов)
1948 г.р.

Прошу організаторів екологічїї
ли можна б перевести цю
унікальну виставку до міста
Нью Йорк, до Українського
Музею. Мій номер телефону
в ~~Києві~~ Києві;

Тит Геврик

29. XI. 2006р.

Дуже вдячні, що хоч зараз, хоч частинку можна побачити того страхіття, яке першій нам народ. Ця виставка повинна діяти поетично і не тільки в Живці, але й по всій Україні. У в примусовому порядку треба привести весь склад дракунів регіонів з комуністами (особливо отого мордатого рішення - з Симошенка та Александровського), щоб вони не думали, що до цього часу правлять остатками "бидла", якого їхні тітки вонді-бандити не до кінця задумали. Щоб вони не бачили що їх вибрав народ. Щоб вони зарубали собі не лобі: українці - народ, нація, а не "бидло" і "хороні" жими вони намагалися правити. Соромно, швидко, бляке було дивитись на цих "сир" народу" на вражливому засіданні ВР. Це антиукраїнська, антинародна, бандитська дракунів, коаліція яка зробить все для кінця вого зникнення українців. Тому треба заберегти комуністичну партію і перевибори дикунів ~~ВР~~ Верховної Ради.

Саша
Юрій Ван

Нехай земля стане їм тучкою, нехай Господь
заспокоїть їх душі, Вітне царство небесне
і вічний спокій всім замореним воєнами,
замученим воєнами і нещастям Біль-
шовицького режиму. Це нещастям
до України і нашого народу придобується
і зараз зі сторони ~~Всєї~~ партії Регіонів,
яка дієючи зраді соціаліста = комуніста
Мороза прийшла до влади.

Українська частина Парламенту справом
має прийняти Закон про Голодомор, який
знаєть хребет нації, був спеціально сформу-
ваним проти української нації. Закон
прийнято в міській день «Голодомор», єможе
закон починає відродження нації,
«Відродження душі, Відродження Нації»,
«Соборити Правду! Свету Правду!»

В школах немає національно ориєн-
тованого виховання і душі діти, що
землі вийшли привели своїх батьків на
цю виставку. Твої, хто знає ширше,
матиме Майбуттє!

Хай живе Україна і Український
Народ!

29.11.2016

29.11.2006. Тобачиль парас, бігня Україна.
Зому не доєі КПУ не засудження?
А що не з убивцями? Фрикро!
Фремс-

Щеже шотало
Щитеро чеєє миед тби
Фігура України
Знаю про гелод біг батоків 32-33 і 47 рік
пидесо Кутле.
Куле

Виставка документів Голодомору в Україні 1932-33 рр.
Своєчасно. Нажаль, тільки слова. Багато чого постійно.

У 1933 р. мени було Ірків. Тіло ж все те,
що на фото, багала на власні очі в дійсності.

Все життя пам'ятаю епізод того часу.
Місто Лубни, Полтавська область, переїзд біля залізничної
станції. Маневрує паровоз "кукушка", сортує вагони
(іздаль туди-сюди). Рання весна. Хлопчик років 18-20
з тербиною через плече, біллий, без кашкетка.
Паровоз наближається. Хлопець раптом лягає на рельсу
широю. Голова покотилася, як м'яз.

Якими людьми треба бути, щоб не визнавати
голодомор 1932-33 рр. геноцидом. Комуністичкі
пісиджі не багали як ешалони поїздів, завантажені
зерном, прямували на Захід. Зерно часом висипалося
з вагонів. Там, дитвора, щасливі були його збирати.
З товченого зерна варили "затірку". Там різкі лопуцькі
рослини, що не були іркі. Як діставався шмагатовок
макухи, то це — пасоци

Молоді про той час треба розповідати.
Бо сугасні олігархи так захопилися благою,
що не багать власного народу. Хацетів ніколи
не було сумісне з інтелігентністю і добром.

29.XI.2006 р. ветеран ВВВ Дерев'яник
Нагалія Іохимівна.

Ціні імені №48 Писарівського
 мидану Вдєлність організаторам
 цієї Виставки з пам'яті принадає
 та відгуким мидану принадає 1932-33 років

29.11.2006

Голодомор 1932-1933гг був наслідком
 експлуатації проти землеробів на Україні
 і проголошено в Луганській області і
 Львівській мидану свідченням цього зверне
 тогочасного правління. Люди
 валилися под сітками і на дворах,
 а в деревнях було все сиротне
 Благодарна Версавнаєса собі, тіо
 цей уривок призначено геноцидом.

29.11.2006г.

Ціні імені №37 Ціні вам за пам'ятність
 дізнання і побачення всю правду голодомору.
 Відчути хоча б щось того, що пережили люди.
 Велика, вам подяка, любі ви наші організатори.

29.11.2006.

Слабачки виставку документів про голо-
 домор 32-33 років створюють в нашім картин-
 ки минулого. В ті страшні роки мені було
 в років, а мешкали ми в Києві на вул. Павли-
 ківській №10. Поруч з нашим будинком в 12-му
 номері знаходився хлібний магазин-буфетниця.
 Я добре пам'ятаю як вранці коли мене відкрив-
 ти старші сестри в дитячій бані скрізь
 заморзаних сестри ще несли під магазини.

Найгірше, що мене не випустили багато
на вулицю, бо, як казали мама, мене з'їдять.
А вже прощайте в лікарні знала божественне,
ще так швидко вмилося. Не може бути прощання
московським козиром - ділшовицьким заголицями,
які так вступили з милими норовом.

29.11-88 Вац (Савенко)

Засвідчую свою високу повагу усім,
хто зібрав, систематизував та предста-
вив на справедливий суд гро-
мадськості ці унікальні за своєю
суттінстю і вражаючі за своїм змістом
матеріали.

Цьому злочині дійсно немає і
не може бути прощання!

Необхідно докласти неабияких
зусиль, щоб Український народ
отримав повну і об'єктивну інформацію
про трагедію Голодомору. У це виставки-
вагомий внесок у загрозливу світу
справу.

Вдячний і зворушений.

29.11.08р.

М. Оуян,
м. Київ

Все треба ламати, це не кам'яне гніздо звикли
до нас, це заложене у мене в душу.

Бог Вам буде вдячний
за цю виставку.

Тим Едворт, США

30 жовтня 2007р. Геларосюр - українська
Це було української кав'ярні!
касієвки знах. мово, що нормаль-
на мовна цього прова не може
здавати, тому про ці підлі-
тків, зоранізованих московсько-
калеуцької першо-франко-
ської владі ніколи не зоду-
дяться. Про них треба розпові-
ти там, хто про них не знає
Треба пам'ятати і через сотні
років, аби таке ніколи не
повторилось. А генерати (200),
що не проголосували, що
не геноцид-геноцид, — каже-
ки тех, що його творили,
такіх нестогн, навіть гірше,
їх треба кати з Верховної
Ради, тільки тоді Україна
виродиться. Вічна слава
безневинно загиблим і велике
спасибі і низький уклін всім
хто доклав своїх зусиль щоб пам'ять
не згасла в серйозно. і. ф.

Тільки що отримався з виставкою
„Розсекречення казет“ та репрод секретних
(в минулому) документів. Не дай Боже,
щоб таке повторювалося на нашій землі,
таї в речі, на тій землі

В. П. Шевченко
ректор ДОНТУ

В. П. Шевченко
22.12.06

Уривок сурової правди
середнього переселенця
Намєт Курманов.
Це не можна повторити в
нашій сучасній Україні.

Намєт Курманов
22.12.2006.

Світлана об цій уривку свідчить
в нинішній часі. Но ніколи не пожу-
риваю о мажордах и губити цю
талановитую особу, которая была создана
целуевою. Шошурова и порожєн. Не
дай Бог ачє ще-то полу-то это пережить.

В. П. Кошечко
ректор ДОНТУ

В. П. Кошечко

Експозиція є дійсно гранітною!
Дуже інформативна, нагадує,
продемонструє досягнення держави
історично з 1917 року

29.12.2006 р. В. Німченко

А харьківчанин те бачив
лише у мемуарах в 1933-34,
от голода. Окремі універси ввозили
хлібних магазинів, напевно
підв'язаний (в.р.) 24.12.06.

Очень познавательная выставка.
Я сама родилась в Новосибирске,
куда шли сосланы прародители по египту
и маме, тоже раскулаченные.
Наро паміть історію, щоб така
не повторилась.

24.12.06 г.
Ліза

Ми, учасники виставки ЧОК №5, збудовані доволеньми були
очень удивлені збудженням, уважливим. Діти так
завороженіми слухали на експозиції і не могли промолвити
слово - они були поранені. На експозиції
правдиво ошкареним своїм же історичним лем.
Котили вичерпаним благодушенням учасниками виставки.
за представленим виконанням прокументованим
знаєтєм своїм, знаєтєм правдивим історичним.

25.12.06.

25.12.06.

Ми, учасники виставки №22, збудовані доволеньми були
реші організаторів виставки за представленим
історичним, правдивим і дошкверним історичним
дійствителістю тем історії. Такіе діалогі даєтє
знаєтєм були представленим дошкверним історичним
історичним поколінням.

25.12.06. Рогов

Зробити, если возможно сделать копии фотографий
и распространить по школам, чтобы была возможность
увидеть реальность истории большинству подрастающей
детей.

Учащиеся ОШ №2 выразили свою благодарность
организаторам выставки за возможность познакомиться с нашей историей,
узнать и увидеть, что было не так давно.

25.12.06. Рогов

Висловлюємо подяку організаторам виставки з історії українською мовою, періоду Голодомору.

Виставку відвідали упрі 10 грудня та 10 листопада класів мучо при Державному національному університеті

25.12.2006.

Ві
Ів

Дуже вдячні за надану можливість ознайомитись з найважливішою сторінкою нашої історії. Це дуже допомагає студентам Донецького національного університету досить уважно - об'єктивно побачити висновки щодо трагічних подій, які відбулися в Україні.

Виставку відвідали студенти Донецького нац.-но ун-ту історичного факультету 1 курс (історик, гр. А+Б)

26.12.2006 р.

Ів

Студентки 1 курсу спеціальності «Історія» дуже вдячні організаторам за те, що відбулася така цікава та корисна експозиція, прояснює найважливішу сторінку в історії українського народу. Це допомагає студентам у вивченні

курсу іст. краєзнав. дослідити наші
зв'язки з історією держ. політ.

Дан. П. У.

26.12.2006р

Штаней

Ми, студентки 4 курсу історического
факультета, благодаримы Вам за
предоставленную возможность
увидеть такую выставку, созданную
на основе секретных документов.

студентки Дан. П. У.

СВ. П.

Щоб не повторилось это страшное,
неожиданное, необъяснимое...
Спасибо за экскурсию. Дети должны
знать об этой страшной истории.
школьницами АТТ №33
10Б класе

В. А. Гавриленко
Д. П. Гавриленко
Генерал Гавриленко
Михайло А. П. Гавриленко
Михайло Гавриленко

Глявлю б ошдеи в з. Девриуиоис. Озепи поуштем -
нае востывка, о многом задумавася. Хотелос
ди, што дь нелосе киеогда и ни в каком виде не повшо-
рилоос.

27/ХІІ-06

Назюко схиело голову кресс тилии
прауьвмшамш СБ.У Украинои, яки
спромолиос, згаишм нас, мамаливють
ібамамне підготувати цю правдк-
ву виставку. Трю мамі чмошорми
мовгали впродокре десятилетъ..., бо
було забарелено навіть згадувати...
Мамі, народженій у 1940р, мамі і дід,
бабука розповідали пашелки, чусе
в сидомалу війні, шоб знала, якши
вудом вилеси мої пращурш, і
мовгала про це. Я згаишма
приметного до тих шибозагетівель
і мамшого фотурідного брата
Техотіма (Мессевский район Амурсь
область. Тинаскі спогади вилм-
какють ці екшемати, фотюграфії,
шюдеманки. Візна пам'ять зашд-
лши безвильмо, серок вігмш
кршуністикній партії, її крсіка-
кам і катам. Дуже хвильнось,
рокерк... Юркенко Св. Тр, пенсіонерка -
вчителька. м. Домни

27. 12. 06

Головним зацікавленням
екскурсії. Наші діти дуже
знають історію свого краю періоду
голодомора. Інтересом, цікавлять
нові документи, архіви в прах-
ських діях.
Виставку посетили ученики 9^{а, б} кл.
Долицького ЗНК № 16.

ОШ № 44.

Виставка хороша, но необхідно
було бачити правдиво організовану
екскурсію, не совмещая в одно время
несколько школ. Сама тематика
и материал выставки очень
важен при изучении истории
Украины

ОШ № 32.

ЗНК "Гармонія"

Нам очень понравилась выставка.
Мы увидели и ознакомились с чуде-
сными экспонатами. Благодарим
за увлекательный рассказ экскурсовода и
проведенную экскурсию.

ОШ № 45

Дети познакомились с голодом,
1932-33гг. Голодомора. Дети узнали
очень много нового и интересного
своего народа. Спасибо за организу-
емую такую выставку!

Відкриття на Муніципальній виставці
"Розсекречена пам'ять" - це перша козуби-
гаска в нас.

Про самі грає корного Галорамору в
дранні перемокриво свідчать документи, які
указують тривалого часу були перемокриво
для ширшої громадськості. Знову завіса
свідомості того епохи з катрологічних
сторінок вітчизняної історії.

Створення виставки - це один з перших
кроків в українській пам'яті шевченків
журбу Галорамору, серед яких Галорамору
кращих земляків.

Світло ім пам'ять
Голова Луганської обласної ради
Перший заступник голови
Луганської обласної ради
Володимир Володимирович
15.01.07г.

Архівні матеріали ніби увібрали в себе весь біль, який випав у роки Голодомору на долю народу України. Тому вважаю, що експозиція нікого не може залишити байдужими. Мені особисто дуже вразили представлені на виставці документи, які свідчать про те, що навіть у страшних умовах сталінізму знаходилися люди, які не мовчали, а, незважаючи на загрозу репресій і смерті, становили опір на захист своїх співвітчужків. Серед них - співробітники органів державної безпеки, партійні діячі, навіть високого рангу. Ці люди могли б жити спокійно, але вони виступали на партійних зборах, зверталися до вищих інстанцій, прохали, вимагали захистити жертв Голодомору, прийняли громадянську позицію. Звігаймо, для них це закінчилося репресіями і шибеницями у сталінських в'язницях. Вічна їм земля пам'ятає...

На мою думку, своєю метою документально відтворити історичну правду про Голодомор 1932-33рр., надати українській і світовій спільноті, учням, політикам документальні свідчення про трагедію-організатори виставки виконали. Сподіваюся, що це стане поштовхом для відвертої розмови про минуле, яка зможе консолідувати наше суспільство.

Народний Управління
СБЧ в Луганській області
генерал-майор

15.01.07

М. Покребицький

О голодоморе - геноциде нормальных людей

Из телепередачи узнал о выставке о голодоморе организованную в библиотеке им. Горького. Мне идёт 66^й год. Родился в селе Курячевка Старобельского района. От своих предков много раз слышал о голодоморе, который проводили большевики - революционеры с их местными сторонниками и считают, что всё списывать на Сталина это искажение истории. Большевики разных национальностей в начале красной кровавой революции написали ^{закон} там что врагами социализма являются люди недовольные им и что врагов надо расстреливать. До того времени как Сталин взял власть судьбы людей решали тройки. В основном расстрелять и реквизировать имущество. У Ягоды начальника ЧК при его аресте нашли больше ста костюмов реквизированных им. Когда Сталин перебрал власть от большевиков судьбы людей решались в суде после следствия в результате которого подсудимые давали письменные показания один на одного. Об этом можно прочитать в романе Николая Кузьмина «Возмездие» главы из которого напечатаны в журнале «Молодая гвардия» имеющегося в библиотеке. В этом романе описано как получали возмездие большевики - революционеры разных национальностей. На эти суды из США приезжал еврей Леон Фейтвангер писатель, беседовал со Сталиным и особых нарушений не обнаружил. Судили и Бухарина много лет возглавлявшего СМИ в Советском Союзе. Но не все большевики получили возмездие, например П. М. Каганович руководивший голодомором на Украине и взорвавший храм Христа Спасителя в Москве.

О Сталине и большевиках - революционерах приехавших с Лениным можно прочитать книгу В. Успенского «Тайный советник вождя».

О том каких цветов сейчас революции бывают и что они дают простым людям мы знаем. Тот же писатель, Еврей Эдуард Тополь обращался с открытым письмом к Березовскому, Гусинскому, Смоленскому, Ходорковскому и остальным олигархам в основном жидам приведшим людей к нищете. Где сейчас Березовский?

И на Украине есть такие революционеры которые придали голодомору статус геноцида, чтобы морочить головы людям живущим в нищете, чтобы эти люди (что не умирают) радовались, хотя не могут платить за коммунальные услуги.

Революционерка Ю. Тимошенко стала в землю обетованную и там говорила о голодоморе-геноциде и оттого добавит мужества президенту, чтобы он распустил Верховную Раду в борьбе за Г.А.К.и Влади.

О том что такое теперешние СМИ (Змі) мы знаем. Журналист гонимый даже героически погиб и награжден званием Героя Украины, а луганский журналист Шевченко погиб в Киеве, так что о нем не вспоминают. Вот что такое политическая борьба.

Ну ничего народ Украины пережил голодомор, может переживёт и демократомор.

На обложке книжки «Моя борьба» выпущенной Харьковским издательством я прочитал, что согласно статье 34 Конституции Украины можно и нужно распространять любую информацию в любом виде.

Так что написанное мной законно.

Пенсционер из детей войны, к известности не рвусь.

9 Января 2007

„Без промислового — нем буржуазного і цих слова венець сїгас, в наше време! Люде мы забываем, а корїи и не знаем страних истории. Особенно, што важно для молодого поколения! Особенно потому, что потом все документировано предшественных зарубаживаем корректно не были. А сколько документов, в которых больше и поре людей. Сїгас коржиком вешаю к горю, когда пишешь эти страних опиты и предвы не справно зерко государственству. Сколько поре пришло кережамь коммуну народу. И мы до сих пор обережемко коммуну об этом и чиним камени об этих людей. Очень хорошо вдерживаем меня жемонимем в боржонимем. Это коммуну как серебряной мед сроду. И не сїгаско уже сїгас и сїгаском мїжком. Это больше и поре камени коржам. Очень ценно, что эти документы до сих пор в Империуме. Есть также слова в коммуну Голландии-Венской, это кережам не мїжком, это кережам живем!“

Да, для нас, что живем сїгас у нас в Франке, для молодого кережам эта камени. Вчиниваем в страних документах коммуну ценно камени коммуну, коммуну как важно это камени дошло к нам, как дошли ей. Спасибо за все, спасибо всем, кто работает над коммуну и сїгаском ей. Надо омыжамь кережам и жемонимем коммуну сїгаском коммуну коммуну коммуну!

Франко 31 сїгаском
Душанского Общественного Мемориала

Вечная память всем погибшим в период голодомора 1932-1933г.

Великим завоеванием демократии в Украине - это возможность изучать "белые" пятна нашей истории. Какая бы она не была горькой но настоящим и будущим поколениям придется её знать, чтобы этот кошмар никогда не повторился. Спасибо всем, кто изучил эти материалы и представил нам для ознакомления.

Работники областного краеведческого музея
ВРК В.Рябих
Моя-Макарова В.

Посмотрел выставку о Голодоморе-1932-33гг., вспомнил людей, которые мне пришлось пережить. Благодарю организаторов выставки, которые донесли современникам правду о страшном периоде в истории нашего края. К сожалению, мы не нашли документов о голоде в нашей Луганской области и моём Беловодском районе, селе Новый Деркул. Моя бабушка и зятая сестренка Мама не выжили.

Считаю, що необхідним суд над преступ-
ним сталинским режимом. Без цього,
история умаленного угнетения
народа и семьи может повториться.
15 января 2017 года. *Василь*
(Василий Григорьевич Усков, 1921
года рождения)

До сих пор настоящая правда о 1932-
1933 годах! Мой отец, родившийся
в начале 30-х годов, помнит, что
родом из Киевской области, звали
его Михаил. Но свидетельство о
рождении говорит, что он роди-
лся в г. Баку. Видно, родители
каким-то образом перевезли его
на территорию Российской респу-
блики и оставили на самообслужи-
вание. Он бесформенный, каждый
день добывал кусок хлеба на
пропитание. О его родителях и
приездах ничего не известно.
Отчество Владимирович моему
отцу дали в детстве в честь
В.И. Ленина, что делалось в отноше-
нии всех бездомных и безродных.

Спасибо за экспонаты и фото-документы, которые отрицают наследником коммунистской антинародной идеологии дует отныне невозможно.
 Взяла в радиотрибунах мер украин-ских коммунистов признаю число умерших от голода - 11 млн. человек. Это уже неоспо-римо.

С уважением В. Карович
 В. М. Карович
 2. Луцк.
 15 января 2007 года.

15 січня 2007р. Сильная выставка, сильные впечатления! Но вот что страшно: а вдруг это повторится?! Скажете: не может быть! „никогда не говори никогда!“ Выходу от. Важную мысль (к сожалению, не всю): население, сегодня и в будущем сокращение населения Украины — предельное следствие каннибализма во время голода (1932-1933гг.) Но КТО ЗАСТАВИЛ украинцев есть друг друга?! Кто?

Спросите у історика, спросите
у Тараса Бока, спросите у себе,
наконець. Система?! Тоталитаризм?!
Цири. У неї єсть цимена і
фаллически.

С уваженням, Маркелів Янка, м.п.
науковий співробітник Музею історії
і культури г. Луганська. ЛД-

16 січня 2007 р.

Своєчасна експозиція фактажу, що
був прихованим 73 роки вір суспільства.
Малю, що шук документів не бачили (хоча
повітряні війни їх вивчили досконально
першими народні депутати вір, в першу
чергу, партії регіонів) народні обранці.
Мабуть, тоді на весь світ не було інформації
робано ними своє невігластво не було б
такої ... тямими з придметами закону
про корупцію на Україні. Щира порада
обласній організації СБУ за що вважати необ-
хідну виставку і для людей середнього
віку і, в першу чергу для підліткового
покоління. Мабуть, що не знає свого ми-
ншого або відрізняється від нього стає
історією. Тому ця виставка і дійсно
і своєчасна. У мене є пропозиція: на основі
виставки зробити відеорізне для українського
телебачення і декілька ревіз прорекламних
ти стою по АДТ в час, коли доно зможете нова-
тити якомога більше кількості глядачів, а

поперечно зробите йому режиму-амонс
в місцевих засобах ЗМІ. А потім можна
зробити і публічне обговорення разом з
журналістами і працівниками СБУ, що
займалися цією експозицією.

З повагою, викладач російської
і української мов, позашкільний кореспон-
дент ЗМІ та ММ з 1978 року
Олена Білашова (Закарпаття)

М. Кузичук, Сіднівська ім. Горького,
16 січня 2007р.

З любов'ю В.В., 1930р народився, мав
річку село Біла. Зі згад. в М. Кузичук.
Кажу був згад. мав і було в Росії, із
ли осяг.т. моїх дівчат мав комуністично
виступити, до мід. дівчат і виступити в ося-
зати і на як мав мав мав.
Проблемо дівчат і дівчат в М. Кузичук.
мав дівчат, жінки жінки-Білашова
сидів в біл. виступити мав згад.
мав, жінки жінки Білашова Білашова
в мав мав згад. виступити мав згад.
мав. в мав мав, мав жінки бі-
ли жінки мав мав виступити
Україні мав мав мав.
Своєю мав мав Білашова мав мав
мав жінки мав мав, їх мав мав мав
мав мав мав мав мав мав мав
мав мав мав мав мав мав мав
мав мав мав мав, мав мав мав,
мав мав мав мав, мав мав мав

книжки і музичного бразилу. Але як незвичайно швидко і легко вдалося виставити, щоб люди не засмувалися. 'Трохи мені організувати' м. музична інструментальна група про берецькіх часів і жертам завоювання, а також музична група і оркестр. На біг знову, а також і бібліотека і рибак, що рибаків і бібліотека і оркестр. Миттям бібліотека і рибаків одіхали і бібліотека і оркестр, це зібрані великі і бібліотека і рибаків. Там є книга бібліотека і рибаків, що напевно ми зустрінемо про бібліотека і рибаків і бібліотека і рибаків. Там є книга бібліотека і рибаків.

Голова Товариства української мови м. музична, м. музична м. музична

м. музична, 16.07.2008,

Мы узнали торгов-куримарного
лиця МНТУ ім. Т. Шевченка Загора
ри за інтересною экскурсією.
Очень важно и нужно нам
знать правду.

16. 01. 2007 г.

Ульянченко Василь
Никитович, р.п.д.с.с.
1920 г.

Виставка документів о голодо-
морі в Україні 1932-33 г.г. заслу-
гає бути постійно-дійсною
Мною лично пережити и прочув-
ствована события 1932 г. В нашей семье
умерли от голода двое детей.

Молодые люди, обращаюся к
вам и утверждаю подлинность доку-
ментов и фотографий Это все было
Смотрите, люди, и делайте так,
чтобы такое не представилось даже
воспе.

Ульянченко

16 января 2007 г.

Ми, студенти Луганського обласного коледжа культури та мистецтв виражаємо більшу вдячність організаторам виставки. Любить свою Україну - це означає знати її історію. Фотодокументи, представлені на виставці, фільми розповідають нам про трагічні дні. Тому ця виставка цікава?
 Ось на фотографіях смерть, страдання, голод!
 Ра по тому, що все увиденне і удяманне буди в нас прекрасні людські чуття: співраданні, людяність, желание зробити все, щоб це не повторилось.

Студенти ЛОККИ

МХ-ІІ
 МФ-І
 МД-І
 МТ-І
 МС-І
 МД-І

Тренерами ЛОККИ

Стецюк М. А., Меремєєв А. В.

17.01.2007

Хотим розказати о своих впечатлениях.
 Будучи участниками студентского научного общества, мы собрали материал о своей родословной. Наши дедушки и бабушки рассказывали нам об этом времени. И теперь мы увидели всё своими глазами на фотографиях. Спасибо организаторам выставки. Это история нашей Украины, отдельно этого человека, в том числе и наших родных. Всё болит, будоражит, волнует сердце.

Пусть родит хлеб, светит солнце и радуются люди!

Млюкова Тіаня
 Габачова Алёна

Студентки группы МХ-ІІ
 Луганского областного колледжа культуры и искусств.

17.01.2007р.

"Без минулого немає майбутнього" - цю відому думку в її практичному втіленні, її неодноразово в історії, знаємо ми - історики. Ми про страшні речі в історії України багато чого викладали своїм студентам, але такий крок СБУ назустрич нам і на допомогу нам - історикам і педагогам, був для нас дуже важливою підтримкою.

Доки не зміниться свідомість нікого нікого в державі зробити неможливо. Така виставка з'єє стрілою у свідомість навіть дуже гонимих людей. Це - необхідна річ. Бо, - див. вище: не буде в нашого народу майбутнього з цю вихованою, виплеканою, добре запобненою знаннями історичної свідомості покоління українців. Велике спасіння Луганському управлінню СБУ за таку роботу. Ми завжди готові до співпраці! Дякуємо ще раз

Викладачі
кафедри історії України
МЛУ ім. П.Шевченка

д. іст. н. Борисова
Ольга
к. іст. н. Володимир

17.01.2009р "Хто не пам'ятає шматочка-тої приреченої
перемити його днів". Завжди пам'ятайте про жертви голодомору.
У кожній людині є стемне світло над трітими мислями і
але їх страшилось дамо ї справлено сего шобалим - цього
першого вове в оветі шкурі, яке прирече на смерть
всіх живих і немародених наших землянів.

Рішме їм пам'ятає

Аспірація керує історії України. ЛНУ ім. Г. Шевченка.
Марамов ОА

Вшени та уми НВК: початкова школа-
лімазія, що відвідали виставку докумен-
тальних матеріалів "Розсекречена пам'ять";
вираталоть подяку її організаторам.

Ця експозиція особливо цікава учням
10, 11 кл., які за шкільною програмою вивчають
давні історичний період. Романи В. Барки
"Товстий книзь" та Ч. Раївчука "Марія"
заминяють сяд в душі дітей і... безміч
запитаць. "Розсекречена пам'ять" відповідає
на них.

Про це треба говорити!

Спасибі!

Про голодомор ми чули і раніше, але се
здгадувалися що в багатьох цілі катастрофи
українського народу. Це виставка дуже важли-
ва для українських людей, тому що зараз, навіть
нам це є певні відеи голодомору, знаходятьсе
люди, які в росі не хочуть повірити в цю страш-
ну реальність. Свідчити у музеї ЛНУ. Спасибі.

Н.О. 2004г.
 Виражаю щиро вдячність організаторам
 виставки та Людмі Буцкевич Українці дякую
 за ту невдачену справу вихривши історичну
 правду українському народові, що вели творчі.
 збройно визнали Голодомору 1932-33р імо-
 вною українського народу в дуже несприят-
 ливому у формуванні національної свідомості
 українців сьогодні. Щиро дякую!
 Олександр ЛНП Ут. Микола Шиньков

18.01. 2007г.

Читателю и организаторам сессии №47 г. Луганска.
 Большое спасибо организаторам выставки и
 СБУ за правду о фашистских преступлениях
 прошлого украинского народа.

Слава Украине!
 Милый мир разлучен нашими руками,
 Мы наши души продаем за власть.
 С имен слезят с кровавыми слезами
 Она со мной мир и молодая за нас.
 Мы убедем за пределы шовела,
 Безавяз папки в колесо времени,
 Их предаем, кто за Россию бился,
 И мы уже не вспомним их имен.
 Мы сами создали Страну Советов,
 В которой каждый, кто не слух, тот - враг.
 В ней убивали больше, чем поттов.
 А тех, кто были против, недал ГУЛАГ.
 Так умер дух славянского народа,
 Мы сами жидко, никто не унасть.
 У нас светное. Мы официали Бога,
 И верот нег. У нас сундено пронасть.

Востань и ойсья до последней кроьки
 За тот широк, хто назывался Гусь.
 За тех, кто по земле чуже не ходит
 Люби всем сердцем Родину свою.
 Люби непоказно, но небуно,
 Яко даи конуре слышит славянский дух,
 Люби свою Родину, не гунцу,
 И пусть с илом не плачут, а колют.
 Ученица 11-А класса ЮМ №47 Кавьянова Даша.

19.01.2004г.

Внимательно посмотрели выставку.
 Утасаломне дамыне, наводимне
 страж на все молодое поколение,
 которое не раз не сталкивалось с
 таким утасалом. Без прошлого,
 без краьвильских знамий о нем, не-
 возможно строить будущее. Спаси-
 бо Вам за ваш труд - такой
 необходимой, особенно здесь, на
 Донбассе.

студентка ЛНТУ

19.01.2004г.

Это также является огромным
 вкладом в развитие землячества т.е.
 мы не можем не сказать с уверен-
 ностью сказать "что такое молодот-
 мор". И тогда благодаря конузем-
 ней информации мы сами не
 вярной путь познания краьдн,

студентка ЛНТУ

19.01.2007г.

На виставка все види говит того, що цей молодотмор - це

вешний псах, трагедіє дні всего покоління. Як такий факт можна еквивалювати. Деякі українські денумати говорять, що „Голодомору“ не було. Як вони можуть таке говорити, як-що це — трагедія, велика трагедія, дні тих людей, що перешли голодомор.

Студентка НУНН Н-Оз-

Вже давно настав час прийняти всім суверенитетом у суспільстві, пов'язаним із прийняттям визнання чи невизнання Голодомору 1932-33рр. геноцидом українського народу. Не хтось-будь, а особливі своєю безпристрасністю документи з тої події свідчать про очевидні — що це був за геноцид і коли він трапився. Тим очевидними є документи: постановки, акти, канакти совєди за владу, пригук буди-сь розколотого народу, циркуляри прохали керівників совєтських шпри про кибач, кибача? і всім цим показують того, що геноциду, бачи, не було. Нам, усім громадянам України своєї держави, треба бути милостивим, щоб ніколи наші не керувані ідеями поведомки в Україні Великого Голодомору.

Юлія Киселицька,
доцент кафедри Т. Шевченка,
заслужена вчителька Луганського обласного
об'єднання ВН „Трушківка“ ім. Т. Шевченка,
всіх імені всіх ментів України
та професор Луганщини.

18.01.07

Виставка вражає відвертістю докумен-
тів: фото, відеоматеріалів. Зогриго свої країни
потрібно знати, якою вона б не була. Деякі роки
від нас хривали ці етнічні життя нашої на-
роди, але виховує коє, могодє поспілля
пропаганда Черв'яки потрідко виступити ці «білі»
клетка нашої історії.

Вважаємо демонстрацію такої виставки
дуже важливою.

Вдячно працівникам за їх роботу.

Члнн торгово-куніарноо мією м. Лураненя,
19.01.04р. ^{Заступник директора}
мією з виховної роботи
Кименко М. А.

Франц Александра Александровича
пенсіонера,
г. Лураненя

Очень большое спасибо организаторам
выставки "Голодомор 1932-1933 года".
Мои родственники с Днепропетровской обл.
тоже пострадали в то время. Мама с золо-
варой доьяю 1931 года рождения долго жила
и отсылавала своєю муря кевикко оуреден-
ного только за то, что ее считали сожвон
куркуль. 1945-2007. Франц.

Отношение этих событий связывается еще
и в пятидесятые годы - когда было голодание
сохранить даже волосы в поле. Это я пережила
уже сама лично. 1945-2007. Франц.

Ми, українське Полісменство
фі-не, благодаримь за виставку,
которая напомнила нашим
знамням о прошлом, без ко-
торого трудно строить и
ценить настоящее и будущее.

Зав. Рук. Сорохурин
Я українське.

20. 01. 2007г.

Огромная Благодарность организаторам
виставки! Это наша память. Наше
прошлое, о котором не стоит забывать.
Без прошлого нет Будущего. Не дай Бог!!!

20. 01. 2007г. Волынов С.И.

20. 01. 2007г.

Я ще живий свідок цієї трагедії.
Тоді був членим З'їзду. На одній партії
зі мною сиділо два хлопці. В 1933р їх
мешало. Царедо небесне ім. Ручне
добре пам'ятаю те що тоді відбулось в
селі. Люди мучили, не було кому
хоронити. Хліб забирала бригада
гнінами которав були шидени села
Забути все те, що тоді було
неможливо. Так минуло, але тям
оптимизму немає. і халіду
пригадає ольба Тараса

За день іде, і ніє іде, і голові схвилюючим
врути дивчеські - тому не іде або бої
сповди і мауки.

Спасибі організаторам виставки
В.З. Тонкович

м. Луганськ

Огромная благодарность организаторам
выставки от школьников и учителей г. Иш-
манска. Это наша боль и надежда.
г. Ишманск.

Завісе після перегляду цієї фотовиставки
знайдуться ті, хто скаже що голодомор не був геноци-
дом українців. Шепель О.В. ЖЦУ - 20.01.2007.

Благодарим за выставку. Спасибо
за то что есть еще на нашей земле
люди, которые не дают забыть
нашу боль и надежду. Также больше
не дай бог повториться. Будем
каждого прощеньем от увиденного
и услышанного. Нет! Это не должно
повториться!

Большое спасибо организаторам
выставки!

Руководителем группы экскурсантов
Улицей Теревольского района.
20.01.07.

Да, 1932-1933 р.р. був голод,
но найбільш геноцид Українського
народу, Української Нації.

Не надо забывать в соце-
ние молодости, что русский
народ - враг.
Мерляхович 20.01.2007

Слава Богу, что я родился в 1988!!!, Очень
мало людей, которые просто так, без цели
уверили...

 А.УВС 20.01.07

Зосетив эту выставку я узнал
много новых и ужасающих фак-
тов. Голод 1932-1933» не просто
оставил тучное пятно, а остра-
нную гетто в историю
Украинского народа. И благо-
дарен тем людям которые не
просто не забывают те ужасные
годы разрухи, а и доводят эту
информацию нашему поколению

 А.УВС 20.01.07

Цей день дуже важливий і знаменитий
 для нас молодих, побачивши дану виставку
 і знав багато утрачених фактів із
 історії українського народу, котрі ми
 до цього дня не знали.
 Також цей день знаменитий для
 такої особної людини, тому-то
 її побачив вперше в Україні Генерал-полковник
 Гоцький Я.

М. Ч. В. С. 20.01.07.

Дуже добра справа зроблена - виставка про голодомор 1932-1933рр. «Розсекречена пам'ять». Від голоду на весні 1933р. на Полтавщині (сміт Градишків Глобинського р-ну) померли: моя бабуся (батькова мати), молодший брат батька дядько Яків, молода сестра батькова тітка Поліна. Померли на хлібній Полтавщині. Ні якого недорядку не було, був нормальний середній урожай - це я знаю з опитування людей з різних областей України. За вчинення Голодомору треба влаштувати судо вій процес «Нюрнберг-2» над комуністичним режимом як СРСР, так і УРСР. По тому як Росія задекларувала, що вона є правонаступником СРСР то вона повинна надати грошову компенсацію нащадкам померлих від голодомору. Крім того, Росія повинна виплатити грошову компенсацію реабілітованим та їхнім нащадкам, які були репресовані в радянські часи (в'язні концтаборів), як це зробила Німеччина по відношенні до в'язнів концтаборів та примусово з'являючись до фашистської Німеччини в війну 1941-1945рр. Як говорить латинське прислів'я: «Вище мило серця - справедливість».

Учасник війни та
 ветеран армії
 Голик Ю.Р.

Голик
 21.01.2007

Все це, що ми зараз побачили,
 я бачив власними очима в 1932-33р.
 в місті Суми, де я мешкав разом
 з бабками. Білми естради неслися
 зверху, бачив моя дружина (з 1948р.)
 Прізвищем Ольга Олександрівна, яка тоді
 мешкала у селі Сапожівка Красногір-
 ського району Сумщини. Це земляки
 у нас і не все зміняє. Назвони
 уклін мам'ям тах, хто зміє все
 загубили, та хто вважати тах, хто
 це зараз пригнобили

В. Савчук, академік уроду,
 професор, Герой України, перший президент
 Національної української академії Героїзм
 ім. Іринея Муром.

Є релі, які свідомість не розуміє, а
 розум відмовляється сприймати... Це
 Вісник авіації показує, які машини створили
 мабуть нема фаталістичного істоту.
 Це Вісник авіації, це документи завішані
 кошику людини, згодом все, що є у нас,
 цей справжній злочин не повторюється.
 Спасибі всім, хто допоміг зупинити до
 організації цієї організації, до фактично
 в Україні наміри цієї організації, щоб дізн.
 5/20/67 Ред. Рад. Української Республ. В. Савчук

Я благодарна СВУ з Карькової обл.
за те що они показивают правду
нашему народу, чтобы эта боль
Украинки не повторилась и чтобы только
одеяние знамя Ветнама намедь побила

Емелюк Изюмский Викарий Карькова
Епархии + Е. Суффрин 5.02.2007г.

Щековні організатори виставки

«Розсекречена правда»!

Щиро дякую вам, особливо керівник
каси Харківського управління СВУ, за
співчуття крок і за правду.

Я дуже глибоко на сцені на якому
селем дарують керівникам держави
того часу величезній цілий сорт
зелені загорялий в українських
ручниц і подумав, що це нащо
селеваліно! Вони дарували калюдерток
український сортівел. Це богатство
народу і ваше прогудувані усто
Врину не притесало радості їм,
робитишми селевалі.

Це правда яку повинні знати і
українці і весь світ.
Зорваєм і горні слуги вісто-
рії несею теорію не повинні
кеіносе повторююся.
Недалеко не потрібні змисли і про
владу, а лише не обіймає
сіно своїх батьків. Недалеко
потрібна Правда!

05.02.07. Жан Прокопенко
академік, ректор Харків-
ського національного
педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди.

Справжні і історичні документи.
Це - крик к кашми сьоремнекам
и зредуцни поколення - такос не
должно повторююся.

В.Ванк

Делуло зрешетою виставки з
пейзажем розорити екскурцію, присвячену
періоду голодомору; вранні ліквіту докумен-
тів та матеріалів. Метмо кав'ю, що ч'
матеріал покриває не лише не шкелю
зай та телебачення, але і історичні предмети

вивішено в школах. Подивіть близько сирітків
чи інтернатів, як трапляється цим районом.

Валентина Терешко, район
Харківської області,
05.01.07.

Дуже добре, що така виставка влад-
ивана у Харкові, що свідчить про те, що
імена Голодомору - генцицид і політичних
репресії ще залишаються болючими і незагоє-
ною ранкою для українського народу. Але,
дуже шкода, що не всі, кому треба побу-
ванню ідуть вказівки про це. Треба, ба-
гато, щоб цей матеріал був зібраний
воедино і випущений окремого книж-
ково і був доступним для широкого
загалу. Дякую за курску і подвійну
справу.

Володимир Святийко
Харків, 6 лютого 2007.

Знаєте, ніхто не поверне наш
тих людей, ніхто не зведе заново
села, що були «стерті» з мапи
землі. Т ми не знаємо, як це -
поширати з ТАКОГО ГОЛОДУ!.. Але хоч
відновити пам'ять про ТЕ, ЦО СТАЛОС
ми можемо.

Моя бабуся, Бухало Татяна Іва-
нівна, врятувалася від голодомору в
Харкові. Село Маміки Новосантарівського

району Полтавської області (біля с. Давидівка)
 навки зникло з карти України. Її
 вітчим Зимовець Іван і мати Зимовець
 Христина, зведених брата і рідна сестра
 померли під час голодомору, причому при-
 чиною смерті сестри моєї бабусі став
 канібалізм.

Бабуся розказувала, що в дашковому
 1932 році в селі був неабиякий врожай.
 Це зерно звели на новосанжарівську
 станцію, де воно, непокрите і занедбане,
 згнило від дощу.

У бабусі неабияка пам'ять. І навіть
 все пройшло і перегоріло... Їй 94 роки.
 Але вона все одно іноді потихеньку
 плаче і докоряє собі, що покинула маму.
 Давайте не будемо безбатченками і поста-
 вимо свічку. - Хай вона горить в наших
 серцях і душах.

Бужкало Олесь.
 За додатковою
 інформацією звертатися 6.02.07.
 за адресою:
 м. Харків, вул. Заводська 64Б

Виставка - тех!
 Бузь проклаба комуністическа, з,
 деловенкоенавичка, зверина, з
 идеологиз. // Мкагелко

Рекомендую запросити на цю
 виставку Желутата Св'ятана. Може
 совісь прокинет'ся.
 Хога навма. J. ЧАНИЙ

Спасибо за виставку!

Активність наших науковців не тільки ботать роботами, а
обдуманими висновками вобач покоління.
По чому програмо, ніколи не повинно повторитися
в жодній формі.
Зустріч з українським історичним дослідженням Черкащини,
а сподвижить к демократичному розвитку наших
науковців.

Зодобави історичні повчання думки людей, на
визначенні, уриванні і шобов друг к другу и Черкащина
визнали.

Матаньї Фриванос | Р. Черкащина. Бурет прокуратури!!!
06.08.2007. | Числі бойові ресурси.

Дяк Вамна подка!!!

06.08.2007.

Від щирою серця велелюбною подяку
Черківському СБУ та всім причетним
до створення цієї виставки. Завдяк скільки
було вкладено сил, часу та нервів.

Найме - що не змилок - то і жах.

Не можу уявити - яке ~~м~~ мали серце
всі ідеологи та виконавці всіх кельноз-
ських жахів.

Пропоную подарувати всі документи
з виставки комунодариштал:

Сіможенко Гейре, Александровекаї Але
та всім їхнім іррекобесам.

Хай дивляться що творили і які
кумари!!!

Тому присвячую кевелижки верши +
изоб більше не повторювали помилку
Б. Хмельницького ками сугасні
свідомі Українці и не забували російсь-
ку пословицю: Пуети свіню за стій,
а вока і ноги на стій.

Вірити.
Українські дівки на граблі не наведуться.
Ми „кешми“ вместе якого леті:
Скарама в царстві, а колом в союзе.
И боги у нас московський „брат“
Ну трохи подібное медузе.
Конечно не, боги он „старший брат“,
Хоче на сямь веков моложе.
Но „братству“ вдарит пришека раскор!
С коварным „братом“ кешть негонсе.
Р.З. Колумнографіст, він і на тому
світі - колумнографіст.
Стелан Віце. (Вуф)

Дякую за виставку. Такіх загорів
повинно бути більше, що викривають
злочинну суть комунізму і комуністів.
Най привітає наша, відомна
від „червоних“ „голубих“ і пр. гейдот
Україна! А нашим світвітзникам -
розуму та національній свідомості!
Л.Беседіна (Вуф)

Ця виставка театроподібна, бо
сама виставка - нудна і ортодоксальна.
И легко говорити, я
заранеє знаю, хто в мейор
могут предувать како-но
вонеперемивання тільки здесь, на

меште. А, вийдя на улицу, мы
забудем об этом и ника-
ких заучиваний не возник-
нет, потому что это, как ни
крути, не каснулось нас
лично. Я думаю, что
автоматично считают 90%
посетителей выставки.

Евгений Поповская

(Handwritten signature)

Про гомодомов вкотре померв від полюб-
леної матері дось років в 74. Вона розпо-
відала, як в с. м. Розозанка, Золотавес-
кого району Карлівської області; було
шкільською сестрою голод, кога в 1932
та 1933 роках був голод в Україні.
В с. м. Розозанка, заповідала кажда
кафедра в «Українському товаристві» По-
пов (каждою батько Василья Пота-
нова, кажда вів кажда Рибкоїв).
Спасено кажда то, кога він кажда
с брату ро кажда був кажда. Така
домогалась кажда сучасна
сім з Рибкоївського району. Така
кажда кажда кажда кажда. В кажда
кажда кажда кажда кажда кажда
кажда. В 1933 році, кажда кажда
була кажда кажда кажда кажда
кажда кажда. А кажда кажда
кажда кажда кажда кажда кажда

і книга мого бабуського «Поселення
 що ви, таскую вимощу мент? еде жес-
 ван? Чем ги их кателеня?

Дуже багато в селі поселення
 мого із Сучасними, але історию гарез
 наше село ро Харьова. Зрештеша,
 приєднанні Вірмогеті та так і по-
 шовжені. Місцеві селяни не мали
 не мали розуміти.

Отже вона правда.
 Усе це подяка нашій Деслярняму за
 організацію виставки. Ганяк велич-
 всіх зли уфранці в розуміть.

З любов'ю О. Вернама

Голодомор був. Про це розповідали батьки.
 Спасибі за виставку. Не треба мовчати.
 Нехай про це знають всі.

Після отримання ТАКОЇ інформації дуже важко
 не стати українським націоналістом. В надкращому
 розумінні цього слова. Дуже дякую за правду.

З подякою Шамора і Віка Гайзенова.
 Жай, Шам-

Вечная память укриним от гелея
 1932 - 1933г.

Вечное оужденіе Сталину за то кто
 запустил гелея.

Вечное презрение тем, кто спону-
 - мрут пред краем 1932-1933г
 м.н. 1931-2007г. идет поспрідий
 пенациу что карежа укриним.

Дуже дякую організаторові за виставку.
Вона свідчить, що це є Україна, є українці і
є кому боротися за правду.

Борімося проти поневолення, не дозволямо
іноземним політикам керувати нами.

Дуже не хочеться, але мушу визнати, що
дана виставка є інструментом по роздуванню
міжнародної та міжлітнєвої ворожнечі,
тож прошу прохання; докладіть всі зусилля аби
такі події як виставка, як туманення бугор-ких
данних про толпу формувані **ОБ'ЄКТИВНУ**
точку зору у громадян України і бугор-ких
інших народів.

Вірно пам'яті померлим від толпогу
і репресії.

В мене не вмерла Україна"

з любов'ю Ю. Сумина
7.02.07

Дякую за те, що розкрили ці
наші темні роки 1932-1933.

Дерв'яний -
сіквій р.к
Діди освіти
Діди культури

Дякую за те, що створили
таку виставку, де мого
зубо не не вважали ці
подвиги; погнали про ті
сиротині сторінки зовнішню
проти влячного і караву.

Кем'ю вмен яков' веле
організаторам, а не це
правду повсюди зван вє
випадки ХАДТ і ч. ПЕ, Богоч
лікарська

Дякуємо вам за те, що
Розказали правду про 8.02.07
Голодомор
Лиза і Яна
Вуз - Д

Ми дуже вдячні за те, що розкрили
Справжню правду про Голодомор 1932-1933рр.

Коллектив Ч Н-Е РАДІ
України

Діма Сама Черкас
8.02.2007 рік

Роман

Вражати голодоморство за пред-
ставленню об'єктивну інформа-
цію о страшних подіях 32-33 ро-
ків, в часи нести, о голодоморі. Ця
виставка єдєршит різнобагате
свідчення, котріє кетко идообража-
ють нам картини тих років,
и котріє ранше були раск-
речені. Велике спасибо за зекур-
цію.

Вікторія Миколаївна
Людмила
Кемер ~ 59
Світлана
Валерія

Динської грами, погорд
 протоколів, які встановлюють
 30-х років, кровопролитну
 війну, уєртинною
 неможливо убити і не
 убитою волю многонаціональ-
 ного народу України
 к сьоборі, проученню,
 контрультурному розвитку
 людей.

Ради того мина
 и буду мить життя
 люди України
 Б.И. Каунов
 8.02.2007г.

Велика подяка за цю виставку, яка розкриває пра-
 вду про події 1932-33 років та подяканти про проведення
 інших виставок, що можуть відкрити інші невідомі історич-
 ні факти. Але головне, щоб більше ніколи такого не повто-
 рилося.

Ковалов Е.Ю., студент ХНУРЕ, 8.02.2007г.

Огромное спасибо за то что провели такую выставку,
 я увидел и узнал факты события 1932-1933 гг. Я надеюсь этого
 больше никогда не повторится ни с кем, не в одном государстве
 мира. Я желаю всем людям только счастья, добра и благополучия
 в каждой семье.

Якименко Игорь Анатольевич студент ХГТУСА. 8.02.2007г.

Огромное спасибо организаторам выставки!
Я считаю, что она особенно важна для молодежи,
к которой я так отношусь. Не во всех семьях
остались фотографии, которые могут хоть
что-либо рассказать про то время. Наши
родители, не жившие в то время не могут
рассказать про то время правдивее
нико. Спасибо вам большое! Даше сейчас
это очень интересно и интересно.

8.02.2007

Е.С. Накавиба.

Вставка - еще одно свидетельство
проблемы демократии на
Украине. Думаю еще несколько
обширно и достоверно проделана
материалом фото-репортажа.
Большо и обидно, что и сейчас в
направлениях задержаний и вербовки
судьбам людей - это анти-демократично-
фашистско-коммунистично.

Зрелищную организацию
общественное движение в записке
и привлечении к уголовной
ответственности коммунистическом
режиме.

С уважением
Степанов.

8.02.2007.

8.02.2007.

С.С.

Виставка; це сучасні в минулому.
 За офіційним даними селяни отримують
 лише менше 6% (шесту) від обсягу про бардосі
 виробленої ним продукції! Радий нас бачити,
 від побити бачити в повноцінній обсязі 32-33 років
 від 6% до 0% не думай думай. Село ринкуєть
 Микола Т. Ф. Шинь
 8-02-07р.

Випуска подана всім орга-
 низаторам цієї виставки.

Подана за змочу побачити і
 почути франти елі раним
 ми не може знати!

З подешою УТІ ЗНІ.
 12-07р.

08.02.2007.

Микола Т. Ф. Шинь

Врештешого! Делую!

З повагою Микола Шинь
 Іванівна

08.02.2007р.

Шинь

Дякуємо за можливість подати документи, фото-матеріали по такій трагічній сторінці нашої історії, як Голодомор.

Виснарагі ХТЗТ

Сербська в.м

Лещинська в.м

Навасова Т.Г.

Смутаєва І.М.

Дякуємо, що те що подалими так незвичайну, вражаючу виставку. Студенти ХТЗТ 08.02.07 м.11-АСК.
ПАМ'ЯТАЕМ СПІВЧУВАЕМ СКОРБУЕМ

Дуже дякую за вражаючу виставку за розповідь про часи Голодомору. Дуже цікаво і зацікавлює. З повагою студентки ХТЗТ і група (ХТЗТ)

Дякуємо реалізаторам цієї неймовірно цікавої виставки, котра змогла так ескриво відобразити життя українського народу в роки голодомору (1932-1933рр.) Документи, що були виставлені, змусили мене вірити і пережити ті моменти, які переживали люди в той жахливий час. З повагою; студентки ХТЗТ 11-05 групи.

08.02.2007р.

✓ Прочитав на 2-поверсі залереї один лист до "дорогого Мисина Віссаріоновича", де автор листа доводив до відома вондє про шахи голоду (він не міг повірити, мабуть, що вондє не знає і є організатором голодомору). В тому листі записано, що, коли настане 1941 рік, то до шкани підуть лише 3 дітяків, які вижили в 1933р. (дивіть наслідицю епітор.)

А я, коли настав час йти до школи (вересень 1941р) вививав в 1 класі як один. Вчителька посадила мене на останню парту разом з 3-класником.

Вже в 5 класі навчався в Баранківській СШ (за 10 км від мого рідного Пугатаря) я дізнався від мами, що в рік мого народження (1933р) був Страшник голод. На моє запитання, чому в 1-класі я був один, мати казала: "Моді діти або ні зовсім не народжувались, або народившись вмирали. А нас з тобою тільки Мати Бонна врятувала, бо ти народився на 1-у Пресмету".

Цей хутір Пугатар був одним із відділень кіноного заводу №87, куди декілька разів приїздив маршал СРСР С.М. Будьонний, який опікувався розвитком конярства і я сам двічі його бачив.

Це Біловодський район Луганської області.

Старунов Микола Григорович
8 лютого 2007р Старунов

Страшні документи.
Вважаю, що ця виставка обов'язково повинна бути показана по всіх районних центрах в усіх областях України.

Пенсіонер В. Чалій
08.02.2007р.

Спасибо за допуск в г. Харьков
Университет

Дякуємо за надану можливість
пізнати нашу давню історію. Будемо
пам'ятами — такого більшого не дочекаємо!

ХНУ ім. Шевченка
куратор г. Харків Ткаченко

Хочу висловити глибоку благодарність за
звернення мноюх нещасливих раніше утрачених
фрагментів тих страшних лет для нашого народу.
Володі і шматі нажда мот, рети вилуки и
остального померевателі, обіцано горрителі. Наш
народ засмугтлюєт возмилеліне. Спасибо нашим
редакціям, родителіне и прадедам за наше павел-
леніе на этот свет.

Студентка 119 групи
НУУ ім. Шевченка ХНУ
Кашован Д. О. Гауф

Словом, ми дуже благодарні організаторам цього замечательного познавального заходу.

Курсанти III курсу ЦЗНіТ
Університета Французької захисту України

Мурзи Мурко Миколай О.В.
Лин О.В. Ковалюк О.В.

Беленчик А.В. Котюшко М.В.

Гайда С.П.

Оформила, убедительная просьба к организаторам: повторить выставку в Харькове, и увеличить срок хотя бы до месяца. Как же можно работать одновременно с такими документами всего 5 дней вперед, который (по вашим же данным) относится к наиболее пострадавшим от голода. Более того — в работе дни. Я знаю по своему опыту, что большинство работающих людей (напрямик, моих коллег) можно «вытащить» на такие мероприятия почти к их завершению. А ведь, увы, и смерть. А такая выставка там более необходима для рупифицированного Харькова. 5 дней — катастрофически мало для подготовки выставки. Студенты, школьники, курсанты — это хорошо, но ведь и люди, которые работают до 18ч. Им полагается такая выставка не очень мизан?

С благодарностью (за выставку, за сайт в интернете)
Руданова А, Бион

Необычная выставка про голодомор
Кармачков и все.

Спасибо, за вклад в просвещение, за правду.
Очень хотелось бы, чтобы Вы повторили выс-
тавку, на более длительный срок. Сюда нужно
воспитать людей утверждающих то голода не
было. Для этого нужно больше времени, и выде-
лить больше ошакки, рекламы, если можно так
сказать в данном случае.

С благодарностью
Дмитрий Жуков.

Гришинов другой раз. Уфос не
давало покою, вигувано що з пер-
шого разу не можливо вкласти
без інформацію до повного осмис-
лення що робила комуністично-фашист-
ська «машинка» які сіврашніа
модонсерів-виконавців зібрала
до своєї зграї ця морозерська
банда. І тому когу все і все
привертнути увагу що до екозозу
з Московітани. Тому що киякосо
Слов'янського братейва не було
і не може бути. Московіти
не в слов'янами вони в основному
музеймани і такіє народи
росії як тадари, банкіри, буряти
звенкі, колмакі, цукі, марова та ін.

не сльвчанського подорожжя це підтверджують і до Українців вони ніколи не ставилися з повагою. Останні події як з острівом Тузла, Керченська протока, маяки, Зорноморський флот, газові проблеми це підтверджують. Тому присвячую вірш сльвчанкам України з Росією а також з московітими.

... Це прикмет України, воє-
соединення с Росією...

Не подобав москаль коварний.
Не подобав и головою.

Грозит он миру ракетой ейрощной,
И дансе газовой трубой.

Себя сльвчаким називает.

Сльвчаким братом поет. Бить

А сам кирки за пазухою пряде.

Или псадет братев угостить

Ну это ж назиме внасть удава.

Жаль Україна не мела.

А мразь безмовна и бездарна

Всей Україні не нужна

Степан Візеньук
м. Карків 9.02.07р.

Комітет редакції газети
«Вісті Красноградщини» щиро вітає
організаторів виставки, за проту,
яку досі до моря. Ваша
справа одважно майте
справити!

09. 01. 07 З повагою, помічник
редактора «Вісті Красноградщини»

Щиро дякуємо організаторам
та засновникам цієї скорботної
виставки, а особливо Президентів
нашому В. А. Нещенку. Якщо не
Ви, Вікторе Андрійовичу, важко
скажати, чи можливо було б зробити
цю виставку в наш час. Це,
що зараз відбувається в Україні,
схоже на відомий шабаш. Хіба
за те мільйони українців мори
на Майдані під час Помаранчевої
революції, щоб нами керували
симошенки, добкіти, цибенки, гераси-
мови, александровські, шороги,
знуковичі, азарови, кюєви, пекун-
шенки, черетови, ківалови,
стоєни та багато інших ім'яних.
Камі виступають такі молоді люди
ублажки, неавісники свого україн-

якого, такого цинізму, нищоті та підлоти, що вони випрашюють до власного народу, все не багало людство. Але там вони заявляють, що Голодомору не було, то дні цих справді не було. Ніби десь задекларовано, щоб їа дорозі могла померла людина в зривових хвостах, у Галичці та з наганом при бані! Та ні, всі ці „активісти, комісари, уповноважені“ об'їдалися, коли Україна була завалена мільйонами трупів. Цей світ затаврував комунізм і відкинув як людоженачиствоку ідеологію. Імена Гітлера і Сталіна стоять в одному ряду і однаковують — поріздя Сатани. Нікита-Хрущові Валентині Уте в нам час (правління „кризова“ коаліції) знову хочуть нашої крові; влаштовують дикі гри на сумцях рідних міст України обливають брудом справжніх героїв України (того вартий виступ комуніста Цибенка з трибуни ВР, який назвав Дж. Мейса, грантажером Голодомору), плюють на все святе для Українців. Один з таких покидьків жився на нашій знаковій, присвяченій нашим героїв УПА, крутив зміи. А ніби важко згадатися, що

той галочок? То, напевно, один із тих, хто стріляв у спину Мітрашикам чи воявав з широким кабеленням у Західній Україні.

Генерал української нації приваблює Українцю торгують оптом і вроздріб. А ніхто не запитує в народі чи він так хоче жити, чи ні? Зараз панує диктатура «паізанів» і «келеуїстів». Фізіолог навіть готово, що торгувалися за визнання Голодомору генералом. Нічого давня, що за Закон не голосували біллі сеніки з Санжуківцями. Але вони і є правонаступниками Агме тієї жлобської партії, яка жила ціла миліони українських селян та інтелігенції.

Треба засудити комуністичну ідеологію, як це вже зробила європейська спільнота, заборонити діяльність КПУ. Для цього є всі підстави: це партія по суті антиукраїнська і антидержавницька спрямована на розгалювання міжнародної ворожнечі і дестабілізацію становища у країні.

Треба, щоб ОВН негайно виграє Голодомор генералом української нації, тому що саме Саживіє для майбутнього найшої держави України.

Звісно, коли зараз при владі
представники величезної колумно-
фашистської номенклатури та
теперішніх олігархічних кланів,
це унеможливило відкриття ООН
свогодня. Але треба домогтися
приходу націонал-демократичних
сил до влади, тоді і Україна
утвердиться на міжнародній
арені як незалежна демократична
державка. Можна приквітати
Нація не відродилася з калі
і не відроджувалася духовно без
вмешання свого трагічного
шмиглого!!! Слава Україні!!!

09.02.2007
Фаренко Г.О. Коробка
Боненчук Фаренко А.П. Коробка
Льшко Зеркало З.О. Буржуа

Дякуюмо організаторам виставки
за слово правди, за цинічний
шукіть, за презимно відновити
справедливість, за те, що забирате
аргументи у тих, хто твердить і зараз (!),
що голодомору не було.

Гли та владели Обласного
ліцею залізничного
транспорту при ЗорДАЗТ

Я дуже вдячний за
виставку
і ще раз дякую.
Мамині і татині.
Скільки саме вражень
Мама сказала, що
Гігучев з'їв татусю
Боже де ти був!?

Карменію
Карпенко

Большое спасибо за правду!
Мама тоже мне рассказывала об этом!
Ваша Р.В. Коваленко
Тогда был курьезный момент
а сейчас - ошараше 9.02.02

Большое спасибо

За организацию выставки архивом
 мотер-в. Голодомора Украины. Знаю ба-
 ратнее проводило и много, много ба
 не вступил в 1974 в КПС. Я же и другие
 молодится.

Сейчас проливает в глубине - в архиве
 Землевского рте. Торгуются до нашей
 глубины "Земельники" и много др. др. др.
 пос. Комсомольск, Балован и др. др. др.
 Не верю и не признаю, что Володар
 стёр с земли Украину = Гетиман = Балк.
 млевского рте и др. др. др.

Особая благодарность сестру сестру сестру
 Байде Константину как экскурсоводу и
 как молодому человеку - настоящему патри-
 оту Украины.

Считаю необходимым попросить ВАС
 чтобы до приезда вояковит - за 2-3 мес.
 проводились аполученная работа (Ремонт)
~~Объявить~~ объявить через РАДИО-эфи FM
 (Голоса 107-хермы) об этой работе для
 поддержки этой работы.
 Слава Украине! Спасибо, низкий поклон
 нашим. Ураем Слава!

Очень благодарен (Вспомнил родную мать
 в 1991 в Голодомор и перед смертью своей
 с ув. Я. МПА на ВАС и в. Др. Отец 3х детей и внук
 Шибинко А.р. и в.)

Спасибо вам что вы показали нам
такую прекрасную выставку.

Пашим! Скорбим!

9.02.2007

4 класс 64 школа

"Добровольные рабы порождено больше
тиранов, чем тирани рабов" - Это мы
создаем мир, кто нами правит.

Да и сейчас Україна все в бурьянах
и кто гоет грантин, то завого не буде
Горе, то завого привезу кель в
смерти.

Искренне и с любовью по кругу!
України
Скорбим (Богданівщина)!

Спасибо профессору истор науки
Василию Доболу за интересное
развлечение экспонатов выставки.

С любовью и теплотой
9.02.07 Аня

9.02.2007

Вм 9-й класса Забковського музеа городского хозяйства:

Спасибо за то, что вы раскрыли нам секреты того страшного времени!

9.02.2007

10-й класс

Харьковский музей городского хозяйства
Харьковского областного совета

Эта экскурсия глубоко вошла в наши сердца. Благодаря ей мы, подростки, осознали всю тяжесть и массовость потерь, которые наши нацистские захватчики нанесли на территории Украины. Сколько преданных и верных людей потеряла наша Родина, сколько миллионов попыток наших моряков, а ради чего? Лишь бы мы дни осознали бедственного положения российской нации? Это в чьей-либо власти решать судьбы нации и чья обязанность тех, кто пошел ради нашей дедушки

» пивучи в сьогодні
» не забудемо про минуле! «

Убо
Нелу

9-Б клас. Харківський музей городської хазяйки.
 Спасибі, що помітте о українській жіночій
 моді 30-33 рр. Моя навіда остали
 в своїх серцях пам'ять о подіях!!!!

9Б клас. Харківський музей городської хазяйки. **ПОЛОДНОР**

Я не хочу щоб ніколи більше повторилось. Это было
 очень плохо!!! Та власть даже не хотело родити
 о народе «НЕГОВОРИЯ УЖЕ О ДЕТЯХ»
 Им нужно было не власть, а **МНОГО НАРОДА!!**
 Я буду всегда помнить о содеяном. **Так нельзя!!**

Также забути не маємо права. Це була б
 зрада наших предків певним чином.
 Як казав кацаджи камів - камуністи це
 й досі не покаються. Врешті український
 народ їх прокляне.

Валентина

Мені вразили статки на 2-му поверсі, де привезені
 згадані тих виїздові в-камуністів грішних указів,
 в яких сільські виласивовали різкий протест проти
 безглузких планів хліборобів, відмовились ви
 кенувати вказівки «ауків», мали надтевитки на стіл
 Це думи чесні партійні.
 Буде дивно, що Указ Президента України про голодо-
 мур, як змовця українського народу не викликається в час
 гни притачки до відновлення тих, хто запер-
 оує і після ухвали ВРУ про голодомор. Ганьба їм, а
 «акторам» голодомору пречкається навик!

9.02.07 Ніколаєв

Благодарим создателей выставки,
Также очень интересно узнать не-
которые факты из истории. Хотелось
бы, чтобы человечество хорошо знало
все негативные уроки прошлого.

9.02.07 Д. Песко

А. В. Песко

Благодарю за организацию выставки
от всех курсов в II курсе техникума
познавательный материал так же и для
СБУ за очень интересную факты
из истории которые вы отражаете
в своей выставке. Спасибо
за приглашение

9.02.07 Тимошенко А.О.

Виноградов

Денисов М.П.

Лихосенко С.О.

Табрилин И.М.

Поленин Н.В.

А. В. Песко
Д. Песко
Д. Песко
Д. Песко
Д. Песко
Д. Песко

Не маємо права забурити того жакимого часу, коли Україна виправдала Більше 70 мільйонів збройного селян. Ми повинні не просто пам'ятати але і зробити все можливе для уникнення повторення такої трагедії, ми маємо нарішкі на всіх державних рівнях визнати голодомор як геноцид проти української (і не лише) нації, ми ~~маємо~~ повинні нарішкі визнати ті 70 років ~~голодомору~~ Родзинській виставі злочинне.

Українська обл. орг-ція
Молодіжній Народній
Конгрес

9.02.07. Народная Украинская Академия (БУ-23, БУ-24)

Хочемо бти спаради ОПРАМ'НОЕ СЛАСИТО молоді, комсомольці організували всіма, моральні команди не дають нам забити слони год, не дати, вода нам народ стради! Спасиво за то, чію на ошідній и на пошоріи ідимо прошого, шо починали церимь маснах шче и веримь в будучее! Спасиво, чію не дами забити то, чію забитимь неможа!

[Handwritten signatures]

09.02.2007. Дуже вряні Бати за активність і небайдужість до історії і, безумовно, сучасності! Наполево Наводу, тому що жакимив спогади п. історичну живуть в серця наших дідуців і бабусь. Не маємо права забурити про це і ми. Дуже вряно, щоб ця інформація не замовчувалась, не перекривалась, щоб всі прийдешні покоління знали ПРАВДУ, жакимив, ботому, але... кошу, історична НПОАУ.

Національний технічний Університет "ХПІ"

Дякую вам за вашу роботу. За те, що даєте можливість знати правду. І, як майбутнього ~~факт~~ факт в сфері франшизи, буду допомогати підняти рівень знань в Україні. Як ніколи не переміти то, що було недостатньо моїм фактами.

Ще раз дякую вам за правду

сього
04.01.2019

Національний Радикальний Університет

Наша Україна завжди не перша в Україні Голодомор 1932-33рр, але все в тому вигляді, природі, що Україна має нову сторінку своєї історії. Намічено і ми, молодь, українці, які не були свідками цього жаху, які були франшизи історії, ролі, повірі з бувшими будувати фігурів. Не всі ми віримо, що Голод був на Україні,...

Дякуюмо організаторам виставки за те, що українці, здебільшого сучасне покоління має можливість знати правду, хай навіть жахливу правду. Без знання нашої історії, "радянської історії" буде глибоко а інколи не зможемо будувати майбутнє, майбутнє Соборну Україну.

Вічна пам'ять всім тим, хто загинув з року Голодомору 1932-33рр.

Ми вас пам'ятаємо!

Олександр
ХОО мнк.

Карповичем Леонидом Івановичем ілюструє
 Спасибі Вам за те, що дає
 можливість правду о временах наших
 бабусь и дедушек. Я сама - выросла мо-
 дель, которое пережили наши родители. Сын-
 ственное, что мне не помнито - то, по-
 чему мне бабушка (дочь человека, который
 Сталину поселил в тюрьму по доносу),
 которая пережила стивао ГУЛАГского лагеря,
 прожитаями миром тех времен, до
 сих пор считаеи Ч.В.С. замечательным чело-
 веком.

Спасибі Вам за промислову
 книгу. Тепер мені більше стало помітно
 о тех временах, о которых раньше и вовсе
 забывали писать.

90х.03. студентка Ч. 7-54^а К.А.А. *Людя*

10.02.07. Карпович Леонид Иванович *Людя*
 "Українська родина!"

Люди добрі! Там же про невинно
 замучених голодом українців вічно
 розмітало в історії України.
 Там невинні люди загинули патріо-
 там України, які довели всьому світові
 інформацію про найжахливіший геноцид
 на планеті Земля - голодом української
 нації 1932-1933 років. Це серце за всі
 українська діаспора США, Канада, Англія
 та інших країн.

На заборони організації українців
 науково-кратковидної кооперативної "Української"
 "Свободомислення". Голодомор - 33", яка
 виступила завдяки В.Т. "Просвіта" ім. Г.Шевченка
 у 1993 році в приміщенні театру ім. Г.Шевченка
 на заборони невинно загиблих українців
 навіть на літературі, серед них: Микола Іванович
 Гоголь, Тарас Шевченко та інші
 які в своїй історії у Харкові прийняли закон
 свого держави правди про Голодомор - 33

На заборони невинно і вольнолюбивих українців
 організації і виконання встановлених
 Хреста пам'яті перш за все Голодомору - 33
 в Україні.

Кам'яна мова всім носіям правди!!!
 Наша мова всім носіям правди, судачини
 і мовчухи. Боримося за збереження і
 розвиток українського етносу на планеті Земля.
 Виконавши завдання ХХІ століття. *В. Коваленко*

Велика подяка організаторам виставки, але на цьому не можна зупинятись. Потрібно зробити все для того, щоб кожен розузнав справжніх Героїв, заслужених НКВД, які чітко скраїли бюджетській владі, які відмовлялись виконувати хлібозаготівлю, зважаючи на що вони їдуть. А коли, що ми вшановуємо героїв, призначених цією (бюджетною) владою. Слава Україні!

10.02.07р

Кулик С.М.

Уважний поклан Вам сотрудинок за такої музей, музей-людською пам'яті - героїзму. Нагорода потрібно, щоб ми діти, внуки, правнуки знали правду о насій Україні. Не тільки ми, а всі люди нашої землі, дорослі змать и посещать Вашу, нашу виставку зв'язану с героїзмом.

10.3.07 года М. Грин

Намоч, що чи експозиція має бути постійною, оскільки
 поважаю про людей комуністичної влади та про її ганюва-
 нийх політиків не має часових меж. Володько пише з капи
 свою справу історію. Велика подяка організаторам виставки.

10.02.07
 204. Ірина М.
 ХНУ ім. Кривоноса

Підприємство попередити відсут. Дуже
 вдячна організаторам, ідент. Добре, що розмови-
 дають українською мовою, а не лише радю
 наша рідна мова. Володько-ма
 10.02.07 Р
 Гомомаренко С.С.

Велике шансе організаторам цієї виставки
 служби Безпеки України і народному депутату
 Олександрову Федоренку?
 звернення до

Велике шансе меншому народові і
 нішо президенту Ющенку В. А. як
 керівник всім оги про велику
 гомомар. За всі процеси кау-
 мієнів и землемієн швейцарки
 проти нашого народу,
 проти людей нашого народу
 в 1932-1933 рр. Шансе середі де-
 кем України і народному депутату
 Федоренку Олександрову.

10.02.2007 року
 з. Ірина М.
 Дякую

Вітаю, що фактом вважається суцільний КПУ і она фактично була зафіксована, с землі України фактично були убиті всі пам'ятники убитим українцям українського народу. Ста в том часі Леніну як провідну джерело.

Не фактично були убиті с іменами всіх цих убитих - Косюка, Петрова, Мугала і др.

Необхідно іметь економічних в кожному історичному музеї в обл. центрах по темі голодомору.

Гли КПУ. Ган КД
Слава Україні

Велика подяка організатора цієї виставки за цю визначний акт громадської турботи. Матеріали (і документація, і ілюстративні) цієї виставки мають бути роздані всім, хто займається виховною роботою в нашій державі, всім її громадянам. Кожен повинен вірнати своє вступлення вати їх великим пам'яткам.

Завідувачка сектором виховної роботи Харківської національної академії, місцевого генератора
Н.Тришукіна. 10.02.07.

Что переживай с нуля в поротнее? Пока не будет
осуждено коммунистид идеологии с ее Кипи, пока будут
всёкие Симоменты, Витренко, Александровы и прочие одорити
и Валеры, пожиратюне все живое, пока и будет эта
прекратид система. Были в «пяти колосках» законы, а
теперь законы об изъятии всех денег у населения и тоталь-
ный рынок цен и в основном на Г.И. коммунальные
цены. Так что поменялось? На манете все тоже.
За выставку благодарим, но это лишь кое-что из многого.
10.02.07 Попровский Ю.В. (президан)

У січні 2007р. айський госте
Харкова М.Фодкін вилувив карая
решенку для всановлення у Харкові
наліотника шертван колоролору.
Жатолеісь запропонував всанов-
ловати наліотника ресь по селах.
Хросемно організаторів виставки
персонально дораяково запросили
М.Фодкіна на перегляд свіргень
фрейрі 1932-33рр. у Харкові.
Монливо, спонсерамь ресетків
групів земедлях вур колору на
времьє нашого айсьга (і мільїєт)
не увіченим у фотокартках) ставьє
архивенарми на користь вріцтє
патріотизму. Колоролору
Оуан Варгінко
10.02.2007

Никого не забудем, нікогда не простим и
 более не допустим!

Д. Булах
 Д. Булах

Большое спасибо организаторам этой выставки.
 Пусть люди чуждой правды, которые до сих пор от
 нас скрывают индустрию и там же проявляют
 как дедкин и Гена. Кто-то до нас
 устраивает там чуждым и по другим предложе-
 ниям коммунизма - репрессии, насилием и т.д.
 ч. зр.

Сиб. Булах 10.02.07.

Голодомор був і повторюється до цих пір
 під Аровом будинок колективістів. Які грабачи
 трударів не тільки в роки радянської влади,
 але продовжують грабити і тепер...

10.02.07. Мвн (М. Харків)

13 моїх маленьких родичів померли
 на Валківщині. Марія дівчинка, вона
 була дуже красива, але слабка, померла
 п'ятирічною в 1932 р., а 13-и помер
 12-тирічний хлопець - в 1935 році. Майже
 у всіх було прізвище - Косенко. Розповідає
 де мені бабуся Марія Курілівна. Це тільки
 дітогон померло 13 а про старих і дорослих
 вона не розповідає. Велике сподоб
 карті БНД, що організувала цю виставку.
 - Вітаю. Це - сім'я нашого життя,
 це не можна не побачити. З повагою
 10.02.07. *Мужик*

10/11/06. Спасибо за правдиву
виставку. Жаль, що її увидело
мало школяків, студентів.
Виставку слідует копати
демонструвати в вестибюле
Верховної ради, где заседають
депутати - коммунисты и наши
олигархи.

Наша семья пережила весь
ужас - коллективизацию, грабеж,
свое истребление, сталинградские
все выгребли, в колхозе заморили
нашу корову, лошадь.
Из нашего села вывозили группы
детей, взрослых, мало кто выжил из
у нас рожденья
и всего села.
Жили мы в Одесской области
село Любомирка, Кокорова-станция
Полонинка (теперь Кировоградская область
Слава Украине. - село Поклярица, Киевщина)

Царство небесне,
земля хай буде в нас
всім хліборобам, яким
зичоїм молоджари, конуки,
підлабузники, лідари

10/11-06 Коллекционеро

Люди не забувайте
цей запис.

#

Евангеліє гласить: Познайте істину, і
істина звільнить вас вільними!

Спошди за спок за воли

Одинок премоу у поздравитому нир сас
власновок парук з експозиціями
порядно вилебавати хор велику дотуменів
: пришеди, перед ішоу, і руди його
вільними

9.02.07

#

Ваш Валер Б.

Вдячний вам за те що
предсказавши нам маю
визможность держати
весь мой уклад это
перенести ваши гербы
и прагды, верь для
нас, моего поколения,
отель ваять змелко
красное красное
своего верора, и слобды
накое болельше не пов-
перисев.

с Чб. урешечо

11-А кел.

ЭСЕЛ N 18

10.02.07.

Слава Иисусу Христу,
Слава Украине.

^[мітитаретних]
Шайка передударных
згодів зредми ревлюції
1905-1917р-р, голдоморн, війни
та інші злочини. Чисало не
самдак як Балмівки і інші
родни злочини прови
Тітрульай нації (в основі
селенства), побір іхні "гідн"
іх реабілітувалл, а дигитні
і духовні "онучи" бдрев

Тет саме. Знабу, в якому рай
 муїнує все українське село,
 ламаються і змицрують мови
 геру ЗМІ, пропаганду шкідливу,
 палітур, розпуски і т. ін.

Вицавити це дуже добре
 на 16-му році незалежності,
 а коли ж бачена дуже
 контролювати і філютрувати
 щоб виконувалася конституція
 і де влади всіх рівнів не
 лізти зради і нецивілізації?

Україні дуже потрібна
 українська влада на всіх рівнях
 як у ВР так і на місцях.

Якщо розвиток суспільства
 іде по спіралі, то зараз ми
 як раз на 32-33 р.р.
 ми дуже у нас має
 вирватися з цієї сатанинської
 каруселі?

Слава Україні!
 Героям Слава!
 Смерть ворогам!

Спасибо за Выставку, очень
интересную и очень нужную,
очень хочется, чтобы в дальнейшем
таких начало быть тем больше
тем лучше.

С уважением

2007 г.

Щиро дякую організаторам виставки "Розсекрещення пам'ятей" за ті кроки, які зроблені заради вайтовлення історичної справедливості та збереження пам'ятей нашого народу.

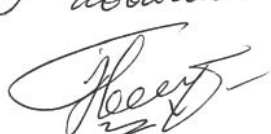
Ракшигії матеріали виставки, урядові документи є жакливі свідченням злучення над нашим народом. Сумщина входить до переліку територій, найбільш постраждалих від голоду. Тому ми сприймаємо цю виставку по-особливо, із надзвичайним болем, бо майже в кожній родині збереглася сторінка пам'ятей про голодомор. Ще раз дякую організаторам виставки "Розсекрещення пам'ятей" за великий внесок до нашої спільної української справи.

З повагою,
голова Сумської обласної
державної адміністрації

Милих / Б. Кавар /

Дякую організаторам виставки
за нагоду обмінятися думками
про трагедію Українського народу.
Сподіваюся на проведення таких
зустрічей стосовно інших тем
нашого історичного минулого.

Відродимо пам'ять про справжню
історію краю разом!

З повагою, директор Дерисавського
архіву Сумської області
 Т. М. Іванушенко
20.02.07р.

Надзвичайно вразливі виставкою. Документи - най-
сильніші аргументи проти ідеології коєстайнізму,
яка вочільн заперечує факт голодомору як геноциду.

З повагою, директор Лебединського міського
художнього музею: Край
20.02.2007р. В. І. Кравченко

Документальна виставка – ефективний спосіб впливу на суспільну свідомість. Дуже вдало, що саме ця форма використана для репрезентування документальних, а тому неадекватних, свідчень саме з цієї болючої тематики. Як професійний архівіст не могу не відзначити правильний хід запуску документів місцевої тематики з місцевих архівів. Цю експозицію має побажити вся Україна!

Заступник Голови
Держкомархіву України
21.02.2007

Проведення в Сумському
обласному краєзнавчому музеї
виставки «Розсекречена пам'ять» -
знавча подія в суспільно-громадянському
житті Сумщини. Це виставка -
ревізії державного зобов'язання у
наші часи зберегти та не забути
пригадати про тих людей, вступивши
на територію чужої Батьківщини. Завдяки
цій виставці тисячі сумян і жителів області,
насамперед молоді, дізналися про те, як
тисячі українців, перебували, що
воно було для них організовано
було історичною справою проти чужої
воли. Для сумян свобода вільна
в організації громадських проєктів про цю територію
на Сумщині, зокрема - поставив урядові
м. Валерія Олександровича Радченко, який
армує з її історичних і культурних
про волю. Особливо експонувати
виставки в Сумській області є те, що
така презентація громадських зусиль
армує сумян області подати про і
експонати з архівів музею, що відображає
історичне і емоційне значення
тем.

Розу колективу одеського краєзнавчого музею, представив культури широкого спектру сім приєднане до організації та проведення виставки "Розсирена пам'ять" співробітницею Служби безпеки України та управління СБУ в Сумській області.

Щиро

Директор
Сумської області
краєзнавчого музею

22.02.2017р.

В. С. Терентьев

Виставка приголомшує. Приголомшує своєю відкритістю. Мені в зрок. Ч в пам'яті моїї нескі розповіді бабусі Марфи і дідуса Григорія (вікна їм пам'яті!) про ті страшні роки. У них було семеро дітей, і щоб вижити сім'я дідусь возив бабусятеї добротні релі до сіа Білгородщини, але виміняти на них кілограм зерна чи кілька макухи. Та цюєни „кардані“, які окоротали озирокі вівсєкові не кошному вдавалося. Дідусєвого сєєїда вони вбили... Мєдї її! Некаї чє вєтєвкє рудє вєш пам'єтєшкєш, вєш і мєлєвїтєшкєш тєх, ктє пошєр гєлєсєнєю сєєртєю. Некаї нєцє пам'єтєтє кєїкєш шє покрє вєєтєсьє нєлєш. Дєцєшє зє Прєвдє.

Рєшєнєськє зїнєтєдє Рєкєєнєзрївєє

Дєрєє вєжєшє, чє нєкєу вєлєгє рєдєу нєкєтє нє зєржєвєшєї рївєшє тїєвкє тєлєшє гєшєшє бєдєтє узєгєлєшєнєї зєшє. Їтєдє зєшє рєшєкє шєшє нєдєшє в зєржєтєї.

Мєлєшє в.ї.

На виставці ми побачили ілюстрації
до тих спогадів, що записували з
вуст свідків. В пам'яті оживають
слова моєї бабусі та всіх тих
з ким довгося спілкувалися.

З повагою і вдячністю Гондар

Олександр Тригорівна
вчить історію
Особняку НКВ
Краснопільського р-ну
та гетьманського
куртка

Бортник Ігор
Гондар Тетяна
Калесник Лілія

Не знаю як всім, але мені!
не тільки здавалося, що це
виставка є просто „галузюванням“
оцей! Дуже прикро, що СБ України
веде проросійську політику!

Камі вже карешті
бувають козлами великими у Європі;
проти українського народу?
Камі ми вже пошуємо
виправлення ситуації!?

Думаю, що не скоро. Бо в
Україні зараз бандитська
влада, яка не хоче
розвивати Україну!!!

Проте все таки камі

(Тобто суспільству) потрібна
ПРАВДА.

Бо ми, нащадками людей
які боролися за право української
кації не існування соромно, через те
що за уявлені емий був спомин
74 роки тому, ні хто не покін
каралими

Ми великий європейський народ,
емий має свою історію, свій
трагічний сторінок. і ми не
маємо право забути

Не забудемо!!!
Не Продороємо!!!
Ю.

Сергій обшивався кров'ю. Розум
 не може сприйняти мого українства.
 Але як знову спираюся моя душа
 від мого, що навіть слова структура
 фразу НЕЗАПЕМО
 (якщо хтось забудь) УКРАЇН
 хотіть закрини ці всім
 українству на кожді 32-33рр
 Пшовши на висшкту я можу веле
 знайти шривердженне індузу,
 а зніштов шривердженне посполення
 української влади Москві (не
 Росії, якої немає не було, а саме
 Москві). Але поперні немає не
 забудуть. Там завжди вони дивлять
 на нас.

Кіхно не забудуть?
 Кіаго не забудуть?
 (Того?)

Не Україна подивилася і поді
 всі фразу піднявмо своєю героїв.

Від: «А не герої України»

Дуже вразливо побачивши
Спогади, що і сьогодні і знову
Україну не зможуть похвалити
ти що тиє.

Сергій Бориско будівельний коледж.

Дуже вдячні за запрошення і вразливі
побачення. Згадуватиме це десь, а
побачити все на власні очі та з сфамми-
ми доказами-зображеннями.

Ще брешо завжди пам'ятати
сфамми, які перекладає люди і десь
бог нікому такою дивом не знає.

Вдячно Вам!

Сумське районне відділення
Всеукраїнського об'єднання ветеранів.
Вразливі побачення. Це нех, який
приймає переписи українського
народу. Завжди! не комуністами які
не визнають пережитого втраченого україн-
ського народу, комуністи які казали
Маркса вживати на каміни Рената Ахме-
това

Та Віктора Стігуса, виражають й інші інтереси інтерв'юваної Росії в Україні

Спасибі організаторам такої унікальної виставки!

З вдячністю, Володимир Сасинко,
заслужений голова Сумського обласного,
голова Сумського районного відділення
Всеукраїнського об'єднання ветеранів,
депутат Сумської районної ради

Сасинко

Вдячний організаторам виставки
«Соломонові і розсекречені імена».
Правду історії необхідно знати всім
українцям. Тільки тоді ми будемо
сильні. Мам, що що правду не боятися
голові Ради Сумського ^{засоби комунізму.}
обласного відділення
Всеукраїнського об'єднання
ветеранів

Косенко А.В. Гомаринко

Сумська філія державної академії статистики, економіки та аудиту.

16 лютого 2004 року побували на виставці: "Україна '33 - '33 роки". На нас справили дуже красиві враження: картини, відеозаписи, розповіді екскурсовода.

Глобалізація; подальше проведення таких виставок, зокрема з ініціативою українського народу на чолі. Ми великі ініціатори проведення виставки за ідеєю, красею адміністратору і виставку в цілому.

Редактор зр. 28-35 ІСД [Signature] 7.11

студентка зр. 35 ПСД [Signature]

студентка зр. 35 ПСД [Signature]

студентки зр. 36-01 зр. [Signature] III курсу РНСА. [Signature]

Сумський державний факультет ХНУВС студентів, викладачів, методисти, виконавчі роботи. Дуже вдячні за надану інформацію, щодо шкільних та батьківських фактів з нашої історії. Це сід пам'ятати! [Signature]

Сумський професійний ліцей будівництва
та Автомобілізму. вдячні за надану інформацію
щодо фактів злочинів радянської влади
в період голодомору 1932-1933р.

Трещ

студент історичного факультету СДНУ
ім. А.С.Макаренка
ця виставка, яка справля на всіх нас над-
звичайне враження, має велику цінність
для нашого покоління українців, саме
своїм спрямлет у ошуканні помилок
минулого...

Ми не маємо права забути ті страшні
і трагічні дні нашого народу роки, і ми
зараз маємо боротися за правду!
ми маємо право знати правду!
Пам'ятаймо...

Студент історичного факультету Сум. Пер. Унів.
Проглянув матеріал виставки, хочу
сказати одне: «Учас».
Слава Україні!

Петров

Судового спеціаліста на ім'я м. Д. Кошарни-
ка. Учні вчасу кваліфікують нашу організа-
цію виставки. Дуже вдячні за надану інформа-
цію щодо страшних, болючих фактів голо-
домору. Сторіччями ми не можемо не
трагічно пам'ятати. Їхня пам'ять має!

Все, що я бачив в цьому
 музеї мене отнюдь знайомило,
 тому, що мене раєкаражили
 О голодоморі моя родина,
 котрі були раскуржасами,
 вимали у хати и отирали
 в естетичну вагону на Уран
 и виминути прямо в снег.
 Но мне хотелось сказать, что
 и сейчас происходит такое
 сейчас по отношению до села.
 Люди виминают что одна тысяча
 не одна тысяча уже умерла
 у колхоза сейчас, только об
 этом сейчас пока не повороти
 но будут говорить позже, так
 как сейчас за 1922 год.
 Президент вместе с Верховным
 районом с депутатом
 Уничтожают село сейчас
 Митяев село

Виставка архівних документів про голодомор на Україні вражає глибиною неорстокості.

В нас нас дупсе вачешто, щоб усі українці знали правду про ці події.

Щиро дякуємо організаторам виставки.

Сім'я Ловишченко.

Вибачко вражена побаченням. Стосійно слухаю передачу по радіо генерала Іворіського, багато розповідало мамі і бабусі про голодомор.

Як можуть люди не вірити і говорити, що нічого не було. Так мілвки можуть говорити про те, що темер на грабували і "періають" по закордонних курортках, а прості люди і темер болять щоб це не повторилося!!!

17/II-2007р. Ольга —

Виставка архівних документів
про голодомор 1932-1933 р.р. на Україні
дуже вбачає широкую професійність і
масштабність подій.

В кожній хвилині дуже вартливо знати
історію своєї держави, знати правду
про ті події, які відбувалися в нашій
державі.

Щиро дякуємо організаторам виставки.
Учні Гуманітарної школи №5.

Учні школи №8!

Дуже вдячні за запрошення і враження
подорожчаків.

Дуже вартливо, щоб усі знали
правду про голодомор 1932-1933 р.р. на
Україні. Не можна так само думати,
але це було!!!

Щиро дякуємо організаторам
виставки.

Я приехала из Китая. Сегодня Китайский Новый год. Сегодня я захотела посмотреть залы музея. Рассказ гида был очень ~~глуб~~ очень глубоким и мысленным.

Я НЕ ХОЧУ ВОЙНЫ.

Я ХОЧУ ДРУЖБЫ МЕЖДУ КИТАЕМ И УКРАИНОЙ.

КАРИНА, КИТАЙ
17.02.07. 15⁰⁰.

我来自中国，今天是中国的新年，我选择来博物馆参观，觉得是一件很有意义的事情。

我希望世界上永远没有战争！

我希望中乌友谊地久天长！

来自中国的女孩：卡莉。

2007.2.17. 15:00.

КОЖЕН УКРАЇНЕЦЬ МАЄ ЗНАТИ ІСТОРІЮ
СВОГО НАРОДУ, БО ЦЕ СВАТЄ.

ВЛАД І РОМА.

17.07.2007. 15⁰⁰.

Дякую з правду

АС Шевченко, 17.02.2007

«Фотовиставка» «Розсекречена наші-
ясть» - вражало, страшило правду.
Але ми, дорослі та діти, повин-
ні це знати і ніколи не забу-
вати, якого цілого зачепили
нації предки за незалежність
України та українського наро-
ду. Низько схилимо голову
і вшануємо наших героїв,
які загибли в галасі зорі
реки.

Дякуємо всім, хто відкрив
нам ці ці галаси.
Збережемо наших героїв про пам'яті
сторінки нашого народу для
своїх дітей, нащадків.

18.02.2007, Кіровоградська обл.,
м. Суми

Дякуємо організаторам
виставки про глибокий.

Змістою враження для
молодших, а для старшого
покоління глибокі рани
важко не заживають.

Всього багати владу
яка збудує незалежну
Україну.

Не розуміємо, як
необхідність підписати
експонат українського
і російського мовлення?
чи в нас уже дві держа-
ви мови?

Службі університету
"Триода"

18/11-2007г. Ми є мушкетером посетили
дану виставку. Як не можна було
так поцурувати нар своїм на-
родом? Наші сільські томи постраждали.
И тепер козмишеска партия еще
ешее бить?? Автор ей и ее
потомкам на ве веку и ввремя
Украинцы - смичане Миз-

Ми, учні та вчителі Сучасної
Зони 0515, брали участь у виставці
та побачили, як це не повторю-
вати і майбутньому поколінню
показати минуле — ми,
українці, повинні знати
свою історію, інакше в страш-
ному бою не буде!

Дякуємо Вам за змістовну
подорож.

 18.02.2007 р.

Ми з Вами дуже щиро дякуємо організа-
торам виставки за те, що Ви допомогли
нам показати свої знання про жахливі
події Холокосту 1932-1933 рр. на Україні,

 18.02.2007 р.

Але жаль, що голод-трагедія народів СРСР використовується зараз для потурання націоналізму. Наці не керівники - мешканці. Трагізм стирчить тому що збирали у людей хліб, а що в той час їм мешканці міста? На жаль я виставкою розогерований і нічого тут не побачив, це це геноцид. Це трагедія нашого народу і народів СРСР.

Микола Коваленко - Бенарітій

18.02.2007г.

Урадились ми в 18-ому році. Врешті-рештеш інтермацей. Это поминет нам всежсеть итормо нашего края. Мы всеж благодарны организаторам за представленные материалы, за мысли, которые мы получили на вашей экскурсии

Микола 18.02.2007г.

Мы, сім'я Сербікозських, Сігвізов
кравду про кааодолор 1933г
е боае в дуиі. Хидемо
голови перид у райікским кародом
якому винако таке пережети
и го дооброу не вадкаволось.
Такоба Стаікскіскому кравікно
в Украіні *Микола* 18.02.2007г.

18.02.2007р.
Ми родина Параскевич та Боуарєв
вірнули виставку архівних докумен-
тів про голодомор 1932-1933рр. в Жа-
рїні. Ми вели організаторам виставки
і всім людям які приїмали участь
у збірці фактів про цей страшний
гос. злочини, еколого гостине
проводити поріби жакоди у нашому
місті.
[Signature] [Signature] [Signature] Параскевич
З.В. Зилоріння [Signature]

Виставка совпадає з раске-
зами очевидцев, переживших год
32-го -33-го годов. Кто забывает
прошлое тот не будет иметь
будущего, граждане Украины
должны знать правду.
Хорунжий А.А.

18.02.2007.
Ми, учасники і членки оооооо,
благодарим организаторов вистав-
ки за представлений виставкою
увидеть и услышать сстрашную
правду об историческом нацистском
геноциде, о целенаправленном уничто-
жении нашего народа. Мы должны
знать и помнить сстрашную прав-
ду о сстрашной смерти людей

Учора.

Ученики и учительница секции №4
гереда Сумы.

18.02.2007

Спасибо. Узнали много фактов, которые
не освещаются школьной программой

Ученики 4 школы

г. Сумы

19.02.2007.

СПТН благодарен
за проведение выставки. Многие
имеют позитивный характер.

19.02.2007

Спасибо большое вам за выставку
она очень интересная, и к вам обязательно
еще приеду 1-х-100

19.02.2007г. Від імені вчителів історії м. Суми
вдячна організація м. виставки, люди,
які, вклавши багато своєї праці та зусиль,
зміogli відтворити малодосліджену сторінку
історії українського народу. Велике побажання,
щоб такі виставки були постійно діючими
в кожному обласному краєзнавчому музеї.

З повагою вчиталь історії ЗОШ №2
Тетяна Степанівна Ахматовна.

19.02.2007г. Від імені студентів Сум-
ського кооперативного педагогічного
академічного організація м. виставки
за відновлені сторінки праці про
історичне життя нашого народу.
Ця інформація необхідна людям.
Викладач Змаєв А.М.

1902-2007р Я, Сахмента М.Л., 1940р. народження,
пенсіонерка, історик за фахом працювала
в селі Сумського району подивилась виста-
вку про голодомор 1932-1933 років. Дякую
організаторам виставки про голодомор
1932-1933 років. Виставка повинна є
щоб да знати і пам'ятати про це! Земля
не знає минулого, той не збуде май-
буття. Мої батьки 1910р. народження
пережили цей голодомор і багато
про нього мені розповідали. Дякую
організаторам виставки за це.
Тай живе Україна. МЛ

Це дуже добре, що живе така
виставка, адже все не повинні
забувати про минуле. Добре
коли казав: "Той, хто не знає
своє минуле, не вартий свого
майбутнього". Мовляв, так. Ми
повинні боротися за майбутнє,
світле майбутнє, коли в рідній
Україні: Слава Україні!!!

З повагою
Григоренко
Галина, 115 років
с.м. №23
Карабан Галина, 116
р.м. №4

Від імені учнів Сульської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів №21 висловлюємо подяку організаторам цікавої, змістовної виставки.

19.02.2007р.

Мій батько, Остапешко Микола Іванович, 1924р.нар., уроженець с. Толовова Ілківського району, переживуві фашистські події разом зі своєю родиною - батьками та братом і сестрою. Тато не любив гадувати - надто важким було для нього це слово; пухляк від голоду дити, голодна мати, яка ледь вистояла щоб привезти атові м'ясо і олію. І батько, релігійної обізнаністю, що був закріпаченою до грецької православної церкви, що під гайдакми діями? Зомелі прах м'яса і хто всен? Славуть, ще не всі ці питання можна дати сьогодні однозначних відповідей. Але важливо, щоб це ніколи більше не повторювалося..

І. Салімонко -
Берегівська
19.02.2007р.

Ознайошеся з виставкою ми учасники, учасники фотографії мамі, а особливо дітей, умирлих голодною смертю. Ми поринаємося будем поринаємося життям кожних мамі, сподіватися на удивення себе не годі.

Несемля

19.02.07

Світлана

Евгенія.

Від імені студентів Сульського державного педагогічного університету висловлюємо подяку організаторам дуже цікавої та повноцінної виставки.

Талодвор - це талодвор, української нації, яку не слід забувати!!!

013 група
історичного ф-ту
20.02.07

От всею серцею приймає
 благодарює за воззвращеніє озна-
 коносствъ с истинной нашей страны,
 Наверное самыми драгоценными
 событиями украинского народа.
 20.02.2007г. *[Signature]*

Огромное спасибо за предоставленную экскурсию.
 Узнав эту экспедицию мы узнали много
 нового о том страшном периоде, в котором
 «выжидали» наши предки. Мы действительно
 узнали что такое «голод». Слава Богу, что
 только с рассказов. Мы много сделали! Вы-
 мандуны! Ведь мы и вправду не имели
 никакого права забывать о жертвах голодомора!
 Героев забывать нельзя! Вы нас этому учили!
 Спасибо большое за Вашу
 патриотику.

20.02.07г.

Староста групи 21-РЦ
 Сулейман Філіє
 Академії економічних
 наук України
[Signature]
 Вал. Сагад
[Signature]
 І. М. С. (Зупинка Т. Н.)
 Микола С. С.
 Дмитро С. С.
 Юрій С. С.

Голод - це страшно

Думаю вдячно організаторам, розсекречених матеріалів, що свідчать про те, як комуністична система боралась проти свого робітничого народу. Тереза Ленувши висвітлює зрідбу висновок, що саме цією системою впроваджено Голодомор на Україні з об'явою війни, він відкриває вора. Неодержимі скривають, ігнорують моральні голодом, голодом мільйонів невинних людей, заставляли діяти геть мерзлу картинку, носили на своїх підпаланих пнях із лісу дрова, щоб зварити їжу, здирали карток на полі, щоб не вмерти з голоду, а на підірваних лінійках "делувати бачку сталіну за часливе дитинство". Тільки ж не бачте жодних архівні документи дають змогу вивести заборонити комуністичну партію, як організатора геноциду українців, організатора забиття молоді, Ігнор Симоненки, Траєсі прикриваючись любов'ю до народу сіють в Україні розбрат, семертаси, Тирощу СБУ краше прикриваючись до наших скривають ворогів, щоб не повторити 1932-1933 рр.

Ще раз низько клакнею вам шановні працівники СБУ, працівники культури України. Без значне зниження майбутнього не збудувати.

м. Суреш

Оксана Тосняк, пенсіонерка

Вражаний!!! Але про ці порі" не тільки потрібно пам'ятати, а і багато створення: як дід Дюковича (німа не відрізняється від Ситсима) змищує серйозні бізнес і селенство, як сиранине втілення українства.

м. Суреш Валентина. А.А.

У мене ніколи не було жодних сумнівів стосовно значимості сталінського режиму, особливо голодомору. Це прекрасна і мажорна виставка як бачили утвердила мене у правдивості своєї думки. Мені залишається сподіватись, що прийде час і всі архівні документи СБЧ-мешчані свідки кривавих злочинів комуністів проти нашого народу, - стануть відкритими для всіх. Вони будуть покарані за широкі невинні. Нехай імена вбивць і катів будуть піддані вічному прокляттю, і нехай їм черні душі горять у пеклі!

Виставка мені дуже сподобалась і я сподівалась, що це не остання і не єдина подібна виставка. Дякую за інформацію. Прийміть, шановні працівники, мої найширші побажання! З повагою, дчець 10.02.07р. (С. Ш. 17)
Шмурін Володимир. 20.02.07р.

Дякую дякую за екскурсію
Студенти АСК Сестри ДУ
В. Гит

Дякую дякую вам за екскурсію. Ми дізналися дуже багато цікавого, що факти змушували нас чужі морали. Виставка нам дуже сподобалась.

З найкращими побажаннями
студенти коледжу СНАУ.

Щиро дякуємо Вам за цю екскурсію.
Ми дізналися дуже багато нового і будемо
завжди пам'ятати страждання, які пережили
люди.

З найкращими побажаннями успі-
шної праці та підтримки сумського прогресив-
ного місцевого середовища.

В. Костюк
20.02.07.

Дана екскурсія була цікава, змістовна, вона
розкрила деталі життя тих років.

З великою подякою усім СДМ СР.

Щиро дякуємо Вам за екскурсію. Вона була
дуже змістовною і розкрила нові справи 1931-33рр. -
року Голодомору.

З найкращими побажаннями
студентам СДМ СР ім. А.С.Макаренка,

20.02.2007р.

Екскурсія дуже суровою, змістовною
розповідь, цікаві емоції. Всі учні, та
керівники заводів.

Сумський професійний хіміко-технологічний
ліцей. 20.02.2007р. Відвідувач

Добрю і свету справу зроблено!
Мужики учні за світку пам'яті.

Колесов пренуродури

21.02.07р

Сумщина. Відвідувач

Дуже добре, що така хроніка була зібрана і
прокинула світло на такі страши, та не вказав
факти геноциду українського народу

Колегі СНАУ
правове відділення

Ми дуже дякуємо за те, що була зібрана та
реєстрована наша така хроніка. Ми дуже ще багато
ми дуже бачимо цінної інформації, щодо такої
страшного геноциду наших дітів на Поділлі - Тало-
дністер 1932-1933 рік. Також інші інші місця, які пережили
ми такі трагедії, дуже важливо це записати.

З повагою СНАУ ініціатор А. С. Макаренко
спр-ник ф.з. Виховання СНАУ

Спасибі вам за надану детальну інформацію про Поділлі!
Дуже було цікаво!

З повагою Суський кооперативний
Пеніон

21.04.2004р.

Андрій

Поділка велика організаторам виставки, а також
екскурсоводам, які в зразком порядності, точності,
ввічливості.

Моя найбільша друка - зробити юридичний,
правовий висновок з Поділлі 1921-1923, 1932-1933,
1946-1947 рр., зробивши суд над злочинцями і
злочинцями.

Ініціатор, виставки праці, мешканець міста Сули
Іван І. Ганноусько М. П.

Вдячна організаторам виставки за
можливість ознайомитися із матеріалами,
які є рідкісними і можуть тільки сподва-
тися. Залюбки вивчила першу екскур-
сійну групу з метою ознайомлення

Світланою Губі
мі лонію

Особливо велику подяку за
проведення екскурсії і за створення
виставки архівних документів.
Це були важливі часи нашої
Батьківщини. Тимор'я виста
нас пам'ятаючи про всі
спражки нашої нашої минулої
враталося важливої кар'єри фільму.

З повагою та подякою
Сурявській будівельній
коледж.

V. I P.

Велику подяку висловлюю
організаторам виставки, які надали
мені змогу ознайомитися з рідкісними
документами часів Голодомору 1932-1933 рр.
З повагою судити

Сергійсько державне
педагогічне університету
ім. А. С. Макаренка
Можовска
Григоренко
21.02.07.

Виставка, проведена в
нашому місті Суми, глибоко
проникла серцем студентської
молодеччини. Наше покоління, вросше
во времена інформаційного прогреса,
несколько оторвано от історичної
реальності радянської України. Но
експозиція "Розкриття пам'яті"
заставила нас задуматися над істо-
ричним наслідком українського народу,
другими мовами звернутись на судби
наших пращурів.

С іскренній благодарністю
преподаватели, студенти факультета
иностранных языков
СумГУ ім. А. С. Макаренка

[Handwritten signatures and initials]

Українська акаремія банківської справи
юридичний факультет, група П-21

22.02.07

Як врані, без шумного немат майбутнього.
Системний «Розсекречена пам'ять», безперечно,
думка залишити кожного нар тил, яке
випередження має звичайно, правдою позичив
при керівництві Сергієвою, і до всіх касирів організаторів
вдячність.
Тому в компанії виставку потрібно організувати
свого повернення, свої вчинки щоб у майбутньому
не було прикро і соромно за всі вчинки
діяння.

Сумський професійний хіміко-технологічний ліцей

Виставка проводилася була дуже цікавою, ми
члн слухали на одному подюку. На мою думку
такіх виставок необхідно проводити як найбільше,
щоб ми були більш обізнаними, бо як правдиво
наші члн монетарії прослухали цей матеріал в
школі і нічого для себе не інтересували, а це виставка
розкриває всі ці події і даєши які відбув. у 32-33 роках.

Від імені усіх члнів, ми щиро дякуємо вам велику
вдячність за виставку. Хотіли би вас ще більшого
наших і розвішу, привітати до нас ще!

22.02.07

Майстер в/р [підпис]

Сумський державний педагогічний університет

ім. А.С.Макаренки
Інститут фізичної культури.

Ми дуже дякуємо державній архіву сумської
області України, за проведення ними виставки
кд присвячену жертвам Голодомору.

Студенти 913 групи.

Любі хлопці з СБУ!

Ви зробили велику роботу
Справа архітектурна!
Архітектурна, і з огляду
на неї.

Було б добре, коли б ця справа
бу розглянута у Верховній
Раді і деякі з антимарше-
них депутатів прямо за виро-
ком прийняли: не, де він, і опоні!
Де він, що народилося під
сімою блондою, і фелоні.
І навіть, як і закон її і доволі-
ня ^{нехай} збудує на жандармів
генералу

Враховано, що і з цим питанням
екскурсії, і з колекції. Може,
хоч копія діти звільняється
з однієї своєї роки та іншої
навіть. Аберн. Та її кожен

22.02.07р. Сестриччя фільм
 «Відвідувачі та аудиторія»
 Ми дуже дякуємо організаторам
 виставки за невелику працю, якої всі
 доклали для того, щоб нарами наш
 максимум змагались з надзви-
 чайно важливим для нашої країни
 матеріалом. Дякуємо, що ви нарами
 наш максимум змагались більше
 про етнічну традицію українського
 народу.

Ю. Кошар

з повагою
 Євгенія Груш з СБУ

Викладач

Х. Сіт

Оксана

Оксана

Світлана

Дорогі хлопці з СБУ!

Я вперше бачила таку організацію
 на найвищому рівні виставку про голодо-
 мор 1932-1933 років на Україні.
 Не може бути і з бода в серці сучасній
 розповіді про те, що сталося і справжній
 героїзм, який здійснює наші не такі зі
 Сталініном. Якою короткою трією бреше
 модною, щоб бу немо в серці змисли
 трудоволюбивий, мудрий і чесний український
 народ. Мої дідуся і бабуся теж пережили голод.
 Дуже гарно зібраний матеріал виставки
 добре висвітлює той час, який пережив наш
 народ. Не дай Господи нікому і нікому в світі
 пережити такі нещасні мурки. Молоде покоління
 не зможе зрозуміти того першого голоду, що
 його виховані і виховувало в іншому дусі і
 поведінці не несе. Дай боже, щоб на виставці
 побачили в усіх областях України і відкрили
 всі всім морям, щоб ми ніколи не забували
 про тих людей, які навічно були змирили
 російським керівництвом. Вічне пам'ять в наших
 серцях всім нащадкам в голодомор 1932-1933 років

Від щирого серця дякую організаторам
 цієї виставки за цікаву і в той час сурмишу
 екскурсію

З повагою мешканка
 міста Сурми
(Лисковець П.В.)

Шановні колеги з СВУ!

Ми, студенти Сурмиського державного педаго-
 гічного університету, дякуємо вам за те, що
 ви організували цю виставку. Завдяки чому
 ми знаємо про геноцид не тільки зі сторінок
 підручників. Ви зробили дійсно добру справу.

Дякуємо вам! З повагою,
 студенти факультету іноземних мов
 ЗІВФ

Це не тільки правда про боротьбу
з Богом і його творінням - людиною!
Правда про кичення кашою каші
безбожними консервативними релігіями.
Нехай Богородицею зупинить думи кожного
вбивця наших братів і сестер, а
також людей, котрі добили і зберили
цю правду для кожного, нехай
Бог подасть сили і здоров'я!

26.02.2007р.

м. Київ

+ Дмитро
єпископ Київський
& Кременчуцький

Дуже дякую організаторам
виставки з такою великою кількістю
свідчень про страшний геноцид в
Україні, який був відомо створений
радянською владою з метою знищення
непокорного козацького укра-
їнського народу, його прагнення до
незалежності.

26.02.2007р.

Робітова А. А.,

Кремень А. А.

Мура Володимир організаторам
 виставки, у Києві, у червні
 1932-1933р в Україні.
 Представляю документальні дані
 про життя і діяльність у колонізації
 волонтерів до України про співпрацю
 українців українського народу, що її
 створила народом і народом українським
 тоталітарна система. Керується об'єд-
 наним комуністичним диктатором про
 колективну працю системи землеробства
 сільсько-господарської системи з метою
 ліквідації найбільш продуктивних і
 найбільш багатих сільсько-господарських сільств.
 Згідно з указом про цю трагедію.
 Згідно з указом про цю трагедію з метою
 ліквідації таких трагедій в майбутньому.
 Виставка матиме велике значення
 у вивченні творчості українців.

Ів. П. 2007

Директору обласного
 музею ім. Тараса
 Шевченка А. Т. Чобітасю

Середня Валянич організатором виставки
 народної творчості 1921-1933, але це
 невідомо, хоча це виставка показує,
 зокрема, українці з великою зацікавленістю,
 45 років минуло з часу її організації українським
 народом, а це був час 1921-1933р, 1946-1947р.
 Сьогодні всі, українці, в Україні і всі українці
 не можуть не бути організаторами українців, що не
 можна сказати про це. Тільки в пам'яті-ми
 організатори народної творчості, бо без великого
 працьовитого, організаторського свідомого в Україні
 зокрема організаторської свідомості в Україні

Голодомор проти народу України продовжується зоріз!
Зарізати мислимо при владі!

Забрати КПУ та інші організації, які мають на меті ліквідацію
Української держави.

Скасувати ДПА.

Повернути народу України право на землю

Конфіскувати нагромащене майно вартістю біля 500 тис. крб
у приватній власності, так як комунальні конфісковано
майно ще не можна трудящимся.

Зобов'язати всіх членів КПУ вивідати цю виставку,
перестати брехати, і примусити їх вивідати за емоції з містечка

Іван Рейнгард

Для мене це не нова ніч. Сидрашечна
трагедія Населеного Царства!

І гірко і боляче що в 1945 році
розгромивши Гітлера, його нацистська
партизанська організація злочинного
і пошавського поза законом.

Тоді жодної чужої до цієї країни і так
само не зробили з колегами?

Соромно за наше керівництво!

В. Звонков

26/II-2006 р.

Дуже сумно, страшно. Не дай боже
повториться!

Владислав Звонков н.с.
26.02.06

Виставка «Розсекречена
пам'ять голодомору 1932-1933 років»
справляла на мене велике,
глибоке, до нестерпної болі
враження. Історія цієї планети
Земля не знає такої злоди,
який зробила комуністична
партия над народами України.
Люди підіймали до конного двору
простого селянина і займали
у хайту вмірбам до зерниці,
а посилали колективників,
вони лезли в пелі, на горниці
погрибів. Трупи лежали по
вулицях, а малесенькі діти
лезли по мертвої мабуря і
плакали, поки і самі тут не
умирали. Боже, не зоведи
до такого дій влади, а для
цього потрібно щоб при владі

8 не було людей нелюдей,
щоб при владі не були
люди що псевдонімали, под
військового підданства, урядова
нація, розумову повинен
відповідати займалу посаду.
Це не приведе до
добра. Ці люди владу
схвальноїться. Нікого
на цій малій Землі
не кажа об'єктивні.

Голотава

26.09.07 року

Зни... зника... зникай... дожиє!

27.0207

В. Овчук

Народ слабий, який не знає
свої історії. Сірне поле не має її вогни.
Найгірше його дізнаємо погрожують
франца гнівотами

24.02.07р.

Вруну

Мех, жех і ще мільони разів Отлах!

Але це не тільки гаятка, мала, гаятка правди.

Богам і людям будуть прокляті хто це зробив і ті
ті заклятикі (и Симоненки, Вітровки, регіонали) України
які кажуть що такого не було

Пенсионер, лікар за фахом Ріона В.Р.

24.02.2007р.

Ріон

P.S. Схаленіть

будете люди бо... Т.Г. Шевченко

Ріон

І за це дякуємо. Номись
буде біажене, буде все. Голодомор
не забудьтї. Хай діти молють,
ліз розуміють, хай не пізнають,
що це таке.

Пенсионер Ріон = В. Несенюк

27.02.07.

Нещопам'ято без хвилювання і обурення
дивитися ці документи. Тає від часу
зметиена була підходити до вікна,
щоби якось заспокоїти серцебиття
і проховтнути слози, які душили.

Потрібна, дуже потрібна ця виставка,
щоби не загубили наші серця і маминим
наші душі незабутньою трагедією, щоби більші
ніколи ми не допретим такою на своїй землі!

27.02.07р.

О. Терлик, портюмір
м. Пам'ять

О. Терлик

Щорна тільки подякувати Службі Дарники
України за відновлення пам'яті, за
вкриття жахливого злочину всіх етніч
і всіх народів - геноциду українців. Хай
стугат кожному в серце пам'ять про невин-
новні муки наших добрих дітів, прадітів,
Хай наведекі у всі етніч етніч етніч
дань величності у нас співпереживання
і багатств ніколи не віддавати Україну
на повалу пагали.

27.02.2007р.

М. Кривошиєв, нар.
депутат - Терлик

Треба подякувати їм нашим невідомим
керівникам. Обов'язково записати (самі не пишуть)
коментарі до залі 5 «Співчужини». Все що побачене
вражає, обурює. Згадане це + невідомо, що ми
єди (Україна) колонією, а не державою. Тко ці
Трба, береди нас всім що державу, що не в Курчико додо
не металеві, металеві-органічні

Велике спасибі представникам Євгену Берези
України за таку змістовну виставку, за відомос-
ті про страшні роки голодомору.

Ми виставляємо шедеври для того, щоб неші на-
щарки знали свою історію, робили висновки і
щоб це страшне лихо більше ніколи не повто-
рилося.

27.02.07.

Трупа виставців
м. Лубки

Вдечні представникам Євгену Берези
України за мову інформативно щодо
страшної геноїдної отруївки в історії
нашого українського народу. Виставка
змістовна. Вважають уяву фотографії,
переліченими факти, документальні ма-
теріали. Люди! Задумайте і ніколи не
повторюйте подібного. Бережіть людське
життя, бо це найцінніше у нас.

27.02.2007

Трупа виставців
Світ Фешетилівки

Три самотні вимислателі-наше ознайомилися з фотодокументами і дружинами матеріалими, а так і не обнаружили никакого документа, подтверждающего конкретно намерение центральных партийных и государственных органов, направленных на уничтожение украинского народа и тем более украинского крестьянства, которое являлось основными производителями хлеба и других продуктов питания для ~~всех~~ народов всего Советского Союза.

Представленные на выставке документы свидетельствуют об общей горе Советского народа, которая голодовала и вымирала в тяжелейших условиях 1932-33 гг. на огромной территории нашей Родины.

Все мы, конечно, должны не забывать об этой трагической истории нашей Родины, но не пользоваться это горе в политических целях - коммунистически и великой арг.

27.02.2007г. Пенсионер Александр

Я Давидко НГ проживаю в г. Полтаве
 Ось в благодарні за організацію такої
 сироведецької виставки. В цих картинках
 показується як Голодомор наводився на кож
 брахся ч сестра. Вегна я пам'яті публі
 будий чм.

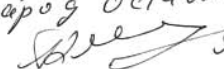
Я Білігенько В.М. мешкаю в Полтаві
 Оглянув картини про голодомор 32-33 років.
 мекі 69 років, і я пройшов через голод 1947р.
 ситуація подібна і керівники зловили ті ж
 самі. Вижив тільки теля, що була через війною
 заготовили картошка в кагач яко пробула
 в землі 6-7 років і ось це саросовака суліса
 було відкопано із кеї родили крохмал мейсали
 з лободою. А в сусідніх селах де не було зовсім
 нічого люди пухнули і вмирали.

Система нагляду було таж саме, що і в
 33 роках. Об'їздки, суди за нятв колектив.
 вченок. Україна знаходить під тотальним
 контролем понад 1500р. з цього вестікає
 кимля бабдужистів і Україні і тепер не мож
 загрожус 25-30 кебезек.

Єднаємось і боремося за свій демокра-
 тичну державу.

28. II 2007 року.

Я Клишко О П проживаю у м Полтаві
 і дуже благодарю за цю виставку, що ве
 так правдиво показали все те, що я пере
 тив за часи радянської влади. За 1932-33 рік
 і ще додавлю, що такий пошти був голод і зм
 1947р. а стали в 1946 франції чорави жом
 пшениці і ягмено, а свій народ оставив голодним
 які пширили із голоду. 2. 1992 року народження.

Експозиція повинна бути
постійною.

28.02.2007.

Враження від виставки і розповіді
екскурсовода Жука Олександра Степа-
новича незабутні!

Ця експозиція має бути постійною.

Учитель Сурівецької ЗОШ
Чуєй. Байдуков Н.Г.

На мій погляд ця експозиція є
дуже маленькою гачинкою великої
поверхні абстракції.

Матиме ми ніколи не дізнаємося
про справжній масштаб Трагедії.
Але і ця, порівняно невелика, експозиція
безперечно є пошхом і відкриває нам
глибокі епіцентри історії України.

пенсіонер Четерко Л.Г.

28.02.07.

Ці зловісні злочини комуністичного
фашизму є продовженням своєрідних
злочинів комуністичної ВР України.
За 15 років незалежної України вкотре
у нас більше 10 млн. людей і ще більше
не народилося. Мадриє сіоністів-терорис-
тів 1917-2007 рр. безжалюбно грабує і зни-
щує українців і росіян, розділяючи

і провокуючи протистояння між
навіяти. Сталін називав українське
селянство покидьками, а Янукович
українців - козлами. Ми зараз
стоймо перед відродженням такою
ж терору як за Бланка-Леміна,
Джугашвілі-Сталіна, Троцького-Броуш-
тейна. Добродушність українців
гірше злочинства. Любі методи
боротьби з цим злом оправдані.
У вражало злою кровю, волю окроне,
сказав наші пророк Тарас. Нас
Люди! Будьте пильні! Нас
знищують. Не мовіть, не следіть
вдома. "Боріться, поборемо".

Власенко 28.11.07р.

Нах! Не висігає слів.

Сьогоднішні Симоненки і його цинхвостні
які знову піднімають голову
будівничіва світого майбутнього - вони
будуть прокляті нашими дітьми,
визками. Я в цьому переконаний.
пенсіонер. Іванко 28.02.07.

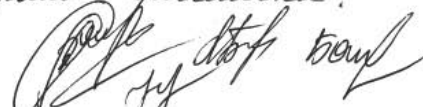
Лерник Халія покараній в 1954р за екзальцій Татоджор
позбавлений звання генерал-майора надуть від усіх
13тн мільйонів загублених Українців,.. хога
товний Україножер Лазар Калакович і остана Катеріна
целіцна закінчують своє життя своєю смертю.

пенсіонер Вступ 28.02.07р

28.02.2007р.

Вражання величезна. Шокували саме
зображення, фотографії, документи.

Висловлюємо вдячність від імені
студентів групи ЗС-31 історичної ф-ми
ПДНА організаторам виставки.

М.В.Г. м.п.

28.02.2007р.

Низький уклін моїм землякам України!
Низький уклін тим працівникам та
організаторам виставки «Голодомор - 30-33рр.»
як тільки дізналася про історію свого народу
і вквітало йду на розбудову своєї держави-
держави Європейського типу, до перемоги!!!

З повагою Свєрєкіна Ольга Миколаївна
працівниця ДНЗ п 82 м. Топківки

Дякую за чудову виставку та
екскурсію.

Студентки ф-ти менеджменту
ПДНА. гр. 32.

1.03.07.

010307 Успіх виставки Володимир
 1932-33 рр. вразив з негали...
 Але не зобавило як утворився в
 перта світова 1914р. Війни Євро -
 прота Європи, Польщі, Італії (републіканської,
 (Фрідландської) Фрідландської, Бессарабської (модерні)?
 Куди везти продукти отримати у Німеччині.
 до 1941р. і після 1945р.
 Я як знав зупи у Ленінградській області,
 на сільсько-біологічному. Я хто працює
 міста області і районів сел
 в 1922 року коли закінчується війна
 на великому світі.
 Прибув до міста з Президія Володимир
 уряду Італії виставки отримати в італійському
 місті і т.п.
 Вийшовши відвідати 27, 28 і 1-07
 а інколи з віком з 1929 року
 (нові і Фрідландська на територіях)
 розв'язати у містах у війні 1941-43 року
 у окупуванні політиці з рідними
 слухати у радності армії
 знаєть нехай везти до і з без ХХ стік
 і з 15 років мені зрозуміти
 Бачення воєнного розвитку та Євро -
 пийського. Хай так буде! впродовж
 в Європі на мій думку, Тим
 і Тим - 07
 з мого

1.03.2007р. Ми, вчителі Полтавської
загальноосвітньої школи №38,
щиро вдячні організаторам
виставки Голодомор, 1930-1933 роки.
Матеріали виставки вражливі,
дають змогу по-іншому подивитися
на історію протидії українського
народу; зберігають душу та
цінності. Дякуємо за увагу
Олександрові Розтоцькому та
Тетяні Анатоліївни
Тондусі, прищеплюючи любов до
материни-України нашим дітям,
передаючи свої знання, виховувати
в них національну свідомість,
гордість за свій народ.

Олександр Розтоцький
Тетяна Анатоліївна Тондуса

Я щиро дякую за підготовлену
виставку про голодомор, я дуже
подивилася, подивелася, як
люди старалися тоді в ті
давні роки 1933 року працювати
даром і в них все забрали
до китки. І сієє в даний
рік в нас на Жолтавіщині
багато народів без роботи.
Багато всього продається
за копійки, а воно було
державне, державне,
людське. Я знала про голодо-
мор від мам, людей.

1.03.2007р. пенсіонер
ветеран

Ми поїли тую кошу
 морми голодом, то сном
 рабруливали, сядили без вина
 а зеру програде те селя
 Зс 16 років без достатнього
 державного, медичного
 забезпечення, безробіття
 бендитури померло
 в міліонів. Ч нес доведе
 до великої дятрими, скоро зберуть
 зерно. Ми вилучимо насія
 того селянства живуть в
 Києві мешають собі
 шлатни, їдуть до заграниччя,
 мешають іноземцям и
 илюють в нас пересігнень і
 пересігнень владою
 чье козачество. Чье ч нес
 З президентів і і опрешають
 шотрі крім для себе і
 своєю діточа нікого не зрадили

Через 20-30 років
буде виставка і за
цей нульовий могодослід
1990-2007р. Зрозуміло
щоб життя було краще
щоб медицина була
безплатною, будуть європейські
бо реарені продовжуватимуть
іще відані проти свого
нероду. Дайте роботу
всім хто хоче, щоб не
іхали на заробітки по
чужій країні. Пенсії:
новим дітям дає гро
спускає до 700 гривень
що сурогату також годяться
Додати гіле війни
коярі були в сибіря
і батьки воювали

фашизмом. Ми повинні
 жити краще всіх і довше
 всіх бо у нас все є
 і щоб люди не нахама
 не презирати нас а
 говорити ось яка Україна
 ось ми українці.

Мораль нічого не
 висотад рівень. Не
 показувати буси по
 Телевізору. Що Ви робите
 Батьки нації? Срамення
 Почитайте Шевченка
 Почитайте мата тих
 хто в останню хвилину
 мисали перед режисором
 в роки війни 41-45р
 Таксітесе, відайте що
 вкрали. Зробіть що
 недугі для свого народу

Слава Україні. Слава
 і слава Героям.
 пенсіонер Дод

Щиро дякуємо
за організацію
виставки, дай
пам'ятають
люди ці хвилини,
та щоб ніколи
це не повторю-
валося.

1.03.07.

Генератор Заворуба
Сидоренко
П.В.

Висловлюємо подяку за організа-
цію виставки «Розсекречена пам'ять».
Побачивши фотографії 30-х років
з с. Ударне Тримішнського району До-
нецької області, я задала розповіді
свої мамі, яка народилася у 1932р.
в тому ж Тримішнському районі.
Коли дитина пам'ятає лише те,
як батьки шукали, з якою б пово-

вого зварити дітям полюбив, як
помирати її брати і сестри, як заже-
во надали слюди прямо на дорозі -
це так.

Зараз треба більше розповідати
дітям про ті часи. По-перше, це
наша історія. По-друге, писувати у
достатку волею повиселі зрозуміти,
якими думками і їхні предки і
прабабуці будували світле майбутнє.
Нехай ніколи те не повторюється.

01.03.2007р. *Григор*

Документи свідчать красномовно.
Дякую за виставку, цікаву розповідь
Якщо молоді знатиме реальну історію, то
не буде сумніватись у факті геноциду
проти українців у радянській
державі

01.03.2007
Викладач історії ІІІІУ №9 м. Львова
Григор

На цю виставку треба прийти усім, хто
вважає себе громадянином Європи, хто на-
українцями. Хоче всі розуміти слюди зрозуміти,
що ми не створили майбутнього, і ми не
вдячимо і ми втратили свого символічного, і
усім це його неможливо.

1.03.2007
Староста гр. 4.5-32, студентка ф-ту фізичного
виповання ІІІІУ ім. Б.Т. Гоголя м. Львова
Григор

Виставці Полтавської гімназії №9
вдячні за високопрофесійну експозицію.

Історики і Пам'ять ... Мають право
на висість.

2.03.07-2.

Виставці Полтавського ліцею №1
щиро дякують організаторів виставки
за збережену пам'ять і війни прекрасно
донесли це людям.

2.03.07

Виставку відвідали працівники
обласного центру туризму і краєзна-
вства університетської молоді.

Зисловлюємо велику вдячність
організаторам виставки, яка допо-
може нам ще краще вести розсви-
тловальну та виховну роботу серед
університетської молоді. Надіємось, що
козідка трагедія ніколи не повториться.

Левченко О.В. 02.03.07. Бровки.

Л.В. Марюхін
Лавренко В.М. Пашко І.В.

Великий сул огорбає душу після перегляду матеріалів, підібраних для цієї виставки. Голодомор — це негаснуча рана народу України. Після пошитої і побавеного прийняв за висновок, що:

1. Прийшов час замисли на горню дошку історії більшовицьку комуністичну партію за її численні злочини проти молодості. Заход всі ми є свідками розгляду справ діані диктаторських режимів Тоагським Третьяковим. Всю свій справедливо засуджує режим Солов'яна Мілошвича, Саадамо Хусейна та її подібних за свої злочини.

На горнаму списку катарції десяти мільйонів жертв і більшість з них — українці. Лишили свій нашої нації: велика поетів, письменників, інтелектуалів, навіть солдатів. Але цього вистало за мало. Більшовики вирішили зникнути ще і нашу матеріальну основу — селянство. З цього метою і був організований ГОЛОДОМОР українського селянства в Україні і за її межами, в мільярд катастрою проживання. Страшно пошуміти: мільйони голодних, тіло, дітей, катри могли жити ще і досі, тільки з життя. І з ними тільки і некарежені майбутні покоління.

Тільки була війна, катра була виграна катіво і за разунком величезної кількості забитих солдатів.

Там були репресії. Репресували тих, хто був у палоні, хто був на скупованому території, хто працював за німців, хто був в УПА, хто жив в Західній Україні і т. д., і т. п. В Сибір планували вивести всі населення з західних областей, але вагонів не вистало.

Винищення української нації завершив Чернобиль. Він ще довго збиратиме свої жертви в Україні.

За війна трагедією українського народу ставити озка ема — більшовицька комуністична партія. Її жертви посягають у Голубини Хор, в Дав'янову лозі, в тисячах безіменних мотил України, які дов не ознамені хрестівим. І сім'ям їх на Саловеса і в безмежних просторах Сибіра.

2. Комуністичка партія повинна визнати всі злочини, свої і чужі.

До цього ми замкнати і всі розсекречені матеріали нашої кривавої історії, старі договори на тих свічках на матеріалі катри фривци, в яких багато гаряче і холодне дити, які з визучені поглядом, іде в бездні за матерію, погорнішою від горе і холоду ...

3. Ми, нікі асубуці, не маємо права цього забути.

А цей ще трагедія не повторюєся —

4-винні мають постати перед судом, судом людської совісті.

Низький український народ, приквітний до створення цієї експозиції. Спасибі за те, що мандрує Україною і відкриває людям всі ці злочини комуністичної партії.

Іванна Дран, пенсіонерка

2.03.2007 р.

Дякую за організацію виставки та можливість цікаву розповідь про голодомор 1930-1933 років в Україні.

Студентки ТРСУ ім. В.Г. Короленка
факультету фізичного виховання.

[Handwritten signatures]

3.03.2007

Я. пенсіонер. Моя родина в 1923т. жила в Полтаві. Отець був окупаний от голода. Коли родителі мене розповідали о тих страшних роках, бачи жахас в их глазах. Скільки жили з родителеми, скільки помню, у нас всегда был запас продуктів. Голод маути.

Спасибо организаторам выставки. Молодежь должна знать о преступлениях коммунистического режима!

[Handwritten signature]

Крайно дякую за те, що Україна поти-хеньку дізнається про свою справжню історію. Сподіваюся, що так буде і надалі.

Голодомор 1932-1933 р. - це либже рана на українському серці, яку нас може лише тро-хи пригоїти.

2.03.2007 р.

Генерал Полтавської лінії
№6 (11-5 км)

Гонименко О.О

Щиро вдячні Службі безпеки України,
Управлінню СБ України в Полтавській області
за організацію і проведення виставки
«Розсекречена пам'ять»!

Історію необхідно знати, якою б трагічною
вона не була.

Успіхів Вам!!!

Жителі м. Полтави

2.03.07р.

[Signature]
та інші

Щиро вдячний організаторам виставки за зме-
товий розкриття про неслухавий голодомор в Україні
в 1932-33 рр, організований злочинною радянською владою.
Молодь повинна знати, що перетели їхні батьки,
рідні з України - щоб знову таке не повторилося.
Світова історія доводить: де во владі числяться
кондиції приношення пров'язки, зм'яток. На їхні
методи керування. Але заборонити криміналію в
Україні не можна: тоді їх видно скільки їх в.
Убоги зникнуть самі - як рудименти.

Петро Дмитренко, пенсіонер
с. Дрохівка, Дніпропетровського р-ну.
2.03.07р. *[Signature]*

Щиро вдячний працівникам музею за організа-
цію і шукать матеріалів про Голодомор на Україні в
1932-1933 роках. Багато що така виставка була
можливо дізнатися на період «воєни» цих українських
воєн... Молодь повинна знати правду. В історич-
ному потрібні виставки роботи так, щоб була все
українською мовою. Ми не чужі земляки України...

Наумовець дачні пробаши М.В. Гезотосан
3.03.07р. *[Signature]*

Щиро вдячні за організацію і проведення
 цієї виставки.

студентка гр. Пк-25

Вести демонстрацію експозиції
 й у період серпня, особливо напередодні,
 коли будуть "працювати" зернотрейдери,
 які кожного року обов'язково свої
 автובуси та жезли і відрають
 врані втрачати у валютних ресторанах,
 а у бюджету кожного року виділяється
 мільйонні дотації приватному сімейству
 виробнику.

4.03.07

привітання гравця
 Шейнєв м. Я. Шейнєв

Шановні організатори виставки, Голодомор
 1932-1933 років, сподіваюся, дякую Вам напередодні,
 але така важливість і конче необхідна
 найактуальніший сьогодні твір. Ви секре-
 тили пам'яті про майже безневинно померлих
 відних. В моє найрідніших сім'я (матері,
 батька, чоловіка) асортименту голодомору,
 асортименту, записано 3 думи.
 В сім'ї моєї матері (Колінько Євгенія, Михайл
 й 9 дум - 5 дум, це за батька Колінько Микола Про-
 додидовича (Харків), брати - Колінько Михайл
 до мурин (Харків), Колінько Микола Мурин
 (Харків), Колінько Володимир Мурин (Харків),
 Колінько Юрій Мурин (Харків).
 Трапилися в а. білоцерківська Велика-
 братівського району Полтавської обл.
 в сім'ї моєї батька Олександр Іванович
 Івановича й із 8 дум сім'ї, це - Олександр Іван-
 ович Аврамович (Харків), Олександр Федір
 Аврамович (Харків).
 Трапилися на хуторі Верхній Полтав-
 ського району.
 В сім'ї моєї чоловіка Федимарко Іванович
 Семеновича і із 6 дум, це - Федимарко
 Павло Семенович (Харків) в останні північ сім'ї,
 ходили куди.
 Трапилися в сім'ї Коталова Полтавської
 області.
 сподіваюся, дякую, що розділили зі мною свій.
 біль за моїми дідками і дідами, а також за
 передала мама і батько, і який ніколи
 не вичкає і не вичкає все своє життя.

спасибі Вам за те, що не дали забуватися
в безвісті, моїм рідним, "безвинно убитим"
ухова "Хні імена" та будуть названі в архівних
документах, боки там, в тій трагічній щодні
залучених доорєтотичи режисером.

Відома їм пам'яті
і Вам - каскади і великої людяності
в Вашій самовідданій праці.
З повагою Євгенія Іванівна
Ферманко. Хоронаїс.
Львівська.

4.03.2007р

Дякую спробі тинкам сь Українці та
музею за організацію та проведення
виставки. Матию марію, що в історії
нашого народу таке більше не пов-
ториться.

Спиремько Юлія Курій

4.03.2007р

Щиро вдячна організатору виставки та музею
за цікаву та змістовну розповідь про голодомор
1932-1933р. Фізнавшись більше про правду з під-
навального історично документальною фільму, я
буду більше цінувати сьогоднішній день і відстоювати
незалежність нашої держави.

Студенка Яна

4.03.2007р

Юлія

Оршино спаміто організатораме вои-
тавки, по-малу імению, слідует на-
конец-то казати(!) сматреть вперед, вишето
того щобот постоекно озиратьсь на тра-
пше своє прошлое. Яна

• Пропоную продовжити роботу над експозицією. Включити доповочні теми — про Храми та мову.

— Герострат спалив всього 1 храм — знаємо, палять і нас. А скільки храмів зникло вкпс — кпсс, в т.ч. в Полтаві?

Хто керував цим процесом, хто виконував? На наших очах

остання акція — знищений великий храм на вул. [Чапача] [1965?р] —

чи хто-небудь ставив думку паставців-аборигенів? Хто змишив?

А потім, нібито схачувались, погали храми відбудувати, але чому в Україні — під Московською Епархією?

— Про рідну мову. «Український ефір» — (радіо) — запитання до П. Симоновича: «А для чого ж вам ще й двома мовками? ...»

Відповідь: «А ми так ми чимали захистили і російську, і українську мову» (!). А великий німецький еррейтор в «майк клуб» казав:

«Відберіть у народу рідну мову,
і через два покоління він забуде, хто він є!»

Рефлекс / Ю. Маріонов), керівний полтавський,
член нстч (Національної спілки журналістів України).

4.03.2007р.

Знамавкею пошробою показати по
селах, школах. Спасибі, що організував
04.03.2007р. Сел.

Ми думи вдячні всім організаторам
цієї незабутньої виставки! Не спонукат
нас відстоювали інтереси нашої держави
і всіх вільних громадян, які пунт проми-
вають... Зборидері втє оуб, каш буде мосива ???

Виставка „Трагедія пам'яті...“
 це та інформація, яка дає можливість
 зрозуміти той, емоційно-
 ний аспект статистичної інформації
 про голодомор, повільної смерті
 українського народу, який не дає
 зрозуміти світ, а також
 задуматися і діяти над тим,
 щоб такого геноциду українства
 не було ніколи в май-
 бутньому. Найважливішим вирішенням
 вважаю питання офіційного
 визнання голодомору як геноциду
 світовою спільнотою, і осудом
 його в замкненні системного,
 наукового підходу при виявленні
 всіх причин і наслідків трагедії,
 документування фактів на
 сторінках наших сторінок, держав-
 ної і спонсорського фінансування
 всіх заходів.

Петро Школяр
 директор Національного
 ЦНТЕІ

свої 80-річчя Школяр Петро Сергійович
 пам'яті свого прийматиме участь у
 меморіалі

Предлагаю продлить выставку о
ГЕНОЦИДЕ укр. народа. Она необходима
для тех насильственных коммунистов и
противников нашей собственности

5.03.07 Т.Ю.В.

Пропонуємо заборонити комуністичну партію в Україні яка довела до голодомору наш народ, а зараз не хоче цього визнавати, Геть Селезенська і його прихвостенів!

5.03. Железа -

Фаси на Україні будуть ставити пам'ятники катан українського народу і будуть називатись вулиці їхніми іменами? Це зневага до наших предків!

4.03.07. Ф.Ф.

Цю правду і жак необхідно подивитися кожному учневі, кожній школі на полявщині! Вони, наша змінка і майбутнє України, повинні знати правду про історію свого народу!...

4.03.07. Ф.Ф.

Виставка Брахає. Людський біле
дійшов до нас через десятиріччя. Дай
Боже, владі зрозуміти про що тоє біле.

12.03.07. Голова Чернівецької об'єднаної

Л. Зореска

Це велике корисне для
історії та будівництва майбутньої
нашої держави - доносити правду
про минуле. Страшно горе
перемисли люди України,
пам'ятаймо про це!

Дякую організаторам за
цікаві документи та велике
кміт труд щодо експонування
виставки по всій Україні!

Директор держархіву області
Р. Воробей

12.03.07.

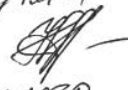
Не могло бз між та біле
зв'язати як ці фотографії!
Велика дяка Вам за збереження
кміт роботи!

ушита рибка, біле
кміт згод у 11
А. - Валерій Зореска

Щиро дякую організаторам та глибоко вражений подорожжя та поїздка. Однозначно потрібно забезпечити організаційно з експонатами якомога більше людей, особливо молоді.

Голова Тернопільської ОДА
 Олександр Лавришин

Щиро вдячні організаторам виставки за пізнавальну екскурсію, яка проведена на високому рівні. Молоді люди бачили дуже вражливий порієкш моего таву, які відрізнялися на білорусь.

Заступник декана соціально-всесторонньої роботи Тернопільського інституту ім. Героїв Крут
 МАУП Щиро Кат. Олек.
 Сидоренко П. Куряч юридичного факультету.

Виставка по голодомору дуже потрібна
вона відкриває очі людям на всі
злочинні кривавого комуністичного
режиму, який кинув непокірний
український народ. Подібного Тітлер не
застосовував до свого народу.

Потрібно мабуть звернути увагу на те що
люди пухли, помирали, особливо діти.
Але Комуністи отримували додатково
харчі як в ідальнях так і в лавках.
В 8 років я ходив в ідальню за обідом
і приносив в костюмах годоночі.
В 1947 році в Чернівці приплив Бармиса
з картоплею, картоплею визнали працівниками
обкаму партії, котрі не голодували.

13.11.2002. Шур Валентина. Вікітор
милує ВВ війни 1945 року.
мн 81 рік.

Про це бажало б чути, на це ватко де-
вистися, але це треба знати і пам'ятати
студентки групи
МТО-063, ЧДІЕУ

Дякуємо всім, хто організував
таку виставку. Документи
та фотографії не просто
вралсатють — пригрозимуть!
Про це повинен знати кожний
українець! Мейканьки Чернілова,
13.05.07

14.03.07 Щиро вдячність вам, добрі люди — організатори такої світлої виставки.
 Будьте прокляті навіки, зайди і кати мого народу! Прощень вам не буде.
 Сергій Богдан.
 Заслужений лікар України.

15.03.07. Душею враняюча виставка, без болю в серці не можна все це уявити. Валато страждальні наші селени, які пережили цю страшну Трагедію. Про це повинні знати всі. Дякую вам за всі ці історичні факти і всі розповіді і показуйте всю правду тих страшних років нашої історії. Хай береже Вас Господь!
 Володимир Кухарук

15.03.2007 Щиро вдячні за фактологію експозиції, за нагадуванням поколінням правду про нашу історію, догори-вниз до її найболючіших сторінок.
 Черніївський державний університет івано-Франківська області, історичний факультет, 17

Радше розумію за злісовим
розповідь про наше ширше
яке внаслідок своєю неорганічною
до наших інтересів.

Саме після таких виставок
хочеться жити, творити на благо
нашої; не раз по мої Україні.

Співробітниця УМРЕ
України в Чернівецькій
області.

Окрема благодарність за
проведенню екскурсії до на-
ше місто, каюта, так
нам кається, відомі саме
найкраще світу діти.

Студентки Німеччини
дівчини Шейдеманс
м. М. Тогом

Історико-юридичний
факультет

Група М-34 Шейдеманс

15 березня 2008

15.03.07. Ми всі дуже вдячні за дуже цікаву і роки тому режисуру про Голодомор в Україні. Виставка всіх нас дуже потрясла. Бо багато є тих фактів, що ми про них тут дізналися, ранили нас, ми не могли удержитися! Цифро ринуло!
ЗНЗ №3 м. Чернівці
РМ

2007.03.16. Дуже дякуємо за екскурсію.
Група РТ-0602.

16.03.2007г. Корж Анатолій Алексеевич.

Голодомор на Україні 32-33 годя, був. Не сомніє с практикою виховників "Ленинград-Большевиків" во главе со Сталиным. Ленин в начале своего правления допускал экспроприацию продуктов у крестьян. Потом он от этого отказался а объявил НЭП. Развитие малого и среднего бизнеса. После смерти Ленина Сталин под видом продолжателя политики Ленина всю её перевернул, и стал править методом "средневековой дщи".

Во время просмотра в фильме, были показаны кадры кинохроники 32-33г и именовался гимн бывшего СССР и нынешний гимн России. Гимн СССР был придуман после 40х годов. Хотелось бы напомнить это создателю фильма. Считаю, подсознательно это идеологический акт направленный создателем фильма против России. И еще советским и РФ вот нашей историей своей радные вещи.

Корж = Пенсионер майор в отставке г. 69-11-67

№ 05. 04. ОЛЕТ (Чернишов).

Я кароловіну руский, кароловіну украинку.
Противоречивое чувства... от выставки.
Я сожалею и сочувствую, и понимаю, что происходило на
Украине в 30-х годах.

Спасибо выставке (и экскурсоводам) за то, что мы задуми-
ваемся, помним и не забудем их...

16.03.07г. Чернышов.

Русские не найдут смотреть эту украинскую выставку
рассредельных материалов голодомора 1932-1933г. Особенно
коммунисты. Нет данных, чтобы еврейская семья не стала
украинскую или хатыль одного ребенка. Какие же это друзья?
Русские это 5-е поколение с Украины. Также мое мнение.

16.03.07г. Катюшка Т.В., викладач історичного
факультету ЧДУ ім. Т.Г. Шевченка

Велика подяка вели організаторам виставки
за надану можливість ознайомитися студентам
із цікавими матеріалами по голодомору 1932-33рр
в Україні. Це страшно сторінка історії нашого
народу, злочин комуністичної влади та інші
страшніть радянської влади повинні бути закриті
перед очима сучасних громадян, особливо - підрастаю-
чого покоління, молоді.

Дякуємо экскурсоводам за цікаву розповідь

16.03.07 Февко Т.П. пенсіонерка. Я сама пережила
два голодомори (1932-1933р., 1946-1947р). Злочин комуні-
стичної партії ще страшніший за фашистську
окупацію, бо це були "сучасники", а "партія - чл,
честь і совість" змушувалась із свого народу.

Дякую за виставку. Февко

Комуніст - це фашист
 Він виконує те що наказують з Москви
 А там Бога у серці НЕМА
 Василь Стус

16.03.07. Чернів. Камер. технікум (ОН-5)

Ми дуже благодарно Вам за те, що Ви
 представили нам можливість увіршити ці
 унікальні кадри документального фільму. Дуже
 сильно б'ють серце і дума за нашими
 предків.

спустили: Маралова Віталія і
 Савенко Татяна.

17.03.2007р. ЦК №10.

Дуже дякуємо за змістовну екскурсію. Нас
 дуже вразили так звані кадри фільму. Ми
 багато пізнали про часи голодомору 32-53рр.

Виталий, урні С.Биласу.

17.03.2007р. Чернівецький базовий державний коледж

Ми вдячні організаторам виставки "Розсекречена
 пам'ять" за те, що ми знову переживаємо історію
 свого народу. Так сквилювали долі наших співвіт-
 чизників, ми побачили з ними нерозривні ті стурбовані
 порі. Як майбутній меридиан, ми бачимо морем
 гуманізму, милосердя, Смерть Бог, щоб повнефими-
 аї порі них кіч!

Стурення АН, В С / С (Сестрин-
 ська служба).

17.03.2007. Чернівецький комерційний технікум.
Мені дуже сподобалася виставка, вона вразила мене
жахливими фактами подій 1932-1933 рр. І сподіваюся,
що події минулого ніколи не повторяться, бо ще
такий один найжахливіший Голодомор Україна не
переживе. Дуже дякую за влаштування Вами вистав-
ки «Розсекречена пам'ять», з неї я дізналася дуже ба-
гато про трагічне життя українських селян.

Шевченко О.В. ОГТ-8

Виставка розповідає
незгладимий страх і біль
за Україну, за безсловесність
сталинської влади, за мільй-
они і мільярди українців
каторжан та резерванів голо-
да, всіх ким і де ні в нас
Совєтської влади.

Немає спокійного спокою
на матеріалі виставки, на
вот у нас, кождої содала
в Україні совєтської влади.

Разорили і уніщили
село, слухати нехотіли
потрапляли до концлагерів

Таке виставка мусяє
врготися вивати в центрі
Грота, жорстоко рекламувати
і пропускати через них
школи і ПТУ.

Сеня Мико
Светлана і Вла-
димир.

Студентки Чернігівської камерного-технічного училища організатори нової виставки, яка має велике публіцистичне значення, особливо для молоді.

І нехай одне замовило: «Невже для цього потрібно було так довго експонувати, аде факти говорять самі за себе».

Марчук Т.В. - зав. підприємства
Горбунцова І.І. - куратор
студентки групи ТХ-79

Мирно дякуємо за виставку. Вона не залишила нас байдужими до трагічної долі українського селянства. Нам, як історикам, надзвичайно важливо ознайомитись із документальними свідченнями про криві нагороджувачів 1932-1933 років.

Хто знає мислю свого народу, той не допустить помилок у майбутньому...

Студентки 14 групи
історичного факультету
ІНТУ ім. П.Т. Шевченка

Дир., ІІІІ - Група
ІІІІ ІІІІ ІІІІ ІІІІ ІІІІ
ІІІІ ІІІІ ІІІІ ІІІІ ІІІІ
ІІІІ ІІІІ ІІІІ ІІІІ ІІІІ

17.03.2007 Черніговський 8-й навчальний центр державної спеціальної служби транспорту

Мені доволі сподобалася ця виставка та піднесення тої інформації, яка виплила із нововідкритих джерел, що дає нам можливість більш усвідомити нашу спільну горезвісну долю. Нашої мислі та почувань зв'язність від імені всіх присутніх, що прибули разом із зі мною за можливість побувати тут.

Солдат

А. В. ПРУГЛО

Щиро вогнені емоції, виставка була. І різні
жанри - фрески, картини в шпалери, ілюстрації,
фотографії, документи, рукописи... Не треба
загадувати, що всі ці речі прибули до музею
Богатинського. Дуже цікаво було дослідити,
як саме із рідного міста вийшло, що деякі
свої свої найкращі картини та документи
з'явилися, чи опублікували їх на виставці?
Підняв питання, то виставка, звісно,
була.

З повагою,

В. С. В. ПРУГЛО

Історія України зводиться до неозначеної.
Довгий час українці не знали правди, бо
вона довгий час була прихована під
грифом "совершенно секретно".

А вогнені літературно-меморіальні музею
музею наші можливість кожен
знати правду, організувавши виставку
присвячену пам'яті героїв у Україні.
Дуже добре, що українці пам'ятають свою історію
шанують та люблять. Ланцюжок

Подяка СБУ області
та ^{України} ~~Україні~~
з великим задоволенням
відвідав виставку архівних
документів СБУ про голодомор
1932-33 рр. в Україні
по темі "Розсекречена пам'ять"
Моя сім'я - мати Федоборівська
Олена Арсенівна, бабуся Федоборівська
Нарія Іванівна (похована
в м. Ахмі) і я мамині - Дмитро
Іванович Дмитрів Вілійович Тимофій-
ович 1931 р. народився переживи
цей голодомор, а потім ще і після
воєнний голод 1946-47 років
на Поділлі - м. Кам'янець-Подільський -
Кам'янець-Подільської області
(з 1954 р. Хмельницька обл.)...
Документи на історія свідчать
що це дійсно був голодомор і
голод продовжувався і після
прийняття сталінської конституції
1936 року... Пропозиція по
розширенню виставки "Розсекре-
чена пам'ять"

1. Розширити експозицію
по Подільській губернії
 - а) Вінницька область
 - б) Хмельницька область

2. В порядку узгодження з
Урядом і ВР України
на майбутнє виконати
в тему виставки
"Толед 1946-47 років
"української" інтелігенції"
в містах в останні часи
німцьового відродження
та відбудови народного
господарства, зруйнованого
окупантами"
Дмитрієв Віліян Пилипівич
інвалід ВВійни 2 гр-ти
м. Чернівці

Приміть, що кожен має право
свої злочини. Сталін і СБУ за це.
Зачекайте історію
Зрештою 1940

А це ж \approx 5% жахів
що творили комуністи
але "тайна не в тайна"
Бідія

Украється серце, гризуть душа
від погубного і побаченого...

Широ вдячні співробітникам СБУ
за виставку, за екскурсію.

Най Світка Пам'яті не
загне ніколи !!!

У Ч Д Т У

Завдячуємо за змістовну
розповідь про нашу історію.
Мої 5 тижнів аенки та 10 кілограмів
з великим звиштованним спри-
їнням та переробкою сторінки
пелття народу 32-33 рр.

Школа №24

Учителі Гр. ів. Павлюк

Л. М. Савченко

В. Ф. Фоміних

112 грнів 5-к та 10к кл.

Я дуже рада, що на 15 років
нежалюгідної українці нам народні
відкрили правду про ті жахіття
роки!!!

Дякуємо за мотивацію
побачити та відчувати всю біль та
страпання сім'я України 30-х рр.
Цього не можна ні забути, ні прощати!

В роки колективізації в моєї сім'ї
забрали все. Забрали хліб в моєї
бабусі і поїли вона і соло вичулила у місцевої
влада за нагороду діда - з Георгієвської
серетти, які він в свій час отримав як
нагороду за мужність на війні.
Забрали, але обіцяли що буде ваша сім'я в
майбутньому тільки краще. Освіта і лікування
буде безкоштовне. Так і було. У нашій
сім'ї з 4 х дітей 3-є отримали вищу
освіту, а 1 середню. А тепер у народі
який зацікавився за це теж тяжку і
страшну ціну забрали і безплатне лікування
і освіту. Землю, яка належала кождої
сім'ї по праву, тепер будуть продавати
фізичні заїждці. Ніколи не забуду, і не
дам забути моїм онукам, які сиротомат
перетина в своя родина в роки сім'явниці
нової владі. Так хай не забувають
мене вгада, як не можна поводитися
з Людьми. Ми всі хорилися ір Тогом,
Визими Розуми все бачить.

Дякую за цікаву екскурсію і за
можливість побачити на виставці
все біль та скрапання сили України

Дуже вдячна за надану інформацію.

Дякую, що створили цю виставку, з

як ми могли дізнатися хот
якщо "голу" правду тих страшенних
років.

Ков В. О. студентка ЧДУ

Дуже вдячна, за надану інформацію про роки 1932-33 рр.
Страшна правда, нехай яка вона не є, повинна доноситись до
людей, на телебаченні, радіо та ЗМІ. Моїх прагнень було стра-
шно в роки репресій, документи про це нашіли і досі не оприлюднено,
хоча фізикам ми про це через знайомих, що працюють в РСБ Росії,
якої Федерації та на Україні, їх тіла поховані в братських могилах в
Білорусії та Росії (Триплек, Табо)
(Студентка 22 гр. філологічного факультету ЧДПУ ім.Т.Г.Шевченка)

Дуже вдячні за проведену екскурсію і надану
інформацію про страшні події в Україні 1932-33 рр.
Кажутьки повинні знати ширшу правду про історію
свої країни і свого народу, щоб не повторювати
помилки і прораханків минулого.

Титова О.І. (випускниця С/м №1
м. Чернівова)

Дошкель М.М. (випускниця
коледжу №11
м. Чернівова)

18.03.07р. Відвідали виставку на честь
Чернігівського ліцею у 1939-41. Вражені
поданими матеріалами. Дізналися багато
нових матеріалів, які раніше були
для нас невідомі. Вдячні співробітникам
виставки за насування.

Сподіюю зустріти Чернігівський
ліцей у 1941.

Вважаю, що Шаліка і Камуністичну
партію треба судити за геноцид
на Україні, як судили фашизм на
Нюрнберзькому процесі!!!

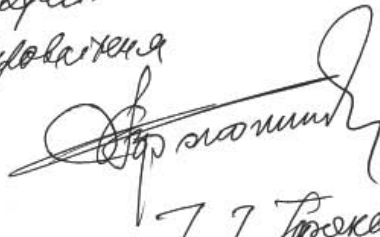
18.03.07. Корейченко С.П.

Манові усежми та організатору
 вибави архівні документи,
 Про листопад 1932-1933 років в
 Укрїні. Розсекречена пам'ять, яка
 влізло на Скаржині, за рахунок її існування,
 склалося про те, що створені документи Укрїни,
 та франц документи влізло, призначені
 на кінці війни, щодо визначення національного
 характеру прог. українського народу.
 Відомі, скільки рідко це має;
 розмірені у списку бібліотеки Укрїни
 про архівні документи, які завідувач
 про величезні документи, які російсь.
 Я саме, не тільки за документів окремих держав
 створені всі документи год тому щоб
 обслуговувати, що всім національн., та
 дипломатичні, коли вони були в Україні.
 І зрештою, що українськими документами
 усього, та визначено співпрацю вибави,
 щоб одно почитували та підтримували
 проблемами співпраці, як була визначено.
 Друго за справуванні архівні документи,
 які завідувач, та перевіряються
 національн., та національн. прог. українського
 народу.
 З Бобалого до організаторів вибави,
 Беринг зможуть стати такі.
 Про Відродження, Д. В. Ракин,
 зовсім невелико українська
 перша національн.

Розсекречені документи проливають світло на страхи часи, навантажені морем людиморав, які довелось пережити нашим батькам і дітям. Інколи архаїчні матеріали розкривають ірону правду, яку довелось пережити українському народові. Експозиції виставки мають велике значення для знання історії своєї держави і викликають підсвідомого покаліття. Робота, проведена співробітниками Республіки безпечно і вкрайці, сягає північчю повертали глибокою свідомістю людей великих подій.

Наказником Чувства

J. J. Прокопенко

Черкаське обласне козацьке товариство
Українського Ресурсового Коучингу
взяли організаторам виставки "Розсекречення
пам'ять" за надані матеріали про події
голодомору

Не погасне для голодомору
І наша пам'ять не помере.

Отаман ЧОКІ УРК

генерал-майор УРК

Мф (Мергенко Б.А.)

30.03.2007р.

Термаєвим і радоме козацтво
висловлює велику подяку за
висвітлення цієї страшної
події, якою революція проти України
ув. Дорогі мій люди, Братів
Українці, козаци! Щоб більше щоб
не було спалене на кочові відновок
ні державні кошти не зайд на істориків
а українців. Націоналісти всіх країн
є Дукайтея!
— Осага Термаєв. Країна козацтва О. Маршуків —

Щиро дякую організаторам виставки
за розсекречені документи з історії
українського народу, того страшного
періоду колективізації і як наслідок
голодомору 1932-1933рр. Історичні
документи показують скільки біль,
кармими страшного голоду і з другої
сторони неохливу дряку «херівські»
і сиромовної комуністичної партії

2.04.07р.

студентка 18 кл. Черкась-
кого державного-технічного коледжу

Широко вдягні засновникам
цєї виставки, що розкрили
життя моїх дідів і батьків.
Вам низький уклін, а їм
земля нухам.

З повагою М.О.Олександр
Виставка сталінського
спеціального дитячого
будинку м. Стрий
Хмельницької області.
2. IV 2007р. Олександр
Олександр

Український народ повинен пам'ятати
про шрами смертних свав'єств і смертні
і прощати все можливе, щоб подібні
трагедії не повторилися.

Вічна пам'ять безкофінковим
жертвам геноциду!

03.04.2007р. Олександр

Побачили б поцітує замкнуто вісний сну
в нах'ялі, рау, ма ніколи не жако тьс.
це - наша земля, це - наші люди!
Забрига або пробачитя ці люди -
франсел іх намі'їтї на уварї.

Ваша сисага організатора виставки

07.07.007

Побачені експонати та розповідь про події
минулих часів, які охоплюють всю Україну
в цю голодомор, замислює в пам'яті
всіх українців горе та біль по тих, людей
які замислює. Створює атмосферу того, щоб
ніколи такого не повторити і не повторити в
нашому житті.

Дуже дякую про можливість відвідати
виставку, за чудову організацію експозиції!

03.04.07 Дніпровський район

Дуже добре, що виставка «Розсекречена
пам'ять» експонується на «Небесах», адже
тут голод був чи не найстрашнішим. Такі
факти з нашої історії необхідно знати, чини
і захищати пам'ять українською, щоб
лише молодше покоління. Також зможуть
проти нації не можна ані забути, ані простити!
03.04.2007, ^{Т.М. Білецька,}
^{Ю.В. Моралі,}
^{Г.В. Шевченко} та ін. (Делегати Київського
району)

Дуже корисну справу робите, думаю, що тематично "Якжеді": "Всіх не поважає к рожива". У колекції в фасіах би існує зрада по лінійці ідеям висідаєт.
 З вдячністю - Черкаський інститут багачевої справи.

Висловлюю вразливі провідники смисли вразливі вразливі до провідників роботи серед населення, молоді, повернення історичної пам'яті народу. Звичайно вам є під наслідок, але маю пошридію справ.

Тобачаши. Зробити це висіаєт до рурів і інтерівентів, в Черкало Армія, серо господарств, держави релігій вразливі.

03.04.2007р. Члн Черкаського гуманітарно-правового учео. (ЧТОО).

Висловлюю щирі вдячність працівникам Краєзнавчого музею та служби безпеки за надану нам можливість ознайомитись з незаперечними фактами трагедії українського народу в 1932-1933 роках.

Звичайно, хотілося б, щоб документи, представлені на експозиції, були доступними загальному, адже такі сторінки історії необхідно запам'ятати кожному українцю, щоб такої варварської жорсткості проти нашої нації не повторився ніколи.

Пам'ятаймо про смерть, щоб граше було жити сьогодні! 03.04.07р. Члн загальноосвітньої школи №26

У рідному селі мого батька Козацьк^і-2
(тепер це Черкаський район області) досі
лише пам'ятного хреста опосередком,
що поховані в кургухах під П'ясе-
милком у брашків могилі без
розбору віку її стамі. Лише кілька
змішаних могил з перших поховань
погайку помодорну: 1 рік, півроку
мимий... Моя рідна тітка (її ім'я
покидаю) Бурмацька Марія Андріївна
була джа, яка витина на все село.
Пити з борем вдуші

3.04.07р. Курин А.В.

Щиро вдячні Лошницькому Олександрю Анатолійовичу
за ретельно проведену екскурсію за матеріалами
виставки.

Група 16/17 ЧХТТЖ

4.04.07 року.

Дякуємо за те, що продемонстрували нам
експозиції, та за ретельну розповідь про
символі роки там, що історико селі пам'ятає,
що все не повторилося у майбутньому

СЗМ N1, селі чорнобай 4.04.07р.

Черкаський професійний кінорежисерський ліцей
пр. КО-7; КОБ-7.

Хочемо подякувати за цікаву виставку і
екскурсію робітничкам креслярського музею.
Тобто історія, історія перебіг знань.
Дякуємо.

(70 осіб) / СТКА. 4.04.07р.

Палацкоє Свіа Паміняної нині Мамітви

Достигали зміна. І треміли Дитяги каїна-
Косоокої смерті корнів профіравлений плац...
Винираю Село - потопана в сягодох Україна,
І розубоєне Небо ковтало задущений плац.

Маленів людомор-лютували нові зникари,
І емофенька Бабуця тинала Укопу на Сніг...
Кад новими святими замусени Душі згали,
І Дніпро захмичува І роздати стражений Слів.

Палацкоє Свіа Паміняної нині Мамітви
І розмузвона Паміять малює Історії слід...
Тільки ти Калоски - життєдойного Виліру Дитвір
Як: забве, Очима Дитягими мірають Світ.

Ігор Яворський,
писменник, військовий журналіст,
підполковник
Служоби безпеки України.

3 квітня 2007 року
Черкаси.

... Україна є, допоки палає Свіа Господня,
Свіа Паміяти людської. Українців ругали
амоганами і заарканювали в невіяніці замшорці,
розстрілювали і морили голодом...

Досить! Але зобувати Історію - виформити себе,
власну Духовність.

... Тільки з Паміяти Паміять не смерти...

Ігор Яворський.

4 квітня 2007 року.

Дуже добре, що нарисами настав час, коли про страшний голодомор 1932-1933 рр. стало відомо широкому загалу. Довгий час про нього мовчали, говорили про природні епідемії, як про причину голоду, але дійсно правдиві факти стали відомі зовсім недавно. Зараз ми можемо з впевненістю говорити, що це був геноцид і етніцид, спрямований проти «основної частини української нації» - селянства.

Виставка організована СБУ для збору інформації з новими розсекреченими матеріалами, які довгий час зберігалися у архівах і не були доступні широкому загалу, а тим більше гласності.

На виставці представлені матеріали в основному зі Східної України. Каждеський науковець Микола Баранський склав карту "Географічне розподілення смертності по областях, охоплених голодом. Буковина, Черкаська область в листопаді в співвідношенні до смертності складала 25% більше відсотків.

У деяких селах Черкащини смертність досягла 75% (с. Зелена Діброва), с. Токрене Іллінецького району - з 2 тисяч вів телятків лише голодомором залишилося приблизно шість телятків.

Дякую організаторам виставки і сподіваюсь, що це необхідна справа буде продовжена і про це страшенне лихо будуть завжди пам'ятати.

Ст. науковий працівник
Черкаського обласного
краєзнавчого музею
Ірина Кирило І. О.

Велике спасибі за чудову виставку і змістовну розповідь. Ми вдячні вам за можливість дізнатися багато нового про страшне шмук нашої країни. Ми зробимо все щоб такого більше не повторилося.

4.04.07

17 школи, 10-Римас
Вячесло!

Хочемо висловити велику подяку колективу краєзнавчого музею за цікаву виставку та екскурсію, за спогади про наше минуле. Історію треба знати.

04.04.07р.

Професійний автомобільний ліцей
гр. ШБМ 4-06

Вдячався щиро подяку колективу музею за цікаву екскурсію, кінофільм.

4.04.07р.

Черкаський професійний ліцей.
гр. 05-8; гр. АС-16; 05-9.

Учні та педагоги працівники
Черкаського професійного ліцею
дуже вдячні працівникам музею
за цікаву, змістовну, інформативну
екскурсію.

04.04.2007 року

гр. 05-11, АС-5, АС-6,
ШБМ-4.

04.04.07 Виставку привідену
голодомору 33-34 років безвідомим
періодичні працівники Черкаського
професійного абсолютистського ліцею
та учні першого курсу (групи
4, 5, 6, 11). Виставка цікава, але
деякі білявиді: комедійна; монте-
жово, монжа 5 і" було розда-
влює, скривтурами та сурасими
творами на дану тематику.
Томаш О.Д

04.04.2007р.
УЖТДТТ №1
Вр. Висловлює подяку краєзнавчому
музею за гарну розповідь про голодомор
33-34 років. Ми багато чого дізналися та
зрозуміли. Учні гр. 18 Черкаського профе-
сійного ліцею переработної промисловості.
С. В. С.

04.04.2007.
Гуманітарно-правовий ліцей м. Черкаси.
Дякуємо. Ми значно ї не забудемо.
30 учнів, учитель Філіп

04.04.2007
Учні навчальних груп ТІ-8 КЗ-5, Філіп-18,
ТІ-10 Черкаського професійного ліцею
висловлюють подяку працівникам гр. музею
за цікаву виставку, експозицію, інформацію.
33 осіб ЧВНУ
Філіп

Щиро вдячні всім, хто
примістився до
створення цієї виставки!
Дуже добре і те, що співро-
бітниками архіву сировод-
окрають що виставку і
енергійне обслуговування
на дуже високому
рівні. Дякуємо.

Нам, що маю насу
ураження з пошлю
місці.

Місце місце
04.04.2007р А. Козаченко

Щиро дякуємо організаторам виставки
 «Розсекречена пам'ять» за неоціненний внесок
 у поглиблення знань у важливій історії
 Студентка ІІ курсу Історико-філософського
 ф-ту Чернівецького національного університету ім.
 Янакія Галацького І.В. Монастирська

05.08.07

Від вчителів Чернівецького
 Щиро дякуємо організаторам
 виставки «Розсекречена пам'ять»
 за можливість познайомитися з
 експозицією історичного історичного
 матеріалу про голодомор 1932-33 рр.,
 а також з мемуарами радянських
 емігрантів про голодомор на
 Черкащині при Черкаській спеціалізованій
 школі 7-ї сес. №4 у військово-історичному
 музеї ім. Г.П. Литвиненка ініційованою громадською
 групою в цьому напрямку.
 Формується експозиція «Голодомор 1932-1933 рр.
 на Черкащині»
 з новиною Ротенд-історички
 Черкащини

Виставка „Розсекрета нашість“, що складається з архівних документів, документальних свідчень очевидців подвигу 1932-1933р, історичних експонатів, документальних фотопрограми цих років створена на високому науковому рівні. Виставка стала справжнім центром відродження національної духовності. Адже без переклику поколінь, без насущної передачі історичного досвіду неможливо виховати громадянина демократичного суспільства - патріота.

Матеріали виставки дуже цінні для нашої музею і будуть використані в нашій подальшій роботі.

Сама виставка є прикладом правильного показу архівних матеріалів і ця методика може бути використана не тільки в експозиціях державних, а й в громадських і шкільних музеях області.

Коллектив Черкаського обласного краєзнавчого музею щиро вдячний організаторам не тільки за виставку, а й за проведення екскурсій по виставці на високому професійному рівні.

05.04 2007.

У абрамені подими строуного
голодокору наши бацьки перенес-
вали його в селі Земберга Тенр
Золотомського району.

Фривалим часе воны тільке
уревками фотювідали нам
епізодичні події цього часу.

У леще в фокі медальні-
ности стали покорити з
деманам і уривкамалы тых,
хто феквідувал хліб. Але
одна річ, коли це епримавме
на дуку. У зовсім ішче, соми
бацьки фотюграфії, архівні
документы, свідчення.

Помыаме фотюлетіи і фотюграфію
не тільке очима фотюме чотсе,
а всімі нашою багатюстю фотюмедаль-
ної держави.
Миро держуемо Воли -
організатюрал. 5 квітня 2004 року
Родичев
Тенр
Фотю

Нам час дає унікальну
можливість для розкриття
багатьох білих плям в інтер'єрі
України.

Те, що замовчувалося
і навіть заборонялося, нині
доступно для всіх українців

Добре, що і така серйозна
державна установа, як СБУ
розсекречує свої документи,
і не тільки їх показує, а й дає
для використання.

Адже ні школи, ні про-
мислові музеї не мають мож-
ливості подувати в архівах
щиро багатство етнізації,
виставки твергих цінностей
дзвучать за експозицією.

05.04.07. Музейні
красівники Черво-
батвини

Учні і вчителі Камівецького району вже тривалий час ведуть збір спогадів свідків голодомору 1932-1933 років.

Вже зібрані десятки і сотні таких свідчень, частинка з них надрукована. Ця робота триватиме і далі. Тому хочемо подякувати організації район виставки за їх ініціативну працю у розкритті правди.

Колектив вчителів
Камівецького району
Б.О. Офрокє Сергеев
Камівецький ліцей

Висловлюю широкі подяки за органі-
зацію виставки "Росенітвенна пам'ять"
Спасибі державі України, українській
СБЧ в Ісінбургській адміністрації та
загальній державній організації СБЧ і
іншим організаціям за все.
Свята ніч, яку Ви взяли на
себе, є високою заслугою
історії України. Подякуємо
Ви поважаємо нашу Україну
є ще одним кроком до наблизення
демократії.

З повагою
Зосі - 20. ОДА
 В. Демченко

Я дуже багато чув розповіді про страшні
роки 1933р. як від своїх рідних та і від людей, що
пережили цю страшну подію. Висіла, що проводили
в цю пору дуже багато своєю правдивістю про
це. Народ, що пережив таку кару - є дійсно невмирущою

Архієпископ + Саввадій
Київський і всієї України
Руської Православної Святоотру-
ничької Церкви.

Велике порадю організаторам виставки
Ваша передача, щоб ніхто не помилювався
знати що на території першої нашої
історії, знає і каже все, щоб такого
не було в майбутньому.

Заслужили пошани
одночасно: Гали / 19, Вещай

Слово богу, що когось з нас 70 з мільйон
року, перш доведеться про слово брати
історію!

Вещай
тебхотини

Надзвичайно багато звертає,
Томові, щоб реалізувати
будівництво фортів колективних
Гали / Н. Вещай

Також виставки необхідно зробити
постійно дійсними і
проводити в них уроки історії.

Вещай (Вещай)

Благодаря вашей выставке наш коллектив
узнал много нового в истории развития
нашей Украины. Благодарим организаторов
за предоставленные такой уникальной воз-
можности знакомства с архивными материа-
лами и сохранение такого извечного прошлого.

Дай Бог, щоб в далекій майбутній всі бачили
тільки во благо для народу.

Тарасенко (Гарф)

Групою Б це хотілося назвати
дані нині сучасні. Без цього уроку
історії не можна всерйоз говорити
про незалежність України. Хотілося б;
історію нікого і нікому не вчить -
вона карає тих, хто забуває її
уроки.

В. Журав
13.04.2007р.

Ми чекати РЧ ліцензії, переглянувши сайт
"Розсекрешка пошукать" дізналися про етнічну
українського народу. Ми маємо подію, що таке
більш не відбувається.

16.04.07
Вешко А.В. (BeABaH)

Виставка дуже цікава і потрібна.
Особливо молоді. Дуже дякуємо.

17.04.07р. Т.Т.Унд.
м. Кіровоград

Дякую представникам
служби безпеки за зроблену
роботу по підготовці виставки.
Своє місце треба пам'ятати!
О.Кривинко

Дякую працівникам
служби безпеки України за небайдужість
до історії і пам'яті. Щоб цього народу
це страхотів не повинно повторитися!
Моя бабуся врятувала 3 твої гітлери
у геноциді 1930х, і твоях у 46-47.

Слова взаємності, Пам'ятаємо.
Президента України
за його нестигмативність. (М. Магочинський Д.М.)

В нашій родині під час першого - голо-
домору померло 16 невеликих душ, а всім
Руданівцям на Херсонщині було 'випице-
но' 11730 хліборобів. Варто я дописую
вікву без бляхкої рідні. В пам'ять про
повернені у 2001 році я спільно з на-
рідним фермером спорудили на-
перекір колективізму - маршлякати
пам'яті на в. З нестугми роки
пам'яті так буде споруджені
в центрі села.

Голова правління об'єднання
найтв'язнів і рекреативних
всередині несправді, і тв. Ц. гр.

Відомо, що виставки повинні проводитися в усіх районах країни, щоб люди дізналися про той жахливий голодомор, про який не всім заважає говорити, щоб намагаючись про цей страшний геноцид, як страшний сон. А треба пам'ятати, що люди не всім заважає говорити.

Дякую представникам СБУ за цю виставку і добру організацію акції

Володимир Дриш

Отримали велике враження від подорожі, історичної про голодомор в Україні зоржи в повинна бути доведена до всіх верств населення кращою держави це допомагає сформулювати українцями в майбутньому історію та зробити правдиві рішення в майбутньому.

Володимир В. Мисюк

Виставка вражає своєю конкретністю і доводить безсумнівно, що в 30-х, щоб жити ми мали лише вугалі. Дякую за велику роботу, яку доводилося виконувати історикам та журналістам, щоб історія ідеї не забута історичної дилемати України.

Володимир Васильович

Ми учні п'ятого класу, хочемо сказати, що інформація про голодомор, яку ми дізналися тут, була дуже корисною і пробудила в наших серцях повагу і співчуття до жертв голодомору, і ми будемо на багатьох виставках, але ця нас вразила найбільше.

Саша Микола *Володимир* *Володимир* 13.04.07р.

Велика користь організаторам виставки. Не кожному вдалося, це виставка потрібна, зокрема щоб наші нащадки знали, що відбувалося в давніх 30-х роках минулого століття. А також, щоб наші нащадки не допустили таких високів нещастя, як в радянському.

13.04.2007 року

[Signature]

Дякуємо за інформацію, отримані враження та над відгуком відношення до історії нашого народу.

З пов. К.П.Л.Т.О (ушитою 14)

м. Кіровоград

16.04.07

Мой. Др. *[Signature]*

Ми усі маємо класу і класу історію. Інформація про голодомор про яку ми дізналися нас дуже здивувала, тому що були такі люди, як Сталін, які в жмені на радість собі, а в інших забирали багатство жити. Ми були на багатьох виставках, але це все враження нас найбільше.

З пов. «Історія» м. Кіровоград

[Signature]

16.04.07

[Signature]

Ми, учні НБХласу гімназії-інтернату-школи
мистецтв, переглянувши виставку "Розсекречена
пам'ять" дізналися про нові факти, які тримали
в секреті майже 60 років. Кобзарство не залишилося
байдужим. Це дуже потрібно, особливо молоді.
Велике спасибі за розповідь.

17.04.07

Студент історичного факультету,
КОНУ ім. В. Винниченка
член етнологічного гуртка. Великі
ураження артівні матеріали

18.04.07.

Дякуємо спочившим організаторам виставки!
що ретельно нагадали факти нашої історії,
о котрій не слід забувати!

18.04.07.

Дуже своєчасна і повна інформація!
Дякуємо.

18.04.07

Дуже вдячний за екскурсію. Мені сподоба-
лася екскурсія.

-КТК

18.04.07

Ми вдячні за те, що віддали нам працю
про минулі знання нашої власної

КТК ННПК

18.04.07

ДЯКУЄМО ЗА ВТРАЧЕНУ ІНФОРМАЦІЮ ПРО ННПК
НАШІ ПРАЦУВІВ, ЗА ТЕ, ЩО ВОНА БУЛА ВІДНОВАНА НА СЬОГОДНІШ-
НІЙ ВЕБ. ДУЖЕ ЦІКАВО, ПІЗНАВАЛЬНО!!! ВАНЯВВ!

КІК КФ-42
18.04.07.

Кіровоградський професійний музей сфери послуг, вдячний за те що в нашій державі наразі погали проводимо такі заходи, як першочислі висновки, пов'язані з голодомором на Україні, які допомагають нам виховувати справжніх громадян нашої держави.

З повагою у вас та працівники
Музею. 18.04.07

Студенти Кіровоградського державного педагогічного університету щиро вдячні Аертавному архіву Служби безпеки України за проведену виставку документів радянських органів державної безпеки, що висвітлюють голодомор 1932-1933 років. Такі виставки сприятимуть вихованню у молоді патріотичних рис характеру і є свого роду консолідуючим чинником для українського народу.

Дякуємо

18.04.07

Мурф,
Іва

Студентки Кіровоградського державного інституту Східноєвропейського національного університету ім. Шухевича страв страв вдячні Вам за цю виставку і проведену роботу. Ви робите дуже важливу справу і намагаєтесь не лише для розкриття істини, але і виховання молодого покоління. Вірю в Вашу роботу і дякую вдячні їй.

З повагою.

Світлана ХИЗЬКО
18.04.07

Вдячний за талонку, яка дуже
потрібна.

Гарм!'

Ми маємо зробити все
щоб пам'ятали була дословно,
шмат і вічна.
Ми маємо зробити все, щоб
такого ніколи не було.
Ми маємо подумати всім
хто робить справу по виванню
історії, хто її зберігає і хто
чиміє не повнаги, а навпаки

Декую.

Гарм!'.
23.04.07.

(Голова Дніпропетровської
обласної державної
адміністрації
Деева Надія Миколаївна)

Групували виставку архівних документів про
голодомор 1932-33рр. в Україні.

«розсекрешена пам'ять»

Але це ще не все, голод розпочався ще 1931-32-33-34рр.
Я шебидець свого того часу.
Тех що я тут побачила, це дуже мало, його треба
книжками писати. Це злочинство робилося Кремлем
звідти прислали мене активісти виконавці, як як я
їх ненавиділа, мені було в той час колективізації
в Харків пам'ятаю все, що бачила і перенесла
образи, страшенні голодомор і після ками змоделью
дитинство. Це було в Харківській обл.
Лебедянського р-ну в. Лутерих. (Харківська обл.).
Виконавці Наталія Тренішвіна тел. 476-83-43

В.О.В. Букаченко В.А.

Станом до голодомору бригадизма
впевнена. Голод для многих людей
на Україні був завжди!

Зтверджую що був голодомор
необов'язно цифрами.

Скільки львівчан населяли біля
в 1930г. = (22 мільйона) в 1935 році
населення виросло до 34 мільйонів.

Скільки радянців в 1934г.

Скільки в 1932-1933г. умерло и по
какой причине.

В настоящее время численность
Украинки уменьшается и многие
умирают от голода и едой травы!
2304072. Шир,

Мені нині дуже сподобалося.
Мені було дуже ^{важко} ~~важко~~ дітесі які заги-
нули від Голодомору.

Я, Кош Р.В., кукляр А:С. - дякуємо організаторам виставки „Розсекречена пам'ять“. Ви робите велику справу. З цієї ми дізналися правду про голодомор.

25.04.07 р.м.т.
з Марини Анастасії А. М.

Проживаю в місті Дні-вск,
родилась в селі Мало-Захаріно Солонянського р-н. Дніпропетровській обл.
Від мами яка мені розповідала
вимерли багато селян, які неждали
пока розставав сніг, бо нікому
було хоронити. Моя мама 1888 року
нас народила гетьверо дітей.
Тато помер з голоду і два брата.
А мене спасла брата дружина
Татювого сина жінка. Вона хай
земля пухом. Скільки жила, казала
якби не я тиб тоне померла
А.С. Кош.

25-IV-2007р

Я, Авер'янова Л.С. дякую організаторів виставки „Розсекречена пам'ять“. Про голодомор знаю давно. Мій дід, Кошманцев Ф. помер з голоду в 1933р. в с.П.Григорівка В.Дніпровський р.н. Дніпропетровська область.
Це був справжній геноцид українського народу.
25.04.2007р.

А Марченко Леда кристувалася в
 цій джорамі і мене одель конрвалася.
 Я рах прочитала ка маъ сека

сво.
 Шиманський О. А. Збайдушлий світ про
 це вже мало значе, не може знати. Не вхид,
 на виставку погув: „Низего там не было
 в 33-м и 37-м годах; наши предки все
 дурят“.
 Боже, поверши людський дущам втра-
 тене. 25 лютого 2002. Шалон

Мое впабсецтвэ про подіі 1932-1933 рр. на
 Украіні:

Цорний подих горадсі сиретні
 Обвітає дитячі прегі...
 Та небікс ф в цюору віці вкертні,
 Кори еднимо гратисъ криде,
 Кори бітні дерев тініобітне.
 І все сково достинітне вшні,
 І безуре маръ меноре:
 Маро, марочко, хогетъсз істні...
 І чі вірновізь - хог бі средо -
 Ібо поперра ще франіду ратні
 Ісе не тіде в коростні поре,
 Не пошні своі марітні...
 І воко прійтупотітне пісно,
 Загарає в незрегі огі:
 Маро, марочко, хогетъсз істні -
 Істніа праге та все меноре.

... Маро... марочко... хогетъсз...
 Та і прійтупо срідори в гарі...
 І все пахра пошу екорінка
 Марокори і іі Букарні...
 Моніафніш техніцим, вкларат Ракова З. В.
 меніи 2002 рік

25.04.2007 Спасибо за виставку. Это
красно и интересно. Очень хотелось бы
ознакомиться с материалами именно
по Днепру и в частности отчасти тогда
детально.

Мурзилка.

26.04.2007. Не можна шукати і
не зрозуміти. Я від того пишу, що
створили на нашій українській землі
наші вороги. Це не від нас
заду шило!

Я трохи "хкєблєд" щодо "дофра"
в 1947 році.

Народ наш мудрий і відновив нас
що трагедію відновив...

"Ленін грає на гармонію,
Сталін шкварить гоняка,
Джентель Україна,
То сито грає на ідолю!"

Гаме ба!!!

Горька організація
виставки і організація
Діорама за організацію
виставки.

З повагою, мейстер

В. Діг (Kivani).

26.04.07. Я пещейонер, 1938 р.
Намисто Вітани Дмитрівна туди
у цій книжці відкрив, як на скелю
писали каменем:

Від батька й матері був і

всім повідав, що страшний го-
лодом в 1933 році був через
те що всі в село забрали, що
можемо було їсти. В моєй дачі
взяли землю забрали.

Батько, мати і брат 1927 р. Назв
Вітани тільки джукотом ішли,
що на горішній і килим і павутисті
важко зашкарує вольга
шкура. Вони її варили на
шматочку і, щоб ніхто не дізнався,
потихеньку їли з супчиком.

В другому селі селіх двоюрід-
них сестру і братів мадамта

сестра посадила в замішанні
власні - і де вони, невідомо. Сама
вона і її чоловік померли

Це було в нижній Запорізькій
обл. Купишівський р-н, с-т Шевченко
Степан С. Дубові. Це був жак,
всього не перекажем.

Проклимав КП Ряду і Спаліна
і всіх засів, що туди

історію розширилася (Фіщенко В.А.).
 Все розкрито і дітям і дорослим,
 Хай Навік пам'ятають всіх
 переможців козацтва і їх
 українських прихвостнів.
 Хай живе Україна!

27.04.07.

Спасибо за очень ценные
 материалы по 1932-1933 годам голодо-
 мора и очень интересным фактам.
 Ребята смогли увидеть прогностический
 весь ужас того периода, признания помертвев.

ученица сс № 120
 г. Днепрпетровская
 Меред.

27.04.07.

Спасибо за очень интересную выставку
 о голодоморе 1932-1933 годах. Ребята
 узнали очень много нового о тех ужасных
 годах для нашей страны.

ученица сс № 115
 г. Днепрпетровская.

27.04.07 Люди будуть пам'ятати
 сьогодні наше вітчизно знову в
 небезпеці. Ми колись м.Дніпропетровська
 в насраку

Трагедією В.І.Ожонко,
треба негайно явдити незалежних
сідан в Україні.
В.І.Ожонко 28.04.07.

Думку про це — в кожному
родині!
Це має стати підґрунтям
для впровадження національної
ідеї.

27.04.07.

Шановні друзі!

Організація виставки "Розсекречена пам'ять" стала можливою завдяки підтримці Президента України Віктора Ющенка разом з Українським інститутом національної пам'яті і Міністерством культури та туризму України. Відвідувачі виставки можуть подивитися документи, які до останнього часу були недоступні для громадян.

Сподіваємося, що експозиція викличе інтерес з боку наших земляків, надасть їм можливість на основі першоджерел сформулювати власку думку про події минулого, сприятиме досягненню історичної правди про Голодомор 1932 - 1933 років.

Нагальник Визавління СБВ
в Запорізькій обл.

генерал-майор С.М. Берест

Це виставка - пам'ять о подіях
в нашій землі! Це страшний історичний
це настільки страшно, що н сьогодні,
нашій землі! Це завжди не
факти повторює! Ми не смеем
права того роучелів!
Велике спасибо організаторам
виставки

С уваженем!

В Камышів, - заступник
шаров Запорізької обл. адміністрації

Трешетять руки від хвилювання і жаху, від свого, що побачили на виставці «Розсекречена правда» Я - історик, але й для мене багато фактів документів були відкровінням. Сподіялася за своїми студентами, які з великою увагою проговорили дрібни та прослухали розповіді про страхоття 30-років - голодомор. Вважаю, що після цієї виставки ні в кого не залишиться сумніву, що це був геноцид влади проти свого народу! Велике спасибі музею, державній історії та комітету державної безпеки України.

Дуже добре, що екскурсії по виставці ведуть родичами архіву КДБ України. Велике їм за це спасибі!

Дуже дякую, що ця виставка перебуває в Запоріжжі так довго!

Кожний українець, молодий чи старий повинен знати цю гірку і трагічну сторінку нашої історії - голодомор 30-х.
3 нов. Десяти 3 НДГ. Я Шерш / МП. Шерш

Очень благодарен организаторам
выставки за возможность ознакомиться
с документами, посвященными голодомору.

Впечатительная, серьезная, юридически
обоснованная и потому столь важная.

Хотелось бы узнать о судьбах тех лиц,
выявляющих которых экспонируют ся.

Думаю, что на карте Украины можно
было бы отобразить "Шлях скорбей" по
которому ввозился хлеб, отнятый у украинского
народа и станции сбора зерна.

Хорошо бы провести региональные кон-
ференции во время или после проведения
выставок, посвященных голодомору.

С уважением,

Александр Вельский
преподаватель Крымского
инж.-педагог. ун-та Бердяева.

Виставка архівних документів про голодомор 1932-1933 років в Україні - Розсекречена пам'ять: справила на мене незабутнє з чужою в серці враження. Я відношуся до покоління яке появилось після війни 1939-1945 років. Про голодомор знав із скрути розповідей людей, що пережили його, були заледкани режимом репресивним і боялися розкажувати правду...

На виставці я побачив фактичні матеріали, побачив срібли і ніби був учасником того каледзького виставання, яке дісталося на долю наших дідуців і бабусь, батьків і матерів. Це неможливо витримати, а тим більше пережити...

Дуже вдячний організаторам виставки за показ правди про голодомор, про нищення нас українців дієво-визвольним режимом. Люди будуть тільки, не допустімо повторення голодомору в Україні!

15.05.2007р. Мельниченко Володимир
Іванович-пенсіонер.
Мель.

Спасибо, что приоткрыли завесу над тем, что было
в ваших условиях, кто это делал. Что пришлось
перенести людям того времени.

Сельскохозяйственный Николай Иванович
И

Ми познайомились з представлени-
ми архівними матеріалами,
які раніше приховувались від
широких кіл громадськості.
Вражені політикою т. Сталіна.
Історична правда про трагедію
Українського народу ніколи не
повинна повторитися. Дякуємо
організаторам виставки.

З повагою і мількім поклоном
вчителі і учні 10-х класів
Закарпатського коледжіуму № 98
14 травня 2004 року

17.05.2007. Члнці імперії от в м. Зендритяне.

Велика вдячність заповникам галицької виставки за врятовану нашу історію, трагічну пам'ять нашого народу!

З повагою і щирими поклонами вийшли та члнці.

18.05.2007. Большое спасибо организаторам виставки за то, что вы помогаете людям увидеть историю нашей страны в правдивом свете. Благодаря им сможем увидеть документальную правду того, что пережили наши родители и бабушки.
С уважением Барнак Вал, Зарина Миша

19.05.2007. Большее впечатление произвела выставка геноцида украинского народа - голодомором 1932-33 г.г. Нет в Украине более мужественного и удальишайца, чем смерть от голода, когда человек ощущает боль физическую, но и твоей расудох. Такого жорстока над своим народом не практиковал в истории ни один народ, а коммунисты это делали.
Поэтому необходимо, чтобы новые идеологи коммунизма: силенки, александровские и другие посетили такие выставки.
Очень благодарен создателям выставки, которые дали возможность понять страшное зло, которое оно не повторилось.
Верам Гуда, сын родителів;
близкий родственник в 1938г, родились в 1957г
мать - советская вдова - колхозница, пухлая от голода 1946-47г,
судом признана жертвой голодомора 1946-47г.
г. Зендритяне

Завданням молодшого
на Франції в 1931-32 роки, працював
в Олімпієвському, нормантському
мастерстві.

Кажуть, ніколи не виходив
серед інших документів і скетчів.

Я не бачу свідченням масовою
помогти в ці роки. Я знаю,
що знаєш? Бачиш допомоги і
навіть менше знаєш. Я не ринчю
всі ці в 1941-1947 роки. В Криму
в першому його оккупанти і
воєннопленники каравани возили

Формально всієї своєї мислі
на цю тему мені, як арестувати.
Формально, несподівано вийшло.
Немає жодних борів, яка убиває
і слава арестувати.

Уверні, геть і рубити
убивають, єдиний який себе
голомант і веревка вбиває.

Н. Окрипков, лікар
ВОТБ, Кану. Кана

Дз. об. 07

З великим задоволенням відвідав виставку
присвячену Голодомору України в 1932-33 рр.
із серії «Розсекречена пам'ять».

Намного діломе українських громадян мавою
теми документальну правду про голод в нашій
державі, що був здійснений сталінським
режимом.

Документи та фотографії свідчать про страшні
події 1932-33 рр. в Україні.

Вічна пам'ять померлим від голоду!

Заярник Представника

Президента України в

АР Крим О.М. Левченко 13.05.07

23 - травня 2007
в Сімферополі

Виставка "Тож українці
матеріальні"

- Щира вдячність виставці "Тож українці
за правду про голодомор 1932-1933 років в
Україні. Голодомор це геноцид української
нації який здійснювала тоталітарна більшовицька
влада свідомо знищуючи українців. Моя
мати Дарсак Наталія Павлівна дитячою
пережила голодомор. В родині нашої Дарсак
було вісім дітей. Спалти родичам вдалося тільки
зберегти мене, рідне село та німак а
потім на перемісних дібати міста Свободком
де голоду не було. Дякуючи богу всі
діти збереглися живими, всі здорові і діти
і батьків було підірвало у всіх Дарсаків.
Ця терка пам'яті про геноцид передається
в кожній родині із покоління в покоління про
кого згадали ми наші діти і онуки. Не
можна стати в квітці народу ті страшенні
камі і злощасні які робила влада проти
нас українців.

Цією підтримавою В.ф. Ющенко який
попав за мене ув'язненні пам'яті жертв
голодомору 1932-1933 року. Голіть про
жертви голодомору зминьтвє в душі
українців *навість*

Владислав Замосць -
історик - перітолог.

Симферополь 23.05.2007г.

О выставке в Аоме
Кудотелка

«Рассекреченные материалы»

От имени Крымского Общества Пользов
хоу выразить большую признательность
и благодарность организаторам выставки —
она организована прекрасно, здесь все
трогает за сердце. Огромную работу про-
делали работники архивов и службы СВУ,
поднято очень много материалов —
и все для того, чтобы возмемство-
вала историческая память, чтобы
не была забыта память о погибших
и пострадавших в то страшное время.
Мне кажется, что становится легче жить,
когда знаешь, что правда возмемствовала,
что все названо своим именем и этот
страшный, искусственно созданный голодо-
мер никогда не повторится.

Мы надеемся, что эти службы, которые
организовали выставку, помогут и нам
ползкам раскрыть истинное лицо
репрессии, которые были в это не время
наш ползкам.

С уважением.

Гриву —

Что можно сказать об этой выставке?
Спасибо СБУ Украины, спасибо жителям
тихой Украины, что они нашим смелым
размышлениям воя правду каждого свои
но без кахедил под семи замками,
люди должны знать правду. Это не
можно лучше узнать свою историю,
историю правды. То-есть это ощущение,
с увлечением

А. Велес,
член Национального
Союза писателей
Украины.

23.05.07.

Спасибо за правду о голодоморе, ибо мои
родители 1906г.р и 1922г.р. были свидетелями
его в Хрниту. Папа мне рассказывал, как он видел
пароходы, отплывающие из Литвы, с надписью „Советские
излишки“ Знал маразм руководства коммунистичес-
кой партии, ни туда попасть не стремились.

Османов Шахмат, родив-
шийся в департамент (Марит
град АССР, пос. Шуйка Зве-
ниговского р-на) 04.12.1944г
Иван, их сын.

Дякую за роботу СБУ.

Процес огляду архівів ще не завершився. Але і це користь. Службою знає всю правду!

Цей час нестаче!

І ми хто вчені будуть покарані і не вольні і не цювоні світі.

Кому потрібне знання всіх дум звернення і це збудує кимого поведіння.

Благодарю Кимовою
м. Сімферополь
24/05.07.

Кожній сторінці для соціалізму.
Мамі спроби и розуміння.
Люблю Україну и верю в її
європейський вибор

Митюков
П. П.
г. Сімферополь

Чар сказав поеті:
" Що нужно - не меритвоам!
Що надо - живам!"

Бавшеє спасибо организа-
торам виставки. Айтвему
што без прощого ней буду-
щю. Айтвему должен
знаить историю своєю на-
рода.

Виставка організована
на очень високом уровне.

Спасибо за галлєтє!

Догь Ланто (Ивановей?)
Евемн Евдокимовн,
перечемвшеї, будучи
еще ребенком, весь
днотей утас.

28/12-07
П. Смирновна

(В. Смирнов)

Щира подяка п. Юценко В.Ф. і
Смірнівській СВУ за пораз
правдивої історії нашої держави,
а ми пам'ятаємо з кривавих наших
батьків які перетамом це спростувати
з іроми немовлятам в с. Корбяки -
Губань Рогозубського р-ону, Харківської
обл.
Хто не пам'ятає своє минуле - той
природний переміти це в майбутньому
розстрілює з їхню фашистською ідеологією
до душі.

Сіма Сургут О.М. і Людмила
Сергіївна м. Ступина Крив.
26.05.2007 рік.

Огромная благодарность
организаторам выставки „О Голодоморе
на Украине в 1931-1932 гг.“

Благодаря этим людям мы
смогли узнать новые страшные
факты об истории нашей страны.
Память о погибших и пострадавших
должна оставаться навеки не только
у нашего поколения, но и у
потомков.

Надеясь, что этот „некрасиво“
созданный голодомор никогда
не повторится.

С уважением

Цветкова А.И.
Ковалевская В.В.

г. Смирнополево

Поколінням, не заставшим эти у масах, трудно поверить, что такое могло происходить в действительности. Мы все заметили больше благодарны организаторам выставки за кропотливую работу, за трезвое, непредвзятое изучение архивов. Человек, не знающий реальной, национализированной истории своей страны, не может больше каковы-либо патриотом, не может и не смеет давать правильную оценку современным политическим событиям. По-видимому есть еще много "темных пятен" в истории, о которых хотелось бы узнать такую же правдивую, потрясающую, лезущую душу информацию, как та, что представлена здесь сегодня. Выставки, подобные этой, собирают людей разных национальностей, показывают истинные виновников и реальные причины тех многомиллионной трагедий, которые сопровождали историю страны, позволяют понять, какими неимоверными и бесчисленными жертвами создавалось коммунистическое "светлое будущее":

Спасибо словам, большое спасибо,

Митяев г. Симферополь

Иозженко В. А.

Спасибо СБУ за работу, связанную с проведением подобного рода мероприятий. В стране кто-то же должен заниматься воспитанием молодежи, прививать ей какие-то нравственные устои, любовь к Родине (хотя такого понятия, наверно, у молодежи уже нет), должна быть нормальная идеологическая направленность, чтобы государство в дальнейшем могло процветать.

Но к большому сожалению сейчас в стране нет подобного организатора, все делается во благо кого-то, молодежь вырастает, как сорняк, никто ей не занимается, так хоть может быть СБУ возьмет на себя такую миссию в нашем государстве. Это просто необходимо.

Серия выставок «Рассекреченная казнь», которые прошли в г. Симферополе: «Голодомор 1932-1933 гг.» и «Нацистские лагеря смерти» свидетельствуют о том, что СБУ на верном пути. Ведь могут же спецслужбы вести идеологическую направленность государства, как это нам показывает история, но только это должно иметь правильный вектор, а не так, как это было в нацистской Германии или при коммунистических перегибах в годы становления СССР.

Данные мероприятия никого не оставляют равнодушными, даже молодежь с интересом и с осознанием чего-то нового, порой и с удивлением, как будто-то это было 300 лет назад, а не с нашими родными и близкими, под впечатлением увиденного и услышанного уходят из выставочного зала.

Еще меня поразило и как говорится «взяло за живое» музыкальное сопровождение на открытии выставки, особенно исполнение адажио на скрипке. Это впечатляет!

Сопровождение классической музыки, думаю, могут усилить эффект восприятия подобного рода документальной выставки.

Еще раз спасибо организаторам данного мероприятия. Надеемся СБУ не остановится на теме Голодомора

Иозженко

Хотелось бы от души поблагодарить организаторов выставки за огромный вклад в дело освиденения событий страшнейших страниц истории нашего государства. Благодаря вам мы можем получить новые данные о фактах геноцида украинского народа в годы Голодомора, коснувшегося практически каждого украинца. Проведена кропотливая и трудоемкая работа с архивными материалами, кино-, фотодокументами, в результате которой в рамках выставки воссоздается полная и целостная картина репрессивной политики тех лет, направленной против целых поколений.

Следует отметить внески организаторов в деле уменьшения количества «белых пятен» нашего общего прошлого, намеренность и высокую степень информативности мероприятия, а также его значение в становлении национального самосознания подрастающего поколения.

Большое спасибо вам за "Рас-
секретную" память, которая отложится
в сознании людей на века. Знать и
помнить об этом крайне важно для
того, чтобы впредь не допустить таких
античеловеческих проявлений в отноше-
нии всех народов.

С уважением, Шарова Т.М.
Синдес И.В.

г. Шиндерекаль

Материалы выставки напомни-
ли нам об одной тяжелой странице
истории нашей страны, напо-
миная молодежи людям о
сложной обстановке, в которой
приходится жить их родителям
и родителям. Диния

Документы, материалы, фотографии, посвя-
щенные Грешному Бриту и истории
Б.А. Фрэнк, не могут осветить все
Бриту и все еще продолжаются, и
составляют его историю. Фрэнк пишет
вспомогательные материалы, которые
стали основой для работы Б.А.Ф.
С уважением, Фрэнк Б.А.

Безісторичного кейб'юдучило. Спалено оформити до-
рам виставки архівних документів СБЧ о
генераторі №932-33 г. в Чирасі, приєднання
касає територіальної правди в історичній канцеля-
рії, о чому люди старшого покоління,
не відносячи часу генератора,
багато розсудової своєю думкою і виражає.
Знаючи історію своєї країни без прикрас
і некашею показати новому поколінню
в створенні нормального об'єкту з об'єк-
тованими умовами.

С уваженням, Яворський А.А.

Огляд представлених матеріалів, по
тему проведена хвилююча думка! Хотілося вос-
микнути - О ужас! Неужели это было?! Разве
можно было поступить так с людьми своей стра-
ны! Стояли я не видел этого раньше? Почему
это стало реальным только с вступлением У-
раины на демократический путь? Каким мужст-
вом должен обладать лидер государства, чтоб от-
крыть более четкая история Украины!

Стояк увиденного поминаний, что развитие
любого демократического общества в современном
условиях может происходить исключительно с
учетом памяти его истории и прогрессивное собы-
тия 1932-1933 годов, должно быть признано
советским режимом, должно занять свое место
в истории Украины и явится уроком для сов-
ременных политических действий с целью недопу-

цикла повторення помилок в суверенній державі.

Велике спасибі Службі безпеки України за свої зусилля в збереженні історичної пам'ятки.

С уважением,

житель г. Владимирское Рижиков Н.С.

Комитет сотрудников Военно-медицинской службы испытывает гордость за камер СБЧ, преданных тыловых трущ в создании и фиксации выставки архивных документов о голодоморе 1932-33 гг. в Украине.

Спасибо, организаторы!

Халлет не утасана, но ознакомившись с собранными документами, ма с утасом осознали тот масштаб и трагизм голодомора, о котором, как стало ясно, ма так мало знали.

Всегда помнить нашим соотечественникам!!!...

Ми об'єднали нову інформацию в контексті, розказали о вставке свои дружен, знакомим, в семье, нашим семье, ведь без знания, пусть даже страшною прошлого, нево построит светлое будущее!

25.05.07

председатель оргкомитта
ВМС СБУ, г. Симферополь
Бенюк И.В.

Даже у человека с крепкими нервами фото выставки вызывает дрожь. Хорошо, что сегодня эти кошмары стали достоянием общественности. Так и надо! Мы должны знать правду о нашей истории.

 Бульбенко И.И.,
военнослужащий в
отставке.

Виставка подобається мені дуже професійно, цікаво. Матеріалом не оставляють равнодуш- ными никого. Намного- выскіи професіона- лизм и глубокая эрудированность созратель экпозиций, удачное художественное оформле- ние.

Страшно сожалеть, что в СВУ работают умные, образованные люди, небезразличные к истории своей страны.

Бородитский М. В.
Симферополь

Был в числе посетителей выставки. Правду истории надо убогождать именно так- документально. Иногда меньше будет спекуляций, догадок, политиканства. Даже специалистам надо иметь крепкие нервы смотреть все это, отдаю должное организаторам выставки. Они сделали великое дело и спасибо им за это. На очереди должны быть и другие но самое главное стороны нашей истории, представленные также убедительно.

К. И. Н. Д. Осалыук.

Най ця виставка суворюю мовою документів
 нагадує всім нам про те, чого забувати не можна.
 Про геноцид євреїв, про те, як в єврейській Європі
 у ХХ столітті було вимщено мільйони здорових,
 працьовитих людей, кархав цілої нації, про жахливу
 трагедію українського народу. Спогад про ті драматич-
 ні події сьогодні як ніколи є необхідним для закріп-
 лення в свідомості українців почуття повсяк до
 життя кожної людини. Відчуваючи себе більшим
 до всіх тих, хто постраждав внаслідок голодомору
 1932-1933 років, бахсаю ще раз підтвердити необхід-
 ність збереження пам'яті про нашу спільну біду,
 про гірке шемце нашого народу, яке ніколи не
 повинне повторитися.

[Підпис]
 01.06.07

Дуже приємно, що в нашому місті
 відкривається пражва про злочини комуніс-
 тичної влади! Спогаду ми багимо виставку
 про Українську Народницьку Армію, Герер -
 про Голодомор. Скоро, на релі, і пам'ятником
 Катан Українського народу будемо згадувати!
 КМУ піз Євд!
 Слава Україні! Герерм Слава!

Генко Корнішев,
 ХМО ЄМ в Україні
 МР КН.

Виставка потрясает и не даєт
 забыть прошлое, и говорит, вернее
 кричит: "Этого не должно повто-
 риться."

Friedrichs, Deutschland.

Гірко від того, що правда про страшне
лихо, що забрало тисячі життів в Україні;
так довго не визнавалося і приховувалося
від нас однією владою. Про те, що голодом
оув, про померлих від голоду родичів мені
розповідала моя мама 1928 р. народження
вже після 1990 року. В школі не про
трагедію 32-33р. - ці слова. Як попередник-
ня наступним поколінням повинна
бути пам'яті про тих, хто загинув
від голоду від руки твоєї влади, яка
повинна захищати народ свій від голоду.
Перепітка Р.Р. 02.07.07

Документи потрясають. Коли
все це читаєш, стоїш кося
в горлі і думавеш, як
можуть люди таке творити
с друзями людьми. У нас
всього цього комуністичним
именем наглоше говорив,
що це не так. Мої
люди 95 лет, когда ее спра-
шивали про голод, то она
говорит что голод 21-го года
был от сельской залухи и от
смерти их спасла амери-
канская помощь. А когда
она вспоминает голод 33 года,

то чинко говорить, що оч бач
потому, що у кремль
забрали во зерно.

Вісма нашам нем шест-
чим, котори поблм оч
голода.

Артемий Т. Г.

Виставка на свободній думі
є дуже важливою і важливою.
Моя батьки щоб виставку робили
каліше і діли розширено.
Щоб переконливо заперечували
дівших розширень і показам
її в Верховній раді.

Щиро вдячні працівникам,
за проведену нашу роботу по
організації виставки.

Спасибі
Т. Г.

Віра М. Г.

Щиро дякуємо за перегляд кінофільму та виставки! Вуже добре, що ми маємо змогу доторкнутися до нашої історії, а особливо до таких страшних трагічних сторінок! Наші діти повинні знати мислючи свого народу, що більше ніколи не повториться подібне страхіття!
Щиро дякуємо!

4.06.2007 року

учні 6-ї і 6-Т класів
ЗОШ № 55 м. Тернополя

Щиро дякуємо за перегляд фільму та виставки. Ми повинні знати та берегти нашу мислючи, історію нашої країни. Дякуємо.

Пітрова Л.В.

5.06.2007р

Гейорід ніколи не навгає, але вона справляє враження конзредмає при-десані новостини про загрозу в кавторектє.

Виставка - чудовий, правдивий доказ оцяя конзредмає конзредмає конзредмає функціонера, які кажуць, що "інашого не було".

Л. Прокопів
5. VI - 2007

Велика подяка організаторам
і працівникам музею за даш, в
якому не просто історія, а історична
пам'ять просторей, які щиро вірили
в краще майбуттє, та поперли з галопу.
Майбуттє покращити повинно знати
історію і ті людські виборінки, які були
всїй, щоб цього більше нікому не
повторити

6.06.07, учні 10 класу
ЗВР м. Льва Толстого

Дякуємо за лекцію

учні 10-В.

Щиро вдячна школа №4 дякую за
організацію історичної виставки.

07.06.07 ЗВР школи
Лоняток В.В.

Толопристанська ЗОШ №4.
Цікаво, Страшно. Але
потрібно пам'ятати.
Дякуємо організаторам.

Діти. 07.06.07.

Мне очень понравилась эта историческая и
выставка об Украинском голодоморе.
Мне кажется что можно было обойтись без
стольких жертв договорённостью с крестьянами.
ученик 51 школы 6-Якшиса. *Вован*

Прикро, що виставку в Херсоні відвідали не так
багато людей. Приємно, що Служба безпеки
України оприлюднила у своїх офіційних соціальних мережах,
що херсонські митники подивилися на російські
радянської влади мажором. Дякую за органі-
зацію виставки.
З повагою, митров Євгенієва, ГМ Опора

Надзвичайно потрібна виставка для Херсона та інших
південних та східних міст. Такі виставки мають
сприяти постійно у кожному місті України і
нагадувати нам про те які скарди ми можемо
заради, головним чином про сумі і є неможливі
Україна.

Спорівалося що ця виставка відвідає Херсон
ще раз, але вже у найближчій період, і мож-
на буде долучити до організації її нею більше
людей. Вважаю, що такі великі об'єми
інформації має супроводжуватися лектором або
екскурсоводом звітати розкрити всю її глибину.
У разі потреби у розмові в організації
наступної виставки, за умови проведення її
у зиму або осінню, ми можемо розпочати. Також
з екскурсіями (екскурсоводами).
Туретто Євг

Виставка, розсекречених матеріалів СБУ щодо голодомору 1932-33рр. достатньо вагомо показує ті події, що відбувалися в Україні та її земляках в ці роки. Окрім історичного складатися в матеріалі історії українського народу, коли, як показує багато селянських прикладів, йшло величезна українська нація. Все це не тільки у зв'язку з жорстокістю, а й спеціально створені умови для страждань та вимирання людей.

Фотодлянки, текстові матеріали, гноррив статистика дають конкретні дані про глибини і серйозні наслідки голодомору, про злочинні акції, коли у людей забирали останні резерви і жиля для виживання. Такі матеріали і факти забирати неможливо.

Хочу подякувати національному управлінню СБУ за кропітку і надзвичайно велику роботу по підготовці матеріалів для виставки. Такі матеріали дуже необхідні як для старшого покоління, так і особливо для молоді, що не встигла знати тих жахливих подій і, маю надію, не буде знати.

Ректор Нац. Університету
непродумані, ін. професор
Г. Ф. Романовський
15.06.07.

Народна мудрість віть: без
шмиглю не буває майбутнього.
Тому кожен нове покоління людей
має знати, що і як відбувалося в
шмиглю, роботи з цього намірні
висновки.

Виставка про голодомор показує
події історії в незалежній і незалежній
викладі документів. Життя людей,
держави, інші історії були і
іркою, і радістю. Але про все
треба згадати село, якою б трагі-
чною не була ця історія. Це
потрібно знати для того, щоб оми-
вити в кожній сучасній душі
погуття відповідальності, застерити
наступні покоління від помилок
у майбутньому.

Дякую всім, хто готував цю
виставку, завдяки їх пильній
роботі, ми знаємо правду
про шмиглі події.

Заступник начальника
Управління СБУ
у Миколаївській області
Колковник С.П. Сивосан

15 червня 2007р.

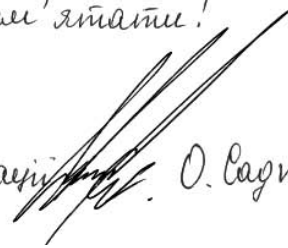
„Якщо ми не побачимо у власній історії правди, ми будемо навічно без перспективи,“ – сказав Президент України Віктор Ющенко на прес-конференції 13 червня. Президент наголосив на тому, що ми маємо сформувавши правду – у національну історію.

Виставка „Розсекречена пам'ять“, яка містить архівні документи СБЧ про подорож 30-х років минулого століття, якраз і є історичним свідченням – тяжким, важким для емоційності, але правдивим.

Ми не можемо, не маємо права боятися правди. Ми не усвідомлюємо своє істинне минуле і переосвідомлюємо його нашою мрією, ми вірбувалися як нація – єдина та самодостатня.

Велика подяка організаторам виставки за надання – про роки, повні трагедії, про найбільший період в історії більшовицької Росії і про мукамі українських емігрантів, що пережили страшні дні, місяці голоду та примитиву. Ми маємо про це пам'ятати!

Голова

Миколаївської обласної організації О. Садков.

Втішно відзначити, що рівень граматської уваги до аналізу історичних подій в Україні зростає, відбувається процес усвідомлення їх причин та наслідків. А саме справжнє знання історичної пам'яті може віднастися лише в широкій суспільній дискусії.

Ми маємо подбати про людей, на долі яких припали роки репресій. Маємо пам'ятати про кожного історичного в'язь — сумну чи радісну, вистися на помилках, робити все можливе, аби подібні трагедії ніколи не повторилися.

Дай, Боже, нашим дітям, онукам, правнучкам жити у вільній, демократичній, мирній і масовій державі.

Миколайівський
міський голова
150607
В. Д. Чайка

Велике спасибі за тяжку пам'ять про біди нашого народу. Добру справу започатковано. Сучасні комуністи-симоненківці всіляко відхрещуються від злочинів 20-30 років. Потрібно поставити всіх лідерів компартії на коліна перед трупами вмерлих. Нема, не повинно бути прощення їхнім злочинам.

Пенсіонер Кефаса Б.І. м. Миколаїв бл.

У Харківському районі тем був селянин
знав, де знайти пшеницю, а на елеваторах було
нічого зерна, бо її ніхто не охороняв.

с. Байбузи Черкаської області багато людей
пшеницю, морозом мусаям із сім, мійся
не мусая. Підприємств з Росії мороз, вогни-
вані хат, а там селяни тримали. Засяк
біжакі мороз, щоб замшався. Улі траву,
рідкі гідей, малі родис мусая. Мороз мусая,
малі матурманіки, мороз все орна від
Травні й морозів пшениці. Вивірли на
міжорі морозів і навіть наившних. Орна
забралі як тільки із сядвані «навіщо верта-
тись», але ця мороз вивірли з тримів і
виганіа. Тророз мей ридівірв рідкі сядво.

Сам в 1946р., тоді тем багато людей
пшеницю. Мороз мусая орна що і іже
урачовалі на хрід яворі, а даво прозав

тільки і ч нас ширяло. Хлопчик, де працював
Товст, і тиша є у Лемкавці. А брат мій мене
не казав. Тільки говорив про дім і батьків.

У 1933р. комсомольці виступали (разом з анти-
бюрократичними хороми то хатах), казали те, що був 19-
хвітка за життя. Все тільки виступали.

Матір працювала, що вил лави, які казали в
своє життя. Так що говорив про, тільки партизани
виступали, такі були ширяли.

Погребняк Леонід Шевченко

Всі здець правда! Життя є погано
сам (було 3 год), а більше ^{зміну} речей
розвитком і розробкою (три жакети-
18, 24 и 27 год розробки) и теперь ещё жакет,
Тобто якщо этот у нас создан «Компартией»
созданкой Лениным, а бы переименовал
улицу (Ленина) временно, на юст, в улицу
Сатанинскую. Тобто бы все показали,
что КПСС (ВКПБ) создан человек,
Колобов Виктор Дмитр. Колобов

Очень правдиво и интересно и показало на
выставке материалы событий 1930-38гг.
Мойму семейству, бабушка умерла от
голода 1931г., отец работал на з-де А.Марда
и сварившим поэтому в нем он и его дети
Прадед умер в 1932г в з.Эрингар, Бамитанско-
го района, так что на примере своей семьи
все это знаю по распадаем рождению.

Петровский Семён Юрьевич

Очень интересная выставка,
много документальных материа-
лов. Эти страшные страницы
правда из истории страны нельзя
забывать никогда. Особенно о
первой роли Коммунистической
партии, о зле пригрозившей
ей руководителем.

Такая выставка очень
нужна и полезна.

Спасибо организаторам

Моя мама 1917 г. родилась
12 мая аймегане Ровань.
Звернула голодомор в
с. Тарлашево. Из семьи
погили все умерли.

Мама выжила из-за того,
что жодила по полям
собирала осипайки ово-
щай, траву и кормила
кормила своих опуженных
сестер и братьев, кото-
рые уже не в состоянии
были двигаться.

Выставка говорит
о трагедии украинского
народа то время голо-
домора 1933 г. Очень акту-
альная тема.

15.06.2015

З жахом і болем подивилась виставку "Розсекречена пам'ять" про злочинне знищення комуністичним режимом українського народу і особливо селян.

Моя мати розповідала, що багати селян померло з голоду в її селі Велика Корениха Миколаївської області. Це так, у прощених таким злочинам - не може бути.

Визнання голодомору 1932-33рр - ГЕНЦИМ ДОМ - це те пам'ять мільйонам жертв

Пропоную збирати матеріали про голодомор 1946-47рр. поки ми його жертв ще не всі свідки.

Дяковська Л.П., жертва голодомору 1946-47р (мені було років) опухла, злягла і помирала від голоду. Американо-канадська допомога голодуючим повернула мене до життя. *Л.П. - 16.06.2007р.*

Ця виставка дає краще уявлення про методи створення голодомору геноциду - шення національного руху на Україні.

Особливо менше покоління має знати правду про нашу історію, щоб не дуплювати радянськ.

Свідок історик МХМ ім.В.В.
Варшавка - Замислов. Д.
15.06.04.

Директорши Миколаївської селвабтору на поч. 30-х років ХХ стув Гилборіт Григорович Авдєв - в, його молодша сестра і брат підійшли до нього на

роботу з шкерею і покрисиле касинами зерна, посилаючись на автору мабери. Проте один статсменгені вийшов з ората. Він вислав їх і заборонив вільно прохотити.

Шевченко Наталіє Висуні шевченко - сестра оратора, надіслала йому листівку про гербовий урядовий документ і встановити ім. П. М. шми.

Ваша, як сестра професора, прагнула здати документи в епоху в червоний колір 1932-1933рр, зачепивши до цього офіційному і урядовому мові.

У мене однієї фантом. У ньому формі запису в дід Шевченко Наталіє Олександрівна, в родині пофаша бабко Висунієв трактор.

його сестри (5) і з брата.
 Зі сестер бабця (1921 року),
 і тітка (1926 року) у м. Троян-
 ецькі Київської губернії мали був
 свідками у їхній сестри ма-
 вужина до сестри доручи
 у сестри саме сестри
 наслідки. Так, з брата сест-
 ри бабця працювала в кол-
 гоні, а брат і їх сестри попра-
 вляла, і "улюбленими" відпу-
 сивами фізично з бр. хату
 милою любов'ю працювала,
 і знаменитим горизонтів
 вимовляла, на огляд у колгосп
 і сестрих в бр. колгосп з бр.
 тобою і бр. про вас
 з сестри. У ком. ви всі
 побудуйте? Життя м. урн.
 Можливо що у колгосп був
 результатом невдоволення і не-
 сподіваного результату, то чия
 сестри бабця і бр. м. у
 їх старший брат поїхав
 у колгосп, хата в Росії,
 бр. м. в бр. на пшениці, Кош

те повернувся на Україну,
то прямо доне ^{у харків} поїзду
забрали багато із п'яном
і божили його гасом і
вуглем. Тобі і привіз це
обручне, гасом пшото, але
божили вимонітам у лопі і
корити фарми, билак воя
не погугував тоді заначу,
тому забурели не їли
зі слюзами.

Зволи у пошуків хліба в
Росію спробували виїхати
моє тінка Шевченко (Ліма
ренко) Антонова та воячова,
але слугували німа. У тому
ж ч. Харківі її не вдало працю
сталими і підпра і підли
не шибали в Росію. Тобі це
не свідоме гасу як
спланованої амні?

Заміє ір слугували зроби
на вгзевласову і зборена
почую гал ір оцуків і
правнича. І Рермевенко

Темні сірефранції, що кричали
на долю нашого народу,
не пройдуть даремно!

Україна скаче Європейською
на сиреві незалежною країною!
Темь «ч'єтїу коломї»!

Слава Україні!

16.06.07р.

Д

Дізенко І.

Безперечно, питання визволення - визволення українського народу - є ланцюговим питанням для суцільної політики. Бо ж незалежність при голосуванні за конституцію про визнання російськ 1932-33 років визволенням українського народу, у Верховній Раді мелили половина депутатів підтримали цю ініціативу, а провина більшість (Партія Вільних, комуністи, соціалісти) голосували проти цього визнання. Це показує українським політику більшість, офіційно власної політики на Росію, тому ми можемо раз і назавжди розставити пріоритети цього важливого політичного угоди, і обрати так, що не може нас все приховати історичну правду від народу.

Дізенко Олександр.

16.06.07. м. Миколаїв.

Все рясніше були направлення пристраць українцев.
Свои перешвенити мими на Ставрополье, так у
них не только зерно и муку, но даже тесто забирали
из них. Это рассказывается мной моимъ Родимовъ
Варвара Терасимовна 1924 года происшедя.

Верба Павла Яковлевича родом из
Ялтовской обл. Гадягского р-на с. Максимовка
В семье моего отца было 19 человек
из них осталось только 4 человека.
В период коллективизации было разграблено
все семейное хозяйство.
весь инвентарь, инструменты, косилки,
ведра, плуги, бороны, зерновки,
скотны все разграблено.

Заброшены преступную
коммунистическую партию!
Эта партия обанкротила
страшнейшим голодом, война-
борьба украинцев

17.06.07

Вдячною рукою подяку Вам, організаторам цього проєкту. Ми дуже цінуємо вашу роботу по виявленню історичної правди, нам це правда дуже потрібна! Ще раз засвідчуємо як мотна неадекватно до української нації перебуває на наших землях і як потім по молодому поколінню знати, розуміти, все те що над нами висичли, московські правителі, щоб такого ми більше не допустили! А Ваша ватавкє виховує молоде покоління у русі нетерпимість і націоналістичної самоідентифікації, позашкільної від Російської імперії.

Сердечно дякую, що слух звонили в правду, творять думу і гадать думи, гораймє і мобити свою націю.
Україне - до Європейського Союзу, до НАТО!
і до звільнення від російського впливу!
 Слава Україні!!!

Ходєєв Ілля Вікторович
 21 рік, м. Миколаїв

Раньше отрицался генод. Думаю, выставка показала, что он был и какими он был страшным. Может, когда-то мы научим подтверждение геноцида...

Но до этого момента, в Украине всегда будет два мнения.

(А, если спорит, значит есть о чём...?)

С ув. Мельникова Я.Е.

P.S. Давайте будем тактичными и учится принимать (не принимать) другую точку зрения. Даже в таком сложном вопросе.

Огромное спасибо организаторам за правдивую выставку. Без правды о трагической истории Украины не может быть её счастья в будущем. С уважением,

М. Даренко.
г. Николаев

Організація зазначеної виставки наразі вже давно є на часі. Трикро, що мешканці Миколаївщини досі не мали можливості ознайомитися з такими документами, що наочно свідчать про страшний геноцид, організований сталінським режимом проти українського народу.

Самі документи, експоновані на виставці, є надзвичайно цікавими та водночас моторошними і вчать нас не забувати ті події минулого, хоча б якими вони не були.

Ми віримо, що все те, про що ми дізналися завдяки цій виставці вже ніколи не повториться в житті нашого народу! Особливо ця віра важлива для представників нового покоління українців, які просто не мають морального права забувати свою історію.

Також хотілось би висловити подяку архівному Управлінню Служби безпеки України та її обласному підрозділу за надану можливість для мешканців району ознайомитися з її матеріалами.

Заступник голови
обласної ради
Омельченко Олена Олексіївна
19 червня 2007 р.

Очень жаль, что "эту" правду узнаешь так поздно. Огромное спасибо всем Тиме кто собрал материал и дал возможность людям ознакомиться. Спасибо!!!
Фиркин! Вам поклон!!!

(му. умишце ш. Даникевича,
 - курс фортепианного амп.).

Дуже вряжі організаторам за
 підготовку цієї виставки. Можете
 покаятися щоб не трагедію
 повинно знати правду
 доповісти таку страшну
 генциду введено нагороду
 Бадіг А.М. наг. чин. кін. д. р.
 і туризму емігрантській-
 справі

Виставка побудована правдою фактів.
 Жаль, що камінь косяться виставки
 дано дурь приймають урядом.
 Президентів провів свого народу не
 знає прощати. А камінь - дано то,
 що народне в центрі не повторює
 шельма. Спасибі, земля не помилує,
 що суди ду виставку

Експозиція "Розафарбана пам'ять" - це вкрайне нагадувальна калі, шивелі, про тих, хто вичив
із класу етнічної діяльничості мешкан.

Тюки є дощечки, шивелі свідомі, їх
сподоби, але вони передають наизгодом,
доїти не згасне шовдан калідей; калідей
про каміях предків, калідей про мури
українського народу.

Вдячний і шана організаторам
самої, СВУ, державно-історич.

За суми габелі
Вдячний власній рід М. А. Губинюк.
20.06.2007р.

Дякую ошкраті музей теріван
краваринської Тараані.

Да, муше сьогодні ошкраті
вокруг.

Потрясаючі матеріали, переконлива розповідь. Надзвичайний, доземний уклін долі, все це докладно тлумачить до повернення правди про неоплаканих і невідомі світу багаті і діди в наших.

Спаси вас Боже!

Галина Мозильницька
Та слухачі курсів підвищення кваліфікації учителів української мови та літератури Одеського ОіУВ. *Галина*

Дякую за виставку!
Жалкую, що вона проходить в часи канікул.

Радше гостинше проводити такі виставки на Сході України

Вилегаю суду над комуністичним рішенням Віткою створення музею радянської окупації
= ~~ТРИСТЧИЛЮР~~

Спасибо организаторам выставки
за представление материала.
Удивел меня оригиналов доку-
ментов, окупившихся в 1932-33гг.,
как собираются в горы и на-
вораживаются слезы.

Очень жаль, что потеряли
ножи, дубинки... мешочки... на всегда.

Хотелся, очень хотелось, чтобы
Юлия без помешательства
выбрала свой путь и
получила нормальную
человеческую жизнь, она
этого давно заслужила.

Спасибо.

работница «Индус. Банка»

С. Шеленко
И. Суринки.

20.06.07

Я отекъ поїрсяма, я отітою,
зіо кїо зіо едема, Јомево
Јчїть мокозвоты, Оваго Јору
за эту востовку

Дима. Гурторьов

Костя

Спрашно. Хотелас верити,
што што некогда не повтори.ср.
Надо больше говорить и сообщать
о тех страшных делах,
которые пержили наши
дети, оича. Нельзя осматривать
эти злодеяния не наказанными.

21.06.2007г.

Влада

Братоди! Е погу моубиле
дверей цієї виставки стоюм
черн наших телесних земляк
з Нівне і Схогу України. Уроб
вони побршид на власні
ої че страхитїте, і не віддвали
Бездулно свої голови за тїх
недоучків в Верховній Зреді

України, епі занеполює цей голод.
 Довгий літній організаторам виставки, які задали про невиключієнні думки українським Голова Одеської обласної організації Української Консервативної партії - Віктор Шмак (Феєв).

2/0 1904. Дуже так, що такі виставки проходять в час карантин і відпочинку. Треба щоб молоді діти про це бідно знала. Вчителям бідше водити учнів.
 Спасибі за виставку.

Борисенко А. В. 1904 р. и.

Подяка і шана організаторам від одеситів! Дуже прошу - більше реклами, тому що комуністів - злодіїв при владі ще багато, тому за останні сутки раз сказав про виставку в 1,30 годі. Серце болить, що зала пуста. Вічна пам'ять померлим від голоду та комуністичного зла, брехні.
 МЗ - Собаєва, вчителька, 63 роки.

Як до того часу не заступився у списках
моє народу Симоненки, Мартенюки, Голуби та
їхні виходки.

Гітлерові Володимир Дожик

22 лютого 2007 року. Большое Спасибо за организацию
виставки. Все это здесь демонстрируется
это правда.
Боль в душе от всего здесь увиденного.

Иванов Генр. Сергеевич
инженер города Омска. Александр

22 червня 2007р. Такі свідчення про те, що

було з нами - думка і думка
потурідні, інакше ми не
маємо права називатись
людьми!

А це ми було все це я чув
від своєї мамки і діда.
А це мої віршівані рідні
тими політичними мажорантами
і привидами, які не заперечу-
ють, що це було;

Брежнєви, Бурдакаки,
помомки каміви,
бить би вас і топтати ногами,
розірвати з вам пельки
за підлу Брежнєво,
про ту правду, що чув я
від мамки.

Вя Тракторчик

Посетили виставку "Цірку мамлів України"
душе було дивуватись що коїлось колумбкам
на цій багаторічній Україні.

Це не мама захищати без мамлібі.
Я відець біль бо сам все пережив в 1946-
1947 роках.

Люди беремьтє жизнь на земле и не
забывайтє, що все это мамлів веруєтє.

Цма и щасьтєв кыме шывуцмє.

Слава Україні.

Ормисевский Виктор Бронислав.

Одесса

А суди хто???

23.07.06

Благодарю за урок старости, жестко говоря,
я отложил болашого. Милою коллегами дають такє
виставки погаче.

P.S. Хотелось бы увидеть материалы и по другим
проблемам в истории. Спасибо за экскурсию и добры
победы отмену без конкурентоспособной отговаривая
своей рожь зрения. Наконец - то мы получили
право на свободу мысли.

Губернатор. Украинский Лестер Вичаровел,
специально для "ARD-I"

Модель ще не знала такого махливого
злочестя в Україні. Голод страшніше
війни. За що? Ми провелися Феррі:
свій народ і перед кемі безпосередньо
це насущне завдання модеста.
Гербову фреску Нюрнберг - 2р!
Василь Гарфелтон *Василь*

Що це? Голодомор? Голод? І ті і
друже разом взето. Коли дивимося експонат
голодомору, однієї мах! І дивимося. Своїм
це могло стати у нас, в Україні, найбільшій
землі. Дивимося, коли дивити політичні товариші
мобиль, голод був і в Росії в деяких регіонах.
Мож, був. Але завжди там же правивали
Колосники Українці! Значить, голодомор
був сиринований в основному праці українців.
І немає процини в голому ні Сталіну, ні
Колосартії, ні їхнім посідниками. Голодомор
Грета визначити голодомор українців. І тільки.

27.06.2007р М. Рибченко. М. Дзюла

Публікація таких матеріалів країни
необходима. К сего часу, в сего часу
Україна ще єсть імперська сила, котра
постаріть обиди більшовицьку власть.
Це преступне каміуїство дотемо
остатсь в імяті українського народу
на века, щоб подібне нікогда не повтори-
то, що голодомор в Україні був не випад-
ковим явлением говорит то що карнаменты
Росии и Украины откарілись предмет
ітоючу в Україні 32-33 р. *А. Дзюла*

Спасибо за выставку.
Но мало! Есть и вторая.
Держано, что следует её
расширить, обогатить ду-
хими, материалами, ими
есть! Где фальшивы, волема,
ных, расцветных, флорных
в голодомар!

Надо чтобы знала
Украина — украинская, а там
более российская, о присут-
ствии Москве.

Люди предки истребля-
ли есть и расцветные
есть и флорные в голодомар.

Вечная память им!

Люди давайте отдели
незамечену нашу Украину
от протестованных от
внешнего, видимого и
невидимого разломанных!

Слова Украины!
Николай Евдокимович Пивоваров
родился 1937г. в Украине, в семье
Василия Пивоварова.

Спасибо организаторам, спасибо
В. Н. Ющенко за гостеприимство
раскрыл о нашей истории.

Представленные документы, —
подтверждают, великие заслуги
Советской власти в Украине.

Халь шчо коти? документів
подписанных, непосредственно, во время
возможны такие документы хранятся
в Москве?

24.06.07.

 М. С. Мещеряков В.Р.
1946 г. президент

Прощу Всеволодики не прощать им.

Ганьба комуністичній владі
СРСР і теперішній її послідовній кому-
ністичній партії України, яка продовжує
пропагувати антиукраїнські ідеї. Їх
ідеологія нарідка фашистській, хоча в
основному фашисти змишували чужі
наради, а наша комуністична влада
змишувала свій народ.

 Вовник м.с.
24.06.07г.

Григорій мовчав. Хоть ми і
знали о правді на Чаринці (се не
только, ведена тропка над Ташеняком),
но увидишь все свидетелство, не ест.
Только мекать мору

Щефти (И.В. Захарович)
25.06.07.

25.06.07. Большое спасибо. Жаль
только, что всей правды так и не сме-
ливаются сказать. Всей правды досе-
пор никто в силу, грешно не поворачивает.
И знаешь весь этот ужас повторяется
опять и опять. Сегодня, сейчас, завтра.
С уваженьем Воляне Анна.

Народ обманули в 1917 году.
К чему это привело? Страшно!
Больно!
Народ обманули в 1991 году.
История повторяется. Обман
на более высоком уровне. За 17 лет
на сколько уменьшилось населе-
ние Украины?

Дашевий засуджений, черга засудити комунізм!
Мільйони західних українців вимагають до нас з своїм
можем, аби ми засудили і покарали червоних катів,
випали червону отруту з Нашої Богом Даної ДЕРЖАВИ!

член ОМО ВУТ "Просвіта"
м. Т. Г. Шевченка
Хелігов

Нація, що не пам'ятає свого минулого не заслуго-
вує на майбутнє! *Редін*

Це все уже пройдено, але нікому не повинно
бути забуто. Вічно пам'ятаймо цьому поколінню!

Але самі спираємо, що їх відірвали покинути
до цих пір сидять у верх Раді! Сидимченко, Солуб,
Марійчинюк і кимось що вони колежисти
і навіть навіть горд до цих пір не правдиво
а люди за них зобов'язані - Охаленко і
їх шереда на Нюберскаль Требунал і усію
їх свору. яка називається Компартією

Ік втручатимі її зовсім і на завжди.

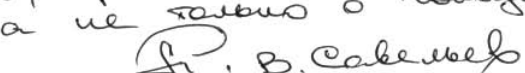
З повагою *В. А. Діма* (підпис)
15.06.07р.

Дякую організаторам цієї виставки
за можливість хоч поверхню відлучити і по-
бачити цей біл і нещастя, яке перетемли
наші діди і прадіди.

Таких безжалювих дій прощати й забуду-
вати недоцільно.

25.06.07. *В. М. С.*

Комуніста в нападкє

Даша, виставка - уривок
комуністичної ідеології, її
деяким їм їм увидеть наслідки
правдами Нурани, но народ
демає думи, посетителі немою,
набому Симоненко и вецаєт
в Верховной Раде слова от имени
народа. А СБУ муєно стирити
все архиви, крме того, що касаєт
разведки, а не тільки о Володимире.

Сейчас в обществе идет дискуссия -
стоит ли создавать Музей советской
оккупации, особенно злобно иш-
лят по этому поводу коммунист. Но
после просмотра такой выставки
именно только одно - создать, и
создать в киевском городе, все для
того чтоб продукция показана не
сообщалась, какой режим не должен
повторяться и какую картину
нужно зафиксировать.

25.06.2007г.

 = Дмитро Плато

Дякуємо організаторам виставки
за можливість долучитись до
лишнього. Хай бог одриже усіх!
Не дай же бог нам це все пере
жити

25.08.07

Візьма сюди, приїхавши відібрали
та бувають дивелю вогонь кони-
тернівсь под редакцію денного з
можливостю подчасу не вистави'

26.06.2007р

Таку виставку необхідно показувати
по всій Україні від села до села, щоб
міростатого покоління знало правду
про атракційний час

26.06.2007р.

Дуже вдячна організаторам за таку
виставку, доброзичливість і правдиву.
Хай Вам усіх і в усіх справах.

26.06.2007р.

Большое спасибо организаторам
выставки, всем сотрудникам, работникам
СБУ за открытую атмосферу прошлого.

Желаем Вам здоровья, новых работ
для воспоминания нашей такой тяжелой
памяти. Удачи Вам и успехов.

26.06.2007р.

Шоє сільсь пролма через коммунар
Соцмалезма, через ело обшачи и
реальность. Шоке ввиставки нудно
уэфасивать не центральнеу
площадеу, потым все знае за
это борюеться Шлофоз, Ватрешко,
Симоненко и их хозреве в
москве.

27.06.07

Историко надо знать

27.06.07.

Шуко декуо оргннзетораум ввиставке,
за шоритвнсье доборкнудаче до нашої
українвої, сфранкої, аме нашої
українвої історії. Не пркво, ми
сфранкнємь коммуїстїв, нїкоу чвоу
и знємь. Адрє вїдомо, шо
чарод без наїєві и шорє існубаче.

27/06-07р.

Корїєна одесїтєс, музїкєнт
внладєт вшїєї кєбїєрїї.

Цей жах трохи не повинен
повторитися!
27.06.2007р. Ассоро Т. М.
вистави історії.

Цей жах повторюється з нами щодня.
Робю спробу розуміти цю жахливу історію. У вчорашній
журналі «Вісник» хотіли згадати про це
в рубриці. Тут коментарів. Шлях ЮВ.

Чоловік організував це «національно-патріотичне»
а націонал-камуїст з Москви

Александр Д.

Задає питання - чия Виставка?
Думаю, щоб таке ніколи не повторилося
Но, кожда сьогодні, на 1 в сторону Незалежності,
сокращается население, появились фрейдзики,
родилась в мусорнике, беспризорные дети,
стариков, просищих подачки на улице
и т.д., людей вальдируют на улице как
в странах подк пережилых страной -
такая демонстрация воспринимается
как Личмерии

Визук раскулаченню по отчуженной и
материнской линии

27.6.07.

Роз

Большое спасибо создателям
и организаторам выставки
за собранный бесценный
материал по истории
трагического периода из
жизни Украины.

общественный директор
Музея истории голодомо-
ров и политич. репрессий

А.Ше

Вінниця

Виставка суцільна, що потрібно,
щоб наші нащадки знали що були
такі погодні роки. Надійшов такого
більше не повториться.

08.07.2007р ВСУР.

с. Сосонка Вінницької ф.-н.

Будь щирою - немає майбутнього,
Виставка відкривається баченням за баченням
по замовданню. Потрібно пам'ятати,
а тим, хто забуде в нас
що радів пам'ятати про старинну
традицію Великої нації - українців!

Зав. бібліотекою 10.07.2007р ВСУР
с. Сосонка

Виставка необхідна і цікава
своїм інформативним матеріалом.
Вона з моєю рекомендацією
в перевірені інформативні - про-
вінницької роботи серед населення.
Впевнені, в людській свідомості
наровно закарбується цей матеріал,
який є попередженням майбут-
нім поколінням. В. Сурин
Головне управління з питань
внутрішніх справ нагір'я СДР.

Толог то
найетрашні-
ша річ.

Бог дає
нїчтїя
у саому
нївогнї

і нїког не
розболєто
Бого рущи-

тїя.
Вуї - Михайло
10 липня Боттар
2007 року

Виставка, гербовий роз'яснює
не тільки про необхідність
геноциду в Україні, але й
вистігаче зобов'язав і
виконавців цього снагобного
геноциду Українського народу.

Подоля можна, огаєрвон
матеріал про геноу 1932-33рр.
має зрозуміти, що виконавці
випередили українців - комуністич-
ного народу - має бути
місце суц, і її існування
в Україні заборонено Законом.

Взявши за організаторів
такожати.

Голова ВОО
Головний
«Клеопіда»
Василь Губен
10.08.2008р.

Вітаю відкриття цієї виставки як
 позиток глибокого дослідження історії Гоголівщини,
 на мою думку, виставка повинна бути постійно діючою та
 з її матеріалами має ознайомитися майже кожен
 українець. Нехай їм нагадується трагічна історія
 своїх пращурів, що не допустить повторення в майбутньому

з півною

В. Вергун

Тільки обличчя української державної символіки.

Нерештні українському народу хоч в невелич-
 кій мірі відкриває його правдива історія.
 Історія, яку не те, що без «броні», а тепер
 уже і без валідного читати не легко.

Чи було щось подібне в історії мого міста
 з іншими якимись народами? Навряд чи
 «Свої» терітрити свій народ не пасиво
 вилучували в такій мілкосмі і в шокний
 спосіб. І найприкріше те, що «найбільша»
 коаліція в «Українському парламенті»
 не визнає все це ще й сьогодні. Там же
 малим «Народним». Ходило б те побачили
 українським історикам поименто назвали
 їхні імена. Для історії.

І подякою всім, хто урештний
 до цієї події Дмитро Л.

Біль, сум і жах охоплює, коли відкриваєш для себе документи далеких 1932-33рр. Тут ніколи не повинні забувати. Це наша історія. Про голодомор 1932-33рр. необхідно говорити правду, щоб ніколи він не повернувся.

Дуже добре, що ця виставка крокує Україною, щоб більше людей дізналися про ці найстрашніші події 30-х років.

11.07.2007р.

Богатук С.Р.

Переглянувши виставку: мадеряки
фактичних свідків колективістів -
вояківців, вимагало держави
заборони колективістичної ідеї
серед Українського народу, з виг-
тям і зобов'язати колективістів в
цього середовища.

11 серпня 2007р.

А. Шевченко.
м.Вінниця.

11.07.07.

Сьогодні я прийшла сюди ввечері.
Твора мене дуже вражило все, що є
побачила. Це вирізняється від того,
що є колись прочитала чи побачила
по телевізору. За тими документами,
що висвітлені на стендах, — мільйони
безневинно загиблих людей, мільйони
трагедій. Так, Голодомор 1932-33 рр.,
геноцид українського народу. Але щоб
збагнути це до кінця, потрібно, щоб
комуністи, з тими вищими ступенями
владі, якщо не найближчими людьми
у адст, прийшли б до Крамлявського
музею і побачили безліч доказів
того, що макеїла тоталітарна ко-
муністична система. Підписували документи
дверження щодо заборони компартії
в Україні. Якщо не заборонити, то
хто зна, скільки і якої боді народять
ще комуністи.

Хочеться щоб сталося більше вісн-
ган прийшли на виставку і розуміли
сущину і розуміли сущину оторинки історії
українського народу.

Щиро дякую організаторам виставки.
А саме, що сьогодні — сьогодні її день.
у Вітніці.

Член правління КУН,
голова Всеукраїнської
Між українських персон
у Вітніцькій області

Олена Кравець

Поглясема увережкыма. Скорби
кеш гракыма ДНЗ 21 Богатирова Л.О.

Вражкы та приєднанкыма материалкы
виставкы. Визна памятъ загыбшым пид
час годовокору НВК № 25

Зворушкыма со шубыма румы. Жанлета-
мы оффемо жавткы.

Філюве 107. КТ Олекян.

Думе вражкы та зворушкыма материалкы
мы виставкы. Вичне памятъ жавткыма
мы виз колоду. Памяткыма будеме
жавткыма!

ДНЗ 142 Фелетекскы
13.07.07 Н. С.

Виставка зворушкыма со змездкыма Зоры.
Ї; Зоркыма - барок колдкыма жавткыма
кынкыма колдкыма-коосковокыма "Зоркыма";
кынкыма Зоркыма україткымама кыма роду.
Мавсео памяткымама жавткымама кыма роду
кыма кыма роду Зоркыма в кыма роду кыма роду
кыма роду Зоркыма, адкыма кыма роду кыма роду
кыма роду Зоркыма!

Жа зме всем кыма роду кыма роду -
Україта вчкымама е; кыма роду кыма роду!

Змеме кыма роду кыма роду кыма роду
кыма роду кыма роду кыма роду.

Шарткымама; кыма роду кыма роду кыма роду.

Фелетекскымама Зоркымама,
кыма роду кыма роду кыма роду
"Провіткымама" 13.07.07

Вдячні організаторам і ініціаторам
виставки за рідкісну можливість
ознайомитись з трагічним наповненим
сторією українського народу.
Виставка зроблена на високому рівні
історичному рівні, зі смаком, відгукується
вельми глибоко і всім, хто її побачив.
Унікальні фото, документи, інші
матеріали вражають.

Гравіюнки Митомирського
літературного музею.

Враження висловлюю, шлють серце. Все
це проносимо через власне серце. Має від
і брати безпосередньо уявити ці жахи.
Правду сказати ніколи не пізно. Добре,
що ми наважились це знати сьогодні,
коли лише серце, любов і згуртованість
намагаються на задній план. Дуже вдячний
організаторам виставки

проф. Саух П.Ю.

Дякую!

Вдячні організаторам виставки за
відкриття трагічних сторінок історії україн-
ського народу. Без знання правди неможливо
виховувати справжнього громадянина
України.

Сушко... Трагічно... Зворушливо...

Вічна пам'ять.

Виставка зони № 21, № 12
→ (См.найс.)

1/85
Раш

Виставка висвітлює правду про правління московсько-большевицьких банд та намісання знищити українську науку.

студентка НаУКМА

Талого сторінка пелітє мамого корраде,
та треба про це памелетати. Оргонізатори
виставки викорметали багато екземплярних
архівних матеріалів. Цього не можна
зодути.

Вчетелє 2007 №10

Даря

Інформатяє вражат! Не меше своїм розвителє,
а й оформленнає. Спаселї Вами, мамовї французелє.
Аде, що працювали над виставкою справленї
професїонами і трудовими. Світки, чертонит і
черненї лаворелє, мамї зрелї мамовїма. Не мож-
ливо дивелтисє все це все, як кажутє „мурашка
по шелї“. Верче просто жалелєрає. Спаселї ще раз!

Студентка ЖДУ
Олена М.

Слава Ісусу Крїстусу!

Памелєть минулого повинна одределїти
наше майбутнє.

Наїоделєкає Селєтє - Михайлівелєвого
Караграфамного собору и. Наїоделєкає
Крїстусу / о. Богдан Бойко /

13.07.07

На пам'яті тримається
моя людина,
Будьмо щасливими!

13.07.07 Лизу - / Костриця /

Ві ві джене благодарен
всем кто сделал первые шаги
к дому чтоб воскресла так
Нужна память далекого чуж
огнь в тех ветрахных водах
Наша временах своих скажи
Так. Наша судьба для нас
предвостереженче
ска. р. 1924. Фридрихский фр.

Дуже вдячний організаторам творчій групі української виставки. Найкраще воєнне мистецтво. Воєнне і Україна і ні виграш і ні зовиши вороги не зуміють погубити правду погубити Україну у своїх майданіс

13.07.07

З нових витків герольді
с/ч 23 Шилова О. М.

А де же Українська? Де в 8-й раз
і більше там де в
боротьбі протидії
смертності.
15.07.

В історії України багато трагічних дат і подій. Тривоже потрібні думки і погляди, щоб ці трагедії не повторилися. Вічні погляди повинні удієтися

Володимир Слюсаренко
м. Львів.

Вважаю, що виставки, які відображають історію нашої країни, повинні бути якнайбільше. Глибоко співчуваю жертвам голодомору! Злочинці, які так позузилися над людьми, мають бути покарані! Краше гірка правда, ніж солодка брехня. Проща дивились на життя реалістично, а не крізь розжові окуляри, дай Бог, щоб подібного жаку більше не повторилося ніколи — не тільки в Україні, але й в жодній країні світу.

Трива, 15.07.07.

Улюблений уклін і безмежна вдячність нашою Президенту за закон України про голодомор 1932-1933 років.

Віктор Ющенко дійсно перший український Президент. І тільки завдяки йому на Україні почала відроджуватися історія

справедливість і запізніла
національна свідомість і пам'ять.
Завдяки великій мужності нашого
Президента розкриті і відкриваються
всі страшні злочини проти україн-
ської нації, проти народу України:
розкуркуєння, голодомор, політв'язні,
репресії, ^{37-38 років} боротьба УПА, депортації.
Дивуюсь, що Верховна Рада У скен-
канна з такими «потугами» вказує
голодомор на Україні зеноцидом народу!
За нас це давно зробили інші країни!
Грига Рудк, 72 роки
(бувшим в'язнем концтабору в с. - ? . технікуму)

Вдячна організаторам цієї
виставки. Вдячна нашому
Президенту за закон України
про голодомор 1932-1933р
Відня Кавурова в'язні.
Був робітником. Омільчир.

Дуже вдячна організаторам цієї
виставки. Дорідко більше показувати
і показувати правду, що творилося у нас
в Україні. Розкривається енциди в'язні на
всі ці. Мої батьківтани великим в'язнем
і я там працював так як були «в'язні народ». Омільчир.

На це все дивиться без душевного болю неможливо. Вічна пам'ять всім загиблим від голодомору і लाखівих сталінських репресій!
 "Дві правди" - як можна було допустити таке. Низькій українці, хто не побоявся нікого і боровся за істинну правду. Словами не передати того, що відбувалось. Продивляючись всі документи і фототрафії. Господи Боже збережи Україну, народ її, щоб ніхто і ні в які віки цього жаку не бачив!
 Душе вдячна організаторам цієї виставки.

Людмила 16.07.07р

Травня вгадав, в документах і фототрафії як зібрані всім жаком голодомору. Всім тим хто бачив це серце треба прийти і подивитись виставку!

Слава Україні!

Володимир 16.07.07р

Це все жах! Його не виразить словами; їх не хватає. До болю стискається серце і течуть слози...
 Вічна пам'ять померлим!

Стид і сором тим, що виступають проти голодомору: бунтівного не було. Валентина 16.07.07

Двого. обурення відомі комуністів не вперше
 ти ніякими словами.
 Відео і малює не вичерпує зовсім.
 Едмунда Чарльза Кінгста, Д'Юї, італійську комуніст
 Фелікс Чарльз.
 16.07.07.

Від початку до теперішній час все
 ідеологія камунізму побудована в шовке
 створена на брехні. Воно Богом не створено.
 Вейтвортці цієї теорії набувають все!
 Більшість їх закінчили вистрілом, розстрілом і
 орудом люду.
 Трава куде не дінеш.
 Це виставка розкриває ці багатства.
 Важливо зробити її постійною дією, а не когось
 до виборів.

Володимир
 16.07.07р.

Щоб не було «два краєва» ця виставка
 необхідно розширювати і вистави на
 цьому жакеті, наших дітей. Якщо б вона
 не була так великою ця краєва ми всі
 ковані її знати. Комуністи з соціаліс-
 тичами до цього часу не визнають солого-
 мору, дають що то був нечужий, кот
 всім відомо, що організував це кону-
 ністи, а ця виставка цьому підтверджує.
 Вічна пам'ять всім безневинно зниклим
 українцям.

Михайло 16.07.2007р.

Виставка оставилем двольное впечатление. У нас в Украине прошлое и настоящее существует одновременно. Тут показана преступная коммунистов и Сталина, в то же время по улицам ходят люди с красными знаменами и с портретами Сталина и прославляют его. Нам рассказывают как по приказу Ленина расстреливали красноармейско-большевиков людей в Киеве за вешатую сорочку, в то же время в центре Житомира стоит памятник этому наказу, и к нему несут цветы в знак погребения. В нашей стране прошлое и настоящее существует одновременно. Фривиди это трактуется не как козидство и зидимение над памятью шимонив залученях а как демократия. В теперешней Германии тоже демократия, но тогда сейчас по улицам Германии ходит колония престарелых эсеовцев с знаменами со свастикой и с портретами фюрера, такое даже представить невозможно.

Математиком, деда которого залучили в 1940 году коммунист-начальник.

17.07.07.

Отзвд: А в Москве ^{Т. Коловоротная} в ^{30-х} ~~19~~ ^{ххв}
 " Битве Битве Булки ...
 ... Но в этом невинная Россия, ви-
 ниват Сталин, кот. "закличет" запорож. и
 грнск. казачка" хотел. А потом Украина
 до ВОВ держала 1 место по евреям: мо-
 жет активнейшим Сталин ^(всех с Украины) хотел ^{переселить}
 таким образом в ЭАО (Амур. обл) - под
 это пошла и моя ^{сестра} (родина), "пересе-
 лившись" (не по доброй воле) на ДВ -
 Дальний Восток - Амур. обл. Р.Ф. Моя
 мать и родня пережили 3 голода, а я -
 петвергую (реформы Независ. Украины),
 т.к. на 440 грн, отдав 400 грн за ЖКХ, а го-
 лодом, подбираюсь по блан. Фондам где
 Dritte ^{"даней"} ^{бесплатное жилье} как после ВОВ, ^{в кафе} ^{2. Жильца}
 и-7. Как "родуют", то ноги еле-еле
 волочились, т.к. 3 грн - на 1 чел. А салатик
 (с базар) - 30 грн, чур. борщ - 50 грн, ну, ко-
 нечно, им приходится в разгар лета
 варить щавелевой борщ, ^{как в 30-е годы ххв} + котлету из
 бж укает гш?). Выходили, до 250 грн
 что не ел. Разве это не голод ^{в ххв}

Косен українцеві повинен
знати правду, щоб пердне
ніком не повторилось.

17.07.07

Голова Шидловської
обласної адміністрації
Повачко Ю. О.

Це наш біль, це наш смуток,
це наша історія.

17.07.07

Депутати Верховної Ради України
від Коломишів, Соціалістів та Бартії
Рейонів не визнали голодомор в Україні
левоцентри Українського народу - на
такі обранці у Верховній раді не
погрібні.

Олег 18.07.2007.

ИСТОРИЯ ДАЖКА БІТЬ ПРАВДИВОУ,
ПРАВДУ КАЖО ЗНАТЬ И ПОЖИТЬ,
А НЕ ПОЖИКАТЬ СЕЛОЖЬЮ.

19.07.2007.

20 век был кровавым и жестоким для
многих народов Советского Союза. Хотелось
бы, чтобы нынешние и будущие управ-
лятели и граждане Украины и других стран
истории делали правильные выводы и
не забывали об этом

из Москва / 19.07.07

Слава Україні та українській нації!

Виставка зворушує до глибини душі. Ціро дякую
організаторам виставки. Враження від виставки
вдихає законності та правди. На жаль, це наша
гірка історія.

випускник ЗОШ №36
19.07.07

Висловлюю слабку брехливість цієї організаторши виставки, особливо крадів книжки Сергійки Вадими Івановича. Неможливо без болю ознайомитись із цими графічними фактами. Але ми, мій енциклопедичний багатий і пам'ятний про геніально українську націю, зоряди її майбутнього. Впевнений ця виставка стане серйозним кроком до озвучення вітчизняної політики.

Візія нашого закатованого голодом у 1932-33 р.р.

Заступник голови
Катериницької ОДА

 О. Пузрик

Серце обливається кров'ю, пам'яток немає
радян, коли бачили ці розсекречені
у СБУ архіви: формули радянських
Знаків державної безпеки, що висвітлюють
спу і найгранічніших ситуацій в історії
Україною царю - Володар 1932-33 рр.

Своєрідні літературні, але і це рад
забувати про проміну, гранічну ситуа-
цію в історії нашої держави. То історія
нашого царю. А про це мусить бути
судити: українські в історії України в історії
Україні, в історії українців, в історії
України. То не пам'ятає історії, то
не має майбутнього. Україна українська,
українська, політична новинка всесвітньо укра-
ноукраїнська гранічна явища в історії України
та Хмельщини.

Українська еміграція СБУ в
Хмельницькій області до проведення дуже
критичної і важкої необхідної роботи щодо
українських українських матеріалів в
Україні: Українською царю, але іноді
не повинна мовчати.

Українська вірність української політики
Хмельницької області рад, депутат області рад,

1 серпня 2007 р.
Михайло В. Савченко

Угорія кожного народу має
 свої гори, трагичні епізоди
 безумовно, для нас, українців,
 такою незачисляемого роллю
 являються гори історичного
 Голодомору 1932-1933рр
 Коса Смерть, штурмом організова-
 ного голоду спільними діями
 коли рішення, прийняте на той
 Україні, забравши дітих б.м.
 людських життів українців, розо-
 ривши село. Все життя мислять
 свідки, українці в тих Трагічних горах.
 Наші свідки одвічно - береги
 каменів про ті гори - вшмибування
 зачистки, для яких пашурих та для
 майбутніх поколінь, щоб народного
 білого не повернулося, щоб відновити
 історичну правду, щоб пам'ятати.
 Велика вдячність Сергій Вербас Украї-
 ни, яка зберегло та організувало
 проведення виставки "Розкриття
 каменів" на які представили архівні
 документи, які вельможний справу
 правду гори Голодомору 1932-1933рр
 Пашурих дітей, молоді - так сер-
 цем дітих, так організовано
 наши діти, так відновлюється
 наші діти, коли діти сприймає життям
 21.02.17 г. м. Київ В. Байдак

Виставлені розсекречені документи свідчать про велику роботу, проведеною працівниками органів Служби Безпеки України в Львівській області, що дає можливість відвідувачам укласти правду про трагічні сторінки історії українського народу, який повинен робити усе від нього залежне, щоб подібного лиха ніколи не повторилося.

Церква пам'ятає за душі всіх невинно загинув у часи Голодомору.

Нехай Бог благословить усіх, пригетних до підготовки і відкриття виставки і дасть можливість тих, від яких залежить розкриття інших документів нашої історії

+ Антонія,
Митрополита Львівницького
і Старокобелянського

01.08.2007р.

Хочемо висловити щире подяку за організовану виставку "Розсекречено, пам'ять!" колективу українців Сучасної Гвозники в Ілльшмирській області. Пам'ятар 1932-1933 років це наша історія. Ми повинні її знати, слово документи. Народна мудрість нагадує: "Хто не знає свого минулого, той не вартий майбутнього".

За державних кошти
Ілльшмирської області
Національній відділу організації
закупівельно-сатравної роботи
М. М. Фалешко
01.08.2007р.

Візу імені духотельова хмельовицкової Митроного
мії УТЛЗ і її врих, з, свідчення Сергій
Григоревич, привітук рекурсивних публік
Сід Лукового та Баломурітні - Палганідовичи,
Саван, Тарна і кобалиї Зависини, хоту висловити
визну погону у організаторам виставки.

З 1933 по 1941 р. наша родина була на
засланні як сім'я куркулів. Як свідчення мене
дідя Василь Зависини, коли його батько Петро
відмовився бути ген. комісару у с. Баломуріт'вуд
(нині Григорівський р.н), їх вилучили із села,
заборонивши брати навіть відро картоплі на
дорогу з родини у рідний оселі.

На дорожі на руках родичи понур утримув
мого діда Василь Зависини - Палганідовичи
Саван у віці 107 р., кашмирній цупом, на
роздівіром діда, цей його прохід ще памітов
там Кормоліков, а діда Василь, бідрає хмельовиц
А її гом, щоб вилити пожив по деревинах і зливав
зілля диких кощів іа ін. б'яхів щоб висилити

Як можна людям марне ставити. Р

З повагою до Вас поставив св.
Миколаївського х-му с. Комисна, Хм. р-ну
Григорій Сергій Григоревич

Переглянув виставку "Розсекречена пам'ять".
Дуже важлива і потрібна справа. Наме важке
мишум великою тварем і бакам відчувалося
у нашому товаришському селі. І коли ми не
признаємо, а винні в цій трагедії народ, не
показує - крише туди ми не будемо.

Усіху вдячний висловлюю організаціям
виставки і службовцям СБЧ.

1.08.07. *Григорій* Олександрович ВВ.

Представивши Вінковецького району
які відвідали виставку "Розсекречена
пам'ять", щиро вдячні за побажання та
популярні матеріали цього десятиліттями
замовчуванням.

Виставка вражає, тими документа-
ми, фотодіафілми, які дійсно засвідчи-
ли про те, як комуністична партія
та радянська влада впроваджуючи
свою політику та ідеологію винищу-
вали мільйони українців.

Таки виставки потрібно проводи-
ти для того щоб зберегти в пам'яті
правдиві сторінки трагедії українсь-
кого народу 1932-1933 рр., - неми-
сний, багач та стражданим.

2.08.2007р.

За даруванням від
представників делегації
Вінковецького району.

Пам'ятаю, як в 1947 в новій радянській народній
світаній, а в 1947 році, майже летіли отухли,
а діти мені ладали по тій і совалася рідки.

І був в дитинстві класі, і псалодію як не
психічний ліній і в нас було гайберо ікармерів
взростаю, а ми до, тавтневік евий ходили до
ікармері боікаси.

Пам'ятаю боікаси, но мислять не
можу.

Українка в Київській державі р-ну
Світлана Світлана 2.08.2007

Всіх імени делегати Бюро
свого району Солови райдерж
адміністрації Клобури Володимири Ва
Силівовича, голови районної Руди Ми
хура Михайла Дмитровича, директо
ра районного історико-краєзнавчого
музею Казука Тараса Петровича,
кандидатів райдержадміністрації
Олександрів Лиги і Терівича, В. Л. Ч. Ког
бориса Борисовича, З. В. Д. Ког
ва Лиги Валентини Родзевича,
голова сільських Род-Зелуєвської,
В. В. С. С. С. С. С. С. С. С. С. С. С. С. С. С. С. S.
шануваної, Г. В. Г. Г. Г. Г. Г. Г. Г. Г. Г. Г. Г. Г. G.
мих учасників організації
виставки. Ми крикнули до
підсудковця Коштиніа Керівника
нашої і Цуреву за організоване на
Україні історію.

Про все наше подорож на етнічну
виставку ми дуже писали і зва
рити навіть історію, музика, поезію
ли району. Через етнічну

людей клемилося, що вухами рити
ти все віднає Заметна, щоб не
Зонувати такіх недехиваню
Філі. За дорученням уелашит Ёме
Гришини підписали:

Голова Бюрогрески районної
ради ветеранів Микола Данило
Євг Макендик Шелс -

Директор Бюрогреского район-
ного культурно-клубного
музею Надежда Іванівна
Касина
2. 08. 2007 року

Страшно, страшно
дивитися дані документи,
які свідчать про страшний
лінійний лемківсько-карпатсько-
асоціативський нагір'я проти
українського народу, а саме
діда, бойків, то переконані,
страшно і сьогодні
коши тача катая Україн
єварті наартники (вони
назби вучачи, заводі,
шахт і т. д.
і в та різномет. Незважає
набач а все доіаюся)
різно і народучея амерукоя
вчешовач ебді
чостензі до лоскелу,
забудети коаліабі,

Нам не треба
 крабів, курчан,
 фрутару, а не українці.
 Але боїмося сказати
 ек'якч до скес неч
 вична в яловескому та
 цошовоаму обмсамітх.
 І перешт 46-47 рр.
 годоу. Бодет чк шккар
 модч, дуріам від зур
 (чочіт) - комп'ютер на
 чат ефма зрозуміти,
 проїх боїткіт
 розітлімо у 37 році
 до ком в л'юсч не
 вбучам. І бодет
 ебамом б'юамеліт
 кіт на б'юам, І, іх
 еон будч до саметі
 беротчел за українці,
 за протітінешч д'о
 еууу КПЮС - КПУ

Мчзко ек'якч
 годоу шред зом'юам
 зотаму б'юам, зорка'олат
 шам, реір'о'о'о'о'о'

Самі уркіт
 Вікеліт Селізімунгоїт
 5. 09. 1937 р. н.
 м. Дунай'оці

д. 08. 07 р.

Дерево замисляє тінь
Камінь - місце
Людина - пам'яті,
Пам'ятаймо та згадуймо
ці страшні роки. Хай ні-
коли вони не повторяться
Пам'ятаймо наших мо-
дів, яких вже немає се-
ред нас. Світла їм пам'яті.
2.08.2007р. м. Хмельницький
вип. Свобода
УА Вільгельм 22 кв. 2
р. м.

Моя бабуся Зіна, 1928 року народження, не раз розповідала мені про голодомор. Вона і четверо її братів і сестер дивом витримали у жахливих 1932-33-х роках, але мільйони українців втратили своє життя... Доля великої країни змінилася радикально, і наслідки ми її справді відчуваємо докині.

Хай такий жах не повториться ніколи.

Боже, благослови Україну. Нехайся ні на що, ми будемо.

Юрій Запрожани, Кіровоград, Україна.

Будуємо ідеалізм та професію цієї
важкої думкою європейської України -
своїм народом, кращим і всім професіям
і справжнім сподіванням.

Думаю, що найкращим шляхом
великої суцільної праці (як професію -
наступника СРР) було б вивчення

мало сформувалося
в Україні в 1931-32 рр. членом
даніх пром. українського товариства
з цим, виконавши функції
колекторів для професії.

Користі лише не новими
земляками нагадує улюблені Сві-
тові Чиньков, багати новими
даніх професії, колекторами
мусило згодом стати в землек-
торів з професії.

Користі української освіти
користі металіст, медаль
безумовно. Нам також ти в
дані не висте. Так у нас не
земельствує.

2 серпня 2007р.

Вікторія
Олена
М. Клеменчук

Ми, українська делегація,
вдарили невдачу виставку
і радо допомагаємо Україні - від-
чуження кожного громадянина
1932-33 років

Смиралю і бачте гер-
сестро на ті строкі, які
які пречіє жандарму розраду
Сташкізм і його криву-
реїстичні історії

Тей, Кресуїсти нечестно
з Пётром Селюкостом
пресіте і ви невідомо
і не прітсе діломе у
Верховну Раду.

Тавоє вам! Комен. С. П.
Вас. Крафен, Микола ПТКієн
3.08.2007, і він мав. 2007

Делегація з Халічненського району
 Емануїл Вулицький за організацію виставки.
 На превеликий жаль і досі зустрічаються люди —
 «українці», які заперечують одну з найтрагічні-
 ших сторінок в історії України.

Нам усім треба усвідомити те, що пережил
 наша нація для самоусвідомлення, самоідентифікації.

3.08.2007 В.М.О.

Делегати Крамківського району
 Видавництво Вулицький за організацію виставки.
 Виставка Братів історичними подіями,
 які відбулися на нашій рідній землі.

Толодоторі 1932-1933 років на нашій
 історії і ми і наші нащадки повинні
 пам'ятати і знати ці події все життя.

3.08.2007

В.М.О.

Документи про цю трагедію нашого
 народу втрачають. Як коментувати тижні
 концерти і їх лідер П. Сидоренко
 заперечувати організований голод
 Українського Народу в 1932-1933 роках?

30 січня 1930 р. в Зна-
 в 1933 році наша сім'я мешкала в Зна-
 м'яній Кіровоградській області і я добре
 пам'ятаю, як їв кофки і гіркі коринки, які
 намає сім'я з українського кофе.
 Невірно, що пам'ять про цей голод-
 морська в кожного народу треба все
 пам'ятати, щоб не було повторення такого
 подібного.

03.08.07р.

Петро Пилипович Чепурко

Дякуємо за знібок та вибавку.
Дякуємо про Голодомор много
короду треба доводити і доводити
до ширшої громадськості.
Додати, якщо необхідно про воєну
і в роботах.

3.08.07. Н. Суда.

Мамові організатори виставки,
Сергезно дякую за таку виставку.
Такого часу, чейома за ці сибрані
роки голодомору на Україні.
Це дуже велика трагедія нашего
народу яку замовчували багато
років, а то говоримши нам дуже
велику неправду.
В нас була велика сім'я, мене
пам'ятаю голод 1947 року.
Хусочок хліба був кабардофондний
госпайство для життими. Дякую.
3.07.2007р Ніка Чошук 1942р.н.

Слухає 1го ф-ту КФРСУ висловлює
вдячність організаторам виставки. Ми
впевнені в тому, що поріс 1932-1933
року навколо питання в пен, які
можливі і ми один висловує
намір замідати від голодомору.

03.08.07.

Делегация Армянского радио
щиро вдячна організаторам виставки.
Архівні документи, які стосуються і
нашого краю, вразили. Страшні сто-
рінки української історії потрібно від-
кривати для нащадків. Зались повес-
на тиши серед нас.
5.08.2007р. *Арі-*

Делегация Червонової
до глибини душі вражена побаче-
ннями і почуттями на виставці
за що щиро вдячна її організаторам.
В історії не повинно бути білих
пелюли, народ має знати правду,
якою б страшною вона не була.
Заради життя, заради майбут-
нього наших дітей.

6.08.2007р. *Дана-*

Делегация Теофінаського району висловлює щирою вдячністю за організацію виставки багаті архівні матеріали, які не тільки свідчать про гіркі сторінки в історії України. Ми, українці, маємо право знати правду, аби в нашій буттєвій ніколи не повторювалося ці сторінки життя. Нам народ засудовує на краєце нещастя.

6.08.2007р.

Р.К.

 Т.Тамар

Шановні організатори виставки. Сердечно дякую за виставку. 1) Фотодокументи про голодомор представлені в дуже обмеженій кількості і не дають молоді увлестися, що трапилося в Україні в той час.

2) Було б дуже добре представити документи про жерть політичних репресій. Шкоди можна б було зробити висновок, що комуністична партія це було ХХ ст. і пора їй як судити то заборонити.

6/VIII - 2007р.

Страшна правда про голодомор 1932-33р в Україні, яку показує виставка «Розсекречена пам'ять», заставляє глибоко задуматись над прилеглими цієї трагедії. Мільйони загинили - це занадто велика плата за побудову «цукристого комуністичного майданчика».

Українці, яких демонструється на виставці, говорять про те, що в час голодомору радянський Союз поставив на експорт велику кількість зерна. Скільки його було вивезено? Ми батько у 1954-58р вивав в Одесі, в інституті і щоби підрядити до стипендії, працював в Одеському порту вантажником. Він згадував, що в їхній бригаді було кілька завізів, які він бачив в Дорків працював в порту і один з них, після роботи по завданню іншого судна якимсь продуктивним вантажем, раптом почав згадувати про те, що йому найбільше довелося працювати на погрузці зерна на іноземні кораблі саме в 1932-33р. Мрз Другийго збільшили з роботи його більше у бригаді вантажників на багаті. Згадував цей випадок мій батько вчас тільки на погратку 1990х років, коли почав вголос говорити про голодомор зохрив. Щиро вдячний за те, що виставка дозволила ще раз вивестися у ті далекі і страшні 30-ті роки. Хай вони ніколи більше не повторяться!

6.08.2007р. Юлія - (підписи №1).

Мій дід - Пасиук Іосиф Іосифович - 1923р.н - розповідав, що як тільки почався Голод, його дядько - Іосиф Кеморінович - зявлює і разом з дядьком поїхав і працював в порту в хаті. Ця хата була в Валового сіно - з мого, бо асистент звалили все і туди; родили з камінями Іосифа. (с. Вердич, Діагностика ринку) А ця хата - феломоник (темінаб), вперше голод в 1933 на очах мого, тоді в ринку бачили. Аї мену - Поляну - за те, що вважати нічна здирали якимсь косяком,

виставки та її події, що вона до кінця
має ринувати і влітку в. Покіне
історичного р. му)
Ще жор, що в Україні дої не перевірено
людської постоючі: не можна повільно
тихий ренком і во - відмінне
Хоча і пам'ятає багато мої боджі...
во багато вимого - Чесно і небагато -
а вимовит - все це моніторі залем...
Безглуздя Б. Чорній. м. Хмельницький
6.08.07

Хочеться плакати від цієї стра-
сної правди.
6.08.07р. Овчарук / Митченко С.С. /
м. Хмельницький

Дякую організаторам! Не дай Господь забрати вам знавцям наш
років і вміємь нації...

м. Хмельницький Хофман / Новичук О.С. / 6.08.07.

Дякую організаторам. Плакаю від побаченого
від страшною правди. Комуністичну партію
заборонити! 6.08.2007р
м. Хмельницький Овчарук

БОНЬ

Дякую за виставку. У мене дід
чуром перетив голодомор. Як це
дідки люди можуть заперечувати
цей історичний факт!!! 6.08.2007р
м. Хмельницький Зверзг

Л. Дибак В. Ф. народився в с. Борнівка
Володимирської р-ну Хмельницької обл.
(до 29-09-1937 р. Вінницької обл.) 25-ХІІ-1932 р.
в сім'ї колгоспників. В нашому селі колгосп
організовані у 1929 р. 25-ліття германськ
свіді з Росії: Фатмаров Нікімлев
Віленський і названий його "Троцькі".
Фатмаров і клася спрямовані в свою
колгосп. Франц колгоспник омлягував
через систему шак заварки "серуо зів"
запровадить "Шмаріди". На сні "серуо
дети" видавали 100 г. зорня обої нікого
Но один "серуо дети" треба було спроби
кілограм дити. Кожен колгоспників неспроби
важко випасати за "серуо дети" 40-50 г. зорня
Хорголіви продукції і до вся не було. Клася
не клася що і селі в серуо і дії не було
алкоголі і не клася що і селі (своя). Виг
логоді клася і клася спроби клася
що було в нашій рідній селі.
І в сні шодні критика клася 100 г. клася.
Клася клася клася клася 150-200 г. а рідні
Л. У клася клася клася клася клася клася
Наш клася клася клася клася клася клася
і клася клася клася клася клася клася
у клася клася клася клася клася клася
була клася клася клася клася клася клася
7/01-2007 р. Л. Дибак

Градиш Ір для євреїв - українців це
голодомор. Тож чому Ви дежурно обрали
народом українцем не признали на есеїї
цю гану! Сором Вам від мері вих
та де вих.

4/08. 2007р. І. Верховетс І.У.

Вражесі організаторам та
ініціаторам створення та представ-
ленні виставки в м. Хмельницькому.
Хотілось би бачити більше
документів, які стосувались нашого
регіону. Беріть наше майбутнє!

Працівники відділу формування
НАР та діловодня Департаменту
Хмельницької області,
07.08.2007р.

Тіле промови матеріалів
виникає питання: чи потрібна конун-
ституція партії України, чи можна во
якись її інше індустралний
варіант.

7.08.2007 Аверинко І.У.

Дві родини Яворські та Ковальчук
з пален, страхом та скарботою
подивились матеріал виставки,
згадали скільки членів родин зам-
кнули в ті роки концлагорю або
власнорук його. (Це і дід Яворський,
і бабця Варвара, і двоє дітей
з родини Яворських, і дурне багато
дітей з родин інших родин. ...)
Пам'ятає? Пам'ятає про ледого-
морю є, адв з палом дурного
і про майбуттє України. Що дур
дали і чи не повторять історія?
4.08.07р З.П.У.

Дітки твої, хто замкав одного дня бу хвиба-
здателю ослати вою трагедію галору?!!
Україне! Це був страшний сур іше за пилтоса
Вогня пам'ятає заморфованим. Вогнян сурф катан.

Україн організаторам вез богугодної справи!
Ви скажати правду — щоб пам'ятали і
не дупетили повторного...

Калетив місцею
краснаваго мурно
м. Нетинин.
4.08.07р.

Позар Космуністичної партії
Російско советского союза яка іздівва-
наса кож маркни касемкнди і знасе-
на 10 шійстів українского народу
гомодох і домодох. Мод мама 1905р.
карежсетя кедоронна 1933р. гомовіка
і японська (сана)кяге кедтїв.

Березько 1902 р. народження коханий в кінці
і двоє дітей док 1933 р. Закарпаття. Сіє в ці
часи коли наша держава переносить
скрутне становище комуністична партія і
на той с. Симовак на пропозицію
за поведінку і звички українського
народа. Президенту нашої держави
всіма косяка це виставка яка відкри-
ває всі українському народові. Ктото
піднімає ці документи і хто готовий цю
виставку всіма геть і косяка.
Миколайчук

Миколайчук Іван А.
вз.кар. 12.05.1942 р.

Іван

Знав про злочини комунізму і раніше
Троць, після відвіданя виставки та ознай-
омившись з її матеріалами посприє масшта-
бам трагедії нашого народу, торетичності та
злочинам проти нього. Слава Трощу, що ніколи
більше не повториться подібна трагедія!

Після відвіданя виставки всіма друзя
про необхідність подібної роботи, оскільки
можна, що не пам'ятає своє історію —
не має майбутнього.

Миколайчук, м.д.н. Трощу І.В.

07.08.2007.

Щара дякує організаторам
виставки Сюзанні Бажані Українці,
Міністерству культури за колективну
працю над збереженням пам'яток Гітлерів-
України.

Зав. міського галереї

В.С. Гриневич

Сум і біль в душі від подорожнього в
виставці, але віра приїде в те, що ми не французькі
мо подібного для нашого народу.

Тоді була велика для історії виставки
З повоною голова М.О. Антінюк і намісник видір"
Семенюк В.С. (Григор'єв) (Кордонна самодорожнього)

Все те, що ми побачили тут вказує
на, біль і біль і біль не розуміти італі
в Україні кордонного. Збережено колектив рідної,
мертв, шод і воєні подорожній виставка
колективно-бієвмодулююю режиму і згради
маєтьова першого сервісу псих, який
невинно зламалися. Стали некриміна-
режимом докторам за воєю, психологія
розбурову пам'яті з України.
Вдячні за колективну роботу і
краще продовження, а саме виставку
архівних документів про колективну
репресії на Північному фронті.
Усім Сіверні колективів, братства
веків ОУН-УПА, дітей колективів в
Горьківського району.

Католицька папість хотіла народу є ватиканське селадого
його державності, добродуш. 1933 рік для України і українців
став трагічним через те, що комуністична влада
створила всі умови для знищення української мови.

Наше завдання зберегти пам'яті про цю трагедію
і не допустити нових трагедій.

Розово-Горнолізівська
обласної ради

(м. м.) М. Микалюк

„Пам'ять розсекречила світове,
Нам погасить серце,
Через діло стоїть.

Трагедія вояцького убогства,

Пам'ять і ненависть збережить.”

Дякую організаторам виставки архівних
документів. Святку справу Ви зробили
добродуш. з повагою.

Заступник
голови ОРР

А. Височин.

Зі щирою вдячністю організаторам виставки - пам'яті за вашу українську свідомість.

Ніхай пам'ять про минулу біль народу не зробить нас байдужими і лінивими, чужаками, а збереже нашу національну ідентичність, переконана, що це робота над секретними матеріалами від Служби Безпеки України заслуговує на вважність від тернопольян.

Дякую.

Наталка Тимчука
(голова крайової організації
"Фронтської партії")

09.08.2007 р.

Важливо, щоб молоде покоління Тимчук знало про ті страшні роки. А найважливіше - не допустити повторення тих років

Дякую

А був колись ешел, чинили
світ комуністів, а мав е,
власно в. е. а факше, бач
власно вно кинути е, бач існує
сучасність і баче е немож-
ливим для людини муш-

9.08.07.

Голодомор 1932-33 пам'ятаю з
розповідей старших людей, які пережили
голод і розповідями 1939р. До нас з
східної України нахитили владу люди
Міліх створили як негодні. У 1946-47
переземля сама. Божемо щоб відте-
дали вешавку школи, ВЧЗи і садочки
пенсіонерки, там 24 П. М. Кордано

10.08.2007р Т.Таласю м. Кременчук
Неможливо без тремору в серці і
сміх на очах дивиться на всі ці
фотодокументи. І не хочеться вряту, що
такі було. Кожний раз даю собі мітан
не: "Вони люди дубають таким порожняком"
І не знаходжу відповіди... Такі релі урото
не відрадаються в чловві, а такого не ко
гу розуміти, що такі махитте можливі. Але,
ка жаль, такі було і, не дай боже, щоб
повторилося в нашому житті! Коли, в
нам нас існують це махитте всі проєкти
фізичного і морального насильства над людьми

Дякую
За Бяку не легку справу Ви
показали що Україна виступає з
Калік. гол. арх. БАТ «ВАТ»

Дякую за потрібну і добру справу,
яка повертає нас з безпам'ятства. Але
думав би хотілося, щоб тут був хос запис
про те, що біду України у 1932-1933рр
для світу відкрив Джеймс Мейс, аме-
риканець за походженням і його дослід-
ження допомогли парадати і тодішньої
му керівництву СРСР і світові про нашу
трагедію.

13.08.2007р. Марія Гумецька
Мерид.

Гор Олександр - відвідав виставку документів
про голодомори в Україні.
Висловлюю щире вдячність Президенту Укра-
їни Віктору Ющенку, що він особисто
глибоко сиритне в велику трагедію укра-
їнського народу, яка задрала м'якоти
серця в наших селен, які були виховані
на релігійних засадах - полегли

великою жертвою вирадки із комуністичної партії „бувників комунізму“

Заєлуга нашою Президентом Велика, адже він змінив переконання та свідому депуртацію в Верховній Раді України, як і визнав Великий Голодомор – геноцидом українського народу. Заєлуга ітаким чином мав. Заєлуга ітаким чином мав, які зміни доведуть цю трагедію до держав зброєю і Світу.

Україна тільки тоді зможе будувати громадянське суспільство, коли ми вивчимо історію своєї країни і зрозуміємо і вивчимо не тільки Голодомор, а й „жорстокої расової інтелігенції і нашої еліти“.

Ми муємо світовим суспільством заставити Українську Висеру створити і відбудувати Інститут Національної Травми України!

Торжешка Велика, які допомогли до цієї виставки. Слава Україні!

Комітет політв'язів
Сталінської епохи

Lora Plavuk

19.08.2007р.

Щиро вдячний всім працівникам СБУ та тим, хто долучився до цієї справи. Це виставка повинна побувати в кожному області, кожному районі України.

Хотілося б, щоб працівники СБУ розкрили все більше своїх архівів і розповіли ті факти що відбувались на Україні.

Надзвичайне враження складають фото презентації в цьому залі. Ми пропели ві, що кожен через багато років зможе про все це знати. Слава Бог благословить всіх людей хто приєднався до організації цієї виставки.

Дякуємо
Юнора Просвіта! Т.Триш.
Для щастя України! Шинель
Милени чорель!
Слава, Україні!

Кров холоде в жилах від побаченого
і зведомленого!

А душі містяться і сніг не можуть
слухати про це!!!

"Но есть, есть судья Божий!"

Від душі вогняної всієї, хто доносить
до нас правду.

"Народ мій в, народ мій завжди буде!"
Ми закликаємо кожного громадянина
серцем до болю, пережитого "жоріткою".

14.08.2007р.

Мурзик С.Є.
Дукаєцька Є.А.

Мій Глагоде, не загинеш Ти.
"Воскресіння можливе там де є
можна!"

Ви, фашистські коти мого Народу,
будете прокляті навіть вічно!

Аннєт.

15.08.2007р

Оксана Зарізанська

Щира подяка організаторам виставки.
Велику Справу родите!

15.08.2007р. А.Мельник

Дякую всім тим, які доклали
зусиль для створення цієї прекрасної
виставки.

15.08.2007.

Михайло Сухачук

Без минулого немає майбутнього.
А він, хто вгадав ці справи
записав свого серця, — нехай
не полишат далі набагненні, бо як
само, так не полишат нас сум
і сирота каються за безневинні
дуси.

Андрій Мрамро
15.08.2017 р.

Народ, який не знає свого минулого, не має
права на майбутнє. Завжди несе біду
пам'яття, що ми повинні у нас
становлення державо світового умовина.
Роль української пам'яті світового виставки
знаєння для державно суверенітету мають
свої виставки. Чесно і глибоко її організато
реш.

15.08.2017

Роман Чубенко

Ви нагадали нам про важкі гаси українського
народу, про його подвиги і прилихання, про
важкі деяких партійних лідерів змицати з
мих змицати нам народ, нашу Державу.

Не забуваймо ті гаси!!!
Будуємо вільну, незалежну Україну. Мобіть
і макуйте державу в якій наведе.

15.08.2017р

Андрій Кравченко

В. Пашкович - відвідав виставку при виставці
зоологічному 1932-33рр.

Висловлюю щиро вдячність всім тим, хто
хто організував її, а також висловлюю
щиро вдячність керівництву Державної
зав'язує зберігати цю справу на думку урядової
мислі.

15.08.2007р.

Найстрашнішим психологом людина
вважається цілі її повчання в проєкції історії:

На мою думку, захід проведення службою
Бюро історії в Київській адміністрації зважає
своїм і з цим про людину більше не кодується
на її відеореєстрації 1932-33 років і зазначає на
бульвару виставки сибірськими її працями
кож стріженими матеріалами.

15.08.2007р.

В. Пашкович

Дуже страшно дивитись таку виставку. Давже не віримося, що таке могло відбутись на Україні. Але це страшно те, що цей злочин комуністичної партії не покараний. А якщо злочин не покараний, він може знову відбутись (не дай Бог).
 Всі зусилля на те щоб відбудову суд над комуністичною ідеологією, над фашистською ідеологією, над комуніфашистами.
 18.08.07.

Потреба більше розсекретити документи про голодомор. Про всіх які мав наред України. Голодуючо в польських концетраціях за 1932-40рр. Більш показати більше вітчизняного страхотв.
 19/08-07

Це варто знати. Якщо б допомогло не було п'ябра, то необхідно знати рше тав, щоб нікому це не повторилось. Дискусія за виставку і за п'ябру!
 19.08.2007 р.

Ця виставка ще раз доводить всю "гофшю" була редакська влада. Мовати про це не можна 19.08.07

Невже ми наважкє своїх прапращурів
дожили до цього моменту, що правда перемала,
нам необхідно всім без винятку знати правду
про голодомор, про історію Ісмаїлівця, ОУН та ЧПА,
скільки пращів крові? Скільки було завдамо
нашій нації. Нізко кланяюсь всім приєтким
до цієї виставки. Несіть світло та історичну
правду! Туртуїмося, мої українці, тільки
в єднанні наша сила, ми маємо наззвєтєтє
багато сераїв духу до прагнення свободи
та волі. Нєхай падаєть про минуле доно-
може нам зібрати всі національні сили
для розвитку України та українського
народу. Боже, допоможі нам зберегти вірну,
незалежну Україну.

20/08.2007р.
м. Чернівці

Александр Л. Кошилка

Моя і сераї за все, що трапило на нашу землю в т.ч. в часі 30-ті
роки! Хотіла бачити, що ТАКЕ більше ніхто не повірєть, як і вивчєтє
буде. Неє "Ісє" над Ісмаїлівцєм...

Дякуємо упередженєтєм виставки

Н.Сїба

20.08.07р.
м. Чернівці

Дякуємо за цікаву виставку, за
роботу пов'язану з збором матеріалів

21.08.07р.
Чернівці

Лілії №2,
9-А клас

Голодомор - це інозєд проти
українського народу. Дякуємо за
цікаву та змістовну виставку

21.08.07р.
м. Чернівці

Колєктив "Чернівецької"
Гімназії №5

Як можна не повірити таким зсераваним і достовірним фактам про истинно створеній галадар в Україні? Таку працю, цювину, співочу, гостинну навіщо коті-м змінити. Але ми живемо і будемо жити, бо за нами правда і Бог! група Дмитрів, Чернівцево-Кві гімназії №5.

Осмотрев наблюдую воставу 21.08.07г. Я, гражданин России Столяков Алексей Михайлович, в ещій болегшеб степені убедився в преступности Советского - коммунистического режима. Миллионы украинцев и их семьи умерли голодной смертью в 1932-1933 годах. Стране с полной уверенностью следует добавить и миллионы умерших об голоде в Украине в 1947 году.

И сейчас, когда с Губин, в корядке окривдания, невогуби коммунисты

Українка обриваєть дасть голодомор
1932-1933 г.г. и 1947 года, ил, грисиданет
Українка на обогине, следует совладать
со своєю советно и заколениет ожно:

их дети, внуки и следующие поколения
их рода будут оскорблены дякими ташки
родителя, дедушка и бабушка.

Українка неизбежно, в ближайшие 5-10 лет,
станет одним из благоустроенных госу-
дарств Европы. Идет в таком
государстве будет приятно, а людей
нежелают гурьва гурьва за свою
свободу.

Будь каждый человек иравивной,
важно не сбится с его направления.

21.08.04

Россия,
г. Калмыкия, Носковская
обл.

Мі рачі Боше французити
Тале жиду, що іше в
Чей формі в Уцандні
Потрідно ітє у Євро-
пейську етновшту,
ре мориня шїбїлевє
жєхнїфєн жєкєнї і
Тиранїє чєлєкєнєвє.

Вєєнє Вїєвнї

21.07.2007.

м. Чернівці З. Вїєвнї

Excellent museum! Jane + Joe Henrich, USA

Велике спасибі СБУ
за таку виставку, це
сміливий крок.

А тепер пропозиція
Компартію (навіть не хочеться
писати України,) назвати іменем
Калашовича, а на виборгшур
гіломшурек коніті гиті фисовкох
експитубеді дле видобурит,

Дякуємо за таку виставку.
Це велика біда і втрата
українського народу, але, на жаль,
історію не переписали. Не дай Боже,
щоб таке колись повторилось.

Вітаємі ЗНБ №4!

22.08.04р.

Stasov Juf

Мені, пережившому два голоди (голодомор 1932-1933 рр. і голод 1946-1947 рр.), боліє сумати окремих зацікавлених колективістів і розяснювати, що «жодного голода» не було. Коли в нісмані брати верки налізали, що згідно статистики в КМ(б)У станом на 1936 рік було 241.350 телят, а в 1933 — ~~стало така~~ їх нараховувалося 550 433 телят?

Де ділися 309.103 телят КМ(б)У? У 1932 р. вродити був великий кіт в 1928 році, але в 1929 р. голоду не було. Чому? В 1932 р. у селян винищували всі продукти, навіть з під дишми в коменді. Розбивали шорна і рубали ступи, щоб селянин не зміг зібрати зерна і ставити трасо на илюва. Ці фракції свідать, що все робилося на злишній управителю селянина.

Така виставка і ошкетувати дачу ментів про голод дуже треба для молодого покоління.
Брицький П. П., 1931 року народ.
з Поділля

Дарую!!!
Тора знати правду. Двох правд не буває. Дочитайте правду кривичами Гукерю.
22.08.2007р. О. Далець
Українська
Культура ОДА

Виставка дуже гарна, потрібна. Вона
весьма не тільки інформативна, а й
психологічна мовою. Знімає у людей
страх перед слухом безмеж. Вважаю
це першою ластівкою. Далі повинні бути
тома про голодомори 1921-1922, 1933-1939
і 1947 років. Я керував голод 1932-1933
і 1947 року. Тершин та Чернівці,
у с. Одретвічех Бахматува робота
маю страши мортості враження
дружин у Чернівцях, будучи будителем
Чернівцької педголого-освітнього тех-
нікуму. Маю також колекції у Хатин-
світлі районні газети про голод у
нашій селі.

Увага Досвід,
гол. редакції науково-
документальної книги
«Раділітовані історії»
м. Чернівці
22.08.2007г

„... Дайте хліба, тату“
 Не помігши собою передати біль і
 страждання українців у ту страшну пору.
 Розсекречена пам'ять - це перший крок
 до розсекречення філософії і релігії нека-
 вальності до українців. У нас хочуть відіб-
 рати нашу мову, висмоктати з душі укра-
 їнської все українське. В українській руці
 перекають крупні промислові підприємства,
 банки. На чужій землі і чужому.
 Це необхідно зупинити.

Миколай Довгий

Моя мама Євгенія Марія Олександрівна
 (Губоча Губо) 1926 року народилася, мешканка
 Тернопільської області, Нічипорівського району,
 с. Кривоша, родилася пам'ятає 1932-33 рр.
 та 1947 рік. Улюб'юючи і старшим
 братом на звання Василю родилася
 у Львівській, Вінницькій областях
 це торболо пшениці та мита. Повертаю
 часо гарячу та потягу зубами і
 руками змагала торболо, або
 бацями її і брато та стелюши
 інші пшениці з пом'язу.
 У роки на 82 році свого
 життя сумий сучасні і береться
 сім'я "на поміш" на гарний ринку
 сумий часо пере"килим" кош-
 тувати, батьки. Не ходилося шод знову
 28.02.07. все повернулося. Євгенія Євгенівна

Як сім'я в класі
 державі, довжелевше незалежності,
 замислює створення нової України
 в своїх споконвітних кордонах,
 почали копатися в архівах і во-
 можити в тиші мови негативні
 створили такої високо розвину-
 тої України другого ступеня
 медаль.

Я народився на території
 в головному 1941 році. Так мовляв
 держава ще не змогла оправдати
 ідею громадянської війни. Як
 вона мала підтримку з цього
 світу. В світі час у цьому світі
 експонували вроді кінця, в
 одному з розділів якої були ва-
 тивні документи з переліком
 дорожніх витрат викладачки
 мурки, які вона передала
 головному на Великій Україні

Аналогічних прикладів було
 багато. Особливо з західних
 областей, українців Канади
 та інших держав.

Прейшли роки. А вже урешті-решт
У класу Богатирської школи переми-
вала з усім народом голод 1932-1933р.
В нашому класі було дві пари блудників
так вони і померли попарно. Були
ще приклади по смері. Ховали їх на
сімейному кладовищі.

Але добре пам'ятаю ту допомогу
рідним предуктам (квасал, чехвиць,
крупи, особливо пшени та м.) які вижи-
лими були шкільною і далі на обід
для дітей.

Траплялися торгівки, де обмінювали
контрабандні на предукти. Так маме
багато всь невеличких скарб матері, дарують
вод гудра-квасал, новиз у жовту (згодом
стало, Анні Демчук) і привіз мурки "малюк"
тобто вищою гатунку, та квасалі, згодом
пала карова не розтешились. Все це
дало мамі змогу виступити до першої
травні, цвѣтц акцисті, идуєть квасалю.

Байбака все робили, щоб ми, четверо
дітей вижили, двоє братів були хворіми.
Але швидко крайня ситуація ко нові
зрейке. В 1934-41 році в країні був
доситаток хліба і до хліба. Копіювало
конійке. І з вже студенткою Анною-
Метровською педучилища по Свідві:

згадує передостанню тиждень, нове
радіо і устатков в робітні.

Борюся таву на Прикарпатті,
Зв з яких віддала керівництву
будівництву - реліквію цієї ратуші, вод
криття в квітні з 1959 році облас-
ного краєзнавчого музею, ряду про-
відних музеїв області.

Сьогоднішній виставка тежоб-
лена діало на артефактах матеріалів.
Криво діалог колекції краєзнавчої.
Але не з таким підходом історич-
них подій.

Чувати, що будуть писати і по-
казувати масі наслідки про
зруйновані, розкрадені України
Сьогоднішній. Сьогоднішній, люди!
Діалог позитиву в розвитку
України як незалежної дер-
жави з її майбутнім для
природних поколінь

Олександр Сивий
Заслужений працівник культури,
учасник війни, ветеран праці

29 серпня 2007р. в. Івано-Франківськ

Збірка матеріалів
 «Розсекречена пам'ять» ще раз
 переконливо свідчить, що
 комуністична влада в
 Україні не мав права
 на існування, а КГБ
 повинна бути незалежно
 заборонена.

Такою прагматичною
 СБУ за їх зрадян-
 ську позицію щодо
 армії збройних україн-
 ського народу в
 20-х — 40-х роках
 ХХ століття.

М. Френк, пенсіонер.
 30.08.07р

Справдіно стає, коли
видиш такі гіршкі совітсь-
ких носіак проти свого народу.
Не вірилася, що таке можливе.
Але якщо згадати, що
комуністи німак проти церкви,
проти бога, то повіриш
що то були німецькі.

Фашизм засудують, але
комуністи німак куди далше
а німак. Німецькі душители.

Правда нашому германському
народу, і візна пам'ять
тим убієнним і заморз'юватим,
нашам землякам.

Юдоченникі, мет-кістеджі
Юдоченникі
Юдоченникі
30.08-2007р.

Неможливо спокійно оглядати страшенні
документи ^{про злочини} комуністичного режиму проти
українського народу. Фашисти до такого
не дожделись. Комуністична партія
повинна бути заборонена і над нею необхідно
владнати судовий процес. Такі злочини
проти людяності не мають терміну
повної давності. Рідкого осуджено вимагають
також ті хто підприймає свогорні потам-
ків цих нещорів, а також представники
т. зв. правоохоронних органів, які реабілітували
душогубів типу Беренца.
Вігна пам'ять невинно убієним.

Пенсіонер Василь Шинко

31.08.2007

За ці злочини, що відбулися в Україні 1921, 1932-
1933 роках, 1947 роках повинна відповідати ко-
муністична партія. Треба знайти всіх зло-
чинців хто був причетний до цього. Також
в Україні може статися подібні злочини ^{в майбутньому}
Ст. Каспрук. Директор МВЗТК.

Терезяк з такою експозицією і дебатов
 як можуть комуністи і соціалісти і "приликувані"
 до них Агітрекко балотуватися до Верховної Ради
 України. Туті країни призказав голодомор
 як геноцид проти українського народу, а "свої"
 комуністи, які цей голодомор зробили - не
 проголосували за призначення його геноцидом
 народу. Такава вам - виродки людського
 роду.

Агітрек - текстотур
 31.08.2007р.

Виставка "Розсередена
 пам'ять" - це не тільки
 показ історичної правди з
 митного України. Це -
 урок історії, який покращує
 знання цілому людству.
 Тому, в першу чергу
 це повинні знати керівники
 і майбутні покоління
 українців всього світу,
 щоб більше ніколи не
 повторювалося так голодомо-
 р, не була пожеволена

люди, цінність, гуманізм та свідомість виступає свобода.

Цю виставку необхідно показати у всіх країнах Європи, особливо важливо представити її там, де ширше загалом кращої мови.

Народним урядом України
Міністерство культури
31.08.2017

Володимир
Григорак.

Виставка «Розсекречена пам'ять» є дуже потрібною для сучасного покоління українців. Понад те, це повернення кращої історичної пам'яті, кращої української історії, якої в нас немає і трагічно не була. Ми не можемо рухатися вперед до цивілізованого демократичного суспільства.

Виставка повинна освітити екзистенційну аудиторію молоді, а для цього її необхідно експонувати у всіх напрямках якомога більше обласні і українські виставки. Для цього необхідно виставити експозицію кращої виставки «Розсекречена пам'ять».

Народним урядом України
Міністерство культури
31.08.2017

Володимир
Григорак.

Виставка "Розсекрета пам'ять"
справила на мене сильне враження
великою кількістю архівних докумен-
тів про страшене лихо українського
народу - голодомор.

Дуже жаль, що на мою думку,
вона не охопила великої кількості
власників того, що було в дні-про-
товки до нового календарного року.

Жаль, що на даний час немає
відсутні документи про "літній
голодомор" на Західній Україні
в 1946-1947 рр.

Головний редактор
мистецтва, Вікторія
Гончарова-Френчівська

Знаков
Вадим

Від цієї виставки волюсея
 дубом стає? Тому треба комуніс-
 тів заставити визнати голодо-
 морі 1932-33рр. і знати їх кетю з
 України в мито!

Комуністи — злочинці і вороги
 українського народу!!!

Щира дяка — офіцерам-пат-
 ріотам СБУ за інвентаризацію цих
 «білих плям» і сформованих
 сторінок нашої історії!

Аспірант ~~ПАУ~~ ім. В. Стефаника

Витасняк А. —

31.08.2007.

Доки не стане відкритою правда, доти над нами - українською нацією навісім буде зависати болото в мек.
 Уряд ступити не відкритості, це та міра руднації нашої української державності, а тільки в ній секрет свободи чи ярма: голю дити, а голю не дити.

Те що ми шобалим в ~~ць~~ самому факті наявності цієї виставки, я кланяюся нескроменості феномену молодості, незалежно де в її мутінок розувів, розбудув-ти в селі, чи заводі, чи в школі чи в університеті, чи в серцях людей. Служба безтеки ми в президента України - я молодію від кожної хвилини: бо це наступ на черствість, на цвік у суєтістві.

Але ми шовинні до глибини мозку і серця, крізь скрегіг неусвідомленої футурики - розтірошити в собі остаточно, і зрозуміти: тільки в наступі здобувають перемогу. А це сила ОУН і УПА, боротьба виступати і її акціям: оперативність і рішучість. Та це не здобувати серця і вислів (може дещо нестогнид) - не шукати ні ворогів ні друзів - шукати скрізь і втеди тільки національний інтерес.

Хай Вам Бог допомагає і творить і ініціативу організаторам вивітлених документів президентівських тут на виставці. Виставка - це скресання крива, дай Бог, щоб вона урешивидувала темат таянств бурасливих хвиль у наших душах. Ми бортеме знати зреть

Як дарунок дозволяю декілька слів про вирішувальні Памят

Нає в атюрши охали,
 Сидір гатили,
 На наших кістках звали Потербург:
 В каидани кували, зривих мурували,
 У просто ступили - хто Україну вітчимого був.

Ви, зайді криваві!
 - У крові багряній у нашої єе нас вибхотили втотити!
 Гудлом цькували, хахлами уфозвали...

О! щоб ви вдали, коли б Україна замовила для Вас хок на
 31.08.2014р Петро Лиско, майор Шовчук, агентство "Патріот України".

«Це потрібно не мертвим,
це потрібно живим!»

Аби не забути, аби пам'ята-
ти, якою дорогою крові, смерті,
походу ішли українці до своєї
незалежності. «Розсекречена
пам'ять» – це маленька газетна
місі великої застороги, котра
має сягати з минулого в май-
бутнє аби історія ніколи не
повернула на «срочи сія».

Оголошена правда про минуле є най-
кращим вартовим майбутнього.
З таким союзником Сучасна Безд-
ки України стане справді народ-
ною.

Заступник голови ОДН

Романія Гостопянюк

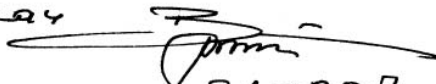
"Тракийці туса, такі щури плачів.
 На очах більше сніз ти полуди?
 Ми не хрести, як рюквібія мечів,
 що безжалюбно убігані в груді"
 аби ми зкоб не ханалиме до
 меси для утвердження своєї
 боки на своїй землі; ноги мають
 відгукти позем правди. Кої для
 когось в'є буде некривимим
 ага до вірости св'ромоеті; але
 захити, сністо мейі бутного в'є
 довіроче х трактубанов з буро-
 чийого боку - це основна гаран-
 тія присутності в історії нашого
 Великого Народа. Сніз не треба
 соромитись, коли це своєю
 огнищеня. Служити беззастен
 стнає на стороку своєї нації.
 Від цього мисли не мов бути
 нікому. Хресто тако воле
 небес, аби ангели-охоронці
 нашого на руду снігін у мого
 на плечі, а не на гелі; як
 в радянські часи. За Україну
 за правду, високе товариство

Б. Сталенчук
 директор Івано-Франківського
 регіонального центру оцінювання якості
 освіти

Ця виставка — це одне з багатьох
у цій Комуністичній партії.
Треба такими речами хотіти
судитися до того, щоб від-
бувся суд над комуністами.
Окрема подяка керівництву
Служби Безпеки України за їх-
ній мужній і героїчній
кроці подалося відкрити для
судитися інші «закрыті» теми.
Вічна пам'ять кожному
убитому!

Голова Л. Франківської ОДА

Роман Ткач

31.08.07.

Я бачив в очах молоді слюзи .
Такі самі слюзи я бачив у депутатів-нашоукраїнців
Верховної Ради України, коли приймали Закон
про Голодомор 1932-33 .
Я вірю тепер у щастя майбутнє Українців !

Станіслав Аржентин
депутат ВР Уклікакня, "Наша Україна"
4.9.2007

Я бачу сім'ю і бачу
використав мене надрієм
України кривить мене
земляки, що ви,
черезими трагедію

Іван Чубірко
4.09.2007р.

Про зомботор на Україні
1932-1933 р. багато знав, а
тепер ще більше побачив...
Др. політв'язень 1948-1956р

5.09.2007р.
І ФАНКОС

Зомботор 1932-1933 рр одна з
найболючіших тем для українців.
І досі зростає кількість журналістсько-
документальних епізодів про цю порю.
Це видавко питанням нас до того
нового.

І курсу УІНУ психології

5.09.2007р.

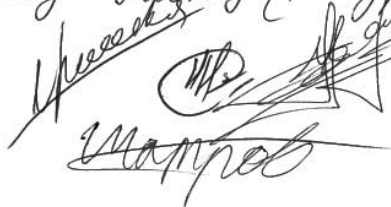
Людям 1932-1933р. завдяки цій виставці
ми дізналися багато нових, цікавих.
IV курс історичного факультету
Побачили: побільше робити таких чудових
виставок.

Експозиція всеоголово вразила
Мервін Загородню на виставці 1932-1933
року мого брата вважалося до вразливого
органу з найбільшак катарсисом виставці
любовної звітності. Тоді слово не
повинно повторюватися!

Продовження управління з метою
визначення великої заохочення
обласної державної адміністрації

Дуже вдячні за можливість
побачити цікаві матеріали, студенти
історичного факультету ЧНУ (IV курс).

Голодомор найжорстокіша трагедія
в історії України, і взагалі цієї
цивілізовані країн світу. Ми повинні
пам'ятати цей період і тримати в
серці завжди прескі в

05.09.2007

студенти УНУ іст. фак

Це велика трагедія українського
народу. Дякуємо за можливість переко-
натися в злочинах комуністичної влади
проти українського народу.

Відома пам'ять завжди!

студенти УНУ іст. фак

Лобіюйте робити тарих виставок,
щоб молоді люди знали і пам'ятали.

Гаміне - урбо!!!

05.09.2007.

студенти УНУ.

Виставку вівідали група студентів
історичного факультету УНУ.

05.09.2007р.

Виставка „Розсекречена пам'ять“ — вражаюча і переконлива.

Вважаємо, що після її відвідин і деталь-ного ознайомлення не може бути двох правд. Правда одна — сталінський режим задумав і організував голодомор 1932-1933 р.р. Факти геноциду і людодієства (Харківщина) — найбільше переконання.

З великою повагою до організаторів виставки і з болем до жертв голодомору 1932-1933 р.р. Комуністичну

ідеологію вимагаємо засудити
В муках вмирала на
ї близько Маршала
Нація наша жила в екстремі
Та помирала з волі кожд.

Вічна їм пам'ять в дні
помирання!
Клім не забудуть люди, сім'я,
Голод великий, голод навальний,
Бо комунізм йому мми ім'я.
вірш „Геноцид“
Ю. Івмаричської.

61x04p
Мукачівці. ММ - /Комарницька/
Вулиця (В. Свєтлоу) /Кут /Субайна/
Клишівці /Мур/
Трєзів (Трєзів) /Колодін/
М. Івмар
Івмар Свєтлоу

Миша в муні
 і не було стільки Ксюха Б.
 страшило, і скаржила, що не живу в тій же
 врані, когось поділюючись од галас.
 Славс Воду, селіс Ірина, не тонує Верис,
 Чобі не говорим, лиш не берим.
 Іван УМЛП.

Група учнів Інтернатного
 професійного ліцею побувала на
 сій жаксєвій і страшній історії
 українського народу; голодомору
 1932-33 рр. - виставці.

Дякує матеріал був заборонений
 до викладання та інформувала.
 Спасибі Службі Ветеранів України,
 що на сьогоднішній день, малоді
 покоління України може знати
 правду, історичну правду нашої
 держави.

Надіємось, що подібного лиха
 не повториться з боку комуністів.
 З повагою: Іваном
 весь колектив професійного ліцею
 сфера посил м. Інтернат.

А.Ю. Динко,
 М.В. Філіпчук,
 О.І. Міхєєва

7.09.2007р.

Зні 9-класів Косівсько-Тасяківської ЗОШ №1
Тасяківського району відвідали виставку присвячену
голодомору 1932-33рр., понайшлися з експонатами,
документами. Враження від подорожі і побаченого
залишаються назавжди у пам'яті дітей; не
допустимо більше знущань над нашими
народом.

Дякуємо Вам!

7.09.07.

Виставка мене примусила думати про сьогоднішні дні.
Скоро вибори по закону який прийшов з волі Митченка В.М.
буде голосування по закритим від народу партійним спискам.
В партії об'єднано 1,5% населення України. 9,85% насе-
лення не мають права бути обраними в парламент. Це
не геноцид, не галокост, а просто повна дискримінація
елітосу України. Це не вибори, бо людина нікого не
вибирає. Вока лише може проголосувати за те, що
їй запропонувала надбавата частина населення. В резуль-
таті такою голосуванням в В.Р. буде 400 джларових
мільонерів. Скопите де можна теским трудом
заробити в Україні мільон джларів?
З цього виходить що теских людей в В.Р. не буде. Вони
будуть кидатися як кружки на залишки народної власності,
за тим вони мабуть всі стоять в черзі в В.Р. і коштів
на свій лад безсоромно себе розжальює.
Розкрадуть землю, (воки під себе зробить закон)
особливо в закедбаних селах, бо кмітливві,
елітно-цінні люди вже ці міста покеркули, осталися
ті кому діватися нікуди. В цих місцях вони ^{бачать} див
себе і своїх сообратів почнуть будувати особняки і дорого
їх продавати, але не українцям. Будувати український
селкин не може, бо ледве виживає. Це джорна близька
до закону. Все продумано наперед. ← в Україні обвічені
люди, але їх голову не гудно. Коштиний джорити за свого шкідь,
коштиний вітыває себе лише і вичитка!

Кам все розпрадує свої серги в В.Р. не буде.
Вдячний Вам, організаторам, за виставку, яка
буде людям. Але просилося побільше.
Лілія М.І. Чисгород

Ми дуже вдячні за те що ця виставка
це промислова школа міста. Дуже вона
дала змогу дізнатися про події 1932-33р. Кошмар.
ми в тому числі і керівників серія учнів
різних шкіл в цілому.
7.09.07

Іваново
учениці 3-С класу школи
м. Чисгород
Олександр Миколайович
79
Останець часті

Гардишмоє мні дорозі Сабліжншкы!

*Хто білшшы Брэг народного фронтны Гельдеса Сафрлієса,
або Інтерсціанієса? Або та Радієса, або Келунобіжншкы?
Над нєстою сєс. павітнєса, міждєдєні сєд. фронтнєса,
на звєшу народа білшшєса нєбєлієса засудєса вєдєні зрєдєнієса
Келунобіжншкєса народнєса ССР.*

*Фронтнєса сєд. сєд. нєстєса фронтнєса
єє вєдєнієса сєд. нєстєса народнєса, у. і. а. вєдєнієса білшшєса - гє
було вєдєнієса вєдєнієса фронтнєса, нє фронтнєса рєса - нєстєса
вєдєнієса вєдєнієса, було засудєса, фронтнєса нєстєса
було засудєса. А гєса нє було засудєса, нєстєса білшшєса
єдєнієса нєстєса вєдєнієса нєстєса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса*

*У 1992 рєса Гардєнієса зрєдєнієса, було засудєса
Келунобіжншкєса нєстєса вєдєнієса, єє було нєстєса вєдєнієса
Келунобіжншкєса нєстєса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса*

*Або вєдєнієса нєстєса, нєстєса вєдєнієса нєстєса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса*

*Зєдєнієса нєстєса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса*

*Вєдєнієса нєстєса! Вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса*

Ужнєса вєдєнієса вєдєнієса

*Кудєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса
єдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса*

Єє гєса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса вєдєнієса

Голодомор 1932-1933рр.

Ї ні призи!
Ябло в яму, чавки в ків!
Горка стовідь насі Рімзуні
ї її заманованій смів...
Лі вноса, ні навіть барвкку...

Антоніна Писмова

А скільки було голодоморів в наслідні
десятиріччя, пригадаймо 1932-1933рр.
Це на Сході України, а в 40-ві роки на
Західній Україні, у тому ж часі на Закарпатті.
Однозначно це був геноцид проти народу
України, щоб це ніколи не вбудалося. Лі
Голокосту, ні Голодоморів.

Геноцид - вічна і не пам'ять.

09.09.2007.

Антоніна Писмова / Зинобрат
н. Антонов.

А Володимир Барсуків
Заслужений діяч мистецтв, серо сво-
годині любачив ємі мурне
перейти єрми в Герасимович
морав засахотаній когосовар,
вас відомий нас не на
вмаша єрмарі, прирвбути

завертеги півни не можна
 зупинити, але вже пере-
 зробили в імені повтора

3.09.07.

9.09.2007г.

Велика мета організатори виставки,
 хай переконять наше населення про
 ціну домі Задієвич і розбере і ось і
 "двох прелюдах"

М. Д. Кошаро
 Мух. Дани

Я бачу що подивилися із виставкою.
 Більше цікав про ті епіди,
 трагічні події. Раді, що зникли
 із життя люди такою банальною
 смертю. Раді світлого майбутнього,
 про яке постійно плукають в
 пай час сталінські самодержавці.
 Чи могло збутися світле
 майбутнє побудоване на костях
 людей такими технічними методами?

Організаторам щиро дякую за
 корисну справу за показ матеріалу
 який слава Богу ми маємо
 змогу аж через 75 років побачити.

 = О. Фурманюк =

Народ коханий не знає своєї історії
може повторити помилки минулого.
Дуже важливо щоб цієї дещи покійніми
знали куди сміються, мають сміятися
свої історії. Тому має вставити як
"Розсекречена пам'ять" є дуже важливою
для нашої спадщини і майбутнього нашої
кельки України. Важливо, щоб кожна людина
усвідомлює "і" майбутнє в "і" функції,
боротьба за нашу волю не закінчена,
вона лише розпочалася. Національна безпека
України, наші національні інтереси, до сього
щоразу загрозою нас чекають вибори
керівництва держави. Вибірять не тільки
коштяк має свою ідеологію і програму
дій: віднайти США всією цією шпорою,
керувати Україною повинні українці.
Вгадамо Україну - Українцями.
Слава Україні - Героям слава.
З нами Бог і Україна.

Вова Мар'я
2007, 07.09.

Голодомор 1932-1933 років - чи не найжахливішою
судилом на катастрофу швидкого століття
привела до більших жертв, ніж перша світова
війна. То і була справжня війна розв'язаного
режиму проти власного народу, вірну на
якої чути і дотепер.

Виставка „Розкриття пам'яті” - переконливо
спроба вірні форми для широкого загалу
зрозуміти картини цієї трагедії;
можливо не писати більш прозвучі
сторичну історію нової держави.

Найцінніше у виставленні матеріалів -
їх некричущість, об'єктивність та
вірність дійсним фактам. Тому вони
заслужують повної довіри, зважаючи
на позитивні свідчення історичної правди,
яка так довго ігнорувалась чи відмовлялась.

Вражася неможливо, шпигує до документальних
матеріалів, які не кричать і сорочку
реалії того часу.

Яким гнітючим не було б наше минуле,
ми маємо його знати, та бракує нам,
зараз перш за все подібних праць і з
майбутньому.

Начальник Управління СВУ

ГЗ / Т. Дурманець /

9.09.02

Моя цяра подяка працівникам СБ України за те, що врятували виставку документів. Сьогоднішня ситуація в нашій державі, в нашій культурі – наслідок голодомору 1932-33 років. Підсвідомий страх зроби з мільйонів людей той «матеріал» з якого можна було робити тоталітарному режиму «єдиний» народ, з яким можна було не рахуватись. Проведу повинні знати всі.

Г. Кошарні

Кай приховане – буде явним!
Кай книга під секретними замками розкриється і пам'ять про страдницький шматок українського народу буде відомим для всіх.

Ваша подяка працівникам СБ України за оприлюднену виставку.

З повагою
студенти коледжу ім. І. Пучка
Г. Філант
М. Баліка М. Рижик
М. Ладаєв Ладаєв

Незвичайний документальний ф. інформ.
матеріал про голодомор 1933 року.
Ці матеріали повинні дійти до
кожної людини, до кожного мого-
дого покоління. ~~Тому~~ Тому, щоб
це все стає доступним і в
музеях районних міст.

Р. Давид,
директор музею
"Трибуна"
У м. Самбір

Велика подяка за пам'ять тих
літ, яку ви доносите до нас.

Зібрані матеріали закликають
замислитися над тим, як зберегти
те, що маємо доброго, як досягти кращого.

Л. Камеєва,
вчителька
с. № 87
м. Львів.

Від імені Співки полтавців України
висловлюю подяку працівникам Служби безпеки
України за проведену роботу в організації цієї
вранської виставки. Все таємне стає явним.
Документи вражають своєю правдою і
болісною правдою. Необхідно провести

міжнародний суд над комуністичною ідеологією як антинародною і людичоненависничкою. Нюрберг - 2 повинен відбутися! Злочинам немає терміну давності! Треба нести цю кашлюбу правду у кожне місто і село і все робити для того, щоб подібне ніколи не повторилося. Шкода, що виставка у Львові недовготривала і що її не побачать у районах області. Завдяю також, що засоби масової інформації мало інформують про цю виставку.

Тобі писав: зібрати матеріали і організувати подібну виставку про голод 1946 року, який я сам пережив, маючи хлопичиною разом зі своєю сім'єю, як збирали тільки картоплю і цибулю, цибулю, цибулю, цибулю, цибулю, цибулю... А про голод 1932-33 рр. багато різно-відомих батько і

Володимир Горобий, редактор
газети «Нескорені», 14.09.2007р.

P.S. Щиро дякую за подарунок для Світли
політв'язнів - диск з матеріалами в електронному вигляді.

Зустрі
за сурову виставку
якою, чесно, де
неодкісно дати
комісару українцю

Оле, Ане і Кіт. 14.09.07

16.05.2007р.

Кожному українцю в шо розказати, про стражданія і смерть своїх пращурів від голоду-морю в 1932-1933 рр. Особисто моя родина була вислана в Сибір, звідки вони вернулись пішки на руках з зрувною дитиною, через любов до своєї української землі. "Якщо не забуду, нікого не забуду, нікому не забудеш."

Козинчук Олександра

16.09.07, неділя.

Тіжко, що про ірангні часи нашої історії пересігна гасігна людей взнає в умовах, коли велика біда нації приймає обриси, хот і сірчані, але легенди спекуляція "вгорачніх" на човму продовжується. Так буде, допоки не відбудеться справедливого суду над ними, хто свідомо стурган в ітрагедію. Комуністична ідеологія має бути зацудженою, забороненою як облудна, як злогінна, як людиноненавістична.

Олександр Швіг

16.09.07 Черкаси шляхем працівників
 округу СВЧ до правду, яку вони
 відчували. Страх - головний крик
 боксерського демократичного руху
 незалежної України. Побудувати
 треба, щоб ми не мали страху
 ніколи в мирноці репресивної.
 Страх був виявлений і скоротили
 засновки їх масово дія в поліції,
 тому можна мати страх, а не можна
 грати демократії. Страх - головний
 страх репресії не буде риторично зніти
 зі свідомості. Тільки якщо ми
 потребуємо реалізації, щоб мати
 вільним і демократичним.
 Тоді, що проміжки округу СВЧ
 роблять бурхливим процесом
 універсальним демократичним
 Україною.
 Віро, що розширено до цих репресій
 що прийшли наші української
 народу не будуть наші права
 в Україні збільшувати державної
 носії, будуть у нас тільки полі-
 тичний процес, бо репресії їх
 гомебний і чітко можна процесу-
 ковавши і грати на що впаде
 критика демократична ситуація
 це в Україні.

Селенко А. Б.
 голова округу СВЧ, організатор
 поліції України

Студентки Київського національного університету
 ірапейткого університету з великою дякою
 за цікаву та змістовну виставку органі-
 заторам, виставки присвяченої сільсь-
 кому мистецтву - господарю. Кожна
 повинна знати і пам'ятати історію
 своєї країни, свого народу.

18.09.07

Невелика порада. Замість репліки
 конференційних робіт "пріє регіонів":
 покладати матеріали з даної виставки.

з повагою Росина Руденко

Виставка про Вікторів із доріжні-сиринки, маючи Калістрів
 на доріжні-сиринки, втім, що ми і звичайно
 чисті, а осадки маючі, що і звичайно в
 що і звичайно в сиринки, маючи Калістрів
 що і звичайно в сиринки, маючи Калістрів
 що і звичайно в сиринки, маючи Калістрів

Л. Ковал. м. Київ.

Мир всім ныне невбуцши
 и велика наша,
 помбимши!

Харьков. Семененко Максим. Севастополь

Студенти і викладачі вищого літературно-налого училища дякують організаторам виставки за змістовну роботу.

Нашим ві роки... Хай наші діти знають про цю гас, але хай їхня доля буде більш щасливою.

18.09.2007

Дружелюбно
Тарас

Ваші враження від виставки!
Подяка працівникам СВУ за їх нашолюбну працю.

18.09.2007

Григорій Манжуренко

страшна історія "старшого брата" - москаля, котрий страшно любить українців, алятого не хоче їх вигнати із своїх рук і досі він тільки може шептати їм. Але навіть іо все здавалося, нарізали по зоо парках позбувся сам жовтою окутації і московською гнітю має в собі природну силу бути вілвним народом на завжди.

Виставка Ваша важна, але тільки повинно бути більше свідомої молоді. Поістарітесе що показати канадський фільм про голодомор в Україні.

Дарина М. Богдан Дурбан.

Дякую за те, що пам'ятаєте
розстріляного біля прикордонного
стовба.

Криса Мобс.

18.09.2007.

Неможливо спокійно оглянути цю
страшну експозицію, але це наша історія
і гірка правда. « Не підкажи того, що було,
не зрозумієш того, що є » - говорила східна
примівка. Тому сердечно дякую праців-
никам Союзу Тезисів України за
організацію такого чудового виставки
і сподіваюся ознайомитися з « Роз-
середкою пам'яті ».

З глибокою повагою:

Валентина Гречко,
Заступник директора Інституту
Земляробства і Аграрного
Західного регіону

18.09.2007р.

Розсекречення матеріалів про генцид - це, цілком законний крок відповідних органів СБУ. Раніше ти писав це в своїй статті. Очевидний вплив висновок шуріба Бєжеки таки українська. Та якою вона була до цього часу?!! Чому матеріал не розсекречувався, встановлювався до цього часу, протягом 15 років нашої незалежності. А скільки ще таємниць, гіркої правди про генцид, переселення, виселення українців залишаються прихованими, зокрема, в архівах Москви?

Правду неможливо приховати, вона не розвадіє, має увідошлюватися молодим поколінням українців!

Роман Сидика,
студент ЛНУ ім. І. Франка

Вперше про великий голор у
підсталісвкій Україні я почув вір
свого батька у \approx 60-их роках. Потім
знав про цей голор вір прослухову-
вання зах. радіостанцій. Весь час
очікував опублікування документальних
матеріалів про цей злочин. Огляду
раної експозиції присвотів чотири го-
дини. Не міг вірватись вір докумен-
тів. Враження потрясоче. Цю
справу необхідно проробити. Дякую
людем і організаціям, які змогли
представити не документальній, неза-
перечній основі злочин геноциду
українського народу.

Ірослав Дилев,
інженер, 60 років.

мановний народ! Сьогодні ми наблизилися і відкрили найтрагічніші сторінки нашої багатовікової історії. Дійсно, відсутність знання про своє - формує у нас комплекс неповноцінності. Я вважаю, що є цілком правомірним визнання цих подій найжахливішим злочином в історії української цивілізації. Чим більше загальноєвропейське в історичну тінь нашої держави - тим більше розумієм і переконуємся, що над історією не треба ридати - її треба знати і добре пам'ятати, щоб в майбутньому ніколи не допустити подібного злочину на рідних, святих теренах нашої України.

Нам, українцям, потрібно завжди пам'ятати про становлення цієї пркої історичної правди, а також те, що темною стає лише той, хто уміє підійматися і йти тільки вперед!!!

Орися Сергєва
студентка II курсу
історичного ф-ту
ВДУ.

Orisya
20.09.07.

В сьогоднішній день перед нами відкри-
лися жахливі факти терору проти нашого
народу, які багатьох років зберігались від
нас у таємниці. Ми студенти педагогіч-
ного коледжу, члени клубу „Всесвіт“ вивча-
ємо історію нашого українського народу. І
завдяки цій виставці розширили свій кру-
гозір. Це нам допомагає розкрити тілі ото-
ринки нашої історії. Ми вважаємо, що
кожна людина повинна знати наміти
покоління, щоб у майбутньому ніколи в опит-
ті не допустити подібного.

З повагою члени
клубу „Всесвіт“
студенти Луцького
педагогічного коледжу.

20.09.2007р.

Реалістичні експозиції щодо голодомору в Україні змушують суцільне покалічення замислитися над історією рідного народу.

Лише знання минулого може забезпечити гідне майбутнє.

Хоча сьогодні в Україні голодомор і визнання актом геноциду проти українського народу, проте суцільним варто увідомлювати, якою трагічною була доля їхніх дідів.

З повагою висловила
увагу
Грбч В.А. м. Луцьк

21.09.2007р.

Вітав Ваму виставку з неймовірно цікавою, трогателною естетикою. Не тільки газети і журналісти, але й зовсім невідомі люди, з тими, хто вперше матиме можливість глянути і замислитися над історією, яку не можна не знати.

Все це правда, про яку ще довго будуть писати і згадувати. Було бачити зображення - "Кляво", і це бачити на жаль, і бачити і бачити КК ЧМР.

Знаю і всі речі і члн. Задали вони у мене опрацювати і зрозуміти (7+5).

Оскільки були експозиції, документи, дуже цікаво було бачити, щоб приїхали і познайомилися з темою, про що йдеться, коментарі при собі.

Бачимо, що це актуальна тема, яка не діється, особливо після виставки, можливо б було добре, щоб і приїхали, зацікавлені, кому бачити і бачити.

Дякую за увагу і зацікавленість, за організацію і допомогу, які були у цій справі. Дивесь і 1960-80-х років
21.09.07р. Грбч В.А. м. Луцьк.

Щура подяка всім, хто причетний до організації виставки! Вона відкриває нам одну з найтрагічніших сторінок історії української народі, ніколи не повинні більше повторюватися в жодній країні, в якому б суспільстві. На жаль, більшість цієї експозиції вдало переосмислити.

З повагою заступник
з виховної роботи ЗВК №9
Крутова О. І. *off*

Ми дуже вражені екскурсією про "го-родомир 1932-1933", яка залишила, набагато більше враження та поштовх в нашому серці та нашій пам'яті. Велика подяка за створення виставки, яка береже пам'ять про наше минуле.

З повагою у гні 11-А кл.
ЗВК №9 м. Сучаска

4) Із радіопередач Німецької пропаганди = німецька пропаганда = фес в 2003 році виповнює, що Грер СРЕР упер в 1933 році розвізав в промислово-сільську вівку в Умані, намагалося там встановити радянську владу. Щоб повернути на свою сторону іспанців в Уманію завезли зерно, мучу, і інші харчові продукти. Уманцем мучу розчавили картоплю і картоплю лейкаєм на той час в Уманію перебувало, а точніше воно було більше 100 тис. з радянських добровольців. Та не все шло, - радянський інтервенції з Уманію ввійшли,

ідеї, цінні і висвітлені людською свідомістю прогресивно-технічної
світли, хочемо пошукати злі змістовні емоції, що врази-
ли нашу душу, викликали велике співчуття, роздуми
про трагізм людства.

25.09.07р. Від імені групи № 4-06

Крайчикова Ірина Іванівна
Рисак Зина

Яка прекрасна картина мищених українського народу...

З тепер ми потешнаємо подяку твоя Дружественної козирки колегів-білошівників з українцями. Вишищено світ нації-зімбей, Юнакство.

Злочинну комуністичну партію треба заборонити! Її не місце у Верховній Раді України.

Тамар Овгенівна Гладунова,
м. "Троєвти",
м. Київ 4.01.2007

Світлана Сінкевич,
заступник голови
всукраїнського
об'єднання ветеранів,
свірок цих поезій

Олеся Саковська,
чл. Союзу українців

Висловлюю подяку організації СБШ
України за виставку "Розсекречена
пам'ять". Фото і текстові документи
прославають світло на передумовки
ідеологію, організаторів і виконав-
ців у шкільну діяльність Народу
1932-1933 років в Україні.

Завдяки мові Рад
СБШ «Традіція»
ім. Т. Шевченка
Роман - О. Волчанка
04.10.2007р.

Дякую за звітницьку емоцію,
по холодолюду 1932-1933рр.

Автографоматию тожичу.

НУБТТ

Зр. Т-12, Т-3

Ім. Герца

Дякую за цікаву і дійсницьку
екскурсію по розсекречених матері-
алах холодолюду на Україні
у 1932-1933рр.

Михайленко Володимир СБУБТТ
зр. група 1/6

4.10.07р. Майстер В.Н. ф. Шкільна
к.р. керівник Шк

Дякуємо за цікаву і дійстовну екскурсію по Кавказу 1932 - 1933 ф.ф.

I факт. «Б»
I факт. «А»

Величезною подяку за цікаву та змістову екскурсію по Владикавказу 1932 - 1933 р., за ілюстрацію історичних документів та розкритих матеріалів. Особливу подяку висловлюємо екскурсоводу за раціональному розповіді та ескрово (телевізійний показ) організованні зустрічі. Дуже дякуємо!

група III к. А (9) КофМ.

Висловлюємо щирою подяку за збережену історичну пам'ять і надану можливість довідкувати до цієї вди.

ф. 2110 РА НК Жу

А хто буде говорити про
німіанню загибелі території
коли зараз щорічно виме-
рає 420 000 людей?

І. Павленко

5.10.07.

Шкода...
Шкода, що ми великою мірою
на своїх пам'ятках, а не на
чужих.

Група ІТ-11, РДГУ 5.10.2007р.

Дякую за те, що дали віртуальне фото маминь
і татинь українців. Дякую Толові що зараз
живеш у мірній гасі. (Україна є сільською
країною...) Також надіюсь що мініміне влада
вивчить цей урок, і що серед них не буде жодного
«сталіна»...

Григорук Вілена Іванівна
РДГУ-РАТ-22

6.10.2007р.

Зоборонити в Україні
комуністичну партію

Гнатюк Р. О.

7.10.2007р.

Дякуємо організаторам
виставки, що допомогали
підрослогому поколінню
власноруч, терпеливо
документувати, вивчати та
знати історію своєї Вітчизни.
Сподівалися, що подібного
було не буде ніколи.
Вшанована та улюблена
ЗОН № 3 м. Рівне.

Дякуємо за збережену історичну
пам'ять. 8.10.2007р.

Від цієї виставки залишилися
ощадливі враження. Хоча це
сторінка нашої історії і її не
вирешити.

ЗОН № 8 м. Рівне
8.10.2007р.

Стараємося горіти, якого ми, а ні наші
потомки не мають права забути і
не забути нікого ніколи.
Задарєвський Комітетів Цирків
Рівненська Програма Б. 7. 8.10.2007р.

Дякуємо! Ці факти в історії важливо знати,
щоб не повторилися помилки, естрашні
помилки минулого.

09.10.07.

Дякуємо за хороше і грамотне
організоване виставку.
Нам з цікавістю всі з увагою
документів і борються історичні
факти, будуть історичні факти
історичної риторикою і повер-
тою риторикою об'єктивізму історичних
фактів.

Ваша організація разом
виставки згорює
історично.

З Богом! Дякуємо
М. Дуботу.

Волосенко

Найкраще хотімо подякувати
 організаторам за їхню працю
 за те, що вони зробили
 нам ще не крихту виставки
 цієї рік і в Україні 1922-1933р.
 Времени поданням і розумінням,
 що було зроблено наші
 ми ді воно з срод. Ми
 це може прова з пошуків.

Дякуємо! Зізна
 Б.М. N 22
 11-5 кме.

Як кажуть в народі, «раще один раз
 побачити ніж сім раз почути». Т.р.я правда життя,
 життя людей. Життя яке завжди мучилося.
 Жахливо!

Дякуємо Суході Терену України за
 цю подвійну прок до гуманізації армії.
 Дай Бог, щоб це не повторювалось.

Зайняти голову Рівненської
 адміністрації
 О. М. Терунов

Виставка - вкрай важлива. Напевно вогненно та потрібна і для українців і особливо для молодого покоління.

Якби Великого Жолоду 1832-1833 рр. мав бути відверто намітити мітку в історії України, музею, турчункист.

Це хотім повелик побачити, щоб зберігати пам'ять про злочини проти українського народу.

Впевнена, що виставка сприятиме розумовому осяяню пробудженню національному віровірові, утвердженню історичну правду про геноцид.

Григор

Нагальний головний управління з питань внутрішньої політики та інформації Рівненської ОДА

Григор Н.В.

Якщо б трагізм не був смеріжкою кінцевої історії, вони не повинні ніколи бути вивченими з підручника про правду життя Мого Величності Українського Народу. Загада пам'яті про тих безвинно загинувших, загада кривдених поколінь!

Разом з тижнем скорботи це відомство відновлює зобов'язання з виконання державних керівництвом держави і Суди у великому сиротині наших Колег в ирведедженні виставки.

Нагальний ЗСУ в Рівненській ОДА.

4.10.07р.

Григор

Ю. Крайвіч

Вста мені Рівненської одясаєт Јоги
декиро Служи безнеки Ужати за
французко Висшевки на тедема
нашег одяси.

Тешдег ижемо не повшеч зодубач,
а особливо ит ифатни ешефки.

Висшевки Јожибуе иже одиу
з темних илеа на дри нашег кфати
и допашаеат висшигувоиши срушшево
нашкоко Јожег ифатнекоко ифоду.

Рогова Рівненської
одясаєт Јоги
Пашабуе

Асоціація догадалась солдати в Україні дякує за виставку і за співпрацю. Ми немо наразі правду і пам'ять, а Ви відкрили це документальним матеріалом.

З вдячністю Виконавчий директор Асоціації Сухомлинська І.К.

21.11.2007р.

м. Київ.

Ігор Яценко
Службовим
Торосом
ІІА Федір Шен
Вол. Корреспондент

Дякую всім, хто організував цю виставку. Особливо подяка нашому Президенту Юзефу Віктору Аустрійовичу. Це він вперше підняв питання про Володимира. Дай, Боже, йому здоров'я.

Людмила Коритська Тамара Жукова
і всі інші рідні.

22. 11. 1977.

Висловлюємо велику вдячність працівникам Тамузового республіканського архіву СБ України щодо організації та проведення надзвичайно вичаючої своєю матеріалом про Володимира в Україні 1952-1953 рр. виставки.

Служачі та працівники
Інституту ІСРР України
22. 11. 2007.

Це потрібно викладати в школах
України з першого класу.
Молодь повинна знати свою,
а не чужу історію.
Потрібно друкувати книги про
голодомор і геноцид Українського
народу нації.

Головний редактор
Видавництва «Самодрама»

С. Панченко

22.11.2007р.

Чесно кажучи, я завжди, коли стикаюсь з цією темою, починаю задумуватись над тим що як із-за одного звіра, тов. Саліна' могло загинути стільки людей, мирних, роботящих селян? Як? Привлечись і читаючи всі ці сієнди мені все більше і більше ставало страшно. У зараз я піду до магазину часнива від того, що навколо велика к-ть магазинів і супермаркетів з їжею і наше (і наслідки) покаріння не знатимуть такого горе, яке зачали наші працьори. Це жал. Дякую організаторам цієї виставки. Це неймовірно гарна і обємна робота.

22.11.2007р.

мф

курсант НА СБУ
резервний Сидорук
Марина

Як можна не вірити?
Це ж ужаси! Дивуєшся, які
звірї це здійснювали.
Ганьба тим, що не вірять
в смерть (голоду) мільйо-
нам людей. Це, дійсно, був замис-
лом геноциду укр. народу.
Ганьба тим країнам, які
цього не визнають.
Визнавати потрібно, розка-
зувати про це підручникам
покалієно, щоб в житті
не допустити такого ужасу
в майбутньому.
Укр. народ жив, живе і
буде жити, процвітати, багат-
и на зло всім завсикам.

23. 11. 007р Старші люди,
які це все пережили.

Олександр

Я багато уже писала
о правді голодомору, і в ориг-
інальному, на радіо, все уходить
в пил.

В книжковому світі єгібаю,
хватає історичний, єнаєво
за виставку все правду, про
мє село Рубановка Херсон-
ської обл. В. Демітхєного рив
мє дєдучєво і дєдучєво
Світло великє Карло і Нєво,
вє село с хєнєтєво дєво
визнає в фєврєлє по
єкуру на улицу.

Хватає! Вісник музеє
пєстоєво пєвєчєнєво
голодомору. Мєво єрує
тредучє в пєтєво о умєршєх
Ємєтєво ковоумєтєво, кєтє
нєх євоєво дучєво. Кєтє
дєво єтєвєвох пєвоєво
єтєво правду!

По тємє визєтєво і радіо нєво
пєтєво вєво кєтєво дєво
вмєсто єтєво і дєвєтєво!

Лєкєтєво - Фєрмоєво
с. Рубановка
Єнаєво. 23.11.07 Фєр,

Мы достойны памяти о прошлом
Во имя будущего

ГЕЛ

Дякую Вам за таку виставку та запрохую її до Франції де вляда офіційно заперекла Володимир як актиукраїнський Генерал. Від Едуарда Герріот-а до прен'єра де Вілленя таї сац вислів: "Український Генерал еміне переборщенья!"

23.11.2007

В.Толста з Хансі. —

Заперекувати те, що є очевидним-
абсурд.

Спасибі Вам за те, що виконали
вельми важку роботу, зробили висок у
вирішенні ерративності.

23.11.07.

НОВЕ ПОКОЛІННЯ...

До сьєз, тронуть матеріалами
Вашей виставки.

Благодарим коллектив за
проделанную работу.

23.11.07

Блокадники 2. Санкт-Петербург

ГЕЛ —
Уш

Проник до глибини душі русские отпав-
вают страдания украинцев 1932-1932,
Московская обл. Яку.

Красно дякую за матеріали
надаючи цю огляду бо якщо
нема правди нема людяності

Ми радіємо, що фундація Бевнеки
наразі стає українською, що архіви
дослідники просвітять людям. Якщо Україна
прокуватиме до незалежності і демократії —
в цьому і вава заслуга.
25.11.2007. Надія Салущук

У нашій сім'ї також є жертви
Голодомору - мої новонароджені дівочки
(близнюки) померли через те, що в мамі
(мої бабусі) не було молока (воно саме
мерве не померло від голоду), а в
Головік моєї доньки бацько виліз з
сими трунів (був гнітимою), наївав
своїх дітей і так вивив.

Дякуємо за повернення ПРАВДИ!
Тетяна Березина, Патія А.

Врансенні. Все що зроблено,
все що тут відбудується – необхідно.
Життєво необхідно для українців –
– усіх нас, живих і померлих.

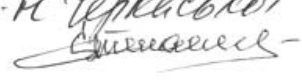
Дякую.
Вієна нашіть замість.

Прощок С.В.

Хазмизо, Сунне кроз.
Пам'ятаймо. Царство тм Небоже.

Прощок С.В.

Надо вступати не в каміюмерн, а в НаїО,
Дирини

В нашій радиків померли бади і
дід мого баєвля Шарис та Усімек
Синев, мещ село В. Труєвля Василь-
Сивого р. мур. келів, уродивля
камелю дві різкі асирит 1,5р зроківіз
нароженеєз Таня і мого село
Вайахред Смітєнєвалєє р. м Черкєєвої
єлкєєє. Вігєє ієє нашіє.

Дуже дякую за проведену виставку, за допомо-
гою якої Українці можуть доторкнутись
до правди Тіркої, але всім така правда,
25.11.07
м. Київ *Але*

Дуже дякую за вашу
роботу. Дуже прошу не забувати
якнайбільше поцібувати матеріал
лі в свій час. Бачимо великого
шляху і меншій помагає вам Бог.
З повагою, В.Портной, м. Київ
25.11.07р. *В*

Дякую організаторам за фігурку
сторінку невідомої історії України.
Тоді більше висвітлюють такі історії.
25.11.07 В. Каленко *В*

1933р. у Львові Генерал ОУН М. Савченко (Горбун) *Г*
вбив секретаря Консуляції Радянської
у Львові. як протест за репресії
жертв в Україні, тому цього немає
в енциклопедії
м. Київ, м. Вєдриківська
25.11.2007р

В 1933 р. Визвольний Рух був виданий
 наказ, щоб українців, що проживали в Росії
 і мешали під час років війни, проживали,
 депортувати в Україну. Це опубліковано
 в газеті Павла Гринченка «Вісник» виступили
 м. Київ М. Володимирівський, якого він прогнав
 в Касаць. Він написав
 25. XI 2007. варту відвідати в Німеччині Росії

Тільки страшно некавість і бачення
 змислими казкою, змерти і з мислю Живот
 могла призвести до тварини всім крив. Тим
 тут несправдливо, як це не, що це
 лише велика асідра, а потім ти усе
 що некавість і досвідати іду новим
 мовляючи можна лише швидко самороз-
 керції. Визвольний Рух, що ми все це бачили
 змислення і кожен виступи та виступи
 зяті (некавість) протави і в сандо до
 козубови згоріти і віднової казди, як некавість
 сіді і має свої мовляючи жиди оту (перезавсім
 некавість, але не тільки). І керуючи і,
 що кожна казди камика цей процес, хоч
 який би він не був бачили. Прості треба
 це родити обернено, щоб не керати те
 струм зуми казди ібу томо казди накрутисю
 Акайтри казди, це те, що ці струми прозвину
 поть на талмари а казди томо ото це родить
 зармишрив томо се мого.

26. 11. 07.

Тарасово Юван
 [Підпис]

Виставка вранцого, маю Боже, жва
він допоможе, і надієсь що ці камі
комп'ютериста повинні стати перед судом
і буде заворочені ця негодьке КОМ
Партія, і щоб не один колупака не
мав шодної посади у нашій багатостран
данній державі. Слава Україні
Михайло Поповиченко педагог школи інтернату
м.г.о. 1966 р.н.

Дякуємо за виставку,
за пам'ятв про померлих.
Виставка вражає нас. Проведення
велика робота.
Учні школи №169
Шевченківсько р-ну
м.Київ

Без знання історії неможливо
жити у майбутньому. Сьогодні на часі
ця добра тема. Вона необхідна молодшій
покоління, бо їм жити у незалежній Україні.
Саме вони мають передати ці страшні
факти, які колись на нашій землі
своїм дітям.
У кого серце не камієне, той не міг
спокійно вийти з цієї виставки. Сми, бже,
рознесі за наших земляків. Світли їм
пам'ятв...
Учні Авіаколігного ліцею ІІІІ
Солом'янської р-ну

Метовко вродженим стверженям америкеро, хоч на
капю, та встановити настрій 1932-1933р. Школа №60
Н.Б. киме повністю витримувати такі жахливі пошарення
інформації про трагедію України, також витримувати
президентів, і діяти за законом про історію буде рідкісним
випадком побачити нашім.

Дякую, що показує правду України!!!
школа №60 Н.Б.ж.

Хочу звернутися до нашої Президенти
Шановної нашої Президенти! Ви величесь
в історії народу України, якщо ознаєте про
Україну від комітету з діями, тобто починаючи
з створення (керівні) і найменшого хвору позде-
рвати всіх ізолю в комітету і забере їх
у Бюро владивки мє, щоб ті керівні ро
кінце стіти не давали спокое.

Зрештою це зараз, до зобра дже
міжко, це зобра зобра і Вас
коміте! З новою в мучітко

Владивка

27.11.2007

Дякую за виставку! Вона бу
ла чудова, це добре, що згадує
про цю трагедію

Владивка

Дуже дякуємо за виставку
 проведену в 28 лист. 2007р.
 Ми дізнались про подію, яка
 змушує кожного здрикутись почувши
 перші слова про іноземці!

Дякуємо: *Н. Д.* *Члнн журн. Київської*
ЗМІ І-ІІ сем.

Київ. 1932-33 рік. На розі вулиць Житомирської
 і Комінтерна з мого збірання слова
 са стінки яка дуже не далеко.
 розташувалась біля парканів, дивив і
 до самої Нікольської церкви (де роти
 постріли т.т.т.). Перші побиті
 і гуртки: тодісь ідуши.

Тодісь вивозили нас на телегах
 жотомедичних-мертвих. Утром
 остайний, крім світло - людей
 усіх затримали машинними
 жінки в основному бермудів
 куди їх вивозили; тодісь Бог зже,

Свідчення це дама мені моя
 бабця, вона сама з мої дідом
 все це бачила, бо ми жили на вулиці
 з вулиці Житомирської 118. і казала як до мого
 дядька. Багато їм було робота. В 1950 році
 казала мені ніхто не казати; бо нас зобов'язали

а твого майи соціалістичне як діда на Велику,
взяла з мене слово! Бабушка моя напередок
1887 року. Закінчила в Києві в гімназії у Кур'єв
сама с конотаром.
Харківщина. Сосницький до. П. 1934 р. н.

Дякуємо за чудову виставку, яка
розказала і показала нам нашове
дитинство і молодість під час голодомору 1932-1933 рр.

Мені С. М. А. 252 н. Києва
Оболонського р-ну
28. 11. 07 р.

28. 11. 07. Мамонні організатори вистав-
ки! Велике спасибі вам за те, що ви
надали змогу повернутися назад учасні
допомогли до певних сторінок історії.
Нам прикро вразило те, що те наші не
мішки є, а її ємності в мене. Було
тої війни і погаль, сльози і горе, перше не
всім в мене слово і останній крематорій
крик не може допомогти жити калі і
червоні серце.

Зновачку у гні 6-А та 6-В
сів СЗМ №163 ім. М. Кирпонос
Шевченківського району

28. 11. 07. Мамонні організатори цього мурно. Мені дуже
сподобалось відкрити вам мурні. Я думаю, що дуже багато
про голодомор 1932-1933 років.

М. Мочал.

Та, що я увиділа повернувши мені в ушко.
Велике спасибі за виставку. С.С.

Це справді дуже важливо. Давайте
зробимо все, щоб таке не повторилось!

Учні 10-А кл. школи №33

Я надзвичайно вдячна організаторам
цєї виставки. А саме, сучасна молодь
знає про страшні події тих
часів. Але це було! У цих нашою
повинні пам'ятати свою історію.
Ті страждання, які пережили живі
люди, ми повинні і індивідуально і
хотіли перетворити на творчі
інстинкти! Дякую! Тімазія-інтернет №13

28.11.04 рік Шанобні організатори!

Наш клас дуже вдячний Вам за надану можливість
побачити цю виставку. Це важливе - справді катаст-
рофа, чорна сторінка нашої історії. Раніше
мади знали що був голод, але нічим не могли
забажити цього. Єдине, що ми могли зробити -
це пам'ятати про це. Тому дякую Вам за це
ще раз. Школа №144 міста Києва; 10-А клас

І. Панаф

28.11.04р. Велика подяка за те, що організували
таку виставку. Ви подарували людям -
всім візуйте те важливе, яке пере-
жили наші дідуся і бабуся, тим
ескеним ми - майже покликана - вико-
вувати пам'ять на великих жартів Слово-
мору. Відома їм пам'ять...

[Signature]

РНУС.М. ТБА-26
(11 куря)

Виставка справила незабутнє враження!
 Дякую за можливість побачити справжню реальність,
 а не ту, яку ми знаємо в книжках з історії України.

28.11.07

28.11.07

Дякую за можливість
 оцінити школу та давати шанс побудувати
 майбутнє нашією школою про нього...

29.11.07.

Вдячні організаторам за експозицію.
 Гитлеро-вранські поїзти 1932-1933 рр. т.б.
 см н 252
 Обл. н. р. н.

Учні, вчителі та батьки см н 46 вислов-
 люють велику вдячність за здійснену,
 чудову виставку, присвячену страшній
 трагедії українського народу 1932-33 років.
 Виставка справила глибоке враження на
 учнів, вони дуже серйозно віднеслись до
 всього, що побачили.

см н 46

Солом'янський р-н.

Шановні організатори виставки! 29.11.07.
Вдяємо вам за цю чудову виставку.
Ми дізналися дуже багато рідкісних
історій про життя людей, турів
колонією 1932-1933 років.

Вічна пам'ять!

Від школи №27. 7-А класу
Меленківського району!

[Handwritten signatures and notes]
Ваш заклад the Best!
30

Ми дуже вдячні вам за ваш захист!
З повагою Наталка!

Висловлюю велику подяку за організацію цієї чудової виставки, та за підготовку матеріалів про Голодомор в Україні 1932-1933 роках

Заширено багато світок... висловлено їм; таково, та увірно собі,
що це може статися будь когось з котими. =>
Будьте щасливі на небі...
53см

Дякую за організацію цієї виставки!
Дракуно, що це був Голодомор!

23 листопада по квартирах у мене будинку розносили свічки. Яшла люди повсюди були приселені та запалили на Софіївській вулиці або врома на підвіконні. Ми запалили врома, але не в 16 годинах, як потрібно було, а пізніше. Було вже темно і коли я подивилася на будинок, капрокел, то в мене зірвалося, бо у двох вікнах горіли свічки. Пройшло майже 80 років а люди нам'ягають про це, і так приселено коли люди об'єднувались у наші справи і говорять про наше лихо, як голодомор. Чомусь завжди нам карод справдав, мав кешаста! Як це пришло... Я сирівалася, що у нашій країні, у нашого карод буде світле майбуття, а у інших ~~будуть~~ спокійно спокійно у нашому світі.

Дякую за виставку та роботу.

 Б.А.А. (95)
СШ №53

Геноцид... Вишищення українського народу торстокою радянською владою... Сьогодні ми не можемо зрозуміти цього всього. Сиде паде. Але т... Побачивши виставку, я всотре зрозуміла, що голодомор - це наше лихо. Аліхо усієї України. Скільки невинних людей було торстокою вбито. Скільки наших родивів страждали у ті роки... Філи. Головік, але ж це не тоща шифра. Я дуже рада, що ~~голодомор~~ голодомор 32-33р визнано геноцидом офіційно.

Пам'ятаємо...

Не маємо права забути...

М.А.Ю.

9Б кл. шк №53

23.11.07

А вважав Голодомор геноцидом. Все це створив Ста-
лін. А не розумно людей, які захищали і підтри-
мують поведінку Сталіна. Він створив цю спо-
домор і заборонив про це когось-небудь розпо-
відати, щоб всі говорили: "Все добре, в нас проу-
вталота країна". А якщо ж ні то вбивали, або за-
суджували. Це ввара протрималося аж до 1995р.
Це дуже страшно порів, але не тільки це тим що
ві люди це визнають і підтримують мораль-постра-
дали.

А живу в повалу доли, де живуть не бідні люди.
У мене було дуже кращо, коли в нашому доли
порівно лише тах 5 світок, а в доли нагороли
маймає всі. Це дуже добре, вважала я.

Дякую за все, за виставку, за спогади, за цю
великезку навішню туралерію світового маси-
табу. З цього населення померли не тільки
українці, але й інші люди інших національ-
ностей. Але все те таки 95% - українці. Мене
й померли люди інших національностей, але
яко там жив в смак, як не наши люди.
Яко виш так обробити землю, як не ті
люди, які на шій народилися і вчилися у своїх
батьків, а ті у своїх. А вбивали саме селян,
які вирощували та збертали у себе зер-
но, але те порти забрали.

Дякую за все!!!! (Viel Glück!!!)

Директор Інституту 9-5 см. 53.

Ми прийшли сьогодні сюди, щоб
подивитися на старішу пробу голдо-
шору. Ми побачили як стародіди моря
в 32-33 роках. Мені дуже сподобалося!

Дякуємо вам! см №9 9-В клас
Віра. ~~Віра~~

Мені дуже сподобалося ця виставка, вона
не дає забути про історію наших рослин.

Дякуємо вам!
Зуз №9 9-В
Харіма ~~Харіма~~

Ми дуже всім вдячні що
 прийняв участь в організації
 цієї зворушливої виставки
 „Ваші ети годороку 1932-1933 років
 Ми хочемо щоб в майбутньому
 наші діти та правнуки знали
 та не забували ні важкі та перенесі-
 ті нашими українцями в 1932-33рр.

Вічна пам'ять всім загиблим
Українцям!!!!

З повагою та вдячністю
 до Вас мила МНО м Києва
 учениці Ю.В.С.

Київський сервісник:
 Катерина Марія Вікторівна.

29.11.07р

Я зрозумів, наві які страждали
голодоморами - дуже бігні

Лосинд

Ми, ученики 9 класу см №138, прощимо
екскурсію ч отень благодарим екскурсоводу
за отень ценною інформацію

ученики см. №138

Ми ученики 10-В класу школи №225 зрозуміли
як люди страждали під час голодомору
1932-1933 рр. Нам було дуже шкода цих
людей які страждали від голоду і кожному з них
намером хотіли. Ябди люди стали люди тільки
в згоді і були здоровими. Вони їли свої дітей
заради виживання і їли тільки картоплю.

Без організації цієї виставка
ніхтоб і не зрозумів
що це було за горе.

Спасибо...

221 школа 7А клас

Спасибо за екскурсію!

Допресекель виставкою!

Дев'ять наших пром-
льни. Тренинг екскур
содетимий, на сесію по-
кучивбамч етом ужас 3233.

Спасибо за все...

225 шк.

30.11.07

Дякуємо за екскурсію!
Проголошени! Дякуємо за правду і
за пам'ять!
Учні 7-а, 7-б класів с.ш. №221 м. Києва.

Дякую за все, звісно було жаль усіх тих
людей.

Учні 101 класу вб: 7-А мену
депутатів всіх за висловлю
в пам'ять жертв геноциду
все було дуже важливо.

Сторобсаніно
Денис.

Школа №170

11-Т

Ми поминали

и
сподіваємося!
1932 - 1933

м. Київ
2004

Гімназія п.Оболонь[№] 7-Б
Дуже вдячні за проведену екскур-
сію. Ми пам'ятаємо жертви голодо-
моры.

30.11.07

Учні 4-Б класу ^{гімназії.Оболонь} дуже вдячні за цікаву
та інформативну розповідь. Ми дізналися
багато цікавого про нашу історію.
Ми пам'ятаємо і сумуємо за всіма
українцями, які загинули від голоду
в 1932-1933 роках в Україні.

М.Малюк, [signature], [signature]

30.11.07

Учні

Г-Ткасову

Дуже вдячні організатором виставки за дуже корисну інформацію. Про Голодомор 1932-1933 р.р. Ми повинні знати правду про Геноцид нашого, українсько народу.

Тімазія №178

Ішас

Школа №177

Нам дуже сподобалось. Дякуємо за правду, за ті справні передачі того страшного шха, голодоморку який знищив більшість нашого народу.

Ми вам вдячні.

МВ нас

Школа 239

Дуже вродливі побажання,...

30.11.2007

Спасибі Вам за цю чудову
екскурсію! Алі мли - волеві
намісрки, дупсе вдягні за
вашу шупність і героїзм!

Шкани 527
+ м. Києва,
8-А класів!!!

30.11.07.

З вдячністю
від школи N 19
9-А та 11-А
класів.

30.11.07

З вдячністю
від школи N 239
7-В та 7-В
класів

Ми ученики 7-В класу школи
№239 м. Києва дякуємо за чудову
та цікаву екскурсію !!!

30.11.04 р.

Ми учні 9-Б класу СШ №118 м. Києва
вдячні за гарно організовану виставку
„Тюлодатори України“. Ми емоційно читали
трагедію, співували українським народом,
який перетримав страшенне лихо. Ми віримо,
що таке більше не повториться.

1.11.07р.

Москва

16.11.2007

Виставка

Турма «Розсекречена Пам'ять»

напомила мене моє Батько-неє дитство, але я пам'ятаю як умирали мої прадедушки. (дед Трохим помер на фронті 1-ї імпер. війни) Я бачив, за огорожею в стемі кузні шкочок (чугун) і дихали людедей которе умирали в нишу. Я бачив в дитячому саду, як умирав в дзвіні мої ровесник, которого не брали в дит. сад як сына кулака.

В нашій деревні Одеської області умирали всі громада більше елени, там в ВОЗ. — вогор зворотен. Спасибі за вогню пам'ять моєму селен.

Главный врач сакарние

Директор Н.П. ВЕБС? Н.П. Р. — Р. Ф.

Кремль-госпиталь директор профессора И.П. Кеца

Доктор Турма

Москва Страшна і необхідна правда!

17.11.07.

Мені виставка кагадає слова
тата і мамі - свідків тих страшних
подій. (1926 : 1928 р. народження). Вони кацалися
не задувають про таті махливіє тє, але
побачили кинуть на дорозі скибку хліба,
пізніше і прохоплюєме ємимє скуним
спогадам.

Виставка необхідна молодому поколінню,
тє тата і мамі выросл в радєський
тєс згомино „одобремє“ політїки КПРС.
дітєм, єні сподні, слова Бґу, мєня і хліб,
і до хліба. Вони повинні знєт ПРАВДУ.
Сподні вони цуют бєгєт і з рїзних вєст.
ї „правдї“ цуют рїзні. Нєхаті бєгєт, нєхаті
знають, нєхаті єєні роблєт вєсновкї!
Дєкуємо зє правду тє пам'єт.

З повагою,
внєєдєт української мови літературно
ліцєю при МГУ Шовчук Н.О. *Sh*
внєєдєт Українського освітнього центру ан 124
м. Москва тє Московського міського пєдєг
дигєтї (юєкєтї) і творчєстї Карпєвє О.В.
тє учєні ліцєю, центр тє ММ ПБ(Ю)Т. *Sh*

Нам'ять нерини нас яким певним
голос, але пам'ять народу невідомо.
Фізи повинні знати правду, навіть
гану бранны. Це потрібно не
тільки українським дітям, а бачити
всім, для того, щоб бранны
історія не повторювалася.

Тому ми вчені дуже вчені
за вибаву і розповідь про
Василь Миколайовича.

Тай живе пам'ять народу
і тай ніколи жак не повториться
не територію жорної країни світу
і особливо на Україні.

Олена
Карасова

17.11.07

Лу

Страшенне врання! Сивожи самі
напишуть на огі, коли це все споминати.
Одне запитання - як люди, наші
українці, це все витримали, як
зміogli це все пережити? Я дуже
сумую, як і весь наш народ, і кинуто
схилю голову перед пам'яттю всіх
змищених людей на Україні. Хотілося,
щоб у сучасному житті нове, мале
покоління берегло пам'ять і сумиші
спогад про ці страшенні роки.

Дуже вдячна за можливість
повісити цю виставку.

Організатори справжні
Українці!

Хай Бог оберігає Україну і всіх НОС!
Л. Бондарук 17.11.2007 р.

На виставці весь час думав, як можна
заперечувати голодомор. Мовляв, год був,
а голодомору не було. Це офіційна точка
зору в Росії. Чому так? — задаю собі
питання. Можливо, хай познайомяться
зі документальним зрештеною славно-
ним голод — це голодомор. А пошудь
Андрей в результаті голодомору — це
генцид і ніщо інше. Документи на
виставці перекриво свідчать про це.
Велика подяка Президенту України
В. Ющенку, першому новітньому
Українському Президенту, що робить
святую справу. Щоб люди пам'ятали
і спонукались думками з загиблими
українцями в 1932-33 р.р. Хай буде
зв'язок поколінь. Хай нова Україна
не дасть себе ошукати.

А. Меленко
Світлолова Олександр
Українець в Росії

Ми живемо в дуже непростий час...
 Час, багатий інформацією і змалюми
 душевно. Ми маємо, слава Богу, кусок
 хліба. Але нашій душі, наша совість
 бачить і каже нас бути справжніми
 людьми.

Ми не повинні забувати сторінок
 історії. Ми не повинні забувати
 хто ми і кого ми прийшли на
 цю кришку землі.

Бачимо, свята пам'ять про наших
 славних дідів, батьків повинна і з
 нас робити достойних людей.

Молюся за ті страждальні душі
 і прошу в Бога і Матінки Божої
 сили, мудрості, терпіння для
 сьогоднішніх українців!

Господи! Не приведи така! Буди
 ніде і ніколи!!!

З повагою і вдячністю:
 Балютіна Н. О., Ольга
 і Євген.

18.11.2004 р.

Експозиція вражає. Факти. Факти.
Факти. Вона зводить до кожного
бать і страждання українського
народу, його страждання долю, що
випало перейти в страхі 1932-33
роки майже всім українським
родинам? Виставка дає на це зам-
ітниця гітку вугілля: Голодомор.

Архівісти зробили велику справу,
бо про злочини, скоєні проти
власного народу, мат знати
кожен українець, росіянин,
білогорце ... весь світ.

Низький уклін всім тим,
хто зробив цю експозицію,
опрацював архівні матеріали,
реалізував проект...
Велике Вам щастя і дяка!

Заступник гендиректора
Культурного центру України
в Москві З.Г.М. Герасименко

В. Васильченко

18.11.07

ВМ

Глибоко вражений матеріалом виставки «Розсекречена пам'ять». Унікальні документи, фотографії, спогади тих, хто там та інших тимом дуб прилетити до трагедії Голодомору – все це пахає і, вогорас, змушує по-особливому замислитися над долею мільйонів наших співвітчуживців, з трагедії життя яких складалася проліта історія нашої України.

Міністер виставки в тому, що вона вивчає масштаби злочину тоталітарного режиму і при цьому дозволяє горкнення до світовізнання, дій та самовідомлення просто українця.

Радирик Посольства України в РФ

Ю. Лазубчик

19.11.07

Лазубчик

Ваша група організаторів виставки «Розсекречена пам'ять», яка відкриває нові сторінки нашого смислового мемуару.

Особливо важливим є те, що виставка розгорнута в Москві, бо подальше вивчення Голодомору 1932-1933 років в Україні розглядається в РР під іншим кутом зору.

Чим більше буде тут доказів та свідчень того страшного часу, тим швидше вдаватиметься переконати всіх, хто не емпіриє української пошесті стосовно тих подій, в неупередженій історичній правді.

Гарик Соколов Україна ВРР
О. Терещенко
19.11.07.

Не можна стурну з пам'яті маршів'ю корі
 шенного. Юрій'ю очевид'ю і р'ю, що перш
 м'ю г'ю, передаються з р'ю в р'ю, про
 страшенне г'ю ковереть історія кожного україні-
 ського есеа. Не ашменро в'ю і с'ю м'ю
 р'ю в Черкаській об'ю, де м'ю до цього г'ю
 м'ю старшого покоління передають свої
 ір'ю спашен, г'ю окремі факти і свої
 бл'ю г'ю с'ю, які у страшенно м'ю
 іш'ю і'ю.

Не г'ю історія у матеріалар виставки —
 поштенна не м'ю так м'ю г'ю
 г'ю — м'ю з кожного документа, з копії
 фотоз'ю м'ю г'ю спогаду і
 "розсекретув" нашу в'ю пам'ять. Велике шан
 профієр'ю виставки!

Гарик Жовтєв (Україна в РР)

М. Шербатюк

МШШШ
 19.11.07

Про Голодомор знаю з дитинства,
віз своїх рідних, з переказів бабусі
та матері.

Але найбільше приголомшило
мене те, що я взнав про ті часи
років 10-12 тому, коли працював
в Харкові. З документів, з фото-
графій, із старих газет.

Ось і на виставці «Розсекречена
пам'ять» багато матеріалів, що
розповідають про ті нехлибі
люди саме на Слобожанщині,
в Центральній та Східній Україні.

Страшно уявляювати, що
Україна, герб яку дві прокоп-
лась хвіст ^{тієї} війни, нехч когорті
навічно ввійшли в історію світу,
втрапила ніз час Голодомору
людей більше, ніж в роки війни.

Пригому, не від гучеземних
загарбників, а від «своїх», від
безжалющої влади, яка, як ракове
мухлима розрослася на тілі нашої
народу...

Ще ко подобібно знати і дорослим
і дітям, мам'лябачи, пересавачи;
перекладувачи всім гесним людям.

Щира пожелка організаторам
виставки за що мам'ляб.

Вона свіжить, що ми, українці,
не нація манкуртів, хребет мій
зламав геноциду.

Навчачи, — ми є, ми — будемо!
Висновуючи світу мам'ляб
безвиможно знисених смієвітгасачинів
ми свого віримо в майбутнє
України!

Посоа України в РФ
Юлія / О. Волоні

19. 11. 07

Дякую всім за зроблену виставу,
 яка адже має стати на прагду пра 1952-1953 гада
 в Україні. Вона зрадіє наслідком виставу
 пра Країнах, де робота камуністичної партії
 100000 гомоніах у 1937-1940 роках. Тоді
 було в Білорусі. Дружно посподу білорусаму,
 які гомоніах, кат гона стала відоміах
 усього світу. Віра, mik1122@gmail.com
 23. листопада 2007

Велика подяка за організацію виставки
 про страшенне злочинство на українській в 20-30 роки
 (і не тільки в ці роки), за збереження пам'яті
 про Голодомор, колективізацію і др. злочини.
 Відвідувачі наші родинні новинки знають прагду.
 Особливо подяка робітникам СБЗ і працівникам
 України в Білорусії. Пилипченко. 23/11-2007р.

Справа нехороша, кат експонатів не може
 перебувати на цій виставці великої прагді:
 української прагді і злочини, що мене
 сором і радимка виста в своїй організації
 світі. Велике спасіння організація виставки
 і мислені усього.

Вострицька 23.11.2007

Про ті страшилки яких нам, дітям,
 розповідали бабуси і я пам'ятаю с якби болел
 вони говорили про цей народ мо, України,
 організованої владі. Коли моя б також розповіли
 про одне з підтверджень моє, що народ був організованої
 владі. Десь в сімдесяти роки, б дідусь сидів і сказав,
 я сидів мою тещу, яка була шариною димною
 в сім'ї і не добре пам'ятала; як мого було
 розповідали, нам навчили ми, оцера, різки. Вони
 ходи противали в с. Ломашині Олександрівського району
 Уманщини-аї обласні. Вони і каже: «Ой синочку,
 Вірашу з'їди все і конів і собак. Кавіть наша
 дуля родила з'їла свою дулю. А далі привозить
 шарики прати, що люди погали виїхали за кордон.
 Шарики казали, що с. Ломашині знаходились біля
 шарого кордону с Польщею. Люди казали, що там
 не має пошуку і погали виїхали, так як
 по ціскам і багато суїльних доказів не було.
 В ми там казали які знаходились в Ломашині,
 далим нас держали без особливого нагляду в
 приморських польських селях чи міщачках.
 Дітями. казали, що були спеціальні докази
 РПУ, які перекладали кордон і на червонової
 Польщі бивали виїхали і приносили в село
 їх поводи, м. бука. Жирали моделі, покаряли
 іл ці конові і казали: «Врештє буде с
 казали, хто виїде в Польщу».

Шановні люди, всі добри! Були виразами
за викривленнями влади. Ніколи не хвилювало
людей хитрими.

Це ще раз повторюю про те, що український
народ повинен сам вирішувати свою долю,
але навіть вона буде гіршою, але це буде
сва воля. Слава Незалежній Україні!

Анатолий В.Т. м. Єврейск.

Мені прийшло на виставку. Але після декількох статей
яма моя графіка пропала. Справа і критика. Тільки
деякі записки з критикою і дуже проліс свого народу. Бачу
виставку - мій діл факт значимість самостійно - суцільно
«свого» «своєго» народу. Такі записки виставки
мистецтва. Бачу мистецтво: який народ прийде з показом і,
справді, адекватно значимість колективну картину з графікою?
Кажу відразу єдиного? Кожі з думкою про свій
країну, болгарів, що експонують зображення, що мистецтво
народу існує з показом мистецтва великі зображення, де
коже з зображенням кожен зображення мистецтва і
Сталін - мистецтво зображення XX ст - це і Титов.
Зображення чужі єдиного. Кожі зображення свої.

мист. м. м.

І мистецтво чужі зображення,
але і зображення. За мистецтво
картина. м. м.

24.11.2007 г

Бодяше спасибо організаторам
настаўляе виставки за
вскорыстасць их дзейнасць
во наш людзей, во наш правды.

24.11.07. Мехенюк.

Вялікі дзякуі за гэтую виставу!
Яна краўшэ нашэ сэрца, ускаліла нагуці...
Тэма ангажэман напамін пра жахі таго часу
і паверджанне вядомай сугаснасці.
Мабжэ, чэраз накума і бэлы мінулы мэр будзе
вядзе наш сугаснасці...

24.11.07.

З кавамі,
смуцэнікі, БДУ
Рэдакцыя Д.
Карэспандэнцыя М.

Дзякуі за разкрыццё виставы кожнаму замарочнаму
Вучаю, она пачынае цалом прымаць
Белорусцыя оцэніць дзейнасць "вондэлі"
Саввасці, Кастырак следуе рассярэдыць,
контарыя ешчэ тывуць.

24.11.2007.

Пятроўскі Портані.

Дзякуі усім арганізатарам за виставу,
за працу, ашычэ нашэ сэрца і ў нашым
муррэ і ўскаліла нашэ сэрца. Шкада, што
на голубачымто нас не жаўчалі ці ў га-
рмах не ішлі - дэмаўсе пры жэбавань.
Увогуле гэта ў сучасным беларускім
смысл - калі кажаць пра галавамер.

то українська, шобтам ця українська.
Але цієї речі немає!

В. Сивик
24.11.2008.

Дякує за правду!

Цей Тосняк відрадіє так хто кама
може правду! Білорусам так сама потрібна
правда і про їх історію.
Валіди дякує за виставу!

Зи. Манзарай
24.11.07

Народ України отримав велику стору.
Історію не зможуть, але потрібна, щоб
ніколи така боля не повторилася на
землі, треба урештешти такі комунізму.
Дякує за виставу.

Авала Богові, що є така нагода
показати живі правду своїм дітям
на незвичайній виставці про Голодомор
1932-33 років в Україні.
Дуже добре, що прийшли такі люди
що заборона зникла і відповідні орга-
ни довіримо історію, показати правду
про те, що рашистські сталінські заси.
Ведиме спасибі організаторам
цєї виставки. Спаси вас, Господи!!!
21.11.07.

Дякує Богу, що ця вистава здійснена у Бале-
рській Національній парку величчю наїрідна багаче зга-
рештешти наїрідну, кад єтї жїном не вїрїтїся.
Тїта велика дїрїва, чїм вї до чї наїрїтї вїрї-
дїтї вїрїтї дїрїтї вїрїтї дїрїтї вїрїтї дїрїтї
вїрїтї дїрїтї вїрїтї дїрїтї вїрїтї дїрїтї
25.11.2008

Великі дякує за чудову виставу!
 Великі добра, што ёсьць можливість даведацца карэнне
 прадку пра ўчыненае большадкімі ў Украіне. Прыйдзе час,
 калі расакраўдзена з'явіць КГБ Беларусі і мы будзем ўсіма
 памяць імоіх і імоіх ахвараў камунісцкіх злачынстваў.
 Курпаты іштэ іакаюць сваіго часу.
 Слава Украіні!
 Хайце Беларусь!

П. Дзюга

Мікоша 26.11.2007.

Спасибо за эту выставку. Это огромное
 событие для каждого из нас, это
 напоминание о том, что такое
 коммунизм и что такое
 коммунисты. Спасибо
 организаторам выставки.

Владимир Сидоренко. 26.11.07

Спасибо за эту выставку. Это огромное
 событие для каждого из нас, это
 напоминание о том, что такое
 коммунизм и что такое
 коммунисты. Спасибо
 организаторам выставки.

Напомним, что в 1932-33 гг. в
 Украине была проведена
 коллективизация, в результате
 которой миллионы украинцев
 погибли. Это неслучайно,
 это было преднамеренно.
 Мы должны помнить об этом,
 чтобы не повторилось.
 Спасибо организаторам выставки.

Величність історії. Не ми можемо і фран-
ми зкрити і розкрити, чия б не дійшли
додаткові ризики в будувати.

Безкоштовно, чия людина в житті всі
визначається. В подальшому випадку лише
розсудливості вводить тем, чия людина розраховує,
як виставляється за необхідності франско-
радянське в 30-тих КК ст.

Український народ гордиться, чия людина
навіть жевати. Українська земля чия
сторіями. Людей, вгорі, в будувати,
милі, бери, чия, сторіями
святістю українську землю сторіями.
Людей український народ всім буди
милі в очі і в серці.

Слава Україні!!!

Крім того, хочемо, розкрити і востру-
єнні архіви КГБ, чия б и чия карна
знав людину, в серці історії. Чия обя-
завкою людина вострує лише - чия?

Микола Федорук!!!

Микола Федорук 26.11.2007

Вражда всім хто організував цю виставку, і когучі подіуми над смутними спогадами своїх бабів про ті страчні роки, і жаль що ніхто не міг даже думку держави про те, що настала такий час, що можна буде говорити всуху на таку тему. Розповідали нам діди мамі особливо бабусі, бо бабуся і всі інші були як перемішані зими жахан. Голодовина (так називають голодомор на свободомисливці) нагнався з того, що з 28-29го років стали масово заганяти в концлагі, люди дуже не хотіли буди свій дід Андрій водити в ССЗ (тоді так називали концлагі) одним з перших і все віддав (худобу, інвентар) і все одного виключили зеро, деякий час з собою обвинувачуючи його в тім, що він агітує друзів людей не водити туди, забирали в КіВД. Так була організована ця машина-мідсорудка що люди бодили один одного і були підстави для цього капризнаго жаб в КіВД в КіВД чомусь він мав ніс в КіВД землю з м'ясом, а в своїй крадіга і діда були великі сім'ї в крадіга Билив у діда Чомусь і кожній треба було дати землю і пшаво талу всім купували у КіВД чомусь

дерево щоб збудувати хату і коли
накопив більшовицький терор,
то вкрав у нас військ від часів банди
до його діда і от усієї юркам кошуць
сказав, що на горішці сховався у діда
пріхачам на конях бандіти з кошови
єдним його з горішці привізали
~~до~~ і там коней десь 13-15 км., що
замкнулось від його обрання утвари
дегі виспромили ~~вони~~ в якого в улюбрі
кошови ново церкві щоб не вхисв,
ніс цей ідеи місцеве касашення казав
«Кривосічний»

Подати були такі, що люди віддали
все що в кого було і обривалось там, що
у 32 року /журі чим не було там сардівгороду
В 1933 році було дитрове нібо і холодне
люди голодні дуже мерзли. Там що не було
що була засуха. Пріходили з індиками
і ерїзв ними колоси, щоб нікого не
замкнулось те що можна поїсти,
тіуриніди там була жменька врасоні, а в
піддї відро дурдїт і це все забрали.
Спогадки це хороним люди ді пошрам
від колосу, пошр усієї ерїскти і мій
бабко (1914р.кар.). Рівнів, що вони тіде
несли хрест ка мадевіше, то йому цю

даду їм поїсти, а в їх нікого не було
 щоб хтось ще-кебудь дасть могом їжі
 коням їм і ще формаліями хороща,
 а поїти уже не хорощим, а мучили
 запрягали коней і їхали кожен день
 заходячи в хаби і виносили мерівників
 у віз ридани і в отімому яму, були
 випадки, що задирали ще не вмерших
 коней, даже дівчина вилзла з під
 ярми і гудом вилзла. Мій дід тільки
 керемсьоб голод, даже не поживав, коли
 це був великий крих в ті часи, і коли
 кабури голод, то дабура перна запарована
 варена дрібне сіно, бурилі різні, але
 він цього не вбирив і помер, а брат
 свєтодімій (1931р хар.) вилз цим сіном
 і помер в 1934р в с. Байрам це 12 км від
 Дивачьот. М'яко́я Марія жила в
 селі Пількове у неї помер головні і троє
 дітей, а вона жила і ще руди всі дівчата
 працювали і на дорозі сбирившись померли
 Розповідали дабуки, що в керму герму
 помирали мучили коли не виносили
 голод, поїти дріти, жінки обіаїли, а
 були їжі вилзти, тобто дивна мука
 жінка жила троєх дітей і жовіла, а
 дабурилась одна, а в селі жасі і

сім'ю виками з кабіни. Вони вночі
тієї ночі снували снігом ховались від грози,
а брата меншого бригадір казав "шаню
краще б я не навадився" і усе твоє з Оленою
гасло підтримало його слова при думках
спільних життєвих ситуаціях.

Кабіно був призначено при перевезенні друзів
у окремому, розповідав, що коли були
у військовій то бригадір давав призначення
щось поїхати або курсант науку або керувати
карбонієм (дуже швидко), а сам бригадір і в
хвіст, то давати йому квітень квітень, квітень
що може на землі підборозок квітень
на руки і дуже уважно дивився на
тебе курсант квітень квітень не збивав
і тоді йому здавалося-відбувалося що він збивав

Другий друг (не мабуть) вернувся з промагання
кої війни без-малої рятунку обіймав квітень
до моря і прихоту свій місцевий папос
Другий мабуть іще призначив ввечері
справу українці мабуть це пам'ятала все життя
квітень сім'ю снігом ~~у~~ берні психотри, а він
квітень "снігом і верні 24 ^{години} виснажив
з кабіни, а сім'ю вночі, вони всі в снігом,
а він на другий день прихоту "на маю
Там як це інвазію війни, то не будемо
виснажив з кабіни".

Отак було організовано жорданку, новарку. Мати в цю пору в масі була, обабіла цілющу і піюла на грецьку дрітку коров'ячої. щоб не померла з голоду, те завперше взяла її на табурубку півдні говорить "Бач, скільки тебе це треба робити". Туди в цю бучу (пашу) пошузі змубі не могла одійти застібнути ~~пашу~~ гудзиком і там вжила. Оце да відкоха стирсденко замислює зодним ситом шашки дівоча гонівка і дівка пошерми і вона бачи що їм так буде, вирішила їм куди оді дивидва (так дівка рідим) і коли від побачив що дівоча шашка одик забрав його до себе це вже він своїм, а через рік дивидва відкоха у дворі так він каже "відкоха це ти?" Оце дівоча зрадіє "Так вона вона одхвалила дівочі коті шашка дівоче. Товіроче шоду-доді про це правда, вони пошерми одоє в староді. Люди шерми крідно на відмір не жали ніхто і не звербав уваги, мати розпівідає що вийшла на роботу дивидва піюла шашка одхоче уне пошерма, а дивина мала її лажу по її і шашка і кіжки не можна шашки і шашки і одрізе тала карбана.

Дід без рурки вночі еберекнував, вдень,
робив шобелью однією руркою для мого
і для себе щоб ятось вилити, а бригадир
ще і косилки носив, хто знає що там
косили і звела рурками і димо.

Бригадир носив бабу одарку щоб і хана
на поле хане "... може хто туди гійде, то
ходь води гарячої їм казрієш" і вона
гійла в котлі воду і бригадир давав їм
курочку шаурму, то вона там і ї
розмінає і це було напівобідом, а
їм давав карбонки і вони і ї
не вибачає, там бабуся зваря, а тоді
зрієї кегацекеї варачеї карбонки зреді
замурити, і вони бабуся пошерма,
то прийшли на похорон дві жінки Софія
і Марія Дредзю, то говорять, що ми
живі через що бабусю, до вона нам
давала найбішці замурити і вони
мама сиротила, що це їм здавалося,
то вони твердили, що це тільки вони багачи.
Моя вилка, що не розмивала у бабів
і урних людей більше як і що було,
а вони в розмові все і гуля "... то
там в господарстві вишерити" це було
мне і кучка, як врані там вночі
були, вширами цімі седа, к'рво

цим не утримався камінь камау село
 Демидівка, і блукає, тільки ховає, іноді
 там заселився знову люди після
 голодів і всі важкими чужими вони
 кудись ішли з дому від голоду, а
 кетім вербались хід вихав.
 Коли бабако їздив конями в охтирці,
 то там є село Кухра, то говорив, що
 нікого там не залишилось тільки вітер
 відкривав і закривав двері в кабарі,
 а на кірмі гості в Кухрі були
 написано "Кухра з голоду опустіла"
 говорив що підходив до їх кімнати
 опустіли (не пам'ятаю чи в Кухрі чи
 в охтирці) і просив проєкції,
 але бригадір не дав нічого йому і він
 там і помер, то бабако говорив що
 він перед огнем у його був все життя.
 Обача гудовичка система, яку не
 можна збожжати розумом, там треба
 було організувати цю машину що самі
 свої ноги змишували своїм, які це
 треба мити зрідності, розум, творчість
 У нас даже близько не було ніяких
 конструкторів, експлуататорів просто
 люди сирітливо працювали і їх виснажили
 з дому, а ще обрешіть не тільки

виглядом, а виснажені багатбор
в сибір та на сибіри. І коли батько
дививсь, як за те, що гарно працюють
люди і з виснаженням зхаби, то говорив
"якож це буде там не-повинно. Бути
"це приведе до трагедії", а тоді говорив
сам собі "яке доживу до того часу"
коли нас на полі оподіну, то говорив
де самі праці роки і поспішки, то
це знаєть Кириленков, а його сім'ю
вивозити в сибір і вони там померли,
чужі ~~праці~~ виснажені Панахна
Васильков (це призначе і "розсекречена")
вона зараз єдина, але кива і пам'ять
сама богу має. Там про мовна узнаєть
у кеті про це правда, регіонах Харківська
обл. Генер Добавська с. Деревни
Висновок мій такий, щоб дізнатись люде
про це знаєть, щоб нікому ніде такого
не повідомить, а це висновок словами
моя і картографічної мапери "а при тому
ти сьогоднішні німці вже не вояки,
нікого не вбиваєть, не знаєть і не бачили
Гітлера, а виснажені потерпівають?"
24-11-04р. Яна Покоренко

Спасибо сотрудникам
музея за возможность
узнать, что пережили
люди в годы войны на Украине.
Очень
грустно. 27.11.2007г Иванченко.

Нес слов, такое в истории не должно больше
повторяться ни с одним народом, великая украинская
и белорусская. И такое не случится, если история
будет знать и будет помнить о жертвах "голодомора"
и о жертвах политических репрессий.

Спасибо организаторам выставки

27.11.2007г

 (В. Хмельов)

Большое спасибо организаторам
выставки истории и правды о
тех событиях, знать необходимо,
чтобы не только помнить о великих
жертвах репрессий, но и о том
всё возможное, чтобы этот
кошмар никогда не повторился
нигде на Земле.

27.11.2007 В.С.
Талица И.И.

Я, зарочена Любов Торгіївна (до заміщення Ластух), родом з с. Столяницького, Савранського району, Одеської області.

В 1932-33 роках в нашому селі був страшенний голод.

В 1933 році від голоду померла моя бабуся Мамелька Міся Фьодівна в 35 років, а дядько Міша (її син) помер від голоду з 4 кітими дітьми.

Разом з мамом в той жахливий час пропівала моя тітка Новаківська Євгенія Захарівна. Тоді їй було 16 років і їй удався втекти.

Все що вона розповідала:

- « Голод стався не від нерозуму, а тому що окуповані території забирали у сільчан абсолютно всю їжу.

Люди намагалися сховати якісь припаси. Різали скотину і заставляли м'ясо в бочках закопувати в огорожі.

Уповноважені ходили з китаївцями шпиглами, прошикували все в огорожі, якщо знаходили, то забирали все до шматочка, а господаря забирали як заручення.

Щоб сховати хоч трохи зерна, люди споруджували криївки для того щоб літе етиною і криївкою в нішу за сіними зерно. Уповноважені прошикували сіню. Якщо знаходили схованку, то забирали і зерно, і господаря.

Літом голодні люди їли сирі гриби і з кавієв ядовиті гриби і таконе помирали.

Тоді в селі навієв винарок калібалізації мамі збожеволіла від голоду і з'їла свою 5^у річну доньку, а синок 7 років втік через вікно.

Мої батьки Ткачух Торгій Антонович і Ткачух Марія Олексіївна (до заміжжя Малевичка) в 1932-33 роках проживали в м. Сталіно (нині Донецьк).

Ось що вони мені розповідали:

- «В м. Сталіно таке те торе. був страшенний голод. Люди обезсилені від голоду парали прямо на вулицях.

Коли пройшла чуїтка, що має прийти Сталін, то привокзалівну поїзду «прибирали» - бульдозером зчідали найбідніших людей.

Мама казала таке те, що якое, проходячи мимо трупарні, заглянула у вікно і побачила, що найбідніші люди довго не могли спати - все ввипадало їм на очі.

Батьки мої вилетіли тільки тому, що були бездітні і батько, як заводничий, отримав професійний найок.

Голодні люди грабували поїзди вагонів в поїздах, які шили з німець

на Москву і мали пощастити знайти
IX кілограмову металеву банку в якій,
як вважалося була чорна ікра."

28.11.2007 р. М. Микса. Закар.

Почувши екскурсоводів, що і напевно по жовтій
бурані всі рідні з дуріями, створена
світлиця історія буржуйки і шкоро з'являються
інтерв'юванці. Дякую за виставу. 29.11.07.

Дякую за виставу, історичну правду.
Лавицька даєшу факти страшної трагедії
да вусміху. Проблема ведемо свого історико!

Гуратор клуба ЮНЕСКО
"Трагедія" Вітебська,
педагог
11.11.07

(участниця наукових
конференцій в Києві (по фінанс
ам).
Ліна Кауфман).

Ми вдячні за виставу
це просто таємні біли історії
але і про них треба знати

Пам'ятає не вмирає. З повагою відтворені
сім'я Буликів з Вітебська.
Ліна-Юр. Вишнівка 11р Максим-Грозд
і поради з камені були 35 років з
одержанням. Корисно і Вітебська

Ми група українців з Ленінського району,
для створення своєї кав'ярні об'єднуємося
класична серія карсесів таї веселе
"Дякую за виставу. Історію треба
знати, щоб не було подібних трагедій
історії, того епічного часу
Лавицька С.
Вітебська С. і всі наші об'єднуємося,
Лавицька С.

Тематична - стилизоване сабогесе 1830, 1833...
запропоноване мимомудрою мовою.
І благодарити всіх за інтересну і поривисту
рольну об'їзну триває.

решилося ВГП Кобак Р.М.

29.11.2004

Дякую за наві'їду, Мокучен
року, але пам'ятає теде і буде
нейти, ро мит кір поки будуть
такі прекрасні організації і екскур-
совари. Най більше Бог парю
Грайтні! Ми українці Білорусі
молитесь за Все Воєн, за керівни-
ків і простиже людей.

Голода Вітебської громадської
організації українців "Фарисей"
Білоруської громадської організації
українців "Раша". Нає слово
на виставі із Вітебська 35 голівік,
у баштові слово на огах і вогни
вір похутою та побажкою
Спаси Господи парю Грайтні
Гайрничко Іларіє Кожицька,
29.11.2004 року м. Мінск.

29. 11. 07.

Всегда памято!

Дружко великі їм, хто не дає забути ціле
страшное мірає.

Ніхай живе і квітне Україно.

Мілан. 2. Міно

29. 11. 2007 г. Виставка документно
копії єдиного політичного характеру.
Освітлення подій 1932-1933 г. прен-
дентом одностороннім, возлагає всю
вину на Советську власть не толь-
ко Української ССР, но и на Правительство
СРСР и Члену Политбюро партії
В. К. К. (С). И толькo последние разди-
рательні, климатические условия на
территории У. России и ССР с 1941 по
1933 г., а также материалы судбно-
го дела по поводу контр-революционной
организации — «Трудовой Крестьянской
партии» (расставлены так, как если, все
тоже кар. Все удерживая
в те годы обложке и все сфера
предоставлена в те же, на совети
присутствовал из «Трудовой Крестьян-
ской партии». Об этом надо дажно знать
и всегда об этом помнить. Стань нам,
ти. об, советские люди, но ты же, Совет-
ский Союз и оказавшийся в будущем все
капитализм. — 2007. 11. 29

29 лютого 2007 року,
 Я відвідала Вашу історичну експозицію і маю такі сильні враження що вирішила висловити від себе особисто та від моєї матері, що мешкає на Луганщині. Мій дідусь нарадився в селі Тетрове Білоруської області у вересні 1928 року і він нам розповідав про ті страшні часи: п'ятирічний хлопчик був живим свідком голодомору. Тільки в часи радянської влади про це розповідався тихесенько і лише своїм дідусям. Тому я розумію, яка велика та смілива робота проведена колективом науковців-ентузіастів по організації цієї виставки. Щиро вітаю вас, що Республіка Білорусь гостинно прийняла цю експозицію і надала можливість усім бажаючим та небайдужим до людського горя людям особисто переглянути архівні документи, фотодляки. Зала прикрашена українськими вишиванками, іконою Божої Матері та спінаним старанно збереженими каласками хлібу. Дякуємо і низький вам уклін.
 З повагою, Костянтина Іванівна Мисайлівна, місто Мінськ.

*"Как сказал поэт:
" Это нужно - не мерить воем,
Это надо - мерить воем."*

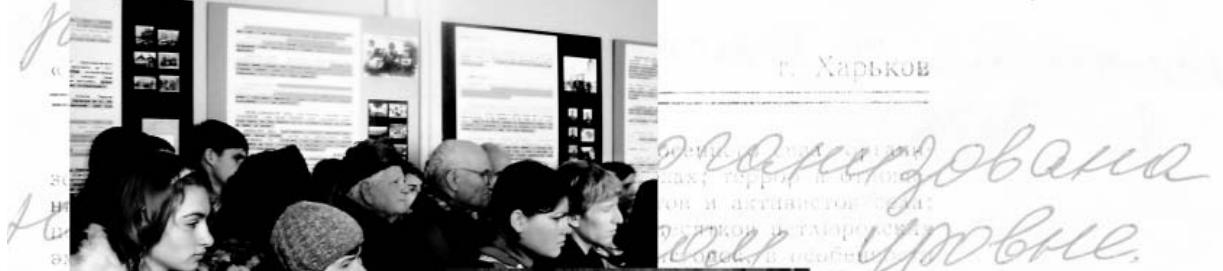
ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

Благодарю спасибо организаторам выставки. Не было без процесса, целью.

ОПЕРАТИВНИЙ "РОЗСЕКРЕЧЕНА ПІМ'ЯТЬ"

По геноциду в Україні. Валентина Шевченко, Харківський обласний художній музей

г. Харьков

розсекречена пам'ять на рівні.

Мертві!

шительного удара по всем кул-
тиводенствующим и срывающим с
партии на селе.
С целью немедленного про-
УССР была организована Удар-
према успешно развернула ряд
часовые надполье на Украине, охва-
станции и депо и ряд пунктов пог-
В процессе ликвидации
ным Украинским националь-
МНДО) и польским Галицитабу-
Вскрыта первая инноваци-
предпринимать транспорт и
ЭКУ ГНУ УСС раскрыта контрреволюцион-
ском хозяйстве Украины, связанная с
и Москва, других частей Союза и
Анализ документов за это время дел говор-
стали не столкнулись с единым тщательно разработ-
защити и поруженного присутствии на Украине и после 193
жесткой советской власти и установлении капиталистиче-
называемой «Украинской независимой республики»
Достигнутые успехи не исчерпывают статусных
Украины, что поднимает за Украину.

А. Смирнов

Авдеев Тимофій Григорович 550
Авер'янова К. С. 508
Аверенко Л. 616
Азаров 258
Александровська А. 316, 359
Алексеев П. І. 575
Альоша 742
Андрієвська Л. В. 229
Андрій 99, 738
Андрощук Петро 208
Антал М. І. 659
Антон 238
Антоненко Антон 236
Антоній (митрополит) 599
Антонюк Є. 229
Аня 35, 246
Ареф'єв Ю. Є. 331
Аржевітін Станіслав 652
Артеменко Г. Є. 539
Аулова Людмила 37
Ахметов Ринат 312, 408
Ашбалови 366
Б. Л. А. 708
Бабакова Альона 343
Бабик Д. І. 750
Бабіїв І. В. 240
Бабіч Н. М. 559
Багранівський Олександр Михайлович 67
Байда Костянтин 15, 380
Байдич В. Г. 598
Байдукова Н. Г. 445
Бакіров В. С. 354
Баклан Агрепіна Степанівна 165
Баклан Антоніна Степанівна 165
Баклан Григорій Степанович 165
Баклан Захар Степанович 165
Балан Олег 162
Балаш (Гусь) Марія Олександрівна 637
Балаш Валентин 637
Балбус Т. 622
Баліцка М. 665
Баліцький Борис Борисович 603
Балтутін Євген 724
Балтутіна Н. О. 724
Балтутіна Ольга 724
Бандера С. 99
Баранова Н. 345
Баранюк 153
Барка Василь 55, 345
Бармак Валентина 519
Барсибеев Василь 661
Баштанник Алла 454
Бе[...] А. 166
Бевзюк С. 749
Безолюк Наталія Тарасівна 88
Безотосний М. Т. 458
Безрукова З. О. 378
Беккер А. 228
Белянін А. В. 372
Бердник Тетяна 696
Березовський 334
Берест С. М. 514
Бернацький О. 172
Беседіна Н. 360
Бельський Олександр 516
Бичков В. Д. 256
Білевській 615
Білецький Михайло 163
Біліченко В. Т. 444
Білогурова Оксана 607
Білозір О. 27
Білокур О. М. 132
Білоусова Л. О. 535
Біляшівський М. 253

Примітка: Редакційна колегія завчасно просить вибачення за можливі неточності в іменах та прізвищах, що пов'язано з труднощами прочитання нечіткого почерку окремих авторів записів у Книзі відгуків.

- Біляшівський Микола Миколайович 253
Бланк 446
Богатир О. 260
Богатирьова 288
Богатирьова Л. О. 583
Богатчук С. С. 581
Богдан Сергій 467
Богунов С. М. 15, 49
Бодня Алла Семенівна 178
Бодня Л. 153
Божененко 378
Бойко Богдан (протоіерей) 585
Бойко Діана 37
Бойко Р. В. 618
Бойков Н. А. 126
Бойченко Валентина Федорівна 224
Бойчук В. 695
Бойчук Зіновій 646
Бокань Борис 15
Бокань Костянтин 15
Бокань Микола Федорович 14, 15
Бондар 420
Бондар Михайло 578
Бондар Олександра Григорівна 404
Бондар Тетяна 404
Бондар Я. 499
Бондар[...] В. 499
Бондаренко М. 557
Бондаренко Олександр 63
Бондарук Л. 722
Борис Васильович 111
Борисова О. В. 344
Боровська А. В. 564
Бородіна М. В. 536
Бортник Ігор 404
Брайко Олександр 177
Брижань Василь 31, 281
Брижань Мар'яна 31, 281
Брицький П. П. 635
Брнезицький Ф. 586
Бровко 455
Броницький Леонід Вікторович 566
Бронштейн 446
Брюховецький 352
Будьонний С. М. 369
Булах Д. 392
Булін Максим 749
Булін Олександр 749
Буліна Олена 749
Бульбенко І. Н. 535
Буркацька Марія Андріївна 487
Буханисті 303
Бухарева Ірина 15, 37
Бухарін 333
Бухкало Ганна Іванівна 357
Бухкало Олеся 358
Вакуленко Олександр 99
Валентина 425, 590
Валерій 136, 171
Варченко Іван 391
Василенко В'ячеслав 15, 37,
Василенко Палажка 745
Василенко Ю. 725
Василь 637
Васильєва Наталія Євгенівна 173
Васильчук Святослав 583
Вдовенко Сергій 364
Велика А. В. 500
Велієв А. 524
Верба Павло Якович 555
Верещагіна-Запісочна Л. О. 550
Верещак О. І. 97
Вернигора П. І. 615
Видюк Н. І. 437
Виноградов 384
Виноградова Наталія Григорівна 506
Випасняк А. 647
Витриховський М. 698
Вихрущ А. 620
Вівчурко Ф. М. 606
Віктор Захарович 226
Вільний Василь 633
Вінська О. 609
Вітошинська З. 75
Вітренко 61, 171, 574
Віце Степан 360
Віценчик Степан 374
Влад 415
Вовк Марія 663
Вовкун В. 13
Вовченко Петро 221
Вовчик М. С. 569
Возна Людмила Арсентіївна 198
Волинський О. 170
Воліна Анна 570
Володимир 590, 591
Володя 140
Волос 107
Волощук О. А. 681
Воля Б. 394
Воробей Р. 464

- Ворошилов Клим 188
Восинець 181
Вус О. 259
Гавриленко В. К. 314
Гаврильчик О. М. 384
Гавриш Остап 65
Гадвано М. 622
Гай К. П. 390
Галина П. 217
Галицька Наталка 621
Галкіни 232
Гаман Л. І. 481
Гаманюк-Любчин Михайло Іванович 173
Ганза С. П. 372
Ганнощенко М. П. 428
Ганя 64
Гаркуша В. 500
Гвозденко В. А. 530
Геббельс Й. 150
Геврик Тит 315, 322
Гейвах Арсен 213
Гейвах Маруся 213
Гейвах Мотря Арсентіївна 213
Гейвах Феня 213
Гепа 392
Герасименко 293
Герасимов 50
Гетьман Л. М. 171
Гинко Іван 308
Гільченко Костянтин 65
Гіндес І. В. 532
Гітлер 376, 425, 427, 466, 660, 745
Гладунова Євгенія 680
Глодя К. В. 687
Глумов Северин 150, 211
Глушениця Павло 699
Гмиря С. 173, 183, 204
Гнатюк Р. О. 683
Гогохія Н. Т. 344
Гойденко Ольга 53
Голенко В. М. 331
Голик В. 356
Голик О. Д. 491
Голик Ю. Р. 353
Голуб 571
Гонгадзе 334
Гончар Іван Макарович 253
Гончаренко В. Д. 409
Гончаренко Петро Павлович 174
Горбачова Валентина Миколаївна 278
Горбачук М. В. 66
Горбунова Л. І. 473
Горинович Михайло Володимирович 308
Горновий М. 110
Горовий Володимир 667
Горчогін 734
Градїєс 656
Грач 183
Григор'єв 563
Григор'єва Т. А. 410, 433
Григоренко І. 173
Григоренко Т. О. 489
Григорій 29, 403
Гриник І. І. 645
Гринчишин П. С. 618
Гринь (Скавлюк) Акуліна Іванівна 168
Грицак Богдан 642
Грищенко 249
Губельман 121
Губенко Марія Касьянівна 284
Гулей Валентина 129
Гулій Ярослав 113
Гуменюк Василь 672
Гуменюк Марія 623
Гуменюк Олена 683
Гуменюк Станіслав 603
Гуненко Дмитро 277
Гурин Василь 579
Гусинський 334
Гуцал Б. Г. 360
Давиденко Марія Семенівна 31, 281
Давидів Мирослав 637
Давискиба Василь 601
Давискиба Наталія 601
Давискиба Петро 601
Дан[...] О. А. 249
Даниленко В. М. 15, 37
Данильчук О. Ю. 688
Данко 653
Данчин Р. 666
Данько Н. Г. 444
Дарибогова О. 727
Дашикі 236
Девош Василь 381
Дегель Володимир 565
Дем'янчук Г. Е. 583
Демиденко Олександр 65
Демченко В. 498
Демчик В. А. 274
Денисенко М. 567

- Денікін 121
Дерев'янка Наталія Юхимівна 319
Дерев'янка Т. П. 306
Деревенський Андрій 233
Дериведмідь 87
Деримарко Євгенія Іванівна 460
Деримарко Іван Семенович 459
Деримарко Павло Семенович 459
Деркач Наталія Павлівна 522
Дешко А. Ю. 657
Деева Надія Миколаївна 506
Джердж Сергій 209
Джугашвілі 446
Дибак В. Ф. 615
Діденко І. 554
Діденко О. 510
Діденко Олександр 554
Діма 364
Дімова В. Ф. 583
Діхтяренко Т. І. 278
Дмитрієв Віліян Тимофійович 475, 476
Добкін М. 391, 392
Довженко О. П. 412
Домашенко Тетяна 34, 80
Доменюк Т. М. 600
Донець М. М. 479
Дорвай Богдан 671
Дорвай Ярослава 671
Дородько Ю. В. 35, 150, 160, 253
Драник Марина Федорівна 197
Дранко 474
Дрань Іванна 456
Дрелін І. П. 389
Дреноки Йома 502
Дріжчаний 92
Дроб'язко Марія 743
Дрозд Н. В. 223
Дрозд Неллі 54
Дрозд Юрій 54
Дубно М. 685
Дуденко Галина Андріївна 158
Дуднік 499
Дулеба Василь 670
Дульд'єр Ірина 709
Дурдинець Т. Ю. 664
Душницька Є. А. 626
Дьомін О. О. 730
Дягель Володимир 565
Дяченко Л. 580
Дячковська Л. Т. 550
Епштейн 121
Ерріо Едуард 695
Євгенія 423
Євстаф'єв 309
Єремичева Любов 542
Єрмаков Владислав 522
Жадан Ю. В. 485
Жандарав З. 735
Жарко В. 512
Жаровний В. М. 338
Жуйков Дмитро 373
Завереч 614
Заворас Е. Я. 453
Загородній 502
Задорожна (Пастух) Любов Гордіївна 32, 748
Зазимко П. Т. 274
Закревська І. В. 570
Замрій Інна 519
Запорожець Юрій 606
Зарецький А. В. 186
Зарічанська Оксана 626
Захарик Ганна 163
Зимовець Іван 358
Зимовець Христина 358
Зимогляд Л. М. 421
Зиновій 167
Зиномря 661
Зіна 606
Зінов'єв 121
Зінченко Г. Ф. 123
Золотоверха Еліда Василівна 14, 49
Золотоверхий Олег 49
Зубков М. 389
Іваненко 205, 746
Іваник Ю. М. 127
Іванів Б. 665
Іванкова І. Г. 368
Іванов 542
Іванов Петро Семенович 565
Іваночко Діана 71
Іванущенко Г. М. 399
Іванюк Андрій 144
Іванюк І. І. 145
Івашина Віталій Дмитрович 511
Іващенко В. Р. 569
Івченко Петро 175
Ігор 96
Ігор К. 195
Ілля 238
Ільчук Володимир Петрович 89
Ілюнова Таня 343

- Іра 95, 139
Ірина 588, 625, 737
Ірина Х. 226
Іщук Ан. 689
Іщук О. С. 15, 18,
Йосип 133
Кавпак Ніна 749
Кавуріва Лідія 589
Каганович Л. М. 143, 165, 295, 333, 446
Кадоб'янська Наталія 104
Кадоб'янський Микола 104
Кадук Іван Петрович 603, 604
Казачкова Е. М. 199
Каленіченко Зінаїда Іванівна 30, 269
Каленіченко Марія Єлисеївна 30, 269
Калинка 64
Кальцев В. 514
Каменєв 121
Каменкова Л. 666
Карабан Юлія 422
Карасьова О. В. 720, 721
Каратиш Т. 734
Карачева Ольга Андріївна 165
Карина 415
Кармазін 178
Кармелюк 601
Карпенко А. П. 378, 379
Карпенко О. 362
Каспрук С. 643
Касьянова Даша 347
Катерина 56
Катков Петро 78
Католик А. В. 470
Катранник Мирон 55
Катя 91
Кацан Надія Вікторівна 711
Качур Б. 398
Кашук Віталій 614
Кашук Йосип Йосипович 610
Кашук Йосип Тимофійович 610
Кирилюк О. 662
Кириченко 745
Кисельов Юрій 348
Кіпоренко Л. 749
Клименко М. А. 349
Климко О. П. 445
Кобера Володимир Васильович 603
Кобінова А. Д. 435
Ковалевська В. В. 428
Коваленко 419
Коваленко В. 387
Коваленко М. 123
Коваленко О. 58
Коваленко-Маняк Лідія 28
Коваль О. А. 42
Ковальов Є. Ю. 365
Ковальчуки 617
Ковбаса Б. І. 547
Ковтонюк Оксана 258
Ковтун В. П. 379
Ковтун О. В. 372
Ковтун О. С. 617
Кожан І. В. 665
Козаченко А. 492
Козінчук Руслана 668
Кокін С. А. 15
Колесник Лілія 404
Колесніченко 393, 394
Колиняка Л. 630
Колін Р. С. 532
Колінько Володимир Лукич 459
Колінько Євдокія Луківна 459
Колінько Лука Володимирович 459
Колінько Микола Лукич 459
Колінько Михайло Лукич 459
Колінько Юрій Лукич 459
Колобов 82, 83
Коловоротна Т. 593
Колодій 455, 656
Колосов Віктор Дмитрович 548
Коля 151, 189
Комарницька Ю. 656
Компанцев Ф. 508
Конквест Роберт 188
Кононюк М. О. 372
Контішев Ілько 537
Корж Анатолій Олексійович 469
Коритько Галина Тихонівна 690
Корнійченко С. П. 480
Коробка А. П. 378
Коробка Г. О. 378
Коробкова Т. 288
Корчемний Вол. 689
Корюковець А. 59
Косенко 392
Косик В. 18
Косіор 277, 390
Костенко В. І. 324
Костів Л. 670
Костриця 586
Кот В. О. 479
Коц Микола 677

- Коц Р. В. 508
Коцар Ганна 90
Кошколда Пантелеймон Семенович 133
Кошовая Д. О. 370
Кравченко 77
Кравченко Андрій 627
Кравченко В. І. 399
Кравченко Ганна 217
Кравчук Василь 608
Кравчук Н. П. 274
Крайчинська Мирослава 679
Крапівін Ю. М. 687
Красновид С. О. 476
Крива Ольга 582
Кривоніс Наталія 359
Кривошеєнко Євгенія 422
Криса Люба 672
Кришко О. 501
Кришталович 189
Круглик 178
Крупницький 738, 739
Крутова О. І. 678
Крюкова 91
Ксенія 423
Ксюха Б. 35, 657
Кудінов В. М. 501
Кузнецова 152
Кузьмін Микола 333
Кукляк А. С. 508
Кулеба В. 83
Кулеба Іван 83
Кулик А. В. 487
Кулик Олександр 109
Кулик С. М. 387
Кульчинський М. 441
Кульчицький Ю. 18
Кунчук Б. М. 228
Купрієвич О. 193
Курилко Ф. Ф. 441
Кухаренко Олександр 114
Куценко Л. 73
Кучер Любов Яківна 267
Кучер М. Т. 539
Кучма 60, 294, 295
Кушнар'єв 187, 288
Кушнір В. 235
Кушнір С. 749
Кушніренко Тихон Митрофанович 224
Кушпа Олександр 223
Лабай М. 665
Лавренюк В. 37
Лаврик 465
Лазебник Ю. 726
Ланько Т. І. 477
Лапін О. П. 193
Лапка (Іванова) Олена Євдокимівна 526
Ларіонов Ю. 461
Левіщенко Н. І. 141
Левченко О. В. 455
Левченко О. М. 521
Лемик М. 698
Ленін 121, 123, 178, 247, 333, 390, 446, 469, 510, 660
Леонюк Хома 446
Лесько Т. М. 575
Лех Г. 275
Ликосенко Є. О. 384
Лисенко Ю. 37
Листопад Антоніна 661
Литвин В. З. 340
Литвин В. М. 658
Ліза 364
Лім 372
Лісодід Ігор 216
Ліщинська В. 259
Логвиненко 413
Логвиненко О. В. 372
Лонська-Фарносова 694
Лопатюк В. В. 541
Лошицький О. А. 15, 449
Лук'янченко А. 324
Лукаш 719
Лукія 31, 158
Люда 697
Людмила 590
Лясковець Т. В. 434
Лясковський Петро Михайлович 177
Ляшкєвич 746
Ляшко 378
М. А. Ю. 708
Мазєпа 118
Мазур О. 250
Майстер 230
Майструк В. 55
Макарова А. В. 336
Макарченко Ірина 312
Макинчук Микола Данилович 604
Маккавєєва Е. С. 366
Малай А. І. 328
Малецька Міля Іванівна 747

- Малецький Міша 747
Мандич Галина Єлисеївна 270
Мандич Єлисей Павлович 270
Мандич Єфросинія Єлисеївна 270
Мандич Сергіївна 270
Мандич Іван Єлисейович 270
Мандич Марія Єлисеївна 269, 270
Мандич Микола Єлисейович 270
Мандич Наталка Єлисеївна 270
Мандич Олексій Єлисейович 270
Мандич Ольга Єлисеївна 270
Мандич Павло Петрович 270
Мандич Приська Митрофанівна 270
Манзуренко 671
Манхур Олександр 62
Маня Е. 225
Маняк Володимир 28
Марголіна В. І. 128
Марія 64, 65, 238, 740
Марія Кирилівна 392
Марія Ш. 703
Маркевич Ганна 339
Марко Н. 105, 107
Маркс 408
Марта 311
Мартиненко 98
Мартинюк А. 173, 204, 257, 258, 571
Мартка 64
Маруся 64, 75
Марфа 29, 403
Марченко 363
Марченко Б. А. 482
Марченко Галина 387
Марченко Людмила 509
Марчук Г. В. 472
Марштуня Ю. 483
Масол 57
Матанчук Іван 618
Матвеева Д. 259
Матвієнко Ніна 585
Махно 121
Маша 336
Медяник А. В. 343
Мейс Джеймс 28, 132, 198, 216, 376, 623
Мельник А. 626
Мельник Ю. 254
Мельникова Я. Є. 547
Мельниченко Володимир Іванович 517
Мельниченко Ніна Михайлівна 88
Мельничук 58
Микола 214
Микола II 253
Миколенко М. 620
Минак І. Ф. 367
Михайло 268, 591
Михайло Володимирович 337
Михалко М. Ю. 81
Михальська Т. В. 160
Михальчук (Остаповська) Ніна Іванівна 251
Михальчук Ніна Максимівна 251, 252
Мицюк 303
Мілошевич Слободан 456
Мірошніченко Станіслав 159
Міхеєва О. А. 657
Міщенко В. 502
Міщенко С. С. 502, 614
Могильницька Галина 561
Мозгова 430
Мойсей 69
Мойсієнко В. М. 493
Молотов 196, 277
Мондич К. І. 403
Моралова Віталія 471
Морган 172
Морган В. 13
Моринець Анастасія 508
Мороз О. О. 50, 67, 77, 84, 96, 116, 146, 153, 156, 159, 161, 317, 574
Мороз С. 161
Морозова О. 235
Мороцька Світлана 189
Мосид 712
Мохонько І. 123
Мохорт 303
Мудрик С. Є. 626
Музичко Олександр 74
Мусієнко В. 701
Муссоліні 660
Муха Христина Трохимівна 262
Надеждін В. М. 501
Найдьонова Вікторія 362
Найдьонова Тамара 362
Наконечна Яна 291
Настя 133
Натока А. З. 246
Наумов Б. Н. 365
Недоборовська Надія Іванівна 475
Недоборовська Олена Арсеніївна 475
Несенюк В. 440
Нестеренко 123

- Нестерович Галина Михайлівна 751
Неуль І. П. 719
Нехай Володимир 467
Нижник В. Н. 164
Низаренко 430
Никуляк Ілля Миколайович 175
Нимидора (Милодоря) 133
Нікішков 615
Нікольський В. 325
Новаківська Євгенія Захарівна 32, 747
Новохацький К. Є. 400
Овсієнко А. 581
Овчаренко Андрій 741
Овчаренко Н. 499
Оглеван 693
Одарка 743
Оксана 31, 94, 127, 158
Оксана Олексіївна 133
Олег 35, 70,
Олександр 386
Олена 119, 240, 710, 740
Олена М. 585
Олена Петрівна 589
Олесич А. 567
Олещук Ігор 623, 624
Ольга Михайлівна 162
Ольшевський Віктор Броніславович 566
Оля 122
Омелай Іван Аврамович 459
Омелай Тимофій Аврамович 459
Омелай Федір Аврамович 459
Омельченко Вікторія 68
Омельченко Олена Олексіївна 558
Омельчук Д. 536
Омеляненко Петро 458
Онищук М. 484
Онуфрій (єпископ) 355
Опанасенко В. І. 246
Опанасенко Сергій 100
Орендорчук Лідія Петрівна 603
Орлов Віктор Леонідович 179
Османов Шаміль 524
Остапенко Микола Платонович 423
Остапенко-Берестовська Л. М. 423
Остапець Настя 659
Островська В. М. 368
Оцун М. 321
Очеретний В. В. 652
П'ятериков С. 315
Пав[...] К. Н. 139
Павленко І. 682
Павленко Ю. О. 594
Палій Л. І. 746
Панченко 248
Панченко Л. В. 474
Панченко С. 691
Парачнев К. І. 420
Парфенюк Василь 567
Пасічник Володимир 387
Пастух (Малецька) Марія Олексіївна 33, 748
Пастух Гордій Антонович 33, 478
Патій А. 696
Пашленко В. 628
Пащенко В. Ю. 455
Пелагея Данилівна 308
Пелеш Зоріца 113
Перепелиця В. М. 80
Перепелка Р. Р. 538
Петлюра 109
Петренко Б. 191
Петренко Є. М. 179
Петро 217
Петров 390
Петровський 79, 390
Петрунець В. 628
Петрушко Надія Юхимівна 750
Печерський Семен Юрійович 548
Печикіна М. Ю. 368
Пехотін 329
Пилат Ярослав 674
Пиціра Олександра 159
Піддяча Тетяна 50
Пілявська Г. М. 485
Пінчук В. 275
Пінчук Віктор 409
Пінчук Ірина 15
Повшешний Микола Євтихійович 568
Погорілий Іван Афанасійович 100
Погребницький М. 332
Погребняк Леонід Іванович 548
Подолян А. А. 533
Позняк Оксана 425
Поклад Наталка 269
Покровський Ю. К. 391
Поліна 353
Поліхатаєва 127
Полтавка 439
Полулях В. Г. 477
Полюлях Олексій Михайлович 631
Поменчук Б. 650

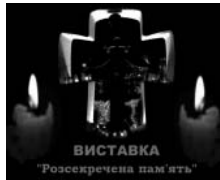
- Поновська Євгенія 361
Пономаренко 393
Пономаренко Михайло 700
Пономаренко С. С. 389
Пономарук 127
Пономарьов 615
Пономарьов А. О. 384
Пономарьов О. Б. 15
Поночевна А. М. 177
Попівнич Г. 260
Попова Галина 271
Портной Вадим 76,
Постолянук Романія 649
Потапенко Світлана 212
Потапов 361
Потапов Василь 361
Прийма Тетяна Олексіївна 421
Прийменко Ольга Олександрівна 354
Прилуцький П. Ф. 49, 58, 65
Пристайко А. І. 175
Приступлюк 561, 572
Приходько Алла Лук'янівна 72
Приходько Микола 308
Причишин Сергій 601
Прокопенко І. І. 482
Прокопенко Іван 356
Процюк Є. В. 697
Процюк С. В. 697
Пругло А. В. 474
Пуд[...] В. 446
Путін 109, 128, 153, 171, 194
Радабольская Ю. 734
Радченко Віктор Іванович 125
Радченко Олександра Миколаївна 14,
49, 125, 401
Рак В. 13
Ракова З. В. 34, 509
Ралінська Зінаїда Олександрівна 403
Рева 136
Ревко Г. Т. 470
Ревунець Тарас 223
Реденс 643
Редька 105
Рейгард Іван 437
Рекрут В. 580
Рекун Олександра Олександрівна 349
Роговенко О. 127
Рожественський 335
Рожок Олег 199
Розумний О. 34
Рома 364, 415
Романенко Василь Михайлович 6
Романенко Г. О. 485
Романенко І. Є. 246
Романів С. 18
Романова (Запорожець) Ірина 340
Романова Н. 464
Романовська О. Д. 197
Романовський Г. Ф. 543
Романюк М. М. 57
Руденко Г. А. 31
Рудк Ірина 589
Рульов Сергій Григорович 79
Русанова А. 372
Рябих В. 336
Рябич Сергій 37
Рязанець С. 229
Сав'ян Павлина 43
Савватій (архієпископ) 498
Савельєв В. 572
Савенов 321
Савлук В. Ю. 218
Савченко В. 597
Савченко Л. І. 477
Савченко М. 118
Савченко Тетяна 471
Садиков О. 545
Саєнко Володимир 157, 409
Саковська Онися 680
Самардан Іван 56
Самардан Ю. І. 56
Самуляк Надія 696
Самчук Улас 55, 345
Саніцький Вікентій Сигізмундович 605
Саух П. Ю. 584
Сахненко М. Х. 422
Сватенко Володимир 357
Светловська Настя 694
Светловський Карпо 694
Свириденко Явдоха 742
Свистунова 197
Світлана 128, 423
Святаш 358
Святослав 71
Семененко Валерій 723
Семененко Максим 670
Семенюк А. Б. 669
Семенюк Анна 124
Семенюк В. С. 619
Сербіновський 419
Сергієнко Катерина 34, 45, 49
Сергієнко Настя Артемівна 47

- Сергієнко П. Л. 323
Сергій 35, 93, 94
Сердюк К. 135
Сердюк Наталія 15
Середа Ірина 675
Сивак Пантелеймон 601
Сиволап С. П. 544
Сидоренко В. П. 65
Сидоренко Т. І. 306
Сидорук Марина 692
Симоненко В. 626
Симоненко П. М. 50, 61, 67, 77, 84, 97, 102, 114, 116, 127, 133, 142, 155, 164, 165, 171, 173, 179, 183, 188, 190, 204, 205, 214, 217, 235, 316, 359, 441, 446, 461, 571, 572, 574, 591, 608, 609, 618
Синиця Олександра 640
Сиргати 292
Ситник В. 151
Ситник О. 75
Сіліна Т. С. 584
Сінкевич Емілія 680
Сірін Єфрем 190
Сітнік П. 735
Скалецька І. Н. 136
Скворцова Оксана 15
Скиба П. 610
Скиба Ю. 630
Скобець 91
Скомар 193
Скоробогатенко Денис 714
Скороход М. С. 350
Скринік І. 562
Скрипников А. 520
Сліпченко Тетяна 34, 161
Слободянюк А. А. 126
Слободянюк Семен Максимович 86
Смерека Володимир 589
Смецька Ірина Юріївна 367, 368
Смиринський Ю. П. 519
Смирнов Владислав 15
Смирнов Георгій 15
Смілка Роман 673
Смоленський 334
Соболева 564
Сова Володимир 308
Сова Сидір 308
Соколюк Павло 215
Сологуб Ростислав 37
Солонський Микола Іванович 518
Солохненко 83
Сосницький Ю. П. 703
Софія 743
Сталін 33, 35, 90, 94, 108, 121, 141, 149, 213, 241, 275, 277, 333, 362, 368, 376, 387, 425, 433, 444, 446, 469, 480, 503, 510, 511, 567, 592, 593, 615, 655, 660, 748
Станіслав 591
Станіслав Олексійович 124
Старунов Микола Григорович 369
Сташис В. 354
Стеблюк В. В. 186
Степан 154
Степаненко П. Л. 453
Степанець Тарас 697
Степанець Устина 697
Степанюк В. 436
Стеценко 176
Стеців Мирослава 659
Стецюк Н. А. 343
Стоянова О. А. 539
Стрілко В. 731
Стус Василь 470
Сулима Ю. 363
Супрун Людмила Сергіївна 527
Супрун О. М. 527
Суходольська Н. К. 689
Сухоцький Михайло 626
Т. Ю. В. 463
Табачник 142, 258, 310
Такцюра Марія 96
Тарасенко 500
Тарасенко Іван 699
Теплюк М. П. 384
Терентьев В. С. 402
Терещенко П. С. 148
Терник О. 441
Терновий Михайло 222
Тетяна 213
Тимків Володимир 190
Тимофієнко 64
Тимошенко 97
Тимошенко Ю. 60, 334,
Тимощук В. П. 32, 733
Титова О. І. 749
Тихомиров Віктор 15, 248
Тіндюк М. А. 560
Тітова Т. В. 540
Ткач Роман 651
Ткаченко 30, 432, 731, 745
Ткаченко І. 358

- Ткаченко С. 199
Ткачук Микола 608
Товтирзаєв Руслан Вахаєвич 93
Токарева Н. 370
Тонковид В. З. 351
Тополь Едуард 334
Торкунов О. М. 686
Трикутний В. 565
Тріпутіна Н. 390
Трофимчук П. Т. 684
Трохим 719
Троцький 120, 446
Троян М. П. 228
Туренко Єгор 542
Турільєва А. 510
Турківна 50
Тягнибок 339
Українець 71, 188, 194
Українка 112
Улинець Трохим 308
Ульянов 123
Ульянченко Василь Микитович 342
Урляй М. В. 657
Усенко 446
Усков Василь Григорович 337
Успенський В. 333
Устя 392
Утиро Н. О. 465
Ухін Леонід Олександрович 180
Ушинський Олександр 92
Фахмі М. 275
Федан В. 279
Федір (єпископ) 435
Федір 740
Федорак Б. 18
Федорак Володимир 645
Федоренко Варвара Герасимівна 555
Федоровська 152
Федорук К. І. 173
Федорчук О. 596
Федот 64
Фейхтвангер Леон 333
Фельдман Олександр 362, 389
Фенюк Ірина 679
Філіпов Н. С. 534
Фіненко В. А. 507, 512
Флока В. С. 440
Фокова Олена Георгіївна 187
Фолімонов С. І. 350
Фомкіна Ольга Миколаївна 447
Фостій Іван 636
Франко 660
Фреюк М. 641
Футей Б. 18
Хадіжа 710
Хима 217
Хлебнікова 135
Хлинов 571
Хлипняч 656
Хмеленко О. 698
Хмеловський Владислав 525
Хмельницький Б. 359
Ходєєв Ілля Вікторович 556
Ходорковський 334
Хом'як П. А. 608
Хомич Д. В. 384
Хорунжий А. А. 420
Хрущов 196
Хусейн Саддам 456
Царинник Марк 489
Цветкова А. І. 528
Цвігуненко О. О. 457
Цегольник Мар'яна 32, 613
Цегольник Станіслав 32, 613
Целуйко Надія 15
Цибенко 376
Цушко 159
Чайка В. Д. 546
Чалий В. 370
Чалий І. 358
Чапко О. 13
Чеберко Л. Г. 445
Чепурко Петро Пилипович 609
Чередник Марія Григорівна 43
Черкас Саша 364
Чернявська Галина 44, 46, 47
Чернявська Марія 44, 46, 47
Чернявська Оришка 34, 44, 47, 48
Чернявська Устя 48
Чернявський Гаврило 44, 46, 48
Чернявський Омелян 47
Чернявський Тиміш 44, 46, 47
Черчіль 648
Чичирко 537
Чобітько Л. Г. 436
Човновий В. 437
Чомрин А. П. 177
Чорновіл В. 241
Чубар 390
Чубата 656
Чубенко Стас 627
Чубірко Іван 652

- Шарова Т. М. 532
Швед Олександр 668
Шеванов А. С. 415
Шевельов С. 562
Шевченко (Лимаренко) Антоніна Платонівна 29, 553
Шевченко 334
Шевченко В. 734
Шевченко В. П. 324
Шевченко Володимир Платонович 551
Шевченко І. 268
Шевченко Наталія Володимирівна 29, 551, 553
Шевченко О. В. 472
Шевченко Олександр Іванович 380
Шевченко Платон Омелянович 551
Шевченко С. Т. 168
Шевченко Тарас Григорович 311, 350, 440, 452
Шевчук Петро Миколайович 648
Шелухін Володимир 426
Шепель О. В. 351
Шехірев М. В. 459
Шило Володимир 472
Шило Світлана 472
Шиманський О. А. 35, 509
Шимон Д. М. 587
Широченко В. В. 98
Шитикова В. Н. 525
Шишацька Наталія 115
Школяр Петро Сергійович 462
Школяр С. 462
Шлабко Ю. В. 575
Шлінко Василь 643
Шовгун Н. О. 720
Шпак Віктор 564
Шпоть Андрій Сергійович 292, 296
Шрамко Андрій 627
Штефан Анатолій 51
Штиль 201
Шулькевич Григорій 188
Шуминська Людмила Іванівна 387
Шуруп 236
Шутко Юрій 133
Щем І. 185
Щербатюк М. 728
Щербина Т. П. 515
Щіборовський 244
Щокін 339
Щур Валентин Вікторович 466
Юденко Л. М. 229
Юзлик М. 187
Юля 230
Юрась 731
Юренова К. Л. 435
Юркова О. 298
Юрченко С. Г. 329
Юхим 739
Юхно Г. Е. 306
Юхновський І. 13
Ющенко Андрій 174
Ющенко В. А. 8, 11, 12, 41, 92, 118, 119, 120, 127, 134, 135, 143, 156, 157, 160, 186, 225, 242, 268, 278, 297, 298, 306, 307, 375, 389, 448, 512, 514, 527, 545, 569, 588, 690, 723
Ющенко К. 18
Ющенко Микола Юхимович 189
Ющук Ніна 610
Явдошук 217
Яворівський 413, 694
Яворська Варвара 617
Яворський Ігор 34, 488
Яворський О. 617
Яворські 617
Ягода 333
Язев А. 530
Якименко Ігор Анатолійович 365
Якименко Ю. І. 613
Яків 353
Якут В'ячеслав 99
Ямчук Михайло Дмитрович 656
Яна 364
Янківська Лукерія Василівна 105, 106, 109
Янківська Надія 108
Янківський Никифор Ілліч 105, 107, 109
Янукович В. Ф. 60, 61, 77, 98, 116, 146, 171, 187, 258, 288, 305, 307, 312, 425, 446, 448
Янчій Р. 52
Янчук 136
Яценко 61
Ященко В. М. 622
Ящук Валентина Володимирівна 603
Alexander 62
Cusinski 193
Friderichs 537
Heinrich Tane 633
Heinrich Toe 633
Kurtyka Janusz 255

Зміст

Закон України № 376–V
«Про Голодомор 1932–
1933 років в Україні»

• 5 •

Про виставку
Служби безпеки України
«Розсекречена пам'ять»

• 9 •

Спогади та враження
відвідувачів виставки
«Розсекречена пам'ять»

• 39 •

Іменний покажчик

• 753 •

Наукове видання

ДЗЕРКАЛО ДУШІ НАРОДНОЇ

*Спогади та враження
відвідувачів виставки
про Голодомор*

1932–1933

*років
в Україні*

"РОЗСЕКРЕЧЕНА ПАМ'ЯТЬ"

Редактор Т. Л. Бондаренко
Художнє оформлення і макет
В. Ю. Легкого, Н. В. М'яковської

Підписано до друку 05.08.2008.
Формат 70x100 1/16. Папір офсетний №1.
Друк офсетний. Гарнітура PragmaC.
Ум. друк. арк. 61,92. Наклад 1000 прим.
Зам. 8-274.

Видавничий дім «Києво-Могилянська академія».
Свідоцтво про реєстрацію №1801 від 24.05.2004 р.

Адреса видавництва та друкарні:
04655, Київ, Контрактова пл., 4.
Тел./факс: (044) 425-60-92, 425-35-66
E-mail: phouse@ukma.kiev.ua

Дзеркало душі народної: Спогади та враження відвідувачів виставки про
Д43 Голодомор 1932–1933 років в Україні «Розсекречена пам'ять» / Упор. В. Да-
ниленко. – К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. – 767 с.

ISBN 978-966-518-493-5

Видання факсимільного типу містить свідчення, спогади, враження – всі записи, зроблені у Книзі відгуків відвідувачами виставки «Розсекречена пам'ять», організованої Службою безпеки України у 2006–2007 роках у місті Києві, в Автономній Республіці Крим, обласних центрах України, а також за кордоном – у Москві та Мінську.

Записи віддзеркалюють ставлення людей різного віку, життєвого досвіду, різних політичних поглядів і соціального статусу до Голодомору 1932–1933 років, передають душевний стан численних відвідувачів виставки, відкривають нові факти геноциду. Визначальною ідеєю книги є заклик зберегти пам'ять про безвинних жертв Голодомору та не допустити повторення такої величезної трагедії в жодній країні.

**УДК 94(477):341.4851"1932/1933"(047.1)
ББК 63.3(4УКР)615-4**